

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 262 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960 ΑΡ. 5

84

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ;

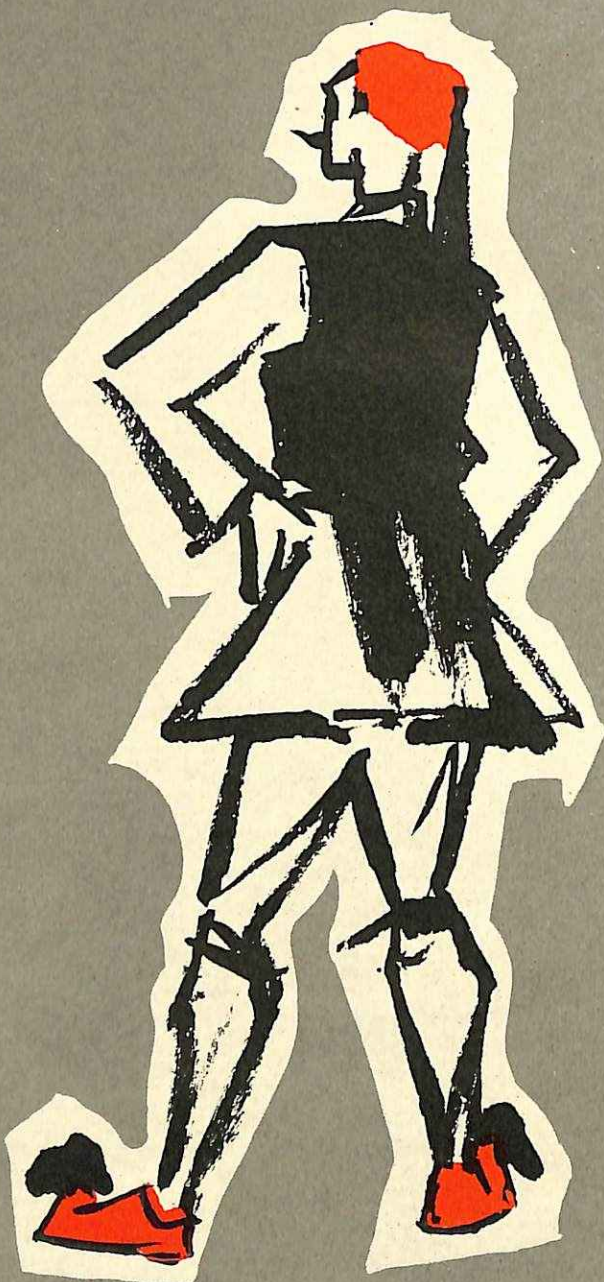
Από αυτό το τεύχος — μία μεγάλη έρευνα

Η ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ ΣΟΦΙΑ ΛΩΡΕΝ

Μεταξύ όθνης και πραγματικότητας

**ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ**

PICTURES
FROM GREECE

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το μηνιαίο εικονογραφημένο περιοδικό
Pictures from Greece δίνει σε όλους
τους ξένους φίλους του τόπου μας μια
ζωντανή εικόνα της σύγχρονης Ελλάδος.

Όροι ετησίας συνδρομής:

Έσωτερικού Δρχ. 120
Έξωτερικού £ 2/10 ή \$ 7

Αποτανθήτε στην:

Ελληνική Έκδοτική Έταιρία ΕΛΚΗΝ
Λεωφ. Βουλιαγμένης 352—ΑΘΗΝΑΙ

PICTURES
FROM GREECE

Το παλαιότερο...
της σύγχρονης
ελληνικής ζωής!

ΕΓΓΡΑΨΤΕ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ ΣΤΟ...

Carabott

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 262 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλίουπουλος
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι άναγνώστες
μας
γράφουν

Πέντε χρόνια

«Πέντε χρόνια κλείνουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ από την έκδοσή τους, 260 εβδομάδες και, φυσικά, 260 τεύχη. Διοκσία εξήντα τεύχη που κοσμούν ακόμη και τη βιβλιοθήκη—δεμένα—των πιο φανατικών αναγνωστών. Φαντάζομαι ότι δεν θα είμαι ο μόνος που το θυμήθηκα, ούτε ο μοναδικός επιστολογράφος της επετείου. Και άλλοι, πολλοί, άναγνώστες θα σάς έγραψαν, χωρίς άλλο, για να σας εύχαριστήσουν: Για τη συντροφιά που τους κρατήσατε, για τη χαρά που τους δώσατε, για τις γνώσεις που τους προσφέρατε, για το γέλιο που τους χαρίσατε, για την ενημερότητα που κρατήσατε, για τους κόσμους που τους άποκαλύψατε, για την άνεκτίμητη προσφορά σας.

Με αγάπη
Ξεν. Ε. Σταυρόπουλος
Θεσσαλονίκη»

Χωρίς δουλειά

«Είμαι σπουδαστής της Ραδιοτεχνικής Σχολής Αθηνών, γράφει ο κ. Γ. Κ., παρακολουθώ τα απογευματινά τμήματα και έτσι μου μένει η μισή ημέρα ελεύθερη, από τις 8 μέχρι τις 2 το μεσημέρι. Πιλά στον πατέρα μου, που είναι σχεδιαστής οικοδομικών σχεδίων, έμαθα την τέχνη του σχεδίου και έκτος αυτού είμαι σε θέση να παρακολουθήσω το Σχέδιο Πόλεως. Είμαι πιά 20 χρονών και δεν είναι δυνατόν να είμαι έπ' άπειρο θάρος του πατέρα μου. Θα επιτελούσε ένα θεάρεστο έργο αν στη θέση σου της αλληλογραφίας έγραφε κάτι υπό τύπον αγγελίας και θα σου ήμουν ευγνώμων. Πιστεύω πως καταλαβαίνεις την κατάστασή μου και θα με βοηθήσεις. Άρκει να σου πω ότι από τις άρχες του καλοκαιριού γυρίσω από γραφείο σε γραφείο χωρίς αποτέλεσμα.

Θωρήσαμε άναγκαίο να δημοσιεύσουμε την έκκληση του νεαρού σπουδαστή, όχι μόνο για να τον βοηθήσουμε, όπως θα κάναμε και σε άλλες περιπτώσεις. Το σπουδαιότερο είναι δ-

τι μέσα άπ' αυτές τις γραμμές της λίτης επιστολής του προβάλλουν άνά γλυφα το ήθος και ο άξιόλογος χαρακτήρας ενός νέου ανθρώπου. Στην διάθεση των ενδιαφερομένων κρατούμε πλήρη στοιχεία της ταυτότητός του.

Ως την Βενεζουέλα

«Τά θρυλικά «Παιδιά του Παιραιά» έφτασαν ως εδώ, γράφει η κ. Μ. Α. Ρία Τσουκαλά—Καράκας, Βενεζουέλα. Τά άκούμε συχνά από τό «Radio—Caracas—Television». Έκτέλεση γαλλικής όρχήστρας και τίτλος «Los mtsatsos de Pire», εις την Ισπανική!

Επίσης η «Μίς Έλλάς» του 1953, δις Βιργινία Πετιμεζάκη, εύρίσκειται εις Καράκας, όμορφη όσο ποτέ και έργάζεται ως μοντέλο διαφημίσεων στην τηλεόραση.

Εθνικής σημασίας

«Ετοι, ο κ. Ν. Παλαιόπουλος, από την «Ιμερο, μάς γράφει για την έπιτυχία του Μάνου Χατζιδάκι κατ' άρχην. «Είναι μεγάλης έθνικής σημασίας τό κατόρθωμα, γράφει, ν' άφομοιώσει σύγχρονες έξολλες διεθνείς άπχησεις και να τις γονιμοποιήσει με της πλούσιας ελληνικής φαντασίας του τό θέλητρο. Κατόρθωμα να συναρπάσει ο ρυθμός του όλες τις τάξεις, να φέρη την πιο γνήσια ελληνική εδαισθησία στο προσήνιο της διεθνούς μουσικής, τόσο που κι' αυτοί οι ξένοι να ζητούν ν' άπολαύσουν τη

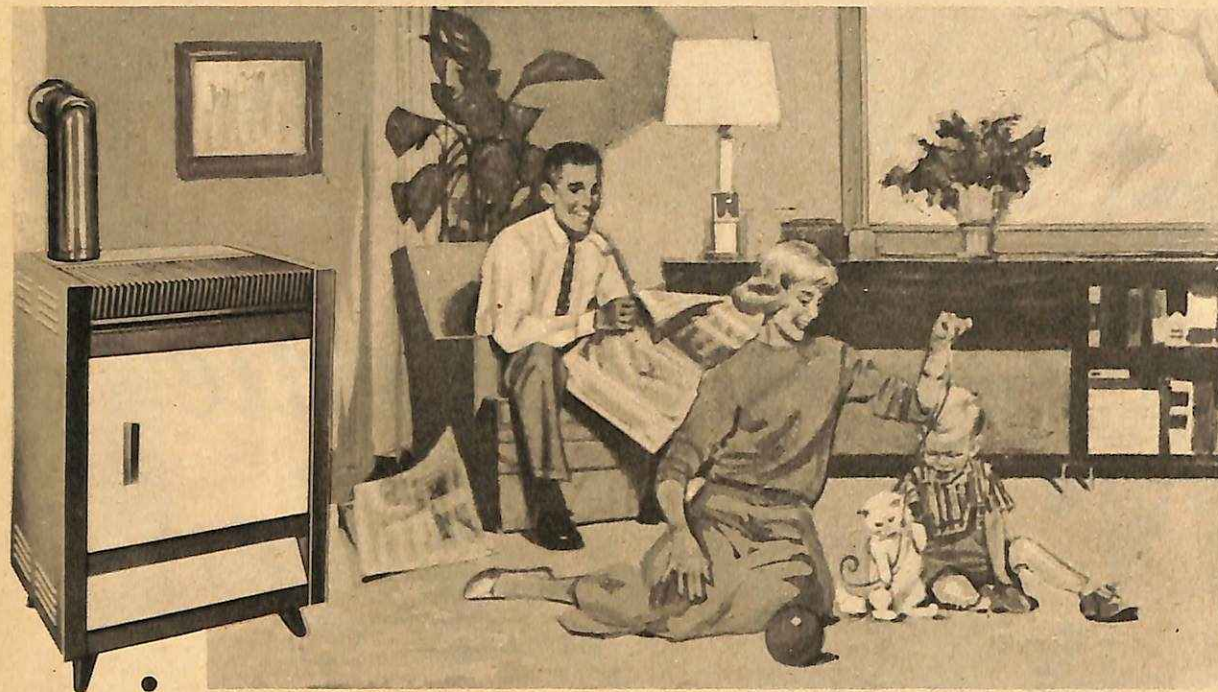
BY APPOINTMENT
TO HER MAJESTY THE QUEEN
SCOTCH WHISKY DISTILLERS
JOHN WALKER & SONS LTD.

Johnnie
Walker

BORN 1820
STILL GOING STRONG

Fine Old
Scotch Whisky

ΕΙΝΑΙ **ΙΣΟΛΑ** **ΑΥΤΟ ΦΤΑΝΕΙ!**

ΤΕΛΕΙΑ
ΟΜΟΡΦΗ
ΑΘΑΝΑΤΗ
ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ
ΞΑΚΟΥΣΤΗ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΥΚΟΛΟΧΡΗΣΤΗ

**Η ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΕΠΙΠΛΟ
ΖΕΣΤΑΙΝΕΙ ΚΙ' ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!**

΄Ακουμπάει στον τοίχο και δέν πιάνει τόπο.
Τό χρώμα της ταιριάζει με τὰ έπιπλα.
Δέν λερώνει τό πάτωμα. Έχει καυστήρα
άπό άνοξειδωτο πυρίμαχο χάλυβα. Δέν φαίνεται
ή φλόγα της. ΄Ανάβει και σβήνει εύκολα.

ΤΡΙΑ ΜΕΓΕΘΗ: ΣΠ/31, για μικρό χώρο, δρχ. 2.200
ΣΠ/41, για μέτριο χώρο, δρχ. 2.850
ΣΠ/51, για μεγάλο χώρο, δρχ. 3.300

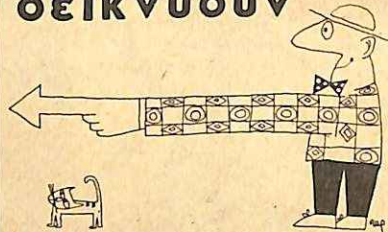
ΙΣΟΛΑ

**Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ**

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

φωνή της Νάνας Μούσχουρη, της σε-
μνής αυτής νέας, που είναι η ιδανική
έρμηνευτρια των τραγουδιών του».
Πάντως ο κ. Ν. Π. θρσκει ότι, μετά
τόν σταθμό 'Απτίκ-Χαϊρόπουλου, το
1960 είναι έτος άναγεννησιακό για το
έλληνικό τραγούδι — και συμφωνούμε
σ' αυτό άπ' άκρη σ' άκρη. Μαζύ με
τόν Χατζιδάκι, γράφει, δοήθησαν στην
ανάπτυξη του ο Μίμης Πλέσσας, ο Μω-
ράκης, ο Γιαννίδης, ο Γιάκοβλεφ κ.ά.

Ύπο- δεικνύουν

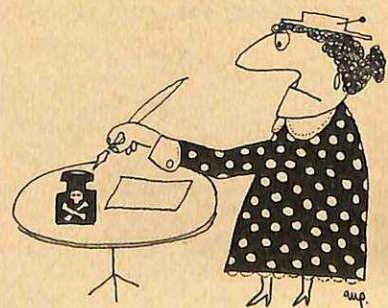

Περί θαλαμηγών...
και περί δρόμων

«Ο λιμήν της 'Ιτέας έχει προβλε-
φθή διά την έξυμνρήσιν θαλαμηγών
σέ γενικό άνεφοδισμό», γράφει ο κ.
Θ. Γ. Γ. Ι. α ν ν ι τ σ η ς, Γ α λ α-
ξ ε ι δ ι, και συμφωνώ μ' αυτό. Ύ-
πειθυμίζει, όμως, ότι σέ άπόσταση 3
μιλίων υπάρχει μία καθαρώς ναυτική
πολιτεία, το Γαλαξείδι, με άσφαλτά-
το λιμένα, πάμφθινα οικήματα πρὸς
διοχείμαση, τουριστικό περίπτερο, ναυ-
τικό περιβάλλον κ.λ.π. Όλα αυτά,
τονίζει, συνηγορούν στό να δημιουργηθή
και ένα έπί πλέον λιμάνι πρὸς διοχεί-
μαση θαλαμηγών και ίσως καλύτερο.
Ή πρότασή του φαίνεται άξιόπρό-
σεκτη και ίσως θά πρέπει να την με-
λετήσει ο Ε.Ο.Τ.

Σέ άλλη παράγραφο της έπιστολής
του ο κ. Θ. Γ. Γ. άναφέρεται στην κατα-
σκευή, μέσα σέ τέσσερα χρόνια, δύο
δρόμων, που συνδέουν τό Γαλαξείδι,
μέσω 'Ιτέας, με την 'Αμφισσα. Τόσο
οι δύο τελευταίοι, όσο και τρίτος που
προϋπήρχε είναι, κατά τη γνώμη του,
άκατάλληλοι για την κυκλοφορία. «Πε-
ταμένα λεπτά», τονίζει.

Δέν φανταζόμαστε να έχουν γίνει
τόσα πολλά λάθη σέ τόσο μικρό χρο-
νικό διάστημα, αλλά διασίδάζουμε τά
γροσφόμενά του στους άρμοδίους του
υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Διαμαρτύρονται

Ο νικητής

«Πρέπει να όμολογήσω ότι μου εί-
ναι έντελώς άνεξήγητο γιατί, την στι-
γμή που όλόκληρος ο Ισπανικός τύπος
άσχολεϊται με όλοσέλιδα άρθρα με τόν
«θρίαμβο των έλληνικών τραγουδιών»,
σύσσωμος ο αθηναϊκός τύπος συστημα-
τικώς συσκοτίζει τά γεγονότα και φα-
νατικά έπιμένει να προσβάλλη ως θρα-
σευθέντας τούς τραγουδιστάς. Γιατί
δέν έχει γίνει ποτέ κάτι άνάλογο σέ
δικό μας Θεσιβάδ; Μήπως πρέπει να

Συνεχεια σελ. 9.

ΡΕΤΕΡ ΡΑΠ

ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ - ΝΕΑΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Δέν ξενώνει
τό βτήθος

Μέ τό νέο είδικό έλαστικό που έχει στην πλάτη
και στά πλάγια τό σουτιέν **BARE-HUG** (Μπέρχαγκ)
κολλά έπάνω στό σώμα σας χαρίζοντάς σας μία
άνευ προηγούμενου έφαρμογή. Φοριέται και μέ
μπρετέλλες (κινητές).

ΠΟΛΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

"JASMINE", ΦΟΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΤΡΑΚΗ

Σ. ΜΑΝΤΩΣ ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΗ (έντός στοδς)

"SEVENTEEN", ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 (έντός στοδς)

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ - ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 47

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ ΕΡΜΟΥ 9 Β

"ΦΡΟΣ", Φ. ΛΟΥΡΙΔΟΥ - ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20

΄Αγαπητέ άναγνώστη ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Όταν κυκλοφόρησαν, για πρώτη φορά πριν άπό πέντε άκριδώς χρό-
νια, οι ΕΙΚΟΝΕΣ άπετέλεσαν μία τολμηρή καινοτομία — ένα πείραμα.
Σήμερα είναι πιά ένα γεγονός — ένα ξεχωριστό, μοναδικό στην έλληνική
δημοσιογραφία είδος: Τό πρώτο εικονογραφημένο περιοδικό που έπε-
βλήθη στό έλληνικό άναγνώστικό κοινό.

Πρώτες κι ως σήμερα μόνες οι ΕΙΚΟΝΕΣ έδωσαν στη φωτογραφία
τη θέση, τό δάρος και την ποιότητα που της άξίζουν σαν όργανο πλη-
ροφορήσεως της κοινής γνώμης: σαν είδηση: σαν όλόκληρη, άδιάψευστη
ιστορία: σαν αισθητική άπόλαυση: σαν μορφωτικό ύλικό.

Ακολουθώντας τον δρόμο που σέ άλλες, στις πιό προηγμένες χώρες
έχουν άνοίξει εικονογραφημένες έπιθεωρήσεις με ήλιγγιάδη κυκλοφορία,
άλλά και τεράστιο κύρος, οι ΕΙΚΟΝΕΣ προσπάθησαν να προσαρμο-
σθούν στις έλληνικές συνθήκες. Κ' έπί πλέον: να προβάλλουν την 'Ελ-
λάδα στό έξωτερικό, κυρίως μέ την μηνιαία, άγγλόφωνη έκδοσή τους.

Χιλιάδες έπιστολές, γνώμες άπό φανατικούς, αλλά κι άπαιτητικούς φί-
λους του περιοδικού, τηλεφωνήματα και συχνά άυτόπρσώπες παραστά-
σεις σημείωναν, κατά τό διάστημα αυτής της πενταετίας, με τόν πιό έκ-
φραστικό τρόπο την διαρκή άνοδο του ένδιαφέροντος του κοινού, τη στε-
νή έπαφή των ΕΙΚΟΝΩΝ με τούς άναγνώστες τους. Μά περισσότερο ά-
πό κάθε άλλο: ή έξακολουθητική, ή άκατάπαυστα άνοδική γραμμή της
κυκλοφορίας!..

Υπάρχουν πολλές και σημαντικές δελτιώσεις μεταξύ του πρώτου και
των σημερινών τευχών των ΕΙΚΟΝΩΝ. Βελτιώσεις που κερδήθηκαν ίσως
άργά, αλλά σταθερά — με κόπους και θυσίες. Ή πρόοδος είναι φανερή
παντού: στόν όγκο, στην ποιότητα, στην ποικιλία, στην έλληνικότητα
των θεμάτων, στην εμφάνιση, στη στενώτερη έπαφή με την επικαιρότητα
— μόνο ή τιμή του τευχους παρέμεινε ή ίδια. Περισσότερες σελίδες, τρι-
πλάσια τουλάχιστον ύλη — άς μετρήσουν οι δύσπιστοι τά τυπογραφικά
στοιχεία!... — περισσότερες, μεγαλύτερες και καλύτερες φωτογραφίες και,
ταυτόχρονα, σέ σύνδεση με τά μεγαλύτερα δημοσιογραφικά πρακτορεία,
πιστότερη και ταχύτερη παρουσίαση των κυριότερων γεγονότων της έ-
βδομάδας, στην 'Ελλάδα και στό έξωτερικό.

Η άνασκόπηση, όμως, της πρώτης πενταετίας δέν γίνεται χάριν πα-
νηγυρισμού. Είναι ή εύκαιρία για να τονισθή ότι ο ρυθμός της δελτιώ-
σεως θά συνεχισθή σέ κάθε τομέα: ο πλουτισμός της ύλης, σ' έκταση
και δάθος: ή έντονότερη παρακολούθηση της έλληνικής ζωής: ή στενώ-
τερη έπαφή με την επικαιρότητα: γενικά ή χρησιμοποίηση κάθε νέου
τεχνικού μέσου για την άρτιότερη εμφάνιση των ΕΙΚΟΝΩΝ.

Για τίς νέες αυτές προσπάθειες, συνέχεια των παλαιών, άποτεινόμε-
στε και πάλι σέ σένα, άναγνώστη των ΕΙΚΟΝΩΝ, στη φίλεια, αλλά και
στη σωστή κριτική ματιά σου — εύχαριστώντας για τό θερμό ένδιαφέρον
που έδειξες ως σήμερα.

οι ΕΙΚΟΝΕΣ

Μάδε το από τώρα...

...τὰ καλὰ σεντόνια εἶναι ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι θάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

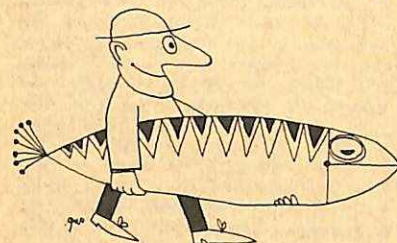
ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φινό, λεπτό, ἀντοχῆς
Σεντόνι ὑψηλῆς ποιότητος.
ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεό, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νο 120: Γερό, λευκὸ ἢ εὐχά-
ριστους ἀνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νο 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νο 33

TACHYΔΡΟΜΕΙΟ

ντρεπώσατε γιὰ τὸ γεγονός ὅτι δύο Ἕλληνες συνθέτες, διαγωνιζόμενοι τε-
λικά μὲ 14 Ἰσπανούς, 6 Ἰταλούς καὶ
4 Γάλλους, κέρδισαν καὶ τὸ πρῶτο
καὶ τὸ δεύτερο βραβεῖο.».
Φυσικά δὲν συμφωνοῦμε μὲ αὐτὸ τὸ
συστηματικῶς συσκοτίζει, πού ἀπο-
δίδει στὸν ἀθηναϊκὸ τύπο ὁ συνθέτης
κ. Κ. Γ. α ν ν ῖ δ η ς, πού ἦταν
— σπεῦδουμε νὰ ἐπανορθώσουμε καὶ
μεῖς σχετικὸ λάθος μας — ὁ νικητὴς
τοῦ Διεθνoῦς Θεατικῶν Τραγουδιῶν στὴν
Βαρκελώνη, μαζὺ μὲ τὸν Πλέσσα (Β'
βραβεῖο). Στὶς «Εἰ κ ὁ ν ε ς»
τουλάχιστον ἔγινε ἕνα λάθος στὴν λε-
ζάντα πού συνόδευε τὴν σχετικὴ φω-
τογραφία (τεύχος 259). Δὲν εἶναι ὁ
Κ. Γιαννῖνης πού ὑπεδέχθη τὴν Νάνα
Μούσχουρη καὶ τὸν Α. Πάντα στὸ ἀε-
ροδρόμιο. Καὶ οἱ τρεῖς ἔχουν ἐπιστρέ-
ψει ἀπὸ τὴν Βαρκελώνη, ὅπου ἡ πρῶ-
τη ἐρμήνευσε τὸ νικητῆριο τραγούδι
τοῦ τελευταίου.

Ψαρεύουν λάδη

Ντ' Ἀγκοί, ὄχι Ντ' Ἀγκόν

«Στὸ μυθιστόρημά σας «Ἡ μοῖρα
τῆς Κοζίμας», γράφει ὁ ἀναγνώστης
κ. Π. Π α α δ ὁ π ο υ λ ο ς, τὸ
δυναμὸ «Ντ' Ἀγκοῦ» (D' Agoult) ἀνα-
φέρεται ὡς «Ντ' Ἀγκόν». Δὲν ξέρω ἀν
τὸ λάθος αὐτὸ εἶχε γίνει ἀπ' τὴν ἀρ-
χή, ὅλῃ ἐπειδὴ τὸ εἶδος ἐπαναλαμ-
βόμενο παρακάτω, φαντάζομαι ὅτι, στὸ
χειρόγραφο πού τοῦ ἔβωσαν, ὁ τυπο-
γράφος θὰ πήρε τὸ «ν» γιὰ «ν», —
πράγμα πού, ὅπως ξέρετε, μπορεῖ νὰ
συμῆ πολλὴ εὐκολα.».
Συμφωνοῦμε μὲ τὸν ἀναγνώστη μας
καὶ δόσους ἄλλους ἔκαναν τὴν ἴδια πα-
ρατήρηση, κάνοντας τὴν διευκρίνιση ὅ-
τι τὸ λάθος παρέμεινε σὲ ὅλο τὸ κεί-
μενο ἡθελημένα γιὰ νὰ μὴν μπερδε-
τοῦν οἱ ἀναγνώστες μας. Ἀπὸ αὐτὸ
τὸ τεῦχος τὸ λάθος δὲν θὰ ὑπάρχει.

Οἱ ναυπηγίσσεις

Σωστά ἐπισημαίνει ὁ ἀναγνώστης
κ. Κ. Γ α λ ῖ δ η ς ἕνα λάθος στὸ
ἄρθρο μας γιὰ τὴν ναυτιλία «Ἐώρα,
θαλασσοκράτορες!». (τεύχ. 261). «Σ'
ἕνα παραστατικὸ πίνακα, γράφει, ὁ-
πάρχει ἡ λεζάντα «Ἡ ἐξέλιξη τῶν
ναυπηγῶν στὴν Ἑλλάδα», καὶ ἀνα-
φέρονται ὑπέργοιοι ἀριθμοὶ γιὰ τὴν
«παραγωγή» τῶν ναυπηγῶν στὴν γῆ-
ρα μας. Καθ' ὅσον γνωρίζω τὰ ἑλλη-
νικὰ ναυπηγία δὲν ἔχουν πετύχει ἀ-
κόμη παρόμοιους ἀριθμούς. Καὶ χω-
ρὶς τὴν εἰρωνεία τῶν γραμμῶν αὐτῶν
θὰ ἀναγνωρίζαμε τὸ λάθος. Καὶ φυ-
σικά δὲν πρόκειται περὶ τῶν ναυπη-
γῶν στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ γιὰ τὶς
παραγγελίες Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν σὲ
ἄλλα τὰ ναυπηγία τοῦ κόσμου.

Ἀπαντήσεις

«Ἠλέκτρας» συνέχεια (Γ')

Ὁ θεατρικὸς συνεργάτης μας κ. Ἀχ.
Μαμάκης, σ' ἀπάντηση τῆς ἐπιστολῆς τοῦ
θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου κ. Κρίτας, ἡ ὁ-
ποία ἐδημοσιεύθη στὸ προηγούμενο τεύ-
χος, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς: «Ὁ λιπρεσα-
όριος τοῦ κ. Ροντήης ἐπαινεῖται νὰ θά-
λωνη τὰ νερά. Ἀγωνίζεται μὲ κάθε τρόπο νὰ συ-
νέχισι τὴν σὺνθεσιν καὶ τὸν θόρυβον γύρω
ἀπὸ τὶς ἀτυχῆς παραστάσεις τοῦ Πειραι-
κοῦ Θεάτρου» στὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου τοῦ
Ἀττικοῦ. Τὸν καταλαβαίνω... Θέλει νὰ
συντηρήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον γύρω ἀπὸ τὸ
θέμα, ἀφοῦ ἀπολογίσει καὶ σὲ ἄλλες ἐμ-

φανίσεις τοῦ ὁμίλου Ροντήης. Ἔτσι ἐπι-
στρατεύει ὠρισμένες εὐμενέες φράσεις ἀ-
πὸ κριτικὰς ἔξων ἐφημερίδων καὶ μὲ
προκαλεῖ νὰ... δημοσιεύσω κ' ἐγὼ τὶς δυσ-
μενέες καὶ νὰ τίς... μετρήσουμε! Ὁ κ.
Κρίτας ἀσφαλῶς θ' ἀστείρευται. Ποῖός τοῦ
εἶπε ἡ πῶς φαντάσθηκε ὅτι ἐγὼ θὰ ἔκα-
να... συλλογὴ τῶν δυσμενῶν σχολίων πού
ἐγοφάρσταν στὸ ἔξωτερικὸ γιὰ τὶς ἐφα-
νίσεις τοῦ ὁμίλου πού ἐξυπηρετεῖ τὰ οἰ-
κονομικὰ συμφέροντα τοῦ γραφείου του;
Αὐτὸ τοῦ εἶδους οἱ δουλειές εἶναι
ὑποθέσεις τῶν λιπρεσαρίων καὶ ὄχι τῶν
κριτικῶν. Ἐγὼ εἶπα τὴ γνώμη μου καὶ
ἀνέφερα — ἔχοντας ἀπὸ πληροφοριακὴ πα-
ρακολούθηση σημειώσει ὠρισμένα μόνο ἀ-
πὸ τὰ δυσμενῆ σχόλια πού εἶχαν δημοσιευ-
θῇ στὸ ἔξωτερικόν — ὅτι εἶναι φανερό ὅ-
τι ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ἔξωνους, πού καταλα-
βαίνουν ἀπὸ ἀρχαῖο δρόμο, δὲν ἐμείναν
ἐνθουσιαστικῶς ἀπὸ δὲ τὸς παρουσιάσει
ὁ ἑλληνικὸς θίασος. Τὸ ὅτι ἀπῆρξαν καὶ
κείμενα ἐπαινετικά δὲν ἦταν ἀγνωστο.
Ἀλλὰστε, στὰν τὸν Ἰούλιο ἡ ἐκλεκτὴ
κριτικὸς μας Ἀλκίης Θρόλος εἶπε, σ' ἕνα
ἄρθρο τῆς στήν «Ἐλευθερία», τὰ ἴδια
περίπου πράγματα πού ἀνέφερα κ' ἐγὼ, ὁ
κ. Κρίτας ἔσπευσε τοιμοκρατικῶς νὰ
γράψῃ, στὶς 4 Αὐγούστου, μὴ μακροσκε-
λὴ ἐπιστολὴ στὴν ἴδια ἐφημερίδα, παρα-
τάσσοντας τὰ ἴδια ἐπιχειρήματα πού ἀρά-
διασε καὶ τώρα. Καὶ ἀνέφερε ἀπὸ τότε
τὴν ὑπαρξὴ τῶν εὐμενῶν κριτικῶν. Ἡ
δύσση ὅμως δὲν ἀλλάζει. Ἐποστηρίζουμε
ὅτι ὁ κ. Ροντήης δὲν τὰ κατάφερε. Ἡ
ἐργασία του δὲν εἶναι ἐκείνη πού ἔφαμε.
Δὲν εἶναι ἡ ἐργασία πού ἔχει ἐμφανίσει
ὁ διακεκριμένος αὐτὸς σκηνοθέτης στὰν,
στὸ «Ἐθνικὸ Θεάτρο», ἀνέδαξε τραγο-
διες μ' ἀξιόλογους ἥθοποιους. Καὶ ἀκόμη
ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι μονάχα ἡ δική μας
γνώμη. Εἶναι καὶ ἡ γνώμη τοῦ κοινοῦ, πού
δὲν ἔδειξε κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὶς πα-
ραστάσεις τοῦ «Πειραικοῦ Θεάτρου». Οἱ
παραστάσεις αὐτὲς δόθηκαν χωρὶς πυκνὴ
προσέλευση θεατῶν, μὲ μοναδικὴ ἐξαιρέση
τὴν ἡμέρα πού ἔγινε ἡ δωρεὰν παράσταση
τοῦ Δήμου Ἀθηναίων... Αὐτὴ εἶναι καὶ
ἡ αἰτία πού ὁ κ. Κρίτας, σὰν μυαλωμένος
ἐπιχειρηματίας, δὲν ἐτόλμησε ν' ἀνεβάσῃ
στὸ Ἡρώδειον, μετὰ τὴν «Ἠλέκτρα», τὶς
«Χοηφόρες» καὶ τὶς «Εὐμενίδες». Ἀς μὴν
ἐπικαλεῖται τὴν ἀκαταλληλότητα τῆς ἐπο-
χῆς. Γιατί ἦταν κατάλληλος ὁ καιρὸς γιὰ
τὸν «Πατούχα», πού ἔκανε, τὶς ἴδιες ἀκρι-
βὲς ἡμέρες, πένινες, καὶ ἀκατάλληλος γιὰ
τὸν ὁμίλο Ροντήης, πού ἔπαιξε μ' ὁλόκλη-
ρες τὶς κερίδες τοῦ ἀρχαίου Ὁδεῖου;
Ἐπειτα φαίνεται ὅτι τὸ δεύτερο πρόγραμ-
μα τοῦ «Πειραικοῦ Θεάτρου» — αὐτὸ πού
δὲν εἶδαμε ἐδῶ — ἦταν αἰσθητικῶς κατώτερο
ἀπὸ τὸ πρῶτο. Τὴν ὑπόψιν μου τὴ στη-
ρίζω στὸ γεγονός ὅτι καὶ στὸ Παρίσι ἡ
προσέλευση τῶν θεατῶν σ' αὐτὸ ἦταν μι-
κρότερη. Συμφωνοῦμε μὲ τοὺς σχετικὸς ἐπι-
σημοὺς ἀριθμούς, ἡ μὲν «Ἠλέκτρας» ἐπα-
γματοποίησε ἐισπραξὴ 3.800 νέων γαλλι-
κῶν φράγκων, ἐνῶ τὸ δεύτερο πρόγραμμα
(«Χοηφόρες» καὶ «Εὐμενίδες») μόνον 2½
χιλιάδες. Τὸ ἴδιο ἀκριβὲς ποσὸν εἰσπρα-
ξε καὶ τὸ ἔργο τοῦ Μπέν Ζόνσον «Ὁ κα-
θένας μὲ τὰ κέφια του». Αὐτὸ καὶ μαζὺ
οἱ «Χοηφόρες» καὶ οἱ «Εὐμενίδες» εἶναι
τὰ ἔργα πού εἶχαν στὸ Παριεῖν Θεατι-
κῶν τοῦ Θεάτρου τῶν Ἑθῶν τὸν λι-
γώτερο κόσμον καὶ τὶς μικρότερες ἐισπρα-
ξεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ «Ἠλέκτρα» ὑπολείπεται
κάπου 9.700 φράγκα ἀπὸ τὸ ἔργο «Λυ-
λοῦ», πού εἶχε τὸ ρεκόρ τῆς νικητῆρας,
καὶ κατὰ ἀκριβὲς ἑπταχίλιδες ἀπὸ τὴν
«Μάνα κουράγιο» τοῦ Μπρόχι, πού ἦλθε
δευτέρη. Μάλιστα, θέλοντας τὴν τόση
διαφορὰ καὶ τὸ τόσο λίγο γαλλικὸ κοι-
νὸ πού πῆγε σὲς παραστάσεις Ροντήης,
ἀρχίζω τώρα νὰ ὑποπευθώμαι ὅτι οἱ Πα-
ρισίνοι δὲν θὰ πρέπει... νὰ διαβάσουν
κριτικὰς. Διαφορετικὰ φαντάζομαι ὅτι, μὲ
τόσα διθυραμβικὰ σχόλια πού ἐπικαλεῖται
ὁ κ. Κρίτας, θὰ ἔγραφε νὰ χαλάσῃ ὁ κό-
σμος. Ἐκτός ἀν συμβαίνει νὰ ἔχουν περισ-
σότερο κίτρος πληθῶν τοῦ γαλλικοῦ κοινοῦ
οἱ εἰδικοὶ τοῦ θεάτρου πού ἐργάζονται τὶς
δυσμενέες κριτικὰς... Ὅλας ἐμὲς καὶ
κάτι ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θὰ διαφωνήσουμε μὲ
τὸν λιπρεσαρίον τοῦ κ. Ροντήης. Στὴν
κατακλιθεὶς τῆς ἐπιστολῆς του γράφει ὅτι
ἐμεῖς κάνουμε κατὰ τὸ ὅποιο ἐκεῖνος δὲν
διανοήθηκε ποτὲ νὰ κάνει. Ἀσφαλῶς. Για-
τί ἐμεῖς γράφουμε ἀνιδιοτελῶς τὶς γνώμες
μας, ἐνῶ ἐκεῖνος κάνει ἐπιχείρηση καὶ
ἐνοχλεῖται στὰν ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι
πὺ δὲν ἐννοοῦν καὶ δὲν ἐξυπηρετοῦν τὴν
ἐμπορικὴ πλευρὰ τῆς...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ζωογόνο
ὕγρτητα μὲ

Μεταξένια
ἀπαλότητα μὲ

ΚΡΕΜΑ + ΠΟΥΔΡΑ = Creme Puff

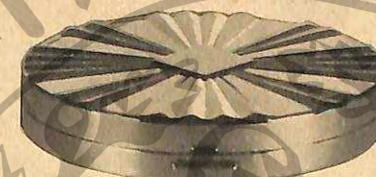
Τὸ μόνο συμπαγὲς Make-up πού δὲν ἀφίνει τὸ δέρμα
σας νὰ στεγνώσῃ.

**6 ἑ 5 νέα ὑπερμοντέρνα
χρώματα**

Τώρα

• LEMON TWIST • LILAC TWIST • LIME TWIST
• GENTLE FAWN • SUNRISE GOLD

6 ἑ 3 νέες θήκες

Σὲ χρυσή θήκη
ὑπερπολυτελείας,
μὲ καθρέπτη

Σὲ ὑπερμοντέρνα θήκη
ἀνάγλυψη μὲ χρυσὸ 24 καρα-
τίων σὲ 3 χρώματα: ΜΑΥΡΟ,
ΙΒΟΥΑΡ καὶ ΤΑΡΤΑΡΟΥΓΑ

Σὲ νέα οἰκονομικὴ
πλαστικὴ θήκη
χρώματος θαλασσοί

Creme Puff
MAX FACTOR
HOLLYWOOD

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Α.Τ.Ε.Π. Α.Ε. — ΤΗΛ. 493.130 & 492.038

Χέρια Βελούδινα!

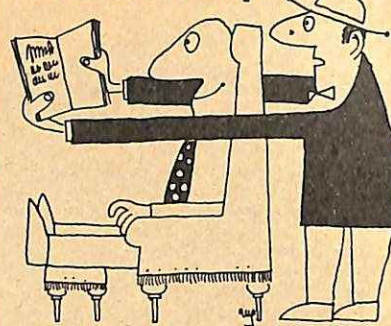
Τα ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι η απόδειξη της ανωτερότητας του ROL. Γιατί το 07 ή αληθινή επαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τα αφρότερα χέρια.

ROL

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Διαβάσαμε

για σάς

«Η λεοπαρδαλίσ» μυθιστόρημα

Giuseppe di Lampréusa, σελ. 319

Την άνοιξη του 1957, ο Σικελός πρίγκιψ Γκιουζέπε ντι Λαμπρετούζα παρέδωσε σ' έναν εκδότη το χειρόγραφο του μυθιστορήματος, που έγραψε επί 25 χρόνια. Ο εκδότης το απέρριψε και πέντε μέρες μετά την είδηση, ο καρκινωπαθής πρίγκιπας πέθανε σε ηλικία 61 ετών. Μήνες αργότερα κάποιος άλλος χειρόγραφο έφθασε στα χέρια του Τζιάν Τζιόκομο Φελτρινέλλι, του εκδότη του «Δρος Ζιέγκο», που άσυνγνωρίσε την αξία του. Έτσι εξέδωθε η «λεοπαρδαλίσ» και πολύ σύντομα έγινε το «μπεστ σέλλερ» όχι μόνο στην Ιταλία, αλλά και στην Γαλλία, την Αγγλία, τις Ηνωμ. Πολιτείες, όπου μεταφράστηκε άμέσως. Οι σοβαρότεροι Ευρωπαίοι κριτικοί το χαιρέτισαν σαν το ωραιότερο μεταπολεμικό Ιταλικό μυθιστόρημα.

Η ιστορία της «λεοπαρδαλίσ» εκτυλίσσεται στα 1860, την εποχή που ο Γαριβάλδι απέδιδε στη Σικελία. Είναι μια ιστορία γυναική και ήλικοαμένη σαν τους σικελικούς λόφους. Ο ήρωας, ο δόν Φαμπρίτζιο, πρίγκιψ Σαλίνα — πορτραίτο του προ-προπάππου του συγγραφέα —, έπιζη του θανάτου της τάξεώς του, της φεουδαρχικής αριστοκρατίας.

Ενώ τα κληρονομικά ταφιλικά ξεφεύγουν από τα χέρια του, ο δόν Φαμπρίτζιο είναι ακόμα ο αυτοκράτωρ στο σπίτι του, σε σημείο ώστε, όταν όργιζεται, να στραβώνει μέσα στην ρωμάλεα χορδα του τ' άσημνια μαχαίροπρήρουνα. Οι γιοί του είναι άθλιοι, οι θυγατέρες του άμλητες και εύθραυστες. Η εύσεθής, ύστερική γυναίκα του γεννάει απέχθεια στον θερμόαίμο πρίγκιπα που παρηγορείται με μία χωρική έρωμένη στο Παλέριο.

Σαν θαλασσοαμμένος φαραώ, ο δόν Φαμπρίτζιο περιβάλλεται από τα άναθά του, από πουδρρισμένους λακέδες, μέχρι χρυσοποικιλτα ψηφιδωτά. Όταν ένας Γαριβαλδινός στρατιώτης τον έρριση στον κήπο του για να του υπενθυμίση τον πόνο των άκλήρων, ο δόν Φαμπρίτζιο αποσύρεται στο τηλεσκόπιο του για να στοχαστή την ήρεμία των άστρων.

Αλλά οι Γαριβαλδινί, αντίθετα από τ' άστέρια, δεν κρατάνε την απόστασή τους. Ο όρμητικός άνεψιός του Τανκρέντι προσχωρεί στους έρυθροχίταιες επαναστάτες και προσπαθεί να κατακτήση την Αντζέλικα, την κόρη του δημάρχου, που μαζεύει χωράφια με την ίδια ταχύτητα, που ο δόν Φαμπρίτζιο τ' πετάει.

Ο πρίγκιπας είναι πολύ περήφανη και άκομψη λεοπαρδαλίσ, ώστε να καταδεχτή να γλείψη τις λαθωματιές συγγενεύοντας με κείνους που του τις κατάφεραν. Σκεπτικιστής, έρων και μελαγχολικός, ο δόν Φαμπρίτζιο αποτελεί μυθιστορηματικό χαρακτήρα πρώτου μεγέθους. Συνορραστικές είναι οι περιγραφές της πατρικής γής και άπαράμιλλο το πνεύμα με το όποιο παρουσιάζονται οι στενοκέφαλοι, άπληστοι άγρότες ή οι θησιγενείς κυρίες του καλού κόσμου. Το μεγαλύτερο, άστόσο, έπιτευγμα του Λαμπρετούζα είναι ότι η πρόξα του φαίνεται σαν σκαλισμένη σε μάρμαρο και πατιναρισμένη από το χρόνο. Σαν μνημείο, ή σαν έρείπιο, το βιβλίο ζωντανεύει μία στιγμή του παρελθόντος και την ύψωνει πάνω από το χρόνο.

BIBLIA

Μας έστειλαν επίσης

«ΠΑΛΙΡΡΟΙΕΣ» ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΒΥρωνος 'Αντωνιάδη, Βιβλιοθήκη, 'Αθήνα 1960.

Είκοσι ένέα ποιήματα στις 38 σελίδες της πρώτης συλλογής του νέου ποιητού. «Σήμερα που η ροδαυγή απόσταξε — διαμάντινες στάλες δροσιάς — κι' η νεραγούλα δάφηκε νωρίς — σ' ιριδισμούς χρωμάτων — ακούστηκαν να σιγαλνν μία σερενάδα στα κλωνιά — οι άχοι των περασμένων. — Το φώς χρυσές περίζωνε — τις σιλουέτες των όνειρων — μα στα στεγνά ρυτιδωμένα μάτια των — του άνεσπερου αύγερινού ή λάμψη — κρυστάλλωσε σε δάκρυ. — Της προσδοκίας το δώμα έρειπωμένο — Βυζαντινού άνακτόρου περασμένες δόξες — στ' αντίφωτο άπλωνε άκατάστατους μαϊάνδρους. — Μ' από των χαλασμάτων το μικρό φεγγίτη — μία δέσμη άναλυμένο φώς — άπόσμιξε τα ξέφτια των έλπίδων — από τη μαύρη ύψη των περασμένων. — Τότε το βλέμμα ανέγραψε έναν κύκλο — που έκλεινε όλο το χάος τ' ούρανο, της γής, — τον Πολικόν — στα ούράνια άναζητώντας. — Όμως τ' άραιο πραινό άχνόφωτο — τον Πολικόν είχε ηδη σβύση». («'Ηχώ»).

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ, Βιοτεχνικών και Έμπορικών έν γένει Καταστημάτων. Έθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος, 'Αθήνα, 1960.

Σ' ένα όγκώδη τόμο από 518 σελίδες, σχήματος 8ου, ή Έθνική Στατιστική Υπηρεσία δημοσιεύει σε δύο γλώσσες (έλληνικά - γαλλικά), τ' άποτελέσματα της άπογραφής της 15ης Νοεμβρίου 1958. Σ' ένα συνοδευτικό φυλλάδιο (έλληνικά και άγγλικά) δημοσιεύεται ή «Μεταπογραφική έρευνα της άπογραφής των Βιομηχανικών, Έμπορικών και λοιπών καταστημάτων μη γεωργικής δραστηριότητας, έτους 1958 — άποτελέσματα και έφαρμοσθείσαι μέθοδοι».

ΕΛΕΓΕΙΟ, ΔΕΥΚ. ΙΑΚΩΒΙΔΗ, Μουσικά Έκδόσεις Μιχ. Κωνσταντινίδη, 'Αθήνα.

Ο διευθυντής του Έθνικού Όδειου Λεμεσού, που άποτελεί παράρτημα του Όδειου 'Αθηνών, κ. Δ. Ι., μάς στέλνει ένα έλεγείο για τραγούδι και πιάνο. Και οι στίχοι άνήκουν στον συνθέτη.

GREEK BIBLIOGRAPHY, No 1, ATHENS 1960.

Η Γενική Διεύθυνση Τύπου του ύπουργείου Π3ροεδρίας κυβερνήσεως κυκλοφόρησε στην άγγλική το 1ο τεύχος 1960 του Δελτίου Έλληνικής Βιβλιογραφίας. Το δελτίο τουτο, που έκδίδεται κάθε τρίμηνο και πρόκειται συντόμως να κυκλοφορήσει και στη γαλλική, διανέμεται σε μορφωτικές όργανώσεις, ιδρύματα και προσωπικότητες του έξωτερικού, ενημερώνοντας έτσι τους ενδιαφερομένους για την πνευματική κίνηση του τόπου. Στο τεύχος αυτό έχουν βιβλιογραφηθή 1250 και πλέον έκδόσεις έπιστημονικές, θρησκευτικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές, ιστορικές και τεχνικές, που κυκλοφόρησαν στη διάρκεια ενός έτους, μεταξύ Μαρτίου 1959 και 'Απριλίου 1960.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

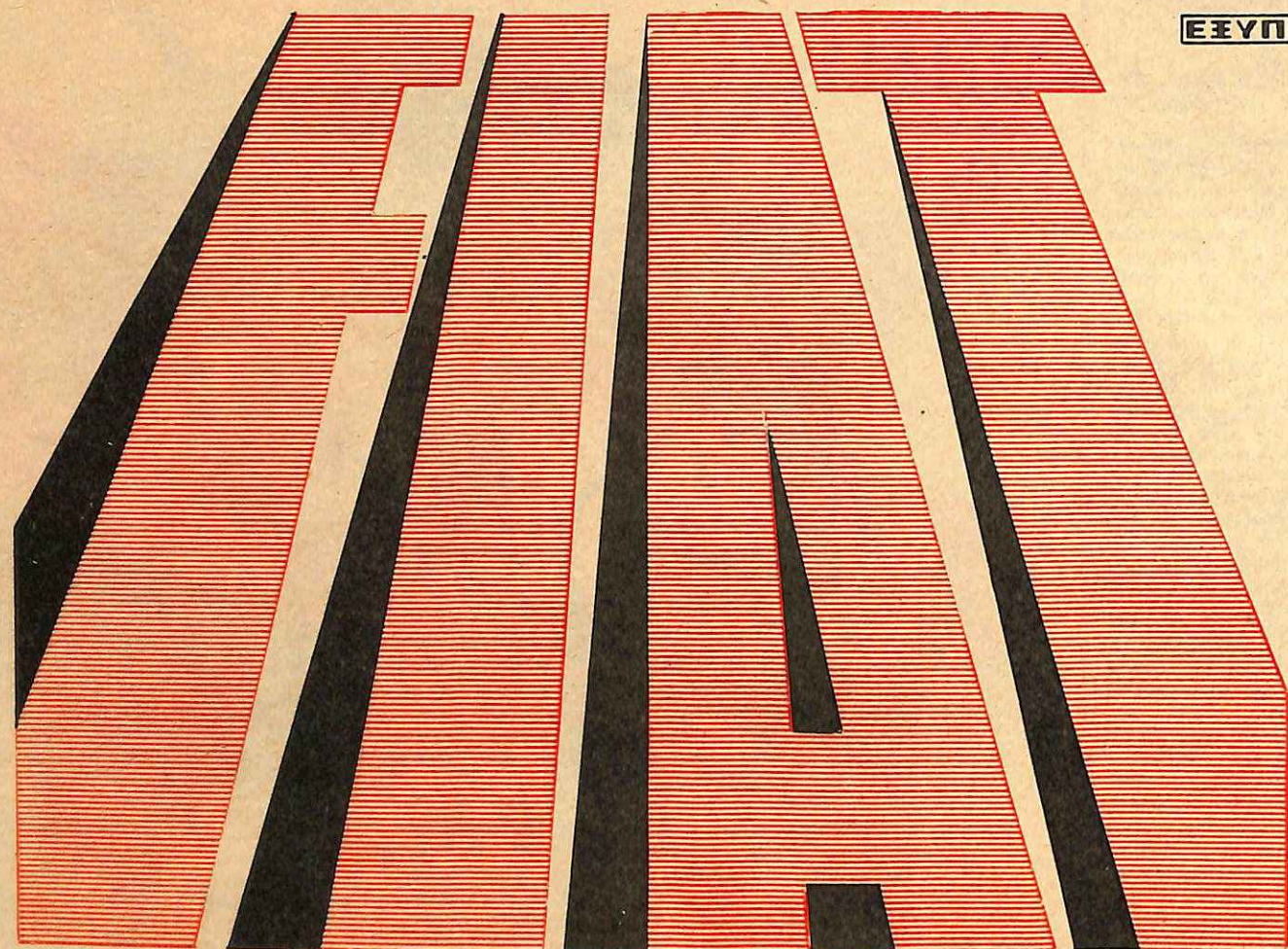

Ρούχα Χιονάτα!

Τα καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον το ROL άφαιρεί από το Ρούχο ό,τι έχει εισχωρήσει βαθειά μέσα στην ύφανση και του δίνει πραγματικά νέα όψη.

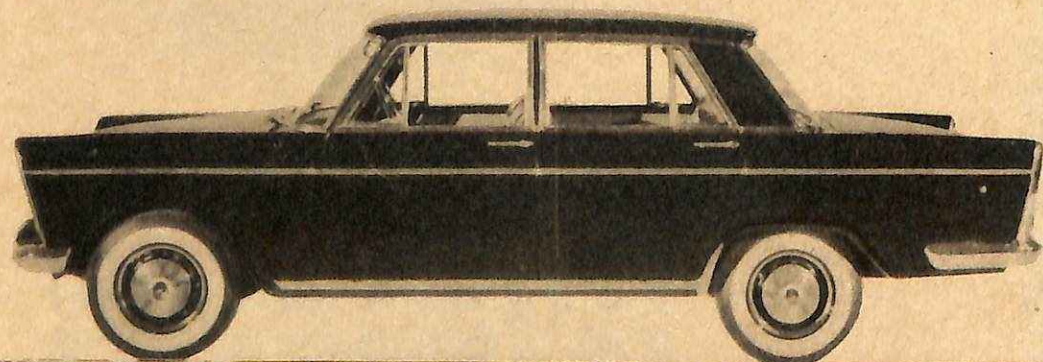
ROL

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

ΕΞΥΠ

Η μεγάλη Ιταλική φίρμα ή όποια από 60ετίας έχει καταστή σύμβολον τής ποιότητας, τής κομψότητας και τής μηχανικής τελειότητας.

Ένα μοντέλλο για κάθε προτίμησι

500 600 1100 1200 1800 2100

Ένα γράμμα για Λάζαρο

Αγαπητέ φίλε,

Τό φθινόπωρο ξφθασε, ένω σέ λίγο πλησιάζει ό χειμώνας.

Εΐναι ή στιγμή πού θά πρέπει νά σκεφθής τό ντύσιμό σου. Ξέρεις πόσο μεγάλη σημασία έχει ή εμφάνισή σου για τή δουλειά σου και τήν πρόδόν σου. Αναγκαστικά πρέπει νά είσαι κομψός και μοντέρνος χωρίς βεβαίως ή εμφάνισή σου αϋτή νά εΐναι έξεζητημένη και ξένη πρός τήν ελληνική πραγματικότητα.

Θά μου πής ότι ή παρακολούθησις τής κομψότητος και τής ανδρικής μόδας εΐναι δουλειά για τούς

αργόσχολους, άφού για νά βρής τό ανάλογο παπούτσι, γραβάτα, υποκάμισο, κοστούμι, παλτό, καπαρντίνα κ.λ.π. θά πρέπει νά γυρίξης ένα όλόκληρο μήνα στους δρόμους τής Αθήνας.

Κ' όμως, όπως σέ κάθε πρόβλημα ύπάρχει κάποια λύσις έτσι και για τό πολύπλοκο αϋτό πρόβλημα πού άπασχολεί τούς άνδρες, ή μόνη λύσις εΐναι τό ειδικό κατάστημα ανδρικών ειδών ΓΟΥΤΑΚΗ.

Εΐναι τό κατάστημα πού μπορείς νά βρής ότι δήποτε από μανικέτια μέχρι παλτό και από παπούτσια μέχρι καπέλλα.

Εΐναι τό κατάστημα πού από τό 1875 έξυπηρετήσε τούς παπούδες μας, τούς πατεράδες μας και χάρις στην εκτίμησι αϋτή του κοινού συνεχώς προοδεύει και γίνεται καλύτερο.

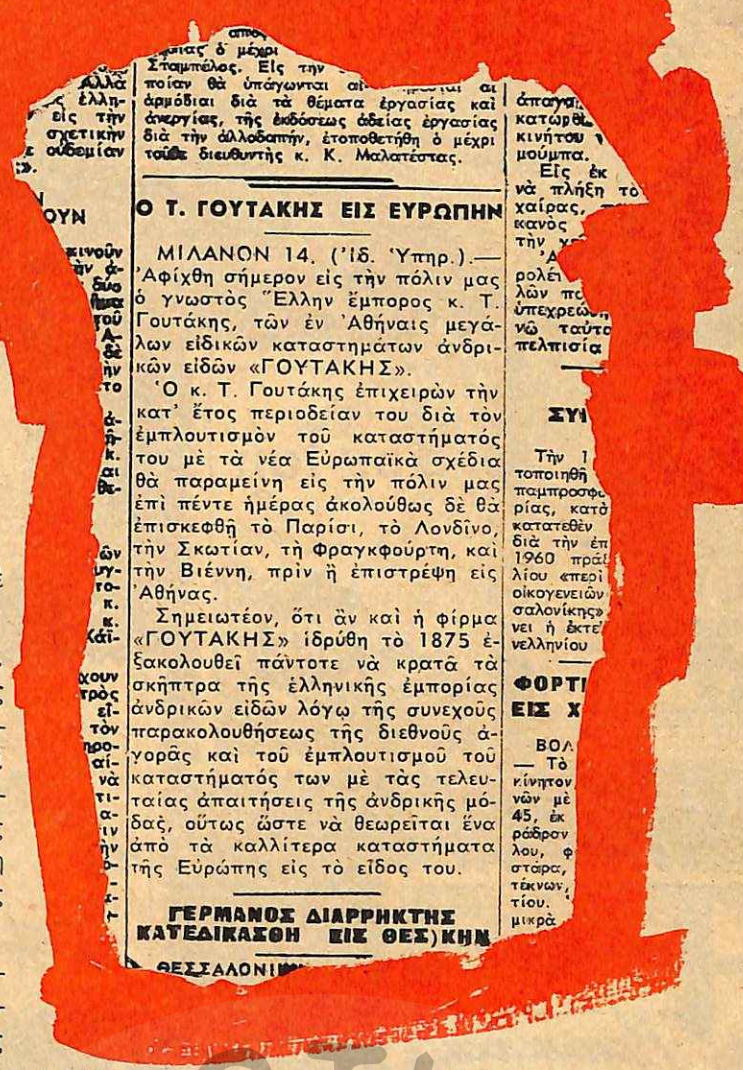
Από τίς 29 Οκτωβρίου θά παρουσιάση τίς τελευταίες αφΐξεις του από τήν Εϋρώπη σέ όλα τά ανδρικά είδη.

Σου προτείνω φιλικά νά μήν χάσης τήν εύκαιρία τής επιλογής. Όσο πιο γρήγορα τό επισκεφθής τόσο μεγαλύτερη ποικιλία θά βρής για νά διαλέξης ανάλογα με τό γούστο σου. Έτσι θά μεταβληθής σέ μοντέρνο και κομψό με λιγώτερα χρήματα και με μικρότερο κόπο και χρόνο.

Και μήν ξεχνάς ή καλή εμφάνισις εΐναι πάντα τό ήμισυ τής επιτυχίας σου.

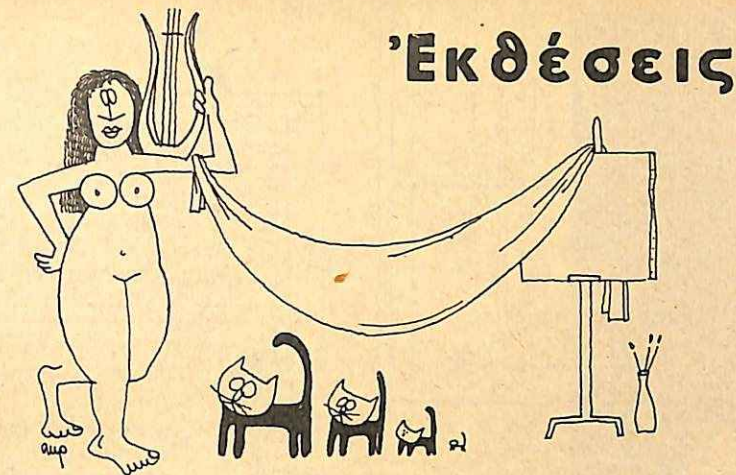
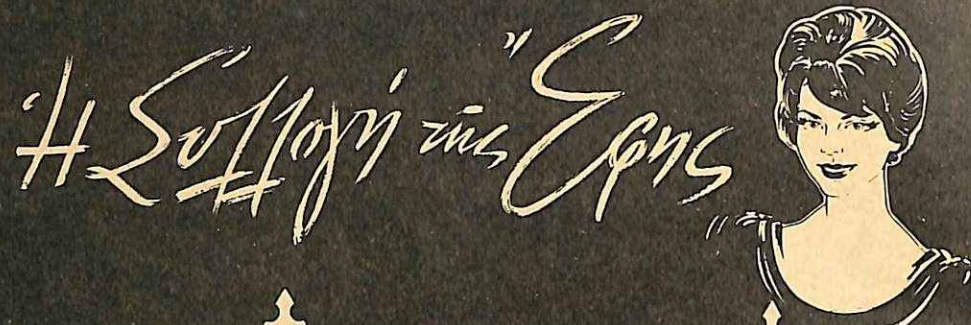
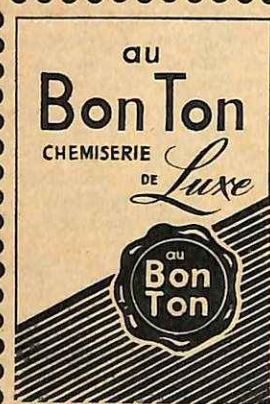
Φιλικώτατα

Handwritten signature

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΜΙΛΑΝΟΝ 14. (16. Υπ.ρ.)
Αφΐχθη σήμερον εις τήν πόλιν μας ο γνωστός Έλλην Έμπορος κ. Τ. Γουτάκης, των εν Αθήναις μεγάλων ειδικών καταστημάτων ανδρικών ειδών «ΓΟΥΤΑΚΗΣ».
Ο κ. Τ. Γουτάκης επιχειρών την κατ' έτος περιοδείαν του δια τον έμπλουτισμόν του καταστήματός του με τα νέα Εϋρωπαϊκά σχέδια θά παραμείνη εις τήν πόλιν μας επί πέντε ημέρας ακολουθώσας δε θά επισκεφθί το Παρίσι, το Λονδίνο, τήν Σκωτίαν, τή Φραγκφούρτη, και τήν Βιέννη, πριν ή επιστρέψη εις Αθήνας.
Σημειώτεον, ότι αν και ή φίρμα «ΓΟΥΤΑΚΗΣ» ιδρύθη τό 1875 εξακολουθεί πάντοτε νά κρατά τά σκήπτρα τής ελληνικής έμπορίας ανδρικών ειδών λόγω τής συνεχούς παρακολούθησεως τής διεθνούς αγοράς και του έμπλουτισμού του καταστήματός των με τας τελευταίας απαιτήσεις τής ανδρικής μόδας, ούτως ώστε νά θεωρείται ένα από τά καλλίτερα καταστήματα τής Εϋρώπης εις τό είδος του.
ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΘΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΡΙΖΩΝ

• **ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ.** Πολλοί επίσημοι, εκπρόσωποι του καλλιτεχνικού και πνευματικού κόσμου, και πλήθος φιλοτέχνων έτιμησαν με την παρουσία τους τα εγκαίνια της ΣΤ' Πανελληνίου Καλλιτεχνικής Έκθέσεως 1960, την Κυριακή, 22 Οκτωβρίου.

Η έκθεση, στην οποία λαμβάνουν μέρος 500 καλλιτέχνες με 1.075 έργα, θα διαρκέσει ως τα τέλη Νοεμβρίου και αποτελεί τη βασικότερη σε όγκο εμφάνιση της ελληνικής ζωγραφικής, χαρακτικής και γλυπτικής.

• **ΣΤΗ ΓΚΑΛΛΕΡΙ «ΖΥΓΟΣ»** (Βουκουρεστίου 11) η 'Αμερικανίδα ζωγράφος Τζίνκς Ουάλκερ παρουσιάζει στο αθηναϊκό κοινό μια έκθεση ζωγραφικής με 45 κομμάτια της (έλαιογραφίες, ακουαρέλες και σχέδια) αφηρημένης τέχνης. Η έκθεση θα παραμείνει ανοιχτή ως τις 11 Νοεμβρίου.

• **ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΟΥ «ΖΥΓΟΥ»** θα συνεχισθεί ως τα μέσα Νοεμβρίου η ομαδική έκθεση 'Ελλήνων ζωγράφων (22 καλλιτέχνες, 78 κομμάτια), που εξακολουθεί να συγκεντρώνει ακόμη το ενδιαφέρον του φιλότεχνου κοινού. Λαμβάνουν μέρος: Ντ. 'Αντωνάκτου με 3 έργα της, Α. 'Αστεριάδης (4), Σπ. Βασιλείου (5), Α. Βουρλούμης (3), Γ. Γουνάρη-Πούλος (3), 'Ορ. Κανέλλης (3), Γ. Κοσμαδόπουλος (4), 'Ιφ. Λαγάνη (3), Τ. Μάρθας (1), Π. Μοσχίδης (4), Δ. Μυταράς (3), Κ. Πλακωτάκης (2), Γ. Σικελιώτης (4), Π. Τέσης (3), 'Αλ. Φασιανός (5), Ν. Χατζηκυριάκος - Γκίκας (3), Θ. 'Απάρτης (3), Χ. Καπράλος (2), Κλ. Λουκόπουλος (3), Γ. Κολέφας (3), Γ. Βακαλό (4), Μ. Τόμπρος (4), Α. Τάσος (3) και Β. Κατράκης (3).

• **ΣΤΗ ΓΚΑΛΛΕΡΙ «ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ»** (Βαλαωρίτου 9α) η Κυπρία γλύπτρια Παυλίνα Παυλίδου εκθέτει για πρώτη φορά στην 'Ελλάδα ένα δείγμα της φροντισμένης εργασίας της, από 14 κομμάτια σε μπρούτζο και 9 σχέδια. Η έκθεση θα διαρκέσει ως τις 12 Νοεμβρίου.

• **ΣΤΗ ΓΚΑΛΛΕΡΙ «ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ»** εκθέτει επίσης και ο νέος ζωγράφος Θανάσης Στεφόπουλος μια σειρά από 40 έγχρωμες μονοτυπίες του, αφηρημένης τέχνης. Ο Στεφόπουλος, γνωστός κυρίως στην 'Αθήνα από την προηγούμενη Πανελλήνιο Έκθεση, είναι εγκατεστημένος και εργάζεται στο Παρίσι. Η φετινή έκθεσή του, που είναι η πρώτη ατομική του νέου καλλιτέχνη, θα παραμείνει ανοιχτή ως τις 12 Νοεμβρίου.

• **ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΓΚΑΛΛΕΡΙ «ΤΡΟ-Ι-ΚΑ»** (Πανεπιστημίου 18) έχουμε μια πρωτότυπη έκθεση ρωσικής τέχνης, με αναπαραγωγές (ρεπροντυξιών) πινάκων ζωγραφικής, αλαιογραφίες, λαϊκή ξυλογλυπτική, ξύλινες κούκλες (μαντριόσκου) κ.ά. 'Υφραίες αναπαραστάσεις από προσωπογραφίες του Ριέπκιν, θαλασσογραφίες του 'Αϊδαζόφσκου, τοπία των Σισκιν και Σα-βρασώφ και χαρακτηριστικά έργα 15 άλλων καλλιτεχνών μας δίνουν, για πρώτη φορά στην 'Ελλάδα, μια σαφή εικόνα της ρωσικής ιδεαλιστικής ζωγραφικής της προεπαναστατικής περιόδου. Η ξυλογλυπτική, σε λευκό και σκούρο φλαμούρι, αντιπροσωπεύει την παλιά λαϊκή παράδοση των χωρικών, με έργα εμπνευσμένα κυρίως από το ζωϊκό βασίλειο. Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης μια σειρά από μινιατούρες, με τυπικά ρωσικές τεχνότητες «παλιές» και «φεντόσκινο». Στην πρώτη, που αντλεί τα θέματά της από παλιούς μύθους και παραμύθια, φαίνεται καθαρά κάποια περσική και κινεζική επίδραση, ενώ η τεχνική «φεντόσκινο» περιορίζεται σε αντιγραφές μινιατούρας από έργα ζωγραφικής. 'Αξιοσημείωτη είναι, τέλος, στην ίδια έκθεση, μια σειρά αναπαραστάσεων από έργα μαθητών 5 - 15 ετών, που διακρίνονται για το σταθερό σχέδιο και την εξπρεσιονιστική τάση τους.

• **Η ΓΚΑΛΛΕΡΙ «ΑΡΜΟΣ»** ('Ηρακλείου 21) εγκαινιάζει την πρώτη, ύστερα από τέσσερα χρόνια, ατομική έκθεση του ζωγράφου και αρχιτέκτονος Κοσμά Ξενάκη, που θα διαρκέσει ως τις 10 Νοεμβρίου.

• **ΣΤΟΝ «ΠΑΡΝΑΣΣΙΟ»**, στην αίθουσα του μεσαιού όρφου, εκθέτει η ζωγράφος 'Ελένη Δελλοπούλου μια σειρά από 90 ελαιογραφίες της (τοπία, ναύπυ μόντ, συνθέσεις). Η έκθεση θα διαρκέσει ως τις 29 Οκτωβρίου.

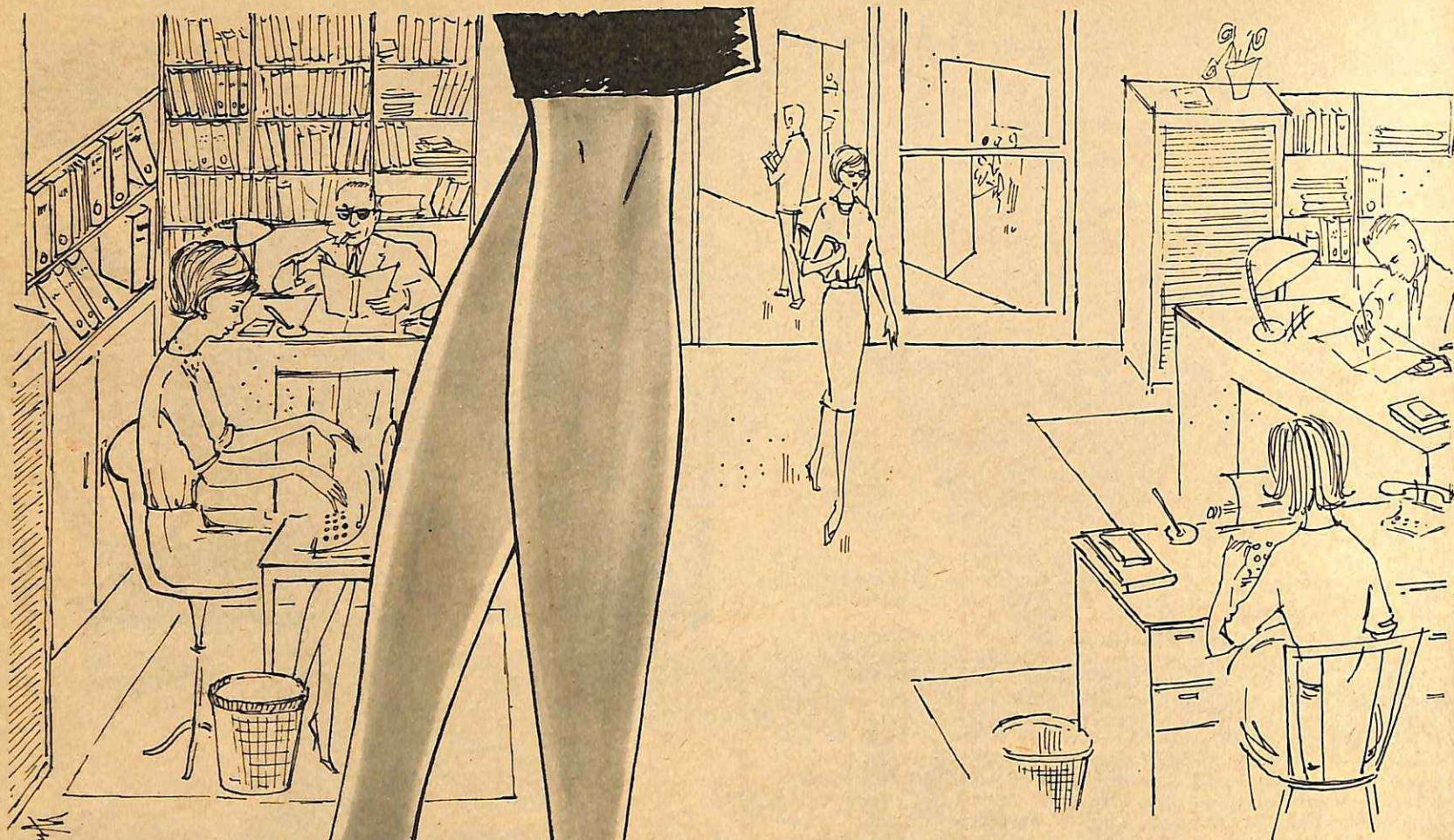
• **ΣΤΗ ΓΚΑΛΛΕΡΙ «ΣΤΑΥΡΟΣ»** (Νίκης 2) εγκαινιάστηκε η δεύτερη έκθεση του ζωγράφου και γλύπτου Σταύρου Παπασαβάβα. Η πρώτη αναφερόταν στη ζωγραφική και περιελάμβανε μια σειρά ακουαρέλες, με τον γενικό τίτλο «Μυθολογική ανάμνηση». Τα εγκαίνια της δεύτερης εκθέσεώς του, που είναι αφιερωμένη στη γλυπτική, έγιναν στις 20 Οκτωβρίου. Η έκθεση περιλαμβάνει 40 περίπου γλυπτικές φιγούρες, με τίτλο «Εΐδωλα». Έργα του Παπασαβάβα θα παρουσιάσει προσεχώς και το σαλόνι «Ελευθέρας τέχνης», στο Παλαιό Ντέ Μπάζ 'Αρτ, των Παρισίων.

Διαλέξτε με προσοχή το άρωμά σας. Είναι η έκφραση της προσωπικότητάς σας.

Λεϊλά ▶ ή λοσιόν για μαύρα μαλλιά, σκούρα επιδερμίδα, βαθύχρωμα μάτια.
Λιατρίς ▶ ή διακριτική, φίνα λοσιόν της ξανθής ομορφιάς.
Μανόμα ▶ ή λοσιόν για το σταρένιο δέρμα και τα καστανά μαλλιά...
Μυρτώ ▶ ή κολώνια για όλους τους τύπους της γυναικείας ομορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Στο γραφείο σας...

Θα έχετε ασφαλώς ακούσει από τους άνδρες, ότι η γοητεία της γυναίκας αρχίζει από τα πόδια. Γι' αυτό στο γραφείο σας, κάνετε τα πόδια σας πιο έλκυστικά... φορέστε κάλτσες ΜΠΕΡΚΣΑΪΡ! Έχουν θαυμάσιους χρωματισμούς και εφαρμόζουν σαν δεύτερη επιδερμίδα. Επί πλέον, δεν φεύγουν οι πόντοι, χάρις στην πατέντα "NON RUN", -ΤΟ ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΩΝ.

Berkshire

Οί καλύτερες κάλτσες του κόσμου!

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Δέν με προσέχει πειά καθόλου...

Γιατί δέν με προσέχει πιά; Γιατί δέν με χαιρετά όπως πριν;

.. γιατί ίσως θάπρεπε να προσέχης περισσότερο το χτένισμά σου. Έγώ χρησιμοποιώ πάντα για τα μαλλιά μου Vlot

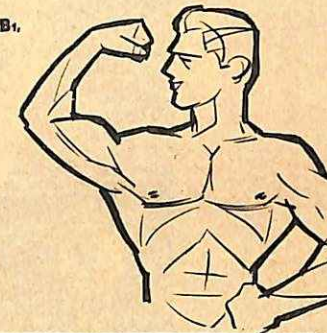
Με το Vlot τακτοποιείτε τα μαλλιά σας όπως θέλετε. Τα χτενίζετε και τα βουρτσίζετε εύκολα και διατηρείτε το χτένισμα πάντοτε φυσικό και με τις σκάλες τους.

"Ωστε το έχει προσέξει..."

Καλημέρα, δεσποινίς Μαίρη!

Σε κάνει
Φαρμακάρη...

Το BOVRIL είναι εκχύλισμα βοδινού πλούσιο σε φυσικές πρωτεΐνες και θιταμίνες.
(σιδήρου, βιταμίνες Β₁, Β₂, ΡΡ κτλ.).

1 κουταλάκι στάνει

- BOVRIL
- Σαν ρόφημα
 - Μέσα στο φαγητό
 - Στο σάντουιτς

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΡΕΣ ΔΙΝΕΙ ΕΥΔΙΑΘΕΣΙΑ

Για έναν
άνδρα
σαν και
σας

δέν υπάρχει
τίποτε καλλίτερο
από την 'PHILISHAVE.

Είδατε μοντέρνος και αγαπάτε τα σπόρ, την ταχύτητα, την άνεση.
'Αγοράστε σήμερα κι' όλες την 'PHILISHAVE, για να πετύχετε το πιο τέλειο, άνετο και γρήγορο ξύρισμα.

ΦΙΛΙΠΣ
PHILISHAVE

ΝΕΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΜΕ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ ΦΕΡΟΥΝ ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΠΟΥ ΘΑ ΥΨΩΘΗ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΒΡΑΧΟ. ΟΠΩΣ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ ΣΤΙΣ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ο κύκλος του Ὀκτωβρίου
στήν ιστορία τῶν Ἀθηνῶν

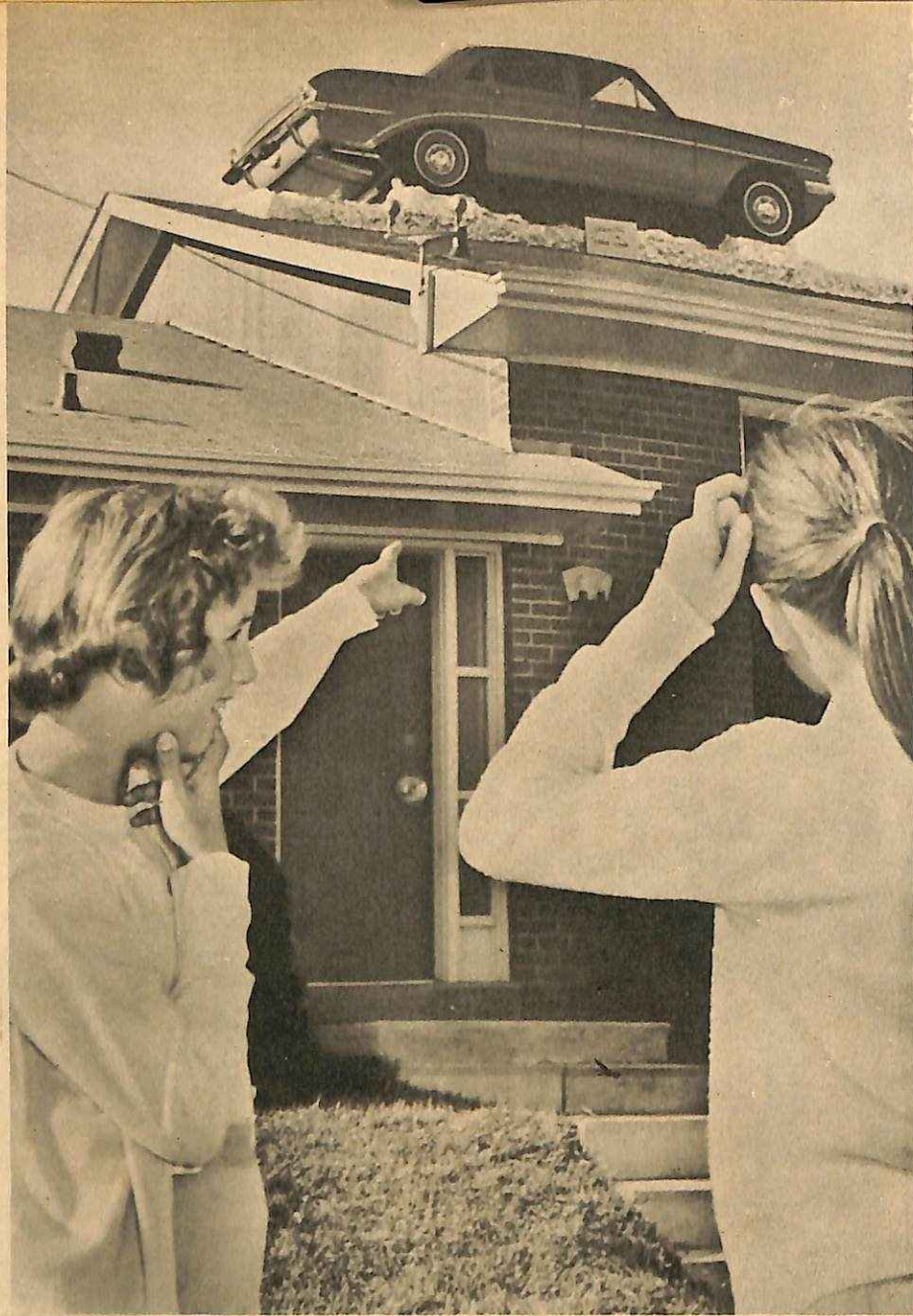
ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΡΥΑΤΙΔΕΣ, σύγχρονες Ἑλληνίδες, με τή χάρη τῶν τοπικῶν κοστούμιων, φωτογραφίζονται σέ παράλληλη παρουσία τῆς κλασικῆς ἑλληνικῆς ὀμορφιάς. Ἡ τελετή παίρνει τόν χαρακτήρα κατανυκτικοῦ, ὅσο καί υπερήφανου προσκυνήματος. 12 Ὀκτωβρίου 1944, μιᾷ ἡμέρᾳ πού δέν θά τή λησμονήσουν ὅσοι ἐζησαν τήν τραγική τετραετία πού ἀνοίξε Ὀκτώβριο πάλι, στίς 28- με τὸ ὑπεράνθρωπο ἔπος τῆς Ἀλβανίας γιά νά καταλήξῃ στή ἐφιαλτικά μαζί κ' ἡρώικα χρόνια τῆς κατοχῆς. Χρόνια αἵματος, δακρύων, ζόφου καί ταυτόχρονα ὑπέρτατης ψυχικῆς καί ἠθικῆς ἀνατάσεως τοῦ μικροῦ ὄλαοῦ με τή μεγάλη, ἐνδοξη ἱστορία.

ΓΙΩΡΤΑΣΘΗΚΕ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΟΥ ΛΕΟΝΟΣ

«Κενόν νόμου»

«Πώς θρήθηκε κεί πάνω;». Αυτή ήταν η άπορία όχι μόνον τών δυο χαριτωμένων κοριτσιών, αλλά και όλων τών διαβατών πού, περνώντας από τόν κεντρικό δρόμο ενός προαστίου του Τορόντο, έβλεπαν στη στέγη ενός σπιτιού ένα θαυμάσιο καινούργιο αυτοκίνητο (δεξιά). Και ό σκοπός του διαφημιστού πέτυχε - γιατί περί διαφημίσεως πρόκειται. Είχε αντίρρησης, όμως, ή αστυνομία, πού διέταξε τήν άμεση προσγείωση του επικίνδυνου «διαφημιστικού ύλικού». «Κανένας νόμος δέν απαγορεύει νά παρκάρωνται τά αυτοκίνητα σέ στέγες», αντίτεινουν οι ενδιαφερόμενοι. Και γιά τό παρκάρισμα τών ελεφάντων δέν προβλέπουν τίποτε οι αστυνομικές διατάξεις. Όπωςδήποτε, με εύρεία έρμηνεία του πνεύματος τών νόμων, οι αστυνομικές αρχές του Λονδίνου υπέβαλαν μήνυση σ' ένα τσίρκο τής πόλεως, γιατί ό Μπέρμα, ό πέντε τόννων ελέφας του, θρήθηκε ένα πρωί δεμένος σ' ένα ειδικό ρολόι παρκαρίσματος, στο Μαυφαίρ (κάτω), παρεμποδίζοντας έτσι τήν κυκλοφορία και τή στάθμευση τών οχημάτων και προκαλώντας τή θυμηδία - αυτό δέν τό ανέφερε ή μήνυση- τών πολυπληθών περιέργων πού συγκεντρώθηκαν

(London Express News)

(Fedneus Photo)

«Έξη ώρες άπ' τó Παρίσι»

Θεαματικώτατη ήταν ή εκκίνηση 75 βενζινοκάτων, από δέκα χώρες, γιά τόν καθιερωμένο ετήσιο άγώνα «Έξη ώρες από τó Παρίσι». Τό άγώνισμα γίνεται φυσικά στόν Σηκουάνα και οργανώνεται από τó «Γιάτ Μοτοκλάμπ» τής Γαλλίας. Άφετηρία είναι οι έγκαταστάσεις του παρισινού Ναυτικού Όμίλου και τέρμα τó άγνωστο σημείο, όπου θά φθάση ό πρώτος νικητής σέ έξη ακριδώς ώρες.

Οι «εϋγνώμονες μαθηταί»

(London Express News)

Γιά τρίτη φορά έκτινάσσεται μάταια ό τερματοφύλακας τής «Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ», Χάρρυ Γκρέγκ. Ό κεραυνός τών κυνηγών τής περίφημης «Ρεάλ» τής Μαδρίτης έχει στείλει κιόλας τήν μπάλλα στα δίχτυα του. Οι 51 χιλιάδες θεαταί, οι όποιοι κατέκλυσαν τó γήπεδο, απέβέωσαν τούς 'Ισπανούς δεξιότεχνες.

Ταλέντο και μωρά

Χαράματα στο Μανχάτταν. Μιά λεπτή κοπέλλα, με γυαλιά σκούρα και τουσαλέττα χορού, περνάει δισαδική τó δρόμο. Τό τέλος ενός πάρτυ; Όχι, ή αρχή μιάς ταινίας. Τής πρώτης ταινίας πού ανέλαβε ή 'Ωντρεύ Χέμπορν μετά τή γέννηση του γιού της, πρό δυο μηνών. 'Η 'Ωντρεύ φαίνεται αρκετά άλλαγμένη, και τó παραδέχεται και ή ίδια. «Τό μωρό, λέει. 'Η πείρα από τή γέννηση του Σήν μου με εξώπλισε γιά ν' αποδίδω τώρα καλύτερα τούς ρόλους μου. Μιά καλή ήθοποιός πρέπει νά άποκτά παιδιά».

(Associatend News Pupers Lt.)

(A. F. P.)

Ἡ Γαλλία ὁδηγεῖται
εἰς τὸ μεγαλεῖον
ἢ εἰς τὸ χάος
μὲ τὸν στρατηγὸν
Ντὲ Γκὼλλ
ὥς πρόεδρόν της;
Εἰς τὸ ἔρώτημα αὐτὸ
— ποὺ δὲν ἐνδιαφέρει
μόνο τοὺς Γάλλους —
ἐπιχειρεῖται
σήμερα ἡ ἀπάντησις

Ἄρθρο τοῦ κ. ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

Τί πρέπει νὰ λεχθῇ τώρα διὰ τὴν βραχείαν καὶ πλήρη συμβάντων βασιλείαν Καρόλου τοῦ Ὑψηλοῦ; Ὅτι ἀνήκει, σχεδόν, εἰς τὸ παρελθόν; Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλλ τελεῖ ὑπὸ στενὴν πολιτορκίαν. Ἡ πολιτικὴ του ἔχει ὁδηγήσει, πρὸς τὸ παρόν, τὴν Γαλλίαν εἰς ἀπομόνωσιν. Οἱ πέραν τῆς Μεσογείου βαρὶνοι του ἐμμένουν εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ αὐστηροῦ φεουδαρχικοῦ συστήματος διὰ τοῦ ὁποίου ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἀκόμη καὶ οἱ marbousets τῆς 5ης Δημοκρατίας, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κ.κ. Μολλέ καὶ Ρενώ, ἐστράφησαν ἐναντίον του. Ἐξ ἄλλου, ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Γαλλίας ἐδixάσθη ἐμφανῶς, καὶ ἴσως ἀνεπανορθώτως, ἀπὸ τὴν δίκην Ζανσόν. Ἡ δεξιὰ κατηγορεῖ διὰ προδοσίαν, ἡ ἀριστερά διὰ καταπίεσιν. Καὶ εἰς τὴν ἐριδὰ των ἐκάστη μερίς ὁμιλεῖ ὡς ἐὰν δὲν ὑπελόγιζε πλέον τὸν Κάρολον τὸν Ὑψηλόν, παρὰ ὡς ἕνα πῖονι εἰς τὴν μεγάλῃν σύγκρουσιν ἡ ὁποία ἀρχίζει ἐκ νέου. Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν μίαν πιστὴν εἰκόνα τῆς γκαλλικῆς Γαλλίας, ὅπως πολλοὶ Γάλλοι φαίνεται νὰ πιστεύουν, δὲν εὕρισκ-

μεθα πρὸ συνήθους καπετιανῆς τραγωδίας, ἀλλὰ πρὸ χρεωκοπίας τοῦ προέδρου, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται, εἰς τοὺς πλέον διορατικοὺς τῶν συμπολιτῶν του, ὡς ἀναχρονισμός.

Ὁ 11ος Κάρολος

Αὕτη, περίπου, εἶναι ἡ εἰσαγωγή ἑνὸς ἄρθρου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Ἐκὸνομιστ», ἐπὶ τῶν γαλλικῶν ἐξελίξεων. Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλλ, ὁ ὁποῖος ἀναγνωρίζει ὡς προκατόχους του μόνον τοὺς Γάλλους μονάρχας, δι-αγράφων οὕτω τὴν ἀπὸ τοῦ 1792 μέχρι 1958 γαλλικὴν ἱστορίαν, μὲ ἐξαιρέσιν τὰς περιόδους 1815 - 1848 καὶ Ἰουνίου 1940 ἕως Ἰανουαρίου 1946, κατατάσσεται εἰς τὴν σειράν τῶν βασιλέων οἱ ὁποῖοι ἔφερον τὸ ὄνομα Κάρολος καὶ λαμβάνει τὴν προσωπικὴν ὑψηλὸς, Κάρολος ὁ 1ος ἢ τὸ Μέγας, ὁ 2ος ὁ φαλακρός, ὁ 3ος ὁ χονδρός,

ΚΛΥΔΩΝΙΖΕΤΑΙ Ἡ ΜΟΝΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ;

ὁ 4ος ὁ ὠραίος, ὁ 5ος ὁ σοφός, ὁ 6ος ὁ πολυ-γαπημένος, ὁ 7ος ὁ νικηφόρος, ὁ 8ος ὁ φιλόφρων. Ὁ 9ος καὶ ὁ 10ος δὲν ἔλαβον προσωπικότητας. Ὁ 11ος εἶναι ὁ σημερινός. Δὲν εἶναι βασιλικὸ αἷματος, ἀλλ' ἀσκέι ἐξουσίαν μονάρχου. Μόνον ὅ-τι δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς θεῖους του —τοὺς στρατιωτικοὺς οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνεβίβα-σαν εἰς τὸν θρόνον— καί, οὕτω, ἐγκατελείφθη ἀπὸ τοὺς marbousets, ἀπὸ τοὺς σφόδρας συμβούλους οἱ ὁποῖοι ἐξησφάλισαν εἰς τὸν Κάρολον τὸν δὸν τὴν προσωπικὴν πολυαγαπημένους. Δὲν εἶναι βέ-βαιον ὅτι οἱ Μολλέ, Ρενώ, Πινάι διαθέτουν τὴν σοφίαν τῶν Γκλισσόν, Μοντεγκιού, Λεμερσιέ, ἀλλ' εἶναι, ὅπωςδήποτε, βέβαιον ὅτι ἔχουν μεγαλυτέ-ραν πολιτικὴν ἐμπειρίαν καὶ σκέψιν ἀπὸ τοὺς δια-φόρους δοῦκας τῆς Βουργουνδίας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν Ἀλγερίαν ὑπαγορεύουν τὰς θελήσεις των εἰς τὰ Ἡλύσια.

Τὸν στρατηγὸν Ντὲ Γκὼλλ ἐπανεφέρειν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἔπειτα ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν οἰκιοθελή-ἐξορίαν του, στρατιωτικὸν πραξικόπημα, τὸ ὁ-

ποῖον, εἰς τὴν πραγματικότητά, δὲν ἀπέβλεπε πρὸς τὸν ἐρημίτην τοῦ Κολοιπέ. Συγκυρία πε-ριστάσεων καί, πρὸ παντός, ἡ διάθεσις ἀποφύ-γῃς στρατιωτικῆς δικτατορίας, ὡδήγησαν τοὺς πο-λιτικούς πρὸς τὴν ἀπομεμαρυσμένην ἐπαυλιν ὅ-που διέμενεν, διασκεδάζον τὴν ἀνίαν του μὲ τὴν συγγραφὴν τῶν ἀπομνημονευμάτων του. Εἶχον κυ-κλοφορήσει ἤδη οἱ δύο πρώτοι τόμοι. Ὁ τρίτος μεταβλήθη εἰς μονάρχην καὶ ἐνεφανίζετο πιστεύων εἰς ὅσα εἶχε γράψῃ: Ὅτι ἐνεσάρκωνε τὴν Γαλ-λίαν, ὅτι ἀπέτελε τὸ παρελθόν, τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον, ὅτι ἦτο ὁ μόνος φορεὺς νομιμότητος, ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ χώρα του ἐπανεῦρε τὸ φῶς καὶ τὴν ζωὴν. Καὶ ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν διέγραφεν εἰς τὸν τρίτον τόμον, ὡς τὴν μόνην ἀρμόζουσαν, ἡ πο-λιτικὴ τοῦ μεγαλείου, ἡ πολιτικὴ τῆς ἀποδοτικῆς εἰς τὴν Γαλλίαν τῆς διεθνούς θέσεώς τὴν ὁποίαν

εἶχεν ἀπολέσει, διότι τὸ πληθυσμικὸν καὶ οἰκονο-μικὸν δυναμικὸν τῆς δὲν τῆς ἐπέτρεψε νὰ τὴν δια-τηρήσῃ, εἶχε τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν. Ὅτι δὲν ἡδυ-νήθη νὰ προσφέρῃ ὁ στρατηγὸς εἰς τὸν γαλλικὸν λαόν ἢ τὴν θέλησιν διὰ τὴν μεγαλειώδη ἐξόρμησιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐκάλεσαν. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν ὥδῃν τοῦ Πῶλ Κλωντέλ, ποὺ περιελήθη εἰς τὸν τρίτον τόμον, ὁ στρατηγὸς λέγει πρὸς τὴν Γαλ-λίαν: «Γυναίκα, σῶπασε! Μὴ ζητᾷς περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡμπορῶ νὰ σοῦ δώσω. —Τί ἡμπο-ρεῖς νὰ μοῦ δώσῃς, παιδί μου; — Καὶ ὁ στρα-τηγός, σηκώνοντας τὰ χέρια, ἀπαντᾷ: Τὴν θέ-λησιν».

Δὲν τὴν προσέφερεν εἰς τὴν Γαλλίαν, διότι δὲν ἦρκε ἡ θέλησις διὰ νὰ ἐπανεύρῃ αὐτὴ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε πρὸ αἰῶνος, ὅταν ἦτο ἡ πο-λυπληθεστέρα χώρα τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ τρίτη εἰς πληθυσμὸν χώρα τοῦ κόσμου, ἐνῶ οἰκονομικῶς καὶ στρατιωτικῶς κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν. Δὲν παρουσιάσθη νὰ ἔχῃ ὁ ἴδιος τὴν θέλησιν νὰ ἐπιβά-λῃ τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ κρίσιμωτέρου θέμα-τος. Καὶ τὸ κρίσιμωτερον θέμα ἦτο ἡ Ἀλγερία. Ὅχι μόνον δὲν ἐπεβλήθη ἡ ἰδικὴ του γραμμὴ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, ἀλλ' ἀντιθέτως παρεμερί-σθη διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ πολιτικὴ τῶν βαρόνων. Δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ ἀρχίσῃ ὁ ἐμφύλιος πόλε-μος μεταξὺ Μπουργκινιόν καὶ Ἀρμενιὰκ διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιστροφή πρὸς τὸ παρελθόν, ἀλλὰ τὸ ἀδύνατον.

Συνεβιβάσθη

Ὁ στρατηγός, ἀπολέσας τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκ-μεταλλεύθῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν τοῦ ἐξέ-φρασε τὸ 80% τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, κατὰ τὸ δημο-ψήφισμα τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1958, καὶ νὰ πληρῇ τοὺς ἀδιαιτάτους, εὐρέθῃ ὑποχρεωμένους νὰ ὑποταγῇ εἰς αὐτοὺς. Εἴτε διότι εἶχε μεγαλυ-τέραν ἀπὸ ὅσων ἐπρεπε ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν του, εἴτε διότι δὲν ἀντελήθη τὸ νόημα τῆς λαϊκῆς ψήφου καὶ τὴν ἐπιτακτικὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν περιείχε, δὲν ἀπέδλεψεν εἰς τὸ νὰ λύσῃ τὸ ἀλγερινὸν πρόβλημα ὅταν ἀκόμη αἱ συν-θήκαι ἦσαν εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν Γαλλίαν. Περιορίσθη εἰς λόγους καὶ ἀνέμενεν ἀπὸ τοὺς Ἀλγερινούς ἐ-παναστάτας τὰς μεγάλας χειρονομίας, διὰ τῶν ὁποίων ἐνόμιζεν ὅτι θὰ ἀφώπλιζε τοὺς ἀδιαιτά-κτους. Τὰ γεγονότα τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1960 θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τὸν ἐξαγάγουν τῆς πλάνης του, ἐὰν κατῴρθωνε νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν στασια-στικὴν ἐνέργειαν διὰ τῶν ὁπλῶν. Οὐτε ἐπεχείρησε τὴν καταστολὴν. Συνεβιβάσθη. Αἱ ἐλάχιστα συλ-ληψαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν καὶ ὠρι-σμένα ἀλλαγὰι διοικήσεων, ἔγιναν διὰ νὰ σωθοῦν τὰ προσήματα.

Ὑπὸ τοιαύτους ὁρους δὲν εἶναι περιέργος ἡ ἀποτυχία τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Μελέν, οὔ-τε ἡ οὐσιαστικὴ ἐγκατάλειψις τῆς πολιτικῆς τῆς αὐτοδιοθέσεως, ἡ ὁποία ἀσφαίνεται ἐκ τῶν δη-λώσεων τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1960. Ἡ ἐπιβολὴ περιορισμῶν εἰς τὰς κινήσεις τοῦ στρατηγοῦ Σα-λάν, μετὰ τὰς ἀνακοινώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέ-βη αὐτὸς ἐναντίον τῆς ἀρχῆς τῆς Ἀλγερινῆς Ἀλ-γερίας, ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὴν ἀνάγκην διατηρήσεως εἰς ὕψλῳ ἐπίπεδον τοῦ γοήτρου τοῦ προέδρου. Δὲν ἀποτελεῖ πρόθεσιν ἐξουδετερώσεως τῶν ἀδι-αιτάκτων. Ὁ στρατηγὸς Ντὲ Γκὼλλ εἶναι βέ-βαιον ὅτι τοὺς περιφρονεῖ καὶ ὅτι, ἐὰν ἤθελε, θὰ τοὺς καθίστα ἀκινδύνους. Ἀλλὰ κατέχει ἀπὸ τὴν ψυχῶσιν τῆς διατηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ στρατοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἀποφεύγει ἐνέργειαι αἱ ὁ-ποῖαι θὰ ἔφερον τὴν διαίρεσιν. Ἐπειδὴ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας παγκοσμίου συρράξεως, ὑ-πῆρξε πρωτοεργάτης διχασμοῦ, ἐπιζητεῖ, τώρα, νὰ παρουσιάσῃ ὡς σύμβολον ἑθνικῆς ἐνότητος. Οἱ ἀδιαιτάκτοι, ὅμως, προστατεύοντες πολύμορφα συμφέροντα, καὶ, πιθανῶς, ἀντικρουόμενα, δὲν ἀ-ίκεινται εὐμένως πρὸς τὴν θέσιν ταύτην. Δι' αὐ-τοὺς σημασίαν ἔχει ἡ κατοχύρωσις τῶν συμφε-ρόντων, ἔστω καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Γαλλίας.

Ὑπερκομματικός

Αἱσθανόμενος ἀπόθησιν πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς δυναμικῆς ἀναμετρήσεως του μὲ τοὺς ἀδιαιτά-κτους, αἰσθάνεται ἐπίσης ἀπόθησιν πρὸς τὴν ἰ-δέαν τῆς συγκεντρώσεως πρὸς αὐτὸν τῶν στοι-χείων τῶν ὑποστηρίζοντων τὴν πολιτικὴν του εἰς τὸ Ἀλγερινόν. Δὲν θέλει νὰ μεταβλήθῃ εἰς ἀρχή-

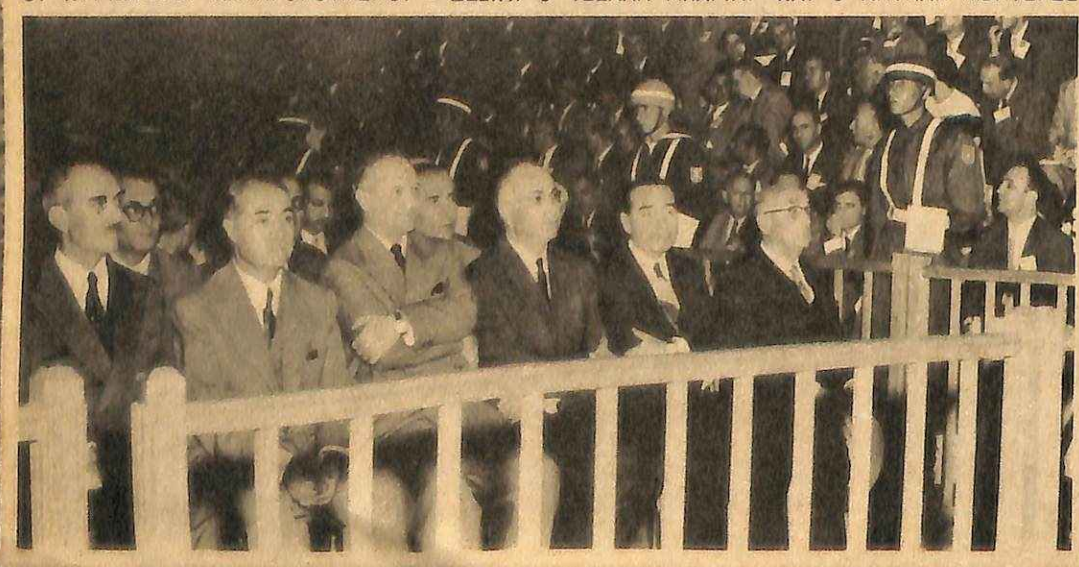
Ἡ μεγαλύτερη δίκη μετὰ τὴν Νυρεμβέργη

Ἡ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ

ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΟΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ - ΔΕΞΙΑ: Ο ΤΖΕΛΑΛ ΜΠΑΓΙΑΡ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΝΑΝ ΜΕΝΤΕΡΕΣ

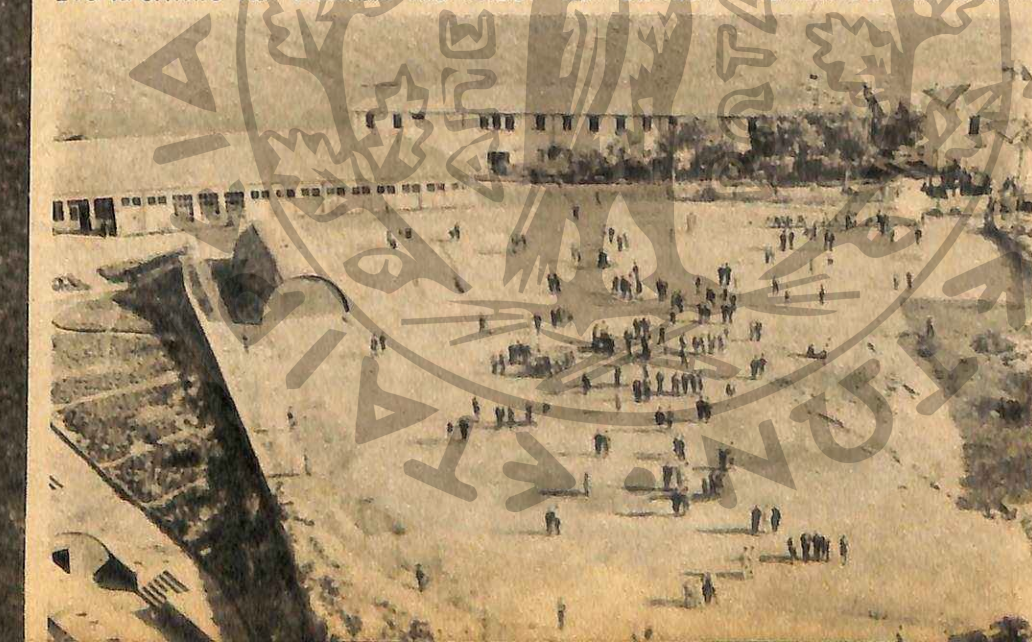

Η «δίκη τῶν 500» τοῦ καθεστώτος Μεντερές - Μπαγιάρ, στὴν περιθώπιη (ἡ πόλις τῶν Σκύλων) — ποὺ φαίνεται στὴν ἀεροφωτογραφία αὐτὴ σ' ὅλη τῆς τὴν ἔκταση — χαρακτηρίζεται ὡς ἡ μεγαλύτερη δικαστικὴ ὑπόθεση μετὰ τὴ δίκη τῆς Νυρεμβέργης. Δημοσιογράφοι ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμον συνωθοῦνται στὴν στενὴ αἴθουσα τῆς διαδικασίας, ὅπου τὸ σημερινὸ στρατιωτικὸ καθεστὼς ἐγκαλεῖ τὸ προκάτοχό του ὡς καθεστὼς τρομοκρατίας, καταχρήσεων καὶ κάθε εἶδους διαφθοράς. Εἶναι ἀρκετὰ χαρα-

κτηριστικὸ ὅτι ἡ πολὺπλοκη αὐτὴ δίκη ἀνοίξε μετὰ τὴ διερεύνηση τῆς κατηγορίας γιὰ τὴν ἀστεία δόξα καὶ θρώμικη πώληση ἑνὸς σκύλου ἐκ μέρους τοῦ τέως προέδρου τῆς Δημοκρατίας, γιὰ τὸν ὁποῖο μάλιστα τροποποιήθηκε ὁ Ποινικὸς Νόμος ὥστε νὰ μπορῇ, 77 ἐτῶν τώρα, νὰ καταδικασθῇ σὲ θάνατο. Ἰδιαίτερο ἀσφαλῶς γιὰ μᾶς ἐνδιαφέρον συνεκέντρωσε ἡ διερεύνηση τῆς κατηγορίας γιὰ τοὺς βανδαλισμοὺς ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων — μία ἀπὸ τίς πιὸ μαῦρες σελίδες τῆς σύγχρονης τουρκικῆς ἱστορίας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 66

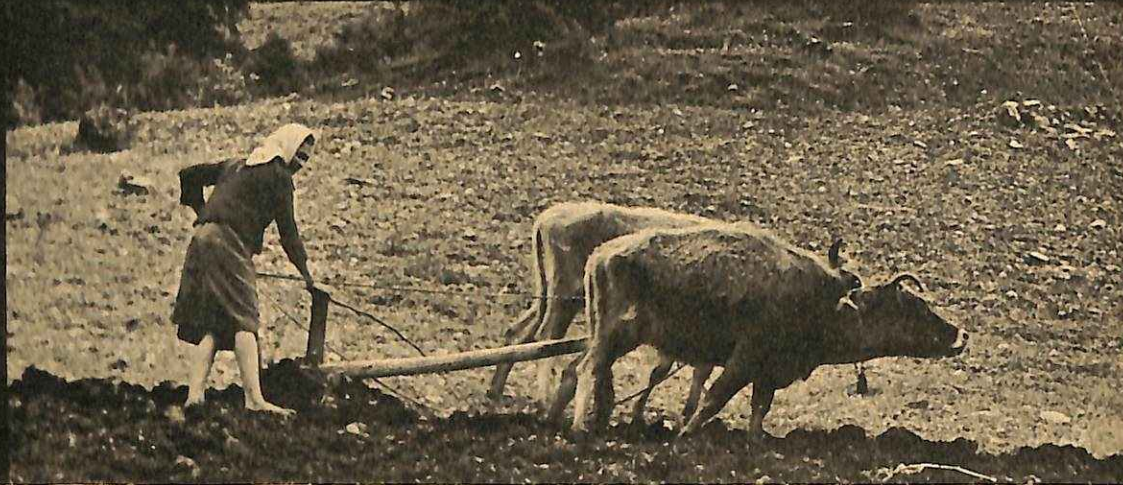
ΣΤΟ ΠΡΟΑΥΛΙΟ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΑ

ΕΙΜΑΣΤΕ

ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ Ή ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΟΙ;

Δεν είναι μόνο η εικόνα της πρωτόγονης γεωργικής καλλιέργειας ή των αυτόματων μαμούθ-έργοστασίων, αυτή που δίνει την απάντηση αν ένας τόπος είναι καθυστερημένος ή προοδευμένος, αν συμβαδίζει ή όχι με τον ρυθμό και τις μεγάλες απαιτήσεις της εποχής μας. Πριν αρχίσει η ουσιαστική έρευνα των ελληνικών δεδομένων, οι Εἰκό-νες, στο τεύχος αυτό, διαγράφουν τὰ πλαίσια και τους τομείς για νὰ υπάρξουν τὰ σωστά και χρήσιμα συμπεράσματα.

Οσον και αν έντυπωσιάζουν τὰ ἄλλατα πρὸς τὸ Διάστημα, δὲν ἀποτελοῦν αὐτὰ τὸ σημαντικώτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου. Ἄλλου πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν τὴν εἰδοποιὸν διαφορὰν τοῦ ἀπὸ τὸν προπολεμικόν: εἰς τὴν συστηματικὴν προσπάθειαν αὐτογνωσίας, ἢ ὁποία καταβάλλεται ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς συναισθήσεως τῶν ὁμαδικῶν προβλημάτων. Ὁ μεσοπόλεμος μᾶς ἔδωσε τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἀτόμου, πού ἐφώτισε κάπως τὴν φοβερὰν ἄβυσσον. Ὁ μεταπόλεμος μᾶς δίδει τὴν ἀνάλυσιν τῶν κοινωνιῶν, πού ἀποβλέπει εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὁλονὲν ἀξανομένων ἀναγκῶν των καὶ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς γενικῆς πολιτιστικῆς στάθμης.

Μετὰ τὴν «πυρηνικὴν ἐνέργειαν», αἱ λέξεις πού ἔχουν σήμερα τὴν μεγαλύτεραν κυκλοφορίαν εἶναι: «Ἀνάπτυξις», «ὑποανάπτυξις», «καθυστέρησις», αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ χρησιμοποιοῦνται μετὰ διαγνωστικὴν καὶ δεοντολογικὴν ταυτοχρόνως πρόθεσιν. Τί εἶναι ἀνάπτυξις, ποῖα τὰ γνωρίσματά της, πῶς ἡμπορεῖ νὰ προωθηθῇ, ποῖα κριτήρια δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν διὰ νὰ κατατάξωμεν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τοὺς σημερινούς λαοὺς καὶ νὰ διαπιστώσωμεν τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεώς των ἢ τῆς καθυστέρησός των, τί ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ διὰ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ διαφορὰ μεταξὺ προηγμένων καὶ μὴ χωρῶν; Αὐτὰ εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐρωτήματα πού θασανίζουν σήμερα τὴν ἀνθρωπότητα.

Πρὸ τριμήνου εἶχε γίνῃ ἀπὸ τὸν ὑπογραφόμενον μιὰ ἀπόπειρα ἀναλύσεως τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο καὶ μετὰ τὴν βοήθειαν ὀρισμένων, διεθνῶς παραβεβεγμένων, κριτηρίων (tests). Τὸ ἐρώτημα πού εἶχε τεθῇ ἦτο: «Εἶναι ἡ Ἑλλὰς ὑποανάπτυκτος χώρα καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν;». Καί

ἡ ἀνάλυσις τῶν ἑλληνικῶν ἀντικειμενικῶν δεδομένων ὡδήγησεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ χώρα μας ἐξεταζομένη μετὰ τὰς κριτήρια αὐτὰ δὲν ἡμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς καθυστερημένη ὑποανάπτυκτος. Διότι μόνον ἐν ἀπὸ τὰ δέκα γνωρίσματα τῆς ὑποανάπτυξεως συναντᾶται εἰς αὐτὴν ἀναμφισβητήτως: ἡ ὑποασαχόλησις. Ἐκ τῶν λοιπῶν, τρία (ἀνεπαρκὴς διατροφή, ἱσχυρὰ ἀναλογία ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐργασία ἀνηλικῶν) τὴν φέρουν εἰς τὰ ὅρια τῆς ὑποανάπτυξεως. Ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα ἑξ (ὕψηλὴ θνησιμότης, ὕψηλὴ γεννητικότητα, ὕψηλὴ ἀναλογία ἀναλφαβήτων, ὑποδούλωσις τῆς γυναικός, ἀδυναμία τῶν μεσαίων τάξεων καὶ ἀπολυταρχικὸν καθεστὼς) δὲν συναντῶνται παρ' ἡμῶν.

Τὰ ἀνωτέρω κριτήρια εἶναι ποικίλα: Βιολογικά, οἰκονομικά, πολιτικοκοινωνικά καὶ πολιτιστικά. Ὅλα ὅμως ἔχουν ὡς κοινὸν παρονομαστὴν τὴν οἰκονομικὴν συγκρότησιν τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν κοινωνίας. Διὰ τοῦτο καὶ, παρὰ τὴν ποικιλίαν των, δὲν ἐξαντλοῦν τὸ θέμα. Ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς χώρας εἶναι κατάστασις πρισματικὴ καὶ διὰ νὰ τὴν συλλάβῃ κανεὶς πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ὅλας τὰς ὀψεις τῆς, χρησιμοποιῶν πολὺ περισσότερα καὶ ποικιλώτερα κριτήρια. Πρὸς διευκόλυνσιν μιᾶς τοιαύτης ἐρεῦνης—ἢ ὁποία εἶναι χρήσιμος, διότι θὰ συνειδητοποιήσῃ τὰ ἐπιτεύγματα μας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐλλείψεις μας—πρέπει ν' ἀναλυθοῦν αἱ ἐκδηλώσεις τῶν τριῶν μεγάλων παραγόντων τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς: τῶν ἀτόμων, τοῦ κράτους καὶ τῆς κοινωνίας ὡς συνόλου.

Ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖον ἀντιβρᾶ καὶ ἐκδηλώνεται τὸ ἄτομον, ὡς πολίτης καὶ ὡς ἄνθρωπος, δίδει τὸ μέτρον καὶ τὴν ποιότητα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας. Γνωρίζει τὰ δικαιώματά του τὸ ἄτομον εἰς τὴν Ἑλλάδα; Τὰ χρησιμοποιεῖ πάντοτε; Αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ τὰ υπερασπίζῃ μετὰ ἀδιαλλαξίαν, ἀνεξαρ-

τήτως τοῦ ἀν προσδοκᾷ ἢ ὄχι ὠφέλειαν ἀπὸ τὴν υπερασπίσιν των; Ἐχει συνείδησιν τῶν καθηκόντων του καὶ συναίσθησιν τῆς εὐθύνης του καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας, πού δὲν προβλέπονται ἀπὸ τοὺς ἠθικοὺς κανόνες ἢ τοὺς κρατικούς νόμους; Ἀναγνωρίζει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους εὐχαρίστως τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ὁ κανὼν καμνεὶ χρῆσιν; Συμπεριφέρεται πάντοτε κατὰ τρόπον πού νὰ μαρτυρῇ σεβασμὸν πρὸς τὴν προσωπικότητα τοῦ πλησίον, ὁποιοσδήποτε καὶ ἀν εἶναι αὐτός; Ἐχει μόνιμον εὐγένειαν ἢ τὴν ἐπιστρατεύει μόνον ὅταν ἐλπίζει νὰ τὴν ἐξαργυρώσῃ κατὰ κάποιον τρόπον; Ἀντιμετωπίζει τὴν ζωὴν μετὰ ψυχραιμίαν καὶ αἰσιοδοσίαν; Πῶς ἔχει ἀφομοιώσει τὸ ἱστορικὸν παρελθὸν τῆς φυλῆς του; Ποῖα εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς δημιουργίας ἐκείνων, πού καλλιεργοῦν τὰς καλὰς τέχνας; Ἀντέχει αὐτὴ εἰς συγκρίσεις μετὰ τὰ ἐπιτεύγματα τῶν προηγμένων χωρῶν; Ἐχει «μεράκι» διὰ τὴν ἐργασίαν του ὁ Ἕλλην καὶ θέλει τὸ ἀποτέλεσμά της νὰ εἶναι ἄριστον, ἀνεξαρτήτως τῆς ὠφελείας τὴν ὁποῖαν προσπορίζεται ἀπὸ αὐτήν; Αὐταὶ εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀτόμου, πού πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν διὰ μιᾶν πληρεστέραν ἐμβάθυνσιν εἰς τὸ θέμα.

Δὲν ἄρκοῦν ὅμως. Εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας ἡ ἀποστολὴ τοῦ κράτους εἶναι τεραστίαν καὶ ἡ ὁλονὴν ἀξανομένη παρεμβατικότης του ἀσκεῖ ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς τύχης καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ συνόλου. Ὁ θαυμάσιος, συνεπῶς, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκπληροῖ τὴν πολὺπλευρον ἀποστολήν του τὸ κράτος εἶναι τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ ἐντυπωσιακὴν εἰκόνα τῆς πολιτιστικῆς στάθμης τῆς χώρας. Κατ'ὅρθωσεν τὸ κράτος νὰ πείσῃ τὸν πολίτην ὅτι ἐκφράζει τὴν βούλησίν του καὶ νὰ ἡμερώσῃ τὸν ἑμψυτον «ἀναρχισμὸν», πού ἔχει καθε ἄτομον; Καὶ εἰδικώτερον: Τοῦ ἀπονέμει τὴν δικαιοσύνην κατὰ τρόπον πού καὶ σεβασμὸν νὰ ἐμπνέῃ καὶ προσιτὴν νὰ καθιστᾷ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίου εἰς τὸν ἀδικοῦμενον καὶ ἀμφισβολίας νὰ μὴ γεννᾷ; Σέβεται τὸ ἴδιον τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἔχει θεσπίσει ἢ προσπαθεῖ νὰ τοὺς «περιγράψῃ»; Εἶναι τίμιον εἰς τὰς συναλλαγὰς του ἢ «τὰ θέλει ὅλα δικὰ του»; Παρέχει εἰς τὸν πολίτην παιδείαν, ἢ ὁποία νὰ τὸν ἐξοπλίσῃ διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ νὰ τὸν «μορφώσῃ» ταυτοχρόνως; Ἐχει κατορθώσει νὰ δώσῃ εἰς τὴν διοικητικὴν μηχανὴν τὴν δραστηριότητα, τὴν ἀποτελεσματικότητα καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν, πού εἶναι σήμερον ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τοῦ κράτους; Ἐχει συγχρονισμένη ἀντιληψὶν τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων των, τὰ ὁποῖα μοιραίως αὐξάνουν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου; Ὑποβοηθεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ «κοινωνικοῦ ἀνελευστηρίου», ὥστε ν' ἀξιοποιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνόλου αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ τὸ ἐργαστήριον τῆς φύσεως; Ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ συναχθοῦν πολὺτιμα καὶ διδακτικώτατα συμπεράσματα.

Ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἀντιδράσεων τῆς κοινωνίας ὡς συνόλου. Εἶναι διηρθρωμένη ἢ ἐλλειπτική κοινωνία; Κολάει μετὰ τὸν «ἠθικὸν ἀποκλεισμόν» ἐκεί-

νους, οἱ ὁποῖοι παραβιάζουν θεμελιώδεις κανόνες ἢ ἀνέχεται μετὰ παραλυτικὴν ἐπιείκειαν κάθε ἐκτροπήν; Ἐχει αὐτὴν τὴν σωτηρίαν αὐστηρότητα τῶν προηγμένων κοινωνιῶν, πού ἐσυνήθισαν νὰ τὴν ὀνομάζωμεν «ὑποκρισίαν» καὶ πού ἀπομονώνει σφαιραστικῶς κάθε ἄτομον, τὸ ὁποῖον ὑπέστη τὴν ἀτυχίαν ν' ἀποδείχῃ παραβάτης; Ποῖα εἶναι ἡ ποιότης τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς; Τί ζητοῦμεν ἀπὸ τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς πολιτευομένους: νὰ εἶναι «δημόσιοι ἄνδρες» ἢ νὰ κάμνουν τὰ ρουσφέτια μας; Τιμωροῦμεν ἐκείνους, πού ἀπεδείχθησαν ὡς κυβερνηταὶ ἀκατάλληλοι διὰ τὸ ἔθνος ἢ τοὺς κρίνομεν μετὰ ὑποκειμενικὰ μόνον κριτήρια; Ἐχομεν πραγματικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ κοινὰ ἢ ζοῦμε περιχαρακωμένοι εἰς ἕνα ἐγωϊστικὸν ἀτομικισμόν; Ἐχομεν ἐξασφαλίσει γόνιμον καὶ ποιοτικῶς ἀνεκτὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καθεστώτος μας; Ἡ ἔφεσις τοῦ «εἰδέναι» εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς τὸν τόπον μας; Οἱ κάτοχοι διπλωμάτων ἐπιστήμης εἶναι πραγματικῶς «ἐπιστήμονες»—κατέχονται, δηλαδή, ἀπὸ τὴν ἀγίαν ἐκείνην ἀνησυχίαν τοῦ ἐρευνητοῦ, εἰς τὴν ὁποῖαν ὀφείλεται κάθε πρόοδος, καὶ κατορθώνουν νὰ παράγουν τὴν ἐπιστήμην ἑκαστος εἰς τὸν τομέα του ἢ ἐνδιαφέρονται μόνον διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν πλευρὰν τῆς ἐπιστήμης των; Τί ἔχομεν συνεισφέρει ὡς ἔθνος εἰς τὴν σύγχρονον «γνώσιν»;

Μία τέτια ἀνάλυσις τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀν θὰ ὡδηγήσῃ εἰς εὐχάριστα ἢ δυσάρεστα συμπεράσματα, θὰ εἶναι ὠφέλιμος. Ἡ ἀλήθεια δὲν θάπτε ποτέ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὴν φοβούμεθα. Εἶναι καιρὸς ν' ἀφήσωμεν τὴν αὐταρέσκειαν ἢ τὴν στεῖραν γκρίνιαν καὶ νὰ μάθωμεν τί ἀκριβῶς εἴμεθα. Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποδίδει ἡ μεγάλη ἔρευνα, τὴν ὁποῖαν ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ τεύχος τοῦτο αἱ «Εἰκόνες».*

Θ. Π.

Τὴν ἔρευνα ἀνοίγει ἀπὸ τὸ ἐπομένο τεύχος

ἡ κ. ΕΛΕΝΗ ΒΛΑΧΟΥ

Ὁ Ἕλλην πολίτης

ὑποανάπτυκτος ἢ ἀνεπτυγμένος;

Προσωπικότητες τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, δημοσιογραφίας καὶ τῆς πολιτικῆς, θὰ διεξέλθουν ἐν συνεχείᾳ θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός τους. Οἱ Εἰκόνες θὰ δημοσιεύσουν ἐπίσης δόσεις ἀπὸ τῆς γνώμης τῶν ἀναγνωστῶν τους συμβάλλουν στὴν πληρέστερη ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος.

(*) Γιὰ τὴν ολοκλήρωσιν τῆς γενικῆς θεωρίας «περὶ ἀναπτύξεως», ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν κυρίως σκοπιά, δημοσιεύονται στὶς σελίδες τοῦ ἀκολουθοῦντος σὲ ἀεὶ ἀκούμενην περίληψιν ἡ πολυκροτὴ θεωρία τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ Ρόσβρου καὶ ἡ ὀξεία κριτικὴ τῆς ἀπὸ τὸν ἐπίσης Ἀμερικανὸν καθηγητὴ Ράιτ.

Η ΠΟΛΥΚΡΟΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΡΟΣΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΙ' Ο ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ ΤΗΣ

Η γνωστότερη στη γενικότητά της (και περιβόητη ως προς τ' αποτελέσματά της) ανάλυση της οικονομικής Ιστορίας του κόσμου, έχει γίνει από τον Κάρλ Μάρξ. Από την εποχή του — πάνω από 100 χρόνια τώρα — κανένας άλλος έρευνητής δεν έπεχε να αναλύσει την οικονομική Ιστορία με τσσην εφύτητα όπως ο καθηγητής, στο πανεπιστήμιο του Χάρβαντ των 'Ηνωμ. Πολιτειών, κ. Γουόλτ Ούιτμαν Ροστόο. Η ανάλυση του έχει χαρακτηριστεί διεθνώς ως ένα «μη-κομμουνιστικό μονιθέτο», και θεωρείται και σαν η πιο φωτεινή συμβολή στη μελέτη της εξέλιξης. Δεν έλειψαν, φυσικά, και οι αντιρρήσεις. Την θεωρία Ροστόου και την εναντίον της κριτική του καθηγητή Ράιτ δημοσιεύουμε σαν γενικότερη οικονομική εισαγωγή στην έρευνα για την ανάπτυξη της χώρας μας.

Ο καθηγητής Ροστόου, ύστερα από εικοσαετείς έρευνες, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η σύγχρονη οικονομική Ιστορία μπορεί να γενικευθεί υπό τη μορφή μιας σειράς σταδίων οικονομικής ανάπτυξης. Την αντίληψη του αυτή την θεωρεί σαν «διαξευκτική άποψη», είναι το συστήματος οικονομικής ανάλυσης που έχει αναπτύξει ο Κάρλ Μάρξ.

Ο καθηγητής Ροστόου πιστεύει ότι όλες οι παρελθούσες και οι σύγχρονες κοινωνίες μπορούν να καταταγούν σε κάποια από τις εξής πέντε κατηγορίες:

1. Την πατροπαράδοτη κοινωνία.
2. Την κοινωνία των προτύπων της εξορμήσεως.
3. Την κοινωνία της εξορμήσεως.
4. Την κοινωνία της πορείας προς την ώριμότητα.
5. Την κοινωνία της ύψλης μαζικής κατανάλωσης.

Τα πέντε αυτά στάδια ανάπτυξης βασίζονται σε μια δυναμική θεωρία περί παραγωγής και

άποτελούν την πραγματική Ιστορία, όπως εξετάζεται κάτω από το πρίσμα της οικονομικής επιστήμης. Έν τούτοις, η εξέλιξη των φαινομένων δεν είναι δυνατόν να γίνει μόνο με την οικονομική επιστήμη και των μηχανισμών της αγοράς και των τιμών, ο οποίος στηρίζεται στην κυριαρχία του καταναλωτή. Τα στάδια ανάπτυξης δεν αποτελούν μια ομάδα αυστηρών, αναπόφευκτων και προκαθορισμένων Ιστορικών φάσεων. Η διαδικασία της ανάπτυξης δημιουργεί στις κοινωνίες και στους ανθρώπους ώριμα, συγκεκριμένα προβλήματα και η σύγχρονη Ιστορία μπορεί να θεωρηθεί σαν καρπός των δισφών προτιμήσεων των κοινωνιών κατά τα διάφορα στάδια της ανάπτυξής των.

Μια κοινωνία που παράγει κυρίως αγροτικά προϊόντα

Είναι εκείνη στην οποία η ανάπτυξη και η τεχνολογική καινοτομία δεν είναι ένα συνηθισμένο γεγονός. Η πατροπαράδοτη κοινωνία δεν είναι στατική, αλλά η ανάπτυξη της παρεμποδίζεται από ένα όριο παραγωγικότητας που δεν μπορεί να το υπερβεί. Από το όριο αυτό προκύπτει ότι τα 75% περίπου του εργατικού δυναμικού απασχολούνται στη γεωργία. Το υπέρλοιπο του ελκίστου όριου κατανάλωσης εισοδήμα σπαταλάται από το υψηλό βιοτικό επίπεδο εκείνων που ρυθμίζουν τα μισθώματα της γης — ή κατ' άλλον τρόπο. Οποιοσδήποτε και αν είναι η πολιτική οργάνωση, οι γαιοκτήμονες

έχουν συνήθως τη μεγαλύτερη δύναμη.

Η εξέλιξη της πατροπαράδοτης κοινωνίας προϋποθέτει πολύπλευρο μετασχηματισμό. Η βασικά γεωργική κοινωνία πρέπει να μετασχηματισθεί σε μια κοινωνία που ασχολείται κυρίως με την βιομηχανία, το εμπόριο, τις μεταφορές και τις υπηρεσίες. Όσα εισοδήματα δεν διατίθενται για το αναγκαίο επίπεδο καταναλώσεων, πρέπει να περιέρχονται σε εκείνους που θα τα διαθέτουν για την κατασκευή δρόμων και σιδηροδρόμων, σχολείων και εργοστασίων.

Για να είναι αυτός ο μετασχηματισμός, πρέπει να υπάρχει ένα είδος αύξησης του ρυθμού των επενδύσεων και του κατά κεφαλήν κεφαλαίου. Αλλά για αύξηση του ρυθμού των επενδύσεων πρέπει να υπάρχουν στην κοινωνία άνθρωποι που να μπορούν να εφορμήσουν την σύγχρονη επιστήμη και τεχνική και να συμβάλουν στη μείωση του κόστους και να διαθέσουν τα αναγκαία κεφάλαια για τους σκοπούς αυτούς.

Αυξάνει η παραγωγικότητα του εργατικού δυναμικού

Ο σχηματισμός κεφαλαίου δεν είναι απλώς ζήτημα συνεχούς αύξησης του κέρματος. Είναι ζήτημα αποτελεσματικής στάσεως της κοινωνίας έναντι της επιστήμης, και προσαρμοστικότητας του εργατικού δυναμικού. Ιδιαίτερη σημασία έχει το θέμα της ηθικής παραγωγικότητας της γεωργίας και της βιομηχανίας, που αποτελούν φυσικές πηγές πλούτου, ο εκσυγχρονισμός των οποίων απαιτεί πολλά κεφάλαια κινήσεως, μεγάλο μέρος των οποίων προέρχεται από τη γρήγορη αύξηση της παραγωγής.

Ειδικότερα η γεωργία πρέπει να παράγει περισσότερη τροφή για την κάλυψη των αναγκών της πιθανής αύξησης του πληθυσμού και της αναλογικά μεγαλύτερης αύξησης του πληθυσμού των αστικών κέντρων. Πρέπει να εξασφαλιστεί μεγάλος άγορας στους μεγάλους βιομηχανικούς τομείς. Κοθ' όσον θα αυξάνεται το πραγματικό εισόδημα των αγροτών, το εισόδημα αυτό θα πρέπει να δημιουργηθεί μια νέα πηγή φορολογίας για τη χρηματοδότηση των δημοσίων υπηρεσιών. Πρέπει επίσης να εξασφαλισθεί η δανειστική με τη μεταφορά εισοδήματος από εκείνους οι οποίοι θα το σπαταλούσαν, σε εκείνους οι οποίοι θα το χρησιμοποιούσαν για επενδύσεις.

Παράλληλα με τις οικονομικές προϋποθέσεις, χρειάζεται γενική και μεγάλη μεταβολή των κοινωνικών συνθηκών. Εμφανίζεται η ανάγκη μιας καινούριας ηγετικής τάξεως, που θα δημιουργήσει

καινούριες βιομηχανίες. Κατά τη φάση αυτή της εξέλιξης, ο οικονομικός εθνικισμός και η εξοφισία αποτελούν απαραίτητους παράγοντες πρόδου. Ο ρόλος της μεσαίας τάξεως και το κίνητρο του κέρδους αποτελούν ένα μόνο τμήμα της Ιστορίας. Τόσο στον σύγχρονο κόσμο, όσο και στον παλαιότερο είναι φανερό ότι ένας άλλος παράγων στην κίνηση προς τον εκσυγχρονισμό των υποαναπτύκτων περιοχών ήταν η γενική επιθυμία για αύξηση της ανθρώπινης και εθνικής αξιοπρέπειας.

Τα εισοδήματα μεταφέρονται σε αποδοτικότερες τοποθεσίες

Η εξόρμηση είναι ο όρος που αντανακλάται στο σύντομο εκείνο στάδιο της ανάπτυξεως που συγκεντρώνεται σε δυο ή τρεις δεκαετίες και κατά το οποίο η κοινωνία και η οικονομία μετασχηματίζονται με ένα τρόπο που καθιστά την οικονομική ανάπτυξη περισσότερο ή λιγώτερο αυτόματη.

Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται από αποφασιστική μεταβολή στο ρυθμό των επενδύσεων που, από 5% του καθαρού εθνικού προϊόντος, φθάνει στα 10% ή και περισσότερο. Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται επίσης την ανάπτυξη ενός ή περισσότερων βιομηχανικών τομέων με γρήγορο ρυθμό, πράγμα που εξασφαλίζεται με την παράλληλη ανάπτυξη της πολιτικής και της κοινωνικής οργάνωσης. Επίσης χρειάζεται ικανότητα προς δημιουργία κεφαλαίου από την εγχώρια αποταμίευση, ανεξάρτητα από τον εξωτερικό δανεισμό. Τελικά, η εξόρμηση γίνεται μια αυτότροφοδοτούμενη διαδικασία.

Στη διαδικασία αυτή της εξορμήσεως υπάρχουν παραγωγικοί τομείς που έχουν βασική σημασία. Π.χ., στην Αγγλία η συνέχιση της ανάπτυξεως της οικονομίας προήλθε κυρίως από τις βιομηχανίες βαμβακιού. Σε άλλες χώρες, τον ρόλο αυτό έπαιξαν οι σιδηροδρομοί, γιατί η χρησιμοποίηση τεχνολογικών καινοτομιών και έρευνών συνέβαλε στη μείωση του κόστους και στην εξασφάλιση της πρόδου. Η πρόδου δεν είναι ισορροπία, γιατί μέσα στο γενικό ρυθμό της πρόδου υπάρχουν πάντοτε ηγετικοί τομείς.

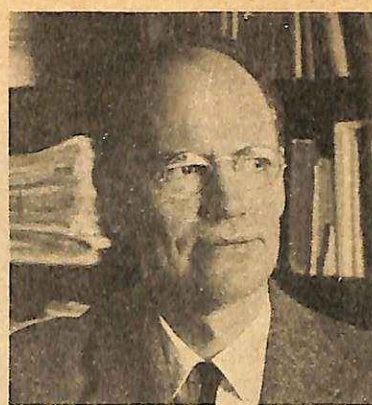
Πρέπει να σημειωθεί ότι η όρη και η διαδικασία της εξορμήσεως εκδηλώνονται με πολλές μορφές. Ο ρυθμός και η παραγωγικότητα των επενδύσεων αυξάνονται και η διαδικασία της ανάπτυξεως αυτοενοχείται με διάφορα τεχνικά και οικονομικά μέσα. Επίσης, σε πολλές περιπτώσεις, ο πληθωρισμός έχει παίξει σημαντικό ρόλο σε πολλές εξορμήσεις, γιατί μεταφέρει πλουτοπαραγωγικούς πόρους από την κατανάλωση στα κέρδη. Η μεταφορά εισοδημάτων σε παραγωγικότερες τοποθεσίες διευκολύνεται από τις τράπεζες και τις κεφαλαιοαγορές.

Μια πολύ αξιολογική πηγή κερδών είναι το εξωτερικό εμπόριο. Οι οικονομίες που αναπτύσσονται δημιουργούν μεγάλες εξαγωγικές βιομηχανίες από τις φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές τους και, με τις εισαγωγές τους από αυτές, χρηματοδοτούν την εισαγωγή κεφαλαιουχικών αγαθών, που εξασφαλίζουν τη συνέχιση της εξορμήσεως.

Όποιοσδήποτε, δεν υπάρχει μό-

ΡΟΣΤΩ: Ο ΠΑΤΗΡ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΡΑΙΤ: Ο ΟΞΥΣ ΕΠΙΚΡΙΤΗΣ ΤΗΣ

ιο ένα πρότυπο εξορμήσεως. Μια κοινωνία, η οποία αναπτύσσεται, δεν υπάρχει ανάγκη να διέλθει από τα στάδια από τα οποία έχουν διέλθει η Μ. Βρετανία, οι 'Ην. Πολιτείες ή η Ρωσία.

Η πορεία προς την ώριμότητα έχει επηρεασθεί παντού από τον χαρακτήρα της εξορμήσεως. Σε πολλές χώρες, η πορεία προς την ώριμότητα στηρίζεται σε ένα σύμπλεγμα βιομηχανιών, οι δυνατότητες των οποίων ανεπτυχθούν εν μέρει από τους σιδηροδρόμους. Από τη μηχανική των σιδηροδρόμων προέκυψαν πολλοί άλλοι τεχνικοί κλάδοι. Και από την τεχνική πείρα που απέκτησε από την κατασκευή και τη χρησιμοποίηση των σιδηροδρόμων, έβλεπαν τα θεμέλια της πορείας της Δύσεως προς την ώριμότητα. Η παραγωγή και η αξιοποίηση του χάλυβος αποτελούν το κρίσιμο σημείο της πορείας η οποία άρχισε με τους σιδηροδρόμους. Και αποτελεί έπιαση το σύμβολο της ώριμότητας της Δυτικής Ευρώπης και των 'Ην. Πολιτειών.

Η Αγγλία έφθασε πρώτη στην ώριμότητα. Οι 'Ην. Πολιτείες, η Γερμανία και η Γαλλία εισήλθαν στην Έποχή του Χάλυβος σχεδόν ταυτοχρόνως. Οι χώρες αυτές κάλυψαν γρήγορα την τεχνολογική τους καθυστέρηση έναντι της Αγγλίας και κατ' αυτόν τον τρόπο εξαφανίστηκε μεγάλο μέρος της βρετανικής υπεροχής. Η Ιστορία αυτή επαναλαμβάνεται τώρα, καθώς η Ρωσία μεώνει το τεχνολογικό χάσμα που την χωρίζει από τη Δύση. Η Κίνα, η Ινδία, η Βραζιλία και άλλες χώρες προκείται να επαναλάβουν το αυτό κατά τη προσεχή πενήντα περίπου χρόνια.

Η αναζήτηση μελλοντικών αντικειμενικών σκοπών

Η πορεία της Ρωσίας προς την ώριμότητα άρχισε περί το 1890 και, όπως και στην περίπτωση Καναδά, είχε διευκολυνθεί από τη γενική ύψωση των τιμών των σιτηρών, που σημειώθηκε κατά την μετά το 1890 περίοδο. Έτσι διευκολύνθηκε η κατασκευή μεγάλων σιδηροδρομικών δικτύων και στις δυο χώρες. Λησμονείται συχνά ότι επί δυο δεκαετίες πριν από το 1914 η βιομηχανική παραγωγή της Ρωσίας αυξανόταν κατά μέσον όρο κατά 8% κάθε χρόνο. Με ώριμες ειδικές διαφορές, το γενικό περίγραμμα της οικονομικής ανάπτυξεως από το 1920 ως το θάνατο του Στάλιν μοιάζει με το περίγραμμα οικονομικής ανάπτυξεως της Δυτικής Ευρώπης και των 'Ην. Πολιτειών, κατά τις πριν από το 1914 δεκαετίες.

Στο σημερινό κόσμο, που πολλά έθνη προσπαθούν να χειραφετηθούν, η σκέψη των ηγετών των υποαναπτύκτων χωρών στρέφεται μάλλον προς το αμερικανικό, το γερμανικό ή το ρωσικό πρότυπο. Αλλά πολύ λίγα έθνη διαθέτουν

μια Πενσυλβανία, ένα Ρούρ ή μια Ούκρανία. Και μερικά όρεϊ-λουν να στηριχθούν σχεδόν αποκλειστικά στις ικανότητες και στη δραστηριότητα των λαών τους, αφού δεν έχουν βασικές πρώτες ύλες.

Από την άποψη του κατά κεφαλήν κεφαλαίου, είναι δυνατόν να λεχθεί ότι, ως το τέλος της περιόδου της εξορμήσεως, το πραγματικό έτησιο κατά κεφαλήν εισόδημα εδρiscεται μεταξύ 150-300 δολλαρίων και ότι ως το τέλος της πορείας προς την ώριμότητα εδρiscεται μεταξύ 400 και 600 δολλαρίων.

Η ανάπτυξη της κοινωνίας που ώριμάζει έχει σημαντικές μη οικονομικές πλευρές. Η μετά το 1815 Βρετανία, η μετά τον εμφύλιο πόλεμο Αμερική, η μετά το 1870 Γερμανία του Βισμαρκ και η σοβιετική Ρωσία των πενταετών σχεδίων ήταν κοινωνίες που διευθύνονταν από ανθρώπους που ήξεραν πού πηγαίνουν. Έν τούτοις, η διαδραστική αυτή περιείχε τους σπόρους της μεταβολής της, την αναστήση μελλοντικών αντικειμενικών σκοπών.

Η εθρεία μαζική κατανάλωση οδηγεί στο στάδιο της άμυης

Κάθε κοινωνία που έχει φθάσει στην ώριμότητα, αποκασίτα διαφορετική λοορροπία μεταξύ των εξής αντικειμενικών σκοπών: 1) Της επιδιώξεως εθνικής εξωτερικής ισχύος και έπρροψς. 2) Του κράτους προνοίας, στο οποίο οι αδέλφεις της παραγωγής και οι κίνητρα του βιοτικού τομέως κατέχουν δευτεράτηρη θέση. 3) Της ανάπτυξεως των επιπέδων μαζικής κατανάλωσης πέραν από τα βασικά είδη. 4) Της μείωσως των ώρων και της έντασως της εργασίας. Το Ισοζύγιο ανάμεσα στους σκοπούς αυτούς διαφέρει ανάλογα με την εποχή και τη χώρα.

Ός το 1916, οι 'Ην. Πολιτείες είχαν δεχθεί την έπαναστατικότερη από όλες τις μορφές οικονομικής πολιτικής, την προοδευτική φορολογία του εισοδήματος, εύνθησαν τις μεγάλες επιχειρήσεις, καθώς και τα εργατικά σωματεία. Έξ άλλου, το δημοσιονομικό τραπεζικό σύστημα έλγχε ως ένα σημείο το εμπόριο. Μετά την μακρόχρονη ανάπτυξη της οικονομίας, ακολουθήσε η προπολεμική κάμψη ως άτου ο δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος εξασφάλισε την πλήρη απασχόληση.

Πού στηρίζεται το μέλλον; Η σημερινή προοπτική καθορίζεται από την αύξηση των γεννήσεων. Ο ρυθμός των μεταπολεμικών γεννήσεων έφθασε στο επίπεδο των 25 επί τοις χιλίοις, που προκαλεί την κατά 1½ έκαστη. αύξηση του πληθυσμού κάθε χρόνο. Από το γεγονός αυτό προκύπτουν μεταβολές στην καθ' ήλικια διαρρύθμιση του πληθυσμού. Η αύξηση του άριθμού των άτόμων, που συντηρούνται από τα παραγωγικά μέλη της κοινωνίας,

Συνέχεια σελ. 78

Η «πατροπαράδοτη κοινωνία», άποικιστικά αγροτική.

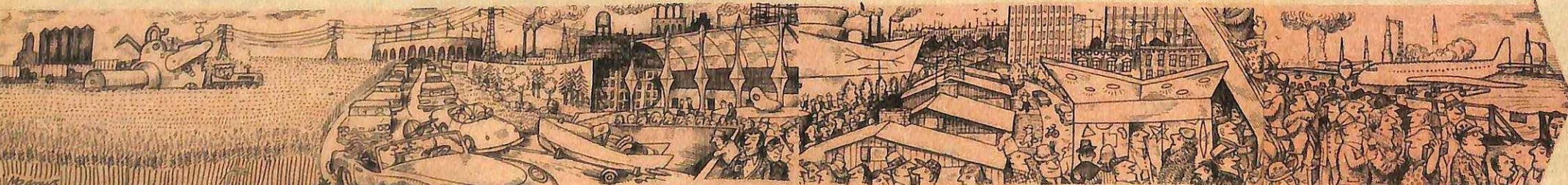
Στο στάδιο «προϋποθέσεων εξορμήσεως» υπάρχει μικρή βιοτεχνία και εμπόριο.

Η «κοινωνία εξορμήσεως» (π.χ. Ινδία, Βραζιλία) έχει αναπτυσσόμενες βιομηχανίες και επενδύσεις.

Η «κοινωνία προς την ώριμότητα» (π.χ. η ρωσική) χαρακτηρίζεται από πολύπλευρη παραγωγή, αύξηση γεωργιοκτητίας και τεχνολογίας.

Η «κοινωνία ύψηλης μαζικής κατανάλωσης» (π.χ. ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία) μπορεί να ικανοποιή όλες σχεδόν τις ανάγκες

των μελών παύ την απαιτίζον

➡ **ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ:** Τὸν 14ο αἰῶνα ἄρχισε ἡ καλλιτεχνικὴ παράδοση, ἡ ἀποία ἀνέδειξε τὴ μικρὴ, ἀλλὰ ἱστορικὴ πόλιν τῆς Αὐστρίας σ' ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα διεθνή μουσικὰ κέντρα. Τὸ φεστιβάλ του — πού γιώρτασε φέτος τὰ 40 τοῦ χρόνιου — εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς τρεῖς σημαντικώτερες μουσικὲς ἐκδηλώσεις τοῦ κόσμου.

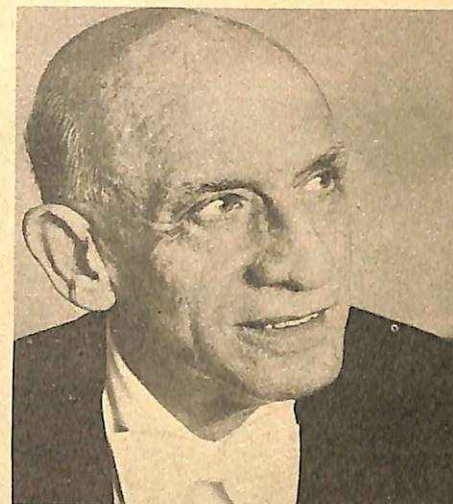

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ ΤΑ 40 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ

Τὰ 40 χρόνια του συμπλήρωσε φέτος τὸ Φεστιβάλ τοῦ Σάλτσμπουργκ. Καὶ στὸ διάστημα αὐτό, οἱ ἐτήσιες μουσικὲς ἐκδηλώσεις τῆς γενέτειρας τοῦ μεγάλου Μότσαρτ κατέλαβαν ἐξέχουσα θέση στὴ συνείδηση τῶν καλλιτεχνικῶν κύκλων τοῦ κόσμου. Μὲ δικαιολογημένη, λοιπόν, περηφάνεια γιόρτασαν τὴν ἐπέτειο οἱ Αὐστριακοὶ καί, γιὰ νὰ προσδώσουν περισσότερη αἴγλη στὸ γεγονός, ἐγκαίνιασαν ταυτόχρονα καὶ τὸ νέο θέατρο τῆς πολιτείας τους — τὸ μεγαλύτερο τῆς Εὐρώπης

Τὸ κάθε τι ἔχει τὴν προϊστορία καὶ τὴν ἱστορία του. Ἡ μουσικὴ προϊστορία τῆς μικρῆς (μόλις 100 χιλ. κατοικοὶ) αὐστριακῆς πόλεως, μὲ τοὺς σπάνιους καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς, ἀρχίζει τὸν 14ο αἰῶνα. Ἡ ἱστορία τῆς στὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰῶνα, ὅταν καθιερώνονται συστηματικὰ οἱ ἐκδηλώσεις στὸ θέατρο τοῦ Χέλμπρουν, τὸ ἀνάκτορο τῶν πριγκίπων ἀρχιεπισκόπων. Φυσικά, τὸ ἐκτυφλωτικὸ πέρασμα τοῦ Μότσαρτ ἀποτελεῖ ὁρόσημο πού καθορίζει τὶς μετέπειτα ἐξελίξεις. Στὰ 1842 τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημεῖου Μότσαρτ προσφέρουν τὴν εὐ-

καιρία στὴν «Ἐνωσὴ Καθεδρικῆς Μουσικῆς» νὰ ὀργανώσῃ τὴν πρώτη διεθνή μουσικὴ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν του. Στὰ 1856, στὸν ἐορτασμὸ τῶν 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν γέννησή του, ἡ Ἐνωσὴ διοργανώνει νέες ἐκδηλώσεις, πού ἀποτελοῦν τὸ πρότιμο τῶν καθιερωθέντων ἀργότερα μουσικῶν φεστιβάλ. Τέσσερα χρόνια ἀργότερα, ἡ Ἐνωσὴ μετωνομάσθηκε σὲ «Μότσαρτέοι» καὶ μὲ συγκεκριμένο πιά στόχο — τὴ διάδοση τῆς μουσικῆς κληρονομίας τοῦ διδασκάλου στὴν ἀνθρωπότητα — συνεχίζει τὴν λαμπρὴ δρᾶσή της.

← **ΟΙ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ** καὶ τὸ διεθνὲς κοινό, πού συγκεντρώνονται κάθε χρόνο στὸ Φεστιβάλ, ἀποβέωσαν ἐφέτος τὸν Δημήτρη Μητρόπουλο. «Ὁ γερο-μάγος τοῦ ἤχου», ἔγραψε χαρακτηριστικὰ ἓνας αὐστηρὸς Γερμανὸς κριτικὸς.

↓ **Η ΔΙΑΣΗΜΗ ΝΕΓΡΑ** σοπράνο Λέοντιν Πράις σημείωσε φέτος μοναδικὸ θρίαμβο ὡς δόνα Ἄννα, στὴν ὅπερα τοῦ Μότσαρτ «Δὼν Ζουάν», πού διήύθυνε ὁ διαπρεπὴς μαέστρος Χέρμπερτ φὸν Καραγιάν

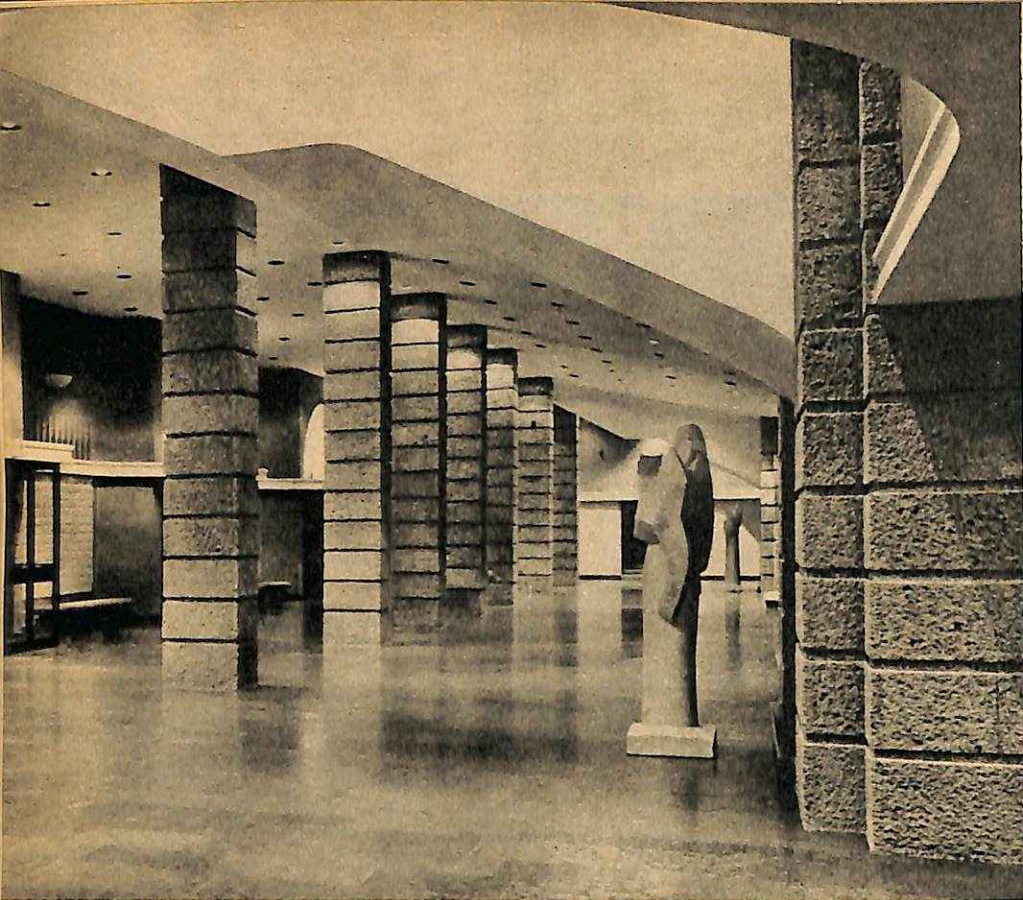
Ο «ΔΩΝ ΖΟΥΑΝ» σημείωσε τὴ μεγαλύτερη ἐπιτυχία στὸ 40ῶ Φεστιβάλ (26 Ἰουλίου ὡς 30 Αὐγούστου). Ὅπως εἶναι φυσικὸ, τὰ ἔργα τοῦ Μότσαρτ κρατᾶνε κάθε χρόνο τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ προγράμματος.

ΤΡΕΙΣ ἀστέρες πρώτου μεγέθους πρωταγωνίστησαν στὸν «Δὼν Ζουάν»: Ἡ σοπράνο Γκρασιέλλα Σιούτι (Ζερλίν), ὁ βαρύτονος Ἑμπερτ Βέχτερ (Δὼν Ζουάν) καὶ ἡ Ἑλίζαμπεθ Σβάρτσκοφ (ἐγκαταλειμμένη Ἑλβίρα).

Η ΠΡΟΣΩΠΗ τοῦ Νέου Θεάτρου προσαρμόζεται αὐστηρὰ στὸ ρυθμὸ τῆς ἱστορικῆς πόλεως. Τὸ θέατρο, πού στοίχισε 250 ἑκατομ. δραχμές, ἀνηγέρθη στὸ χῶρο τῆς Ἱππικῆς Σχολῆς καὶ ὁ σημερινὸς ἀρχιτέκτων διατήρησε αὐτοῦσια τὴν παλιὰ πύλη, ἔργο τοῦ διασήμου ἀρχιτέκτονος καὶ διακοσμητοῦ τοῦ 17ου αἰ. Φίσιερ φὸν Ἐρλαχ.

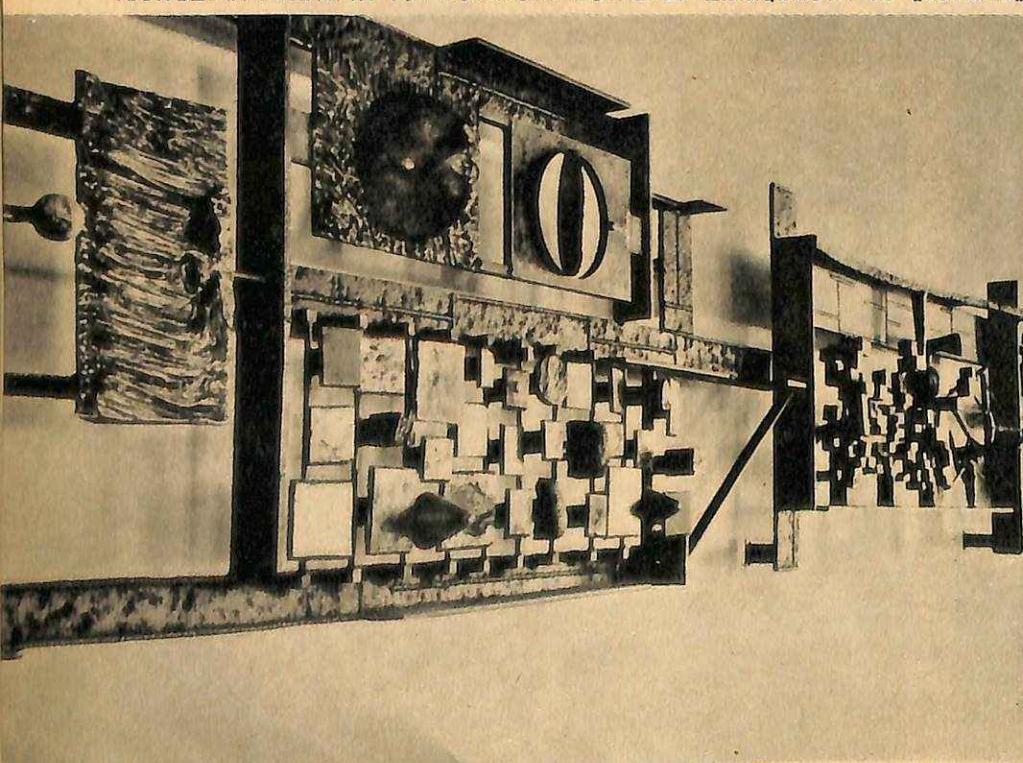
(Φωτ. Pressebüro Salzburger Festspiele)

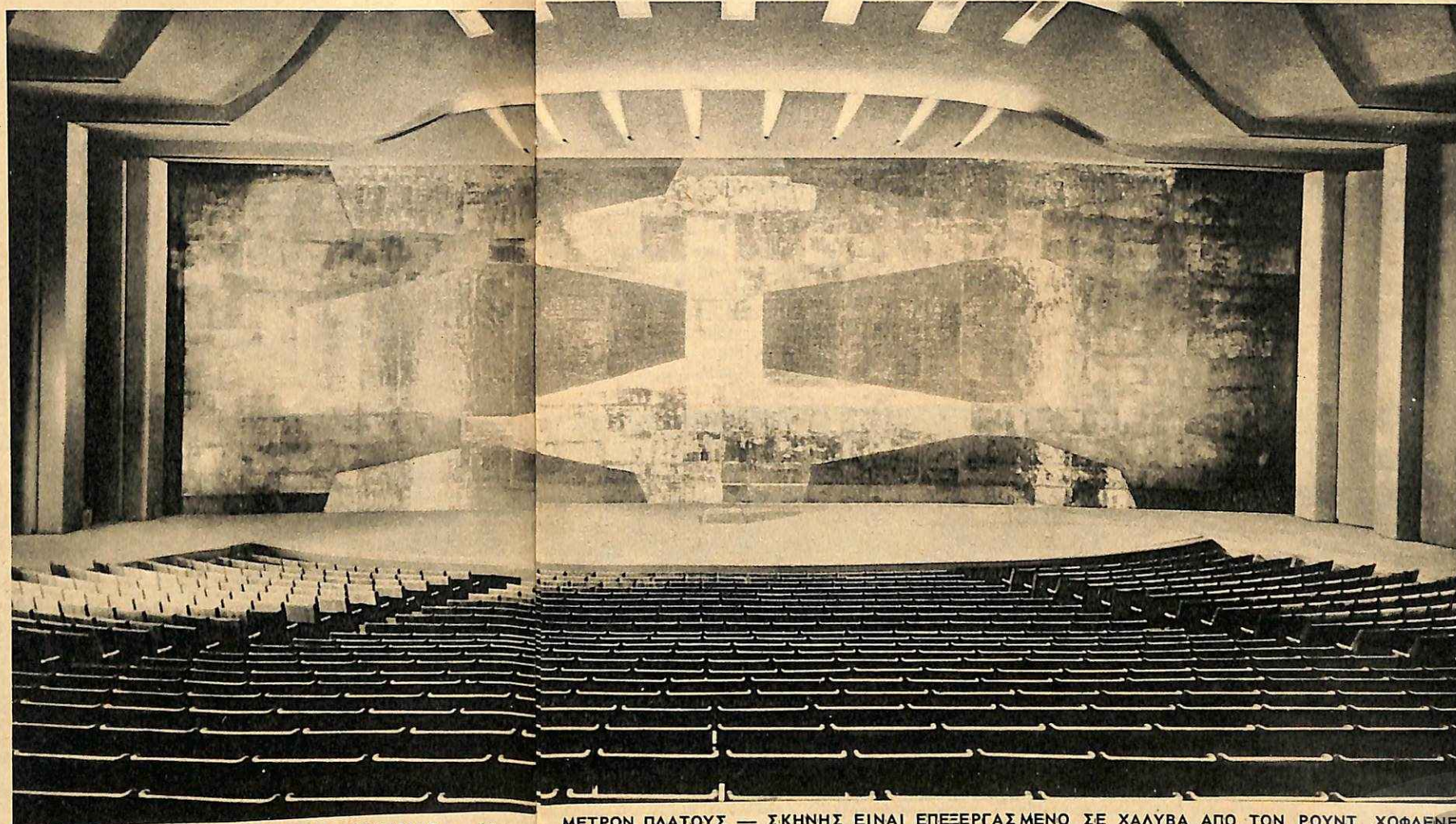
Ο ΠΡΟΘΑΛΑΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΜΠΕΡΤΟΝΙ

Μεγάλη ημέρα για το Σάλτσμπουργκ υπήρξε η 26η 'Ιουλίου 1960. Όχι μόνο θα γιορταζόταν η επίσημη έναρξη του 40ου Φεστιβάλ, αλλά θα εγκαινιάζονταν και το μεγαλύτερο θέατρο της Εύρωπης. Παρόντες ο πρωθυπουργός δρ "Αντολφ Σέρφ, οι υπουργοί του και πλήθος προσωπικοτήτων της καλλιτεχνικής και δημοσίας ζωής. Η ορχήστρα και η χορωδία της Βιέννης, υπό την διεύθυνση του φόν Καραγιάν, έκλεισε με τη «Λειτουργία της Στέψης» του Μότσαρτ την τελετή. Και το ίδιο βράδυ που άνοιξαν οι πύλες του νέου θεάτρου στο κοινό, οι μεγαλοπρεπείς αίθουσές του πλημμύρισαν από θαρύτιμες τουαλέττες, κομψά σόακιν, γιανωμένα κιμονό, ινδικά σαρί, τυρολέζικα κοστούμια. Φιλόμουσοι από όλα τα μέρη του κόσμου παρηκολούθησαν στην πρεμιέρα του φεστιβάλ τον «'Ιππότη με το Ρόδο» του Ρίχαρντ Στράους.

ΧΑΛΥΒΔΙΝΑ ΑΝΑΓΛΥΦΑ ΤΟΥ ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΧΟΦΛΕΝΕΡ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΤΟ «ΦΟΥΑΓΙΕ»

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ

ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ — 44

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΕΣΠΟΖΕΙ ΤΟ ΝΕΟ

Το μεγαλύτερο — και τολμηρότερο — μελοδραματικό θέατρο τής Εύρώπης

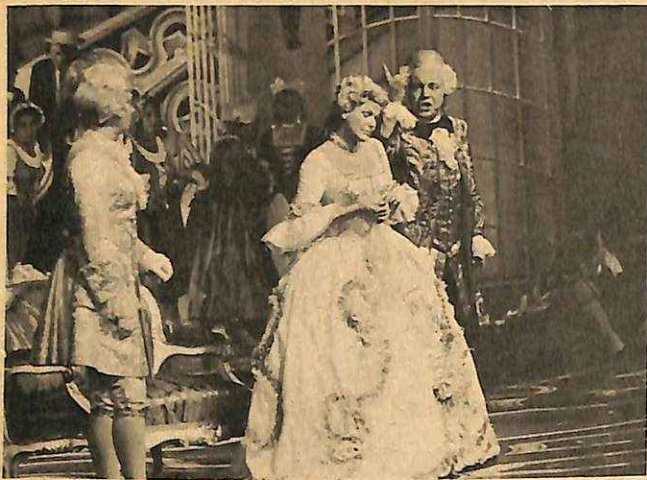
«ΜΑΣΚΑ»: Μαρμάρινο ανάγλυφο του Χ. Λαϊνφέλλνερ.

Σφηνωμένο στους βράχους του Μένχσπεργκ, που δεσπόζουν του Σάλτσμπουργκ, το νέο θέατρο αποτελεί επέκταση του παλιού συγκροτήματος του Φεστιβάλ. Τρία χρόνια προεργασίας και εργασίας χρειάστηκαν για να παρουσιαστεί ένα έντελως συγχρονισμένο θέατρο με θαυμάσια ντεκόρ και την τελευταία λέξη της τεχνικής. Ο αρχιτέκτων Κλέμενς Χόλτσμπίστερ επισκέφθηκε και μελέτησε τ' αρχαία θέατρα της Ελλάδας για να λύση τα προβλήματα της ακουστικής και οπτικής που αντιμετώπιζε. Προέκρινε το κυκλικό σχήμα και πέτυχε οι 3.500 θεαταί ν' ακούν και να βλέπουν τέλεια από όλα τα σημεία της πλατείας και του άμφιθεάτρου.

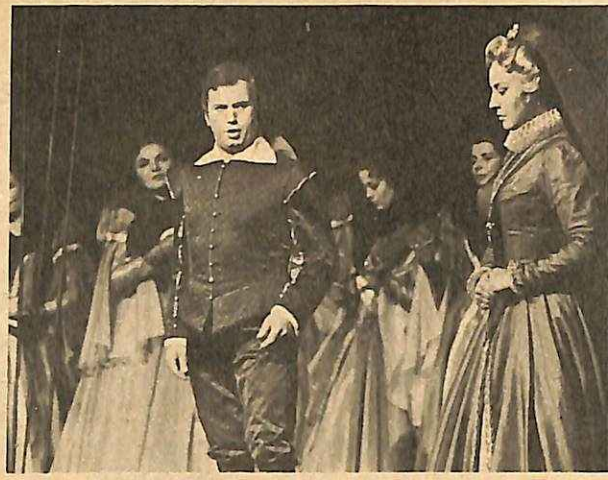
Πέντε μεγαλοπρεπείς εισοδοί οδηγούν σ' ένα τεράστιο προθάλαμο με μαρμάρινο δάπεδο και δύο κρήνες μπρός στις δύο μαρμάρινες κλίμακες. Δύο γλυπτά του Μπερτόνι, που παριστάνουν τη Μουσική και το Θέατρο, στολίζουν τις δύο αυτές κρήνες. Προέκταση του προθάλαμου είναι το μεγάλο φουαγιέ του ισόγειου, που οι τοίχοι του διακοσμούνται με μοντέρνα χαλύβδινα ανάγλυφα του Ρούντολφ Χόφλενερ και μωσαϊκά μοτίβα από χρωματιστά μάρμαρα, έργο του Κούρτ Φίσερ.

Η πλατεία έχει πλάτος 35 μέτρα και βάθος 28. Η ασυνήθιστη κλίση του δαπέδου εξασφαλίζει πλήρες πεδίο οράσεως σε όλους τους θεατάς, ενώ η επένδυση των τοίχων με ξύλο αυξάνει την ακουστική. Η σκηνή είναι ανάλογη σε διαστάσεις. Έχει άνοιγμα 44 μέτρων και αποτελείται από μικρότερες σηνές, που κινούνται με ανελκυστήρες για να αλλάζουν γρήγορα τα σκηνικά.

Στον ίδιο όροφο βρίσκεται δεύτερο φουαγιέ με θαυμάσια θέα στην Ζίγκμουντπλάτς. Είναι διακοσμημένο με γκομπλέν του διάσημου ζωγράφου Όσκαρ Κόκόσκα και με τοιχογραφίες άλλων γνωστών ζωγράφων. Βαρύτιμοι πολυέλαιοι ολοκληρώνουν τη μεγαλοπρέπεια. Δεν χρειάζεται να τονιστούν ιδιαίτερα οι ανέσεις που διαθέτουν τα καμαρίνια των καλλιτεχνών και η αριότητα του μηχανικού εξοπλισμού, που δίνει ζωή στο θαυμάσιο αυτό συγκρότημα.

«Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΜΕ ΤΟ ΡΟΔΟ». Η Ζένα Γιούρινακ (Όκτάβιος), η Χίλντε Γκούντεν (Σοφία) και ο Έρρικ Κέντζ (Φασινάλ) στη δεύτερη πράξη της όπερας του Ρ. Στράους.

Ο ΒΟΡΙΣ ΚΡΙΣΤΩΦ (Βασιλιάς Φίλιππος) και η Ζένα Γιούρινακ (Ελισάβετ ντε Βαλουά) στον «Ντόν Κάρλος» του Βέρντι που δόθηκε στην υπαίθρια παλιά Σχολή Ίππικου.

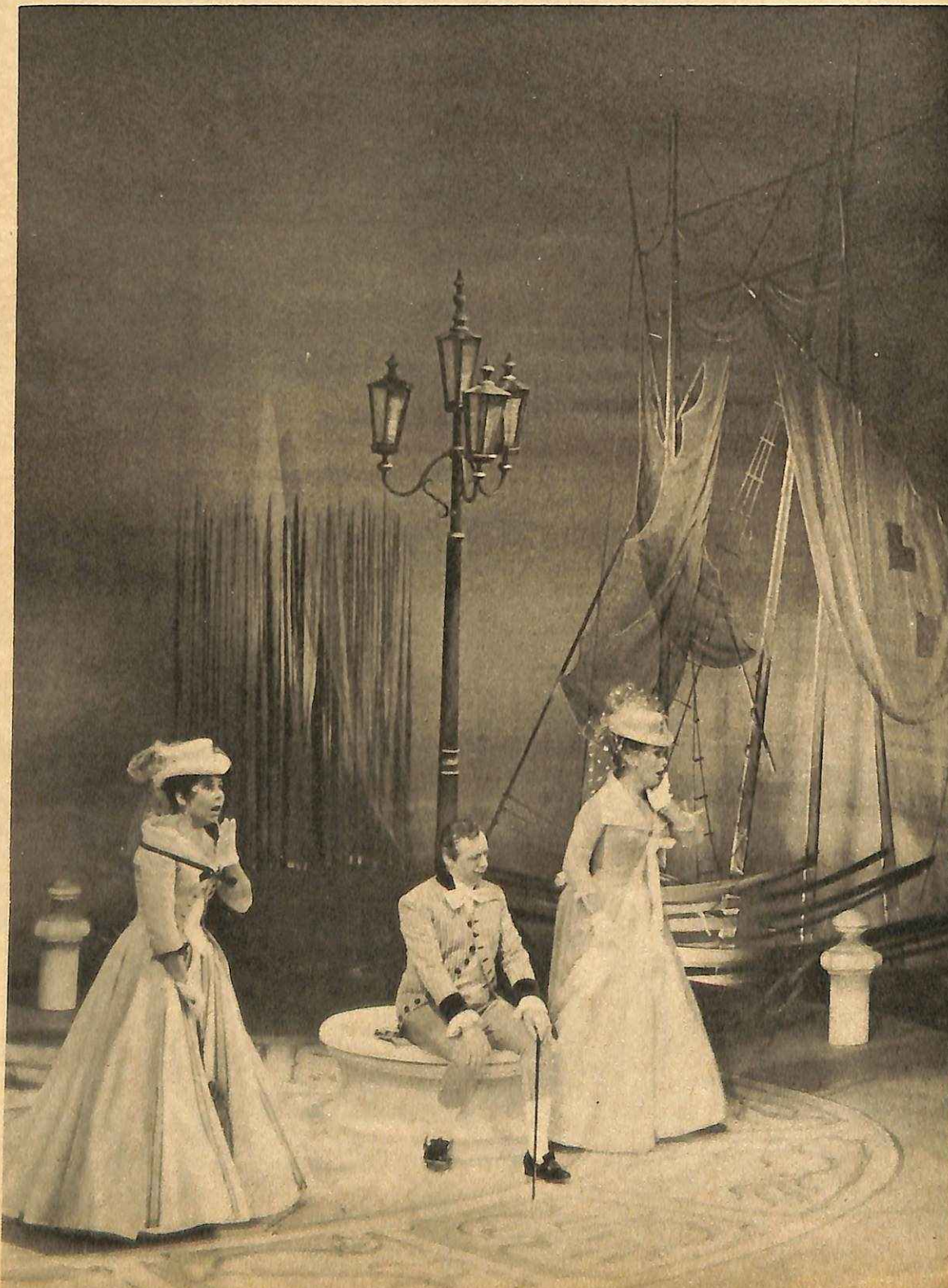
ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥ ΣΑΛΤΣΜΠΟΥΡΓΚ

Το τιμώμενο πρόσωπο ήταν πάλι ο Μότσαρτ

Το «Μοτσαρτέουμ» έδωσε αναμφίβολα την πρώτη ώθηση για την καθιέρωση των φημισμένων πιάνο έτησιών μουσικών Φεστιβάλ του Σάλτσμπουργκ. Στα 1906, με την ευκαιρία των 150 χρόνων από την γέννηση του μεγάλου μουσουργού, έδωσε τη «Λειτουργία του Στέμματος» στον καθεδρικό ναό, καθώς και τους «Γάμους του Φίγκαρο», με μαέστρο τον μεγάλο συνθέτη Γκούσταβ Μάλερ, και τον «Δόν Ζουάν». Κατά διαστήματα επανελήφθησαν οι μουσικές εκδηλώσεις ύψηλου επιπέδου, μέχρι το 1919, όποτε οι συγγραφείς Γκέρχαρτ Χάουπτιμαν, Ούγκο Χόφμανσταλ, Χένρικ Ντάρμις, ο διαπρεπής συνθέτης Ρίχαρντ Στράους, ο μαέστρος Μπρούνο Βάλτερ, ο σκηνοθέτης Μάξ Ράινχαρτ, η διάσημη υψίφωνος Λίλη Λέμαν και ο σκηνογράφος Άλφρεντ Ρόλνερ συγκρότησαν μία καλλιτεχνική ομάδα που έθεσε τις βάσεις του έτησιου Φεστιβάλ. Μία κατατοπιστική έκθεση οργανώθηκε φέτος και παρουσιάζει την ανέλιξη της πορείας του στα σαράντα χρόνια που μεσολάβησαν από τότε. Φωτογραφίες μεγάλων συγκροτημάτων και διάσημων ηθοποιών. Κοστούμια του Άλεξάντερ Μόισι και της Έλεν Τίμιγκ. Προγράμματα με όνομα όπως του Άρτουρ Τσκανίνι, του Βίλελμ Φούρτβέγκλερ, του Μπρούνο Βάλτερ, του Κλέμενς Κράους, του Ρίχαρντ Στράους, του Μάξ Ράινχαρτ, της Μαρία Τσεμποτάρι, του Λέο Σλέζακ. Οι πρώτες παραστάσεις δίνονταν σε μικρά θέατρα κτισμένα στους βράχους του Μένχσμπουργκ, στο χώρο της παλιάς Ίππικης Σχολής. Χρόνο με το χρόνο ο αριθμός των προσερχομένων άπ' όλο τον κόσμο προσκυνητών μεγάλωνε σημαντικά. Σταθμό αποτέλεσε στα 1937 η παρουσία του Τσκανίνι. Από τότε έγινε η πρώτη σκέψη για την οικοδόμηση του μεγάλου θεάτρου που εγκαινιάσθηκε φέτος.

Εξαιρετικό το ενδιαφέρον και του φετινού Φεστιβάλ. Φυσικά, το μεγαλύτερο βάρος στο πρόγραμμα κράτησαν και πάλι τα έργα του Μότσαρτ. Έτσι δόθηκαν: «Ο Δόν Ζουάν», με μαέστρο τον φόν Καραγιάν, στον οποίο συμπράξαν οι διάσημοι καλλιτέχνες Σέζαρε Βαλέττι της «Μετροπόλιταν», Έμπερχαρντ Βέχτερ ως Δόν Ζουάν, Έλίζαμπετ Σβάρτσκοφφ, Γκρατσιέλλα Σιούτι και η περίφημη νέγρα σοπράνο Λεόντιν Πράντς, στο ρόλο της Ντόνα Άννα, που με τη θαυμασία φωνή και τέχνη της έχει κατακτήσει όλο το μουσικό κοινό της Ευρώπης. Το «Έτσι κάνουν όλες», σε καινούργια σκηνοθεσία του Γκύντερ Ρένερτ, παίχτηκε στο ιστορικό θέατρο της πόλεως, το Λάντσεάτερ. Το έργο παρουσιάστηκε σε μία

Ο ΚΑΡΛ ΜΠΕΜ διηύθυνε την όπερα του Μότσαρτ «Έτσι κάνουν όλες», που ανέδθηκε με νέα σκηνοθεσία του Γκύντερ Ρένερτ. Υπέροχη η συνεργασία του θαύφωνου Κάρλ Ντένχ (Ντόν Άλόνσο) και του χαριτωμένου ντουέττου Έλ. Σβάρτσκοφφ (Φιονρελίτσι)-Κρ. Λούντβιχ (Ντοραμπέλλα).

άπλη κυκλική σκηνή, όπου ελάχιστα σκηνικά άλλαζαν. Ο μαέστρος Κάρλ Μπέμ κατηύθυνε ένα εξαιρετικό σύνολο από κορυφαίους καλλιτέχνες, όπως η Έλίζαμπετ Σβάρτσκοφφ, η Κρίστα Λούντβιχ, η Γκρατσιέλλα Σιούτι και ο θαύφωτος Χέρμαν Πρέυ. Επανελήφθησαν ακόμα οι μεγάλες επιτυχίες του Φεστιβάλ «Γάμοι του Φίγκαρο», με Φίγκαρο τον περίφημο Έρρικ Κούντς και κόμιτα Άλμαβίδα τον Φίσερ Ντισκάου. Τα εισιτήρια των παραστάσεων αυτών ήταν από πολλών μηνών προπληρωμένα. Ο μαέστρος Γιόζεφ Κάιλμπερτ διηύθυνε το «Μαγεμένο Αύλο», μ' ένα σύνολο διαλεχτών καλλιτεχνών, που ξεχώριζε το χαριτωμένο ζευγάρι Παππαγγένο - Παππαγγένα, με τον Βάλτερ Μπέρεντ και την Γκρατσιέλλα Σιούτι. «Λά Φίντα Σέμπλιντσε», η όπερα δωματίου του Μότσαρτ ξαναπαίχθηκε ύστερα από πολλά χρόνια έφετος. Το έργο αυτό, που το έγραψε ο συνθέτης σε ηλικία 12 ετών, παίχθηκε στο υπαίθριο, στην αυλή των ανακτόρων του πρίγκιπα αρχιεπισκόπου (Ρεζιντένς), με ένα μόνιμο σκηνικό. Στην «Αόλα της Ακαδημίας» δόθηκε ακόμα η όπερα - κονσερτάντε του Μότσαρτ «Θάμος, ο βασιλεύς της Αιγύπτου». Στην υπαίθρια σκηνή της Ίππικης Σχολής επανελήφθη η όπερα του Βέρντι «Ντόν Κάρλος», με μαέστρο τον Νέλλο Σάντι και πρωταγωνιστές τον Μπόρις Κριστόφ, την Ζένα Γιούρινακ, την Κρίστα Λούντβιχ, τον Φερνάντι και τον Νίκο Ζαχαρίου. Το μέρος της μοντέρνας όπερας έκλυσε στο φετινό πρόγραμμα το «Μυστήριο» ή «Μυστήριο της Γεννήσεως του Χριστού», του Έλβετου συνθέτου Φράνκ Μαρτέν. Έργο θεαματικό, χωρισμένο σε 12 εικόνες, που ώστόσο γέννησε επιφυλάξεις στην κριτική. Η πρόξα αντιπροσωπεύθηκε με τον «Ταρτούφο» του Μολιέρου, τον «Χούγκι» του Ο' Νήλ, την «Ντάμ Κομπόλντ» του Καλντερόν και τον «Γιέντερμαν» του Χόρμανσταλ, που εξακολουθεί να παίζεται κάθε χρόνο με σκηνοθεσία του πρώτου διδάξαντος Μάξ Ράινχαρτ. Το έργο παίζεται στην πλατεία της Μητροπόλεως, όπου στήνονται ειδικές εξέδρες για τους θεατές. Τα ισπανικά μπαλέτα του Λουϊσάιλιο κάλυπταν άλλο ένα κεφάλαιο του προγράμματος, που συμπληρωνόταν από πολλές συμφωνικές συναυλίες, ρεσιτάλ, λίντερ - άμπεντε, συναυλίες έκκλησιαστικής μουσικής, μουσικής δωματίου, κ.τ.λ.

Δεν μπορούμε να κλείσωμε τον απολογισμό, χωρίς ν' αναφέρουμε τον ανεπιφύλακτο θρίαμβο του Δημήτρη Μητρόπουλου. Ο μεγάλος συμπατριώτης μας διηύθυνε δύο συναυλίες, την πρώτη με την Φιλαμονική του Βερολίνου και με έργα Μέντελσον (Σκωτική συμφωνία), Σάιμπεργκ και Ντεμπυσί και την δεύτερη με τη Φιλαμονική και τη Χορωδία της Βιέννης, που απέδωσε την 9η συμφωνία του Μάλερ. Κριτική και κοινό δεν έβρισκαν λόγια για να εκφράσουν τον ενθουσιασμό τους. Οι Αυστριακοί του προσέφεραν άμεσως τη μουσική διεύθυνση του Φεστιβάλ τους, στο σημαντικότερο ίσως Φεστιβάλ του κόσμου.

Μ. Ι.

Θριαμβευτής για μιαν ακόμη φορά
ο μεγάλος Δημήτρης Μητρόπουλος

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΟΠΕΡΑ του Φεστιβάλ ήταν «Ο ιππότης με το ρόδο». Η Ζένα Γιούρινακ (ιππότης Όκτάβιος) και η Λίζα ντε λα Κάζα (πριγκίπισσα φόν Βέρντενμπεργκ) στην πρώτη πράξη του έργου.

ΤΟ «ΜΥΣΤΗΡΙΟΥΜ» ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΟΥ συνθέτου Φ. Μαρτέν κίνησε το ενδιαφέρον του κοινού, αλλά δεν έπεισε την κριτική. «Ορθοκεντρική όπερα σε... σινεμασκόπ», έγραψε κάποιος κριτικός σατιρίζοντας.

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

17

ἔλεγε πάντα λίγα γὰρ πῶ, ἀπάντησε ἐκεῖνος.

Ὁ Λίστ ἀπεχθανόταν τὰ ταξίδια, πού εἶχε
γίνει ἡ μονότονη ρουτίνα τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ πῶς
ποτέ δὲν ἔβγαλε μόνον ἀπὸ πε-

—Τὸ κομμάτι πὺν σὰς ἔπαιξα, εἶπε, τ' ὠνόμασα «Ἡ λήμνη τὸν Βάλλεντορπ». Τόγραφα εἶς ἀνάμνηση μιάς ἀπὸ τίς ευτυχέστερες μέρες τῆς ζωῆς μου. Ἡ λήμνη εἶχε ἕνα θαυμάλιαν χοῦμα, καὶ δέσρας ἦταν φωτεινὸς καὶ μὴ ἀπέρχων γαλήνη ἐπικρατοῦσε παντοῦ... Ἡ καρδιά μου ἦταν ἥσυχη, εἰς εὐτυχία μου ἦταν ὥραια σὰν τὸ τοπίο, θαθεῖα σὰν τὴ λήμνη... Αὐτόπομον πὺν δὲν ἦτομον ἑωροφά-

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Ἄπ' τὴν ἡμέρα ποὺ πρωτοσυναντήθη-
καν, ἡ κόμισσα Μαρία ντ' Ἀγκου κι' ὁ
νεαρός, ἀλλὰ διάσημος κιόλας βιρ-
τουόζος φράντς Λιστ, ἀγαπήθηκαν.
Ἐγκαταλείποντας τὸν ἄνδρα τῆς, ἡ
Μαρία συμμερίζεται τὴν ζωὴ τοῦ
φράντς. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ τοῦ πιανίστα,
ποῦ τὸν ἀναγκάζει νὰ βρίσκεται μα-
κριὰ ἀπ' τὴ γυναῖκα του, καὶ τὸ εἰ-
δύλλιό του μὲ τὴν διάσημη τυχοδιω-
κτρια Λόλα Μοντέζ, προκαλοῦν τὸν
χωρισμό τους. Οἱ δύο κόρες τους — ἡ
Μπλαντὶν κ' ἡ Κοζύμα — μένουν μὲ τὴ
γιαγιά τους, τὴ μητέρα τοῦ Λιστ, καὶ
ὑποφέρουν ἀπ' τὸ δρᾶμα τῶν γονέων
τους.

Μιά ανάμνηση ξεπρόβαλε απ' τὸ παρελθόν,

—Φράντς, νά είσαι ὁ ἑαυτός σου...

“Όταν έφυγε απ’ τὸ Βορὸνίντσε καὶ πῆρε τὸ δρόμο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ἦταν πᾶ- μόνος. Ἐπαίρει μαζὺ τὸν χίλις εἰκόνης τοῦ τε- ράστιου κτήματος, τίς βελανιδιές μὲ τοὺς γέρι- κους κορμούς, τ’ ἀτέλειωτα λειβάδια, τὴν τερά- στια λίμνη, τὸ ἀρχοντικό καὶ παρὰξενον σπíti, ὅ- που οἱ ὑπέρτεροι κοιμῶντουσαν τὴ νύχτα πάνω σὲ δέρματα ζώων, στοὺς διαδρόμους τὸν δαμα- τίων τῶν ἀρεντικῶν. Ἐπαίρει ἰδίως τὴν εἰκόνα τῆς Καρολίνης, τῆς τόσο φλογεῆς καὶ ζωντανῆς καὶ τὴν ἐλπίδα πὼς τὸ δρομολόγιο τῆς περιοδείας του, ὅσο κι’ ἂν ἦταν περίτλοκο καὶ κουραστικό, θὰ τελείωνε στὸ Βορὸνίντσε κι’ ὅτι τὸ Βορὸνίντσε ἦταν ἡ εἰρήνη...

Ἡ Καρολίνα εἶχε ὅλα ὅσα εἶχε ἀγαπήσει στὴ Μαρία ντ' Ἀγκου — τὸ μεγάλο ὄνομα, τὸ πρωτότοκο πνεῦμα, τὴν μεγάλη καλλιέργεια, ἀκόμα καὶ τοὺς ἰδίους εὐνοουμένους συγγραφεῖς, τὸν Ἀντώνη καὶ τὸν Γκαίτε. Ἀλλὰ ἔκρινε ποὺ τὸν ἐνθουσίασε περισσότερο ἦταν ἔκρινε ποὺ διέκρινε τὴν καινούργια τὸν ματρῆσσα ἀπ' τὴν προηγούμενη: Ἡ ζωτικότητα καὶ μὴ ἐλευθερία πνεύματος ἐντέλως διαφορετικὴ ἀπὸ κείνην τῆς κυρίας ντ' Ἀγκου. Ἡ Καρολίνα τὸν Σάιν - Βίτγκενσταϊν πίστευε στὸ Θεὸ κι' ὄχι σὲ ὁρίμενες ἀμειψιζήτες ἀρχές. Ἡ ὁρσσοκατικὴ καταγωγή της τὴν ἔβαζε πάνω ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους, μὰ εἶχε ξεπεράσει τὴν μαιταιδοξία καὶ δὲν πίστευε στὸ στέμμα τῆς ἡττᾶς πλῆρη τοῦ ἐρωστίου γιὰ τὴν ἰσορροπία δυνάμεων, ἀνάμεσα στὸν ἐρωστὴ τῆς καὶ σ' αὐτήν.

Εὐτυχῶς γι' αὐτές, ὅλες αὐτές οἱ εἰδήσεις — οἱ ἐπαναστάσεις, ἡ ἔξτρεμιστικὴ στάσις τῆς μητέρας τους, ὁ καινούργιος σύνδεσμος τοῦ πατέρας τους — δὲν ἔφταναν στὴν ὁδὸν Μονταναί. Ἦσαν πολὺ ἀπασχολημένες μὲ τὴν ἱστορία καὶ τὴν γεωγραφία — τὴν παλιὰ — κ' ἔλεγαν κυριολεκτικὰ τὴ δασκάλια τους. Δὲν ἐγνώριζαν κἀν τὴν ὑπαρξή

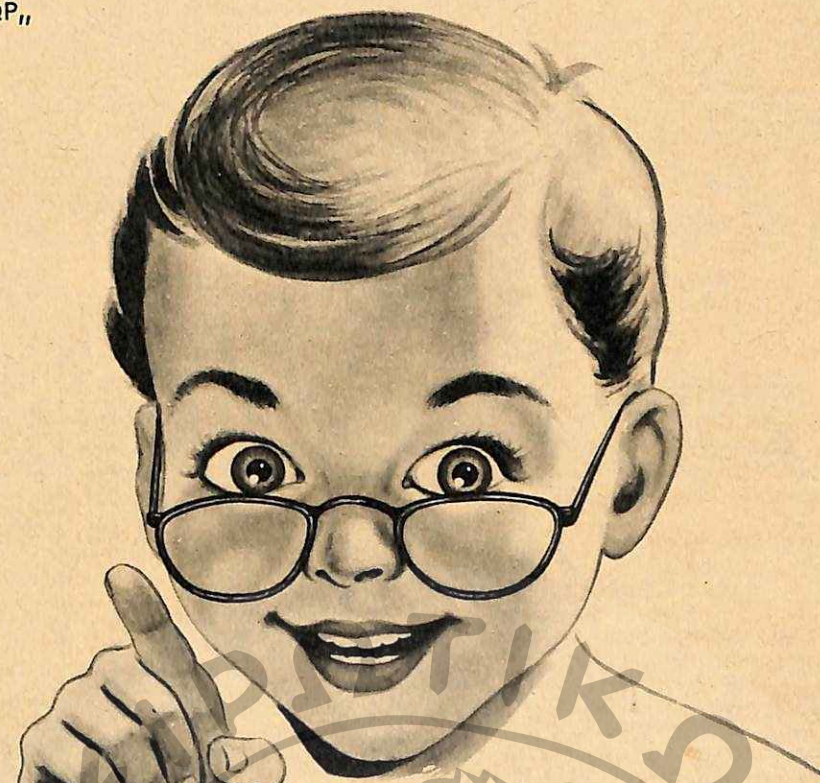
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

«Αν και είχε παντερωτή με μεγάλες δυσκολίες πριν από δώδεκα χρόνια τον νεαρό μουσικό, της συνέβησαν τώρα, κάθε φορά σχεδόν που έβγαζε το κεντημένο ρούχο απ' την ντουλάπα της, να έπαινη τον έαυτο της για τη διορατικότητά της και για την αγάπη της: 'Ο Ριχάρδος είχε γίνει

Σέ ηλικία 38 ετών, η Μίλνα, όταν αναρωτιόταν γι' αυτό το μάτιο, άνόητο και σαφώς πράγμα — την εὐτυχία — έλεγε στον εαυτό της πως ήταν έπιτέλους εὐτυχισμένη, όσο τουλάχιστον μπορούσε να είναι εὐτυχισμένη με το παρθένο αυτό πλάσμα, τό τόσο έκδηλοταί και μυοτικό συγγενώς, πού η μοίρα της είχε δώσει για σύζυγο... Πάχαινε, έχανε την όμορφιά και τή χάρη πού είχε στα είκοσι χρόνια της, μά δέν την ένοιαζε καθόλου καί ούτε πού το πρόσεχε. Αὐτή η όμορφιά καί τή χάρη, γιά τίς πτώσεις είχε άφαιρούσει στά νεύατα της μεγάλες φροντίδες, την είχαν βοηθήσει, τόν καιρό πού έπρεπε, νά βοηθί μιὰ δουλειά — είχε γίνει ήθοποιος — καί Έναν άνδρα. Τώρα, λοιπόν, της φαίνόντουσαν περσιτά.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

... ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΝ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ
ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
(Ελληνική παροιμία)

—Οι καλύτερες
σοκολάτες είναι ΕΒΓΑ

Στήν εποχή μας, τα παιδιά ξέρουν να διακρίνουν τα πράγματα. Δεν έχουν καθόλου δίκαιον όταν υποστηρίζουν, ότι οι σοκολάτες ΕΒΓΑ είναι οι καλύτερες, διότι οι σοκολάτες ΕΒΓΑ παρασκευάζονται από τους καλύτερους τύπους κακάο εις τα τελειότερα μηχανήματα, που πρώτη ή ΕΒΓΑ εσήγαγε στην Ελλάδα και υπό την αυστηρά παρακολούθησιν ενός επιτελείου επιστημόνων. Ή πρωτοποριακή στον τόπο μας Βιομηχανία ΕΒΓΑ, με την μοναδική πολυετή πείραν της και τον κολοσιαίον τεχνικόν εξοπλισμόν της, προσφέρει στο Έλληνα κοινόν την πιο άγνην, την πιο προσηγμένη, την πιο νόστιμη σοκολάτα... την ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΕΒΓΑ!

Δὲν εἶναι ἡ μόνη, ἀλλὰ... εἶναι ἡ καλύτερη!

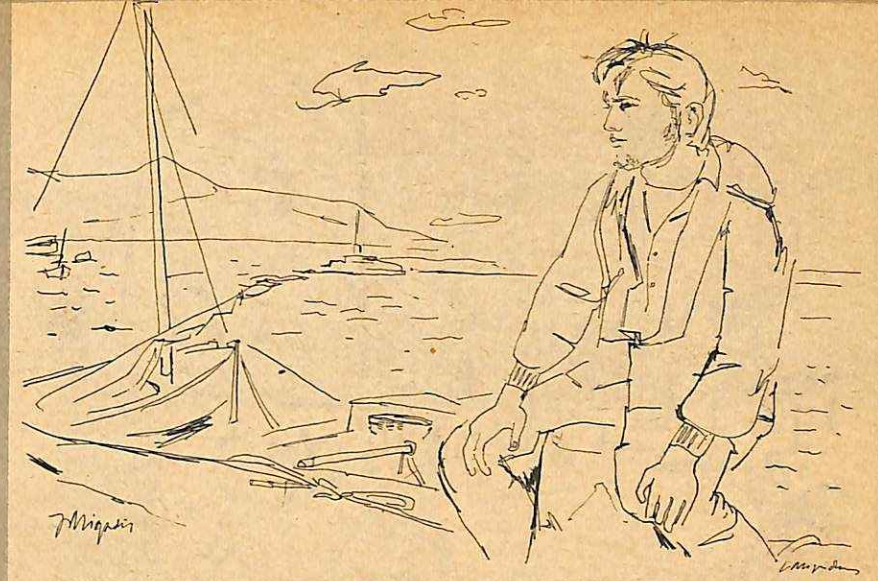
Σκληρή, δωρική,
αυστηρή αρχόντισσα
ή "Υδρα —
ή «προτουριστική» —
επέβαλλε στον
επισκέπτη το
σεβασμό και στο
άπειρο πνεύμα της.

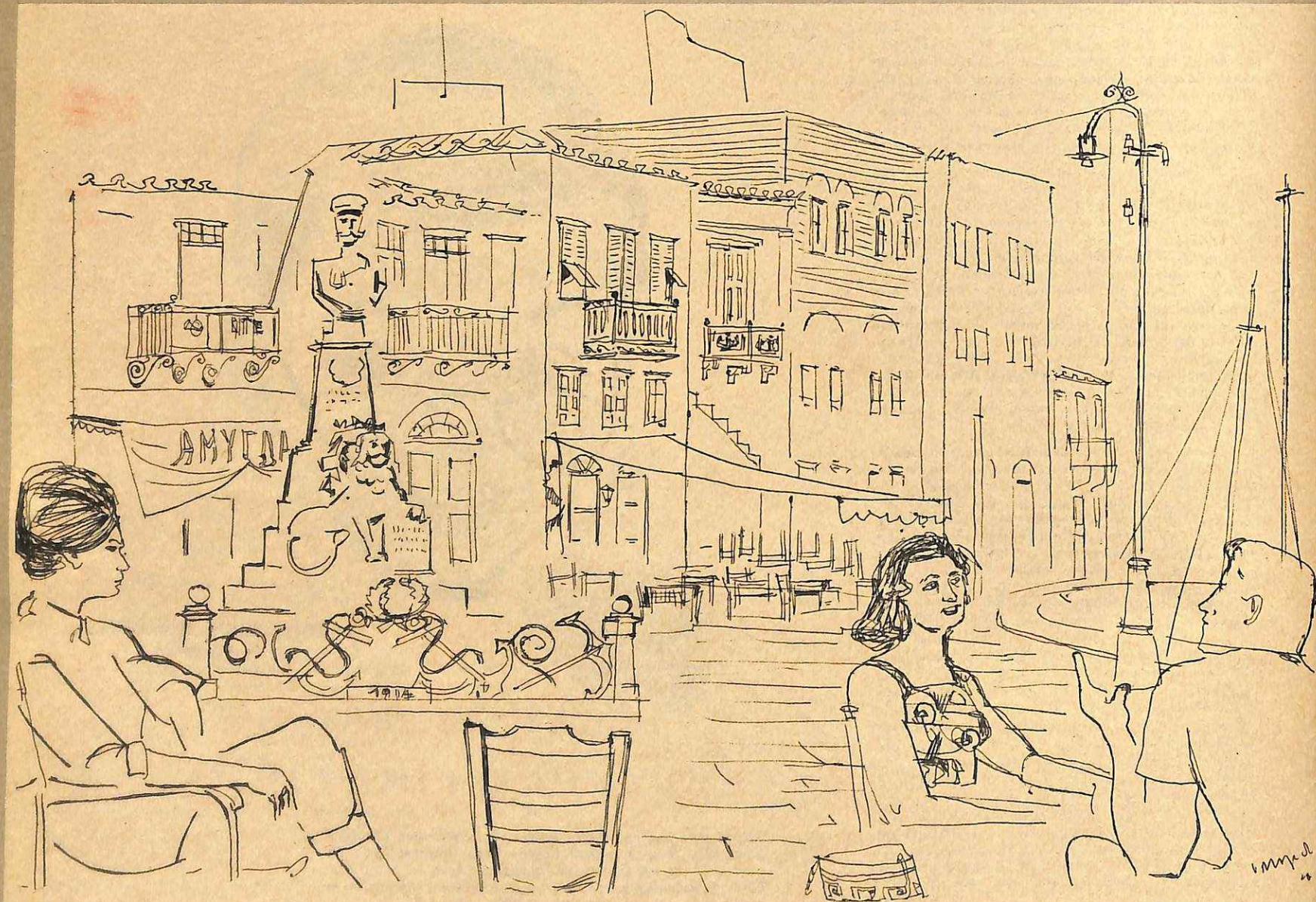
Πολλοί και μεγάλοι
άθλοι — κι πέρα
από τα ήρωα —
συνθέτουν τη σύντομη,
αλλά ένδοξη ιστορική
αυγή του νησιού.

Το παράπονο της "Υδρας

Εχέδια και σκέψεις του ζωγράφου Γιάννη Μιγάδη

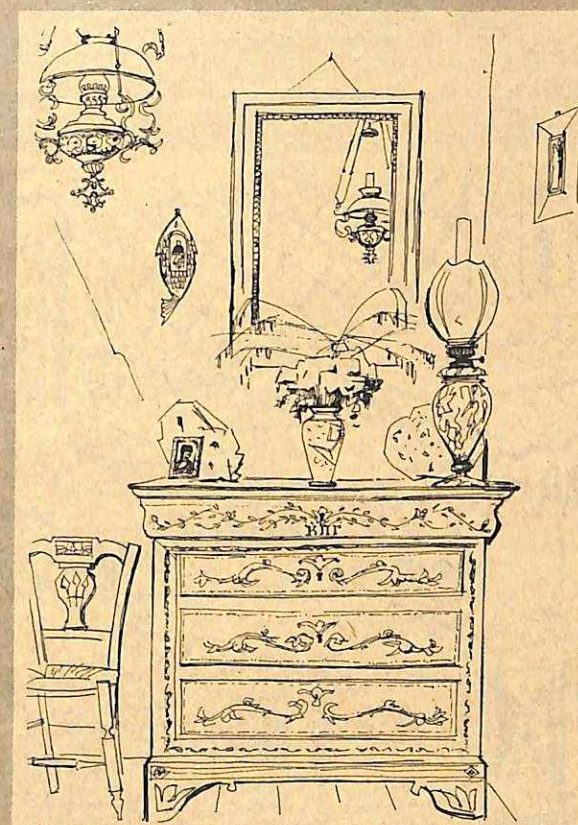

Βυρηνός προσκυνητής

Να μιλά κανείς, φθινόπωρο, για νησιά, ίσως είναι παράκαιρο.
Η θάλασσα για μας είναι κατ' εξοχήν υπόθεση καλοκαιρινή. Όμως τόποι σαν αυτόν της "Υδρας, όλες τις εποχές έχουν την ομορφιά τους. Το φθινόπωρο αποκτούν κάτι παραπάνω από τον προσωπικό τους χαρακτήρα: Τη θλίψη της εποχής που φεύγει, του φωτεινού καλοκαιριού που τρύπωσε μέχρι τις άσπρες πέτρες και τις έκανε μικρούς λαμπερούς ήλιους.
Το καλοκαίρι, στην Ελλάδα, όλα γεμίζουν φως και ζέστη και ήλιο. Έτσι κ' η "Υδρα πήρε αυτή την όψη. Μα τώρα που ο ήλιος κουράστη-

κε, η θλίψη της είναι μια παραπάνω γι' αυτήν ομορφιά. Εκτός τούτου, τώρα αρχίζει και κάτι άλλο: Φεύγουν οι «επιδρομείς». Αρχίζει η «αποτοξίνωση». Σίγουρα σκέπτομαι αντιτουριστικά. Μα η "Υδρα καθαρίζει.
Τα κτίρια της παραλίας, αραδιασμένα, πυκνά, μου φαινότανε πάντα ή μόστρα του νησιού, όπως ο μπουστός στη γυναίκα, που τα πλαισίωναν γερές, γκριζες πλάτες, τα Μαχόδουνα του νησιού. Ήταν το ιδεατό κέντρο, που θα σταματούσε τους άσχετους και τους άσεβεις στο λιτό και τέλειο μαζί σύνολο των σχημάτων και των χρωμάτων της.

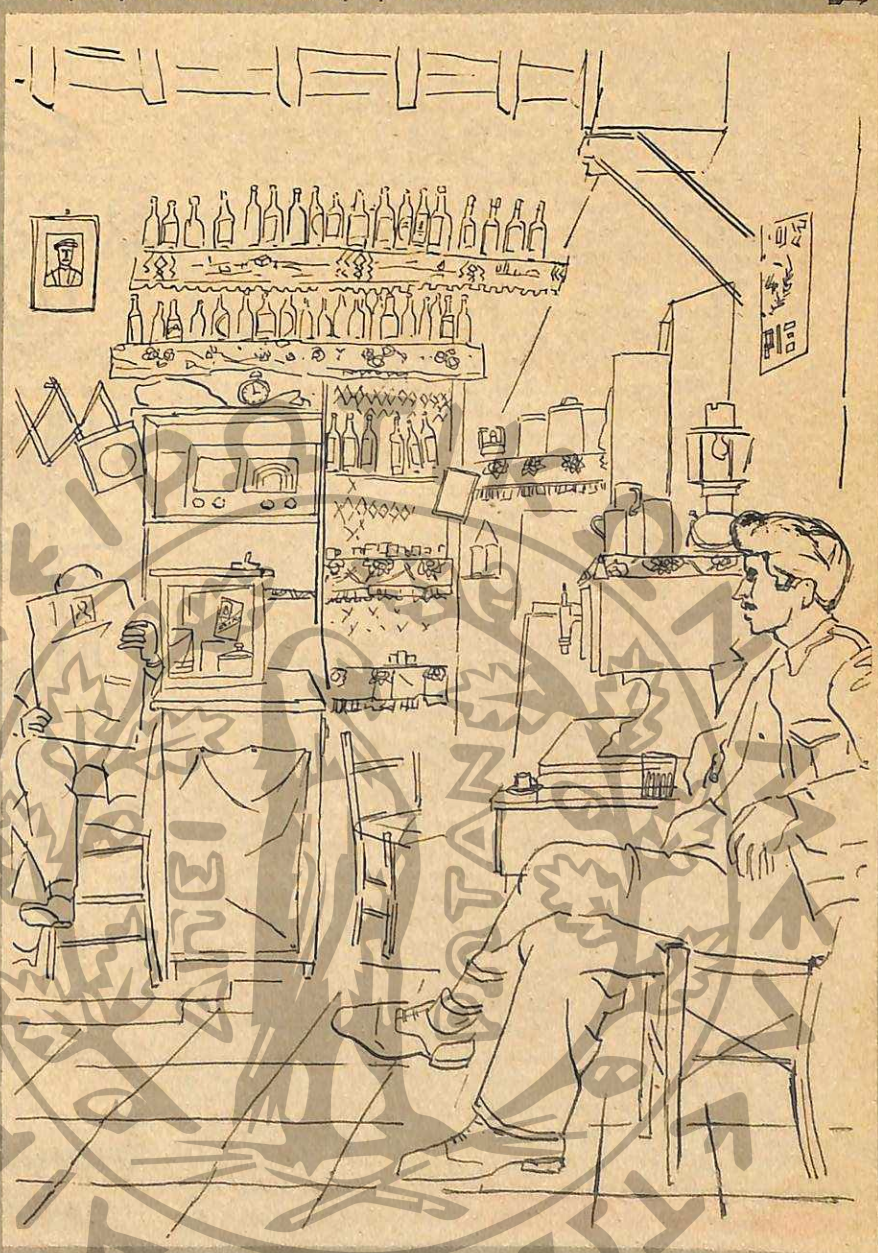

Παλιό αρχοντικό

Λαϊκός ρυθμός

Με λίγα λόγια, η παραλία ήταν το θαύμα των ματιών, όταν τα πρώτα χρόνια μετά τον πόλεμο «ανακαλύπταμε», σπονδαστάι του Πολυτεχνείου, στη μορφή αυτού το υτόπου, την «νεοκλασική» Ελλάδα ανακατεμένη με τη χάση των λαϊκών ρυθμών, τα λίγα επιβλητικά αρχοντικά, χτισμένα σε ιταλικά πρότυπα, δεν εξημίωσαν την εντύπωση, μα αντίθετα αρμονίζονταν με το σύνολο, λόγω του πέτρινου όλικού τους, και το αποτέλεσμα ήταν ποικίλο και γοητευτικό!

Τουριστική νοχέλεια

Στο καφενείο

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΗΣ ΥΔΡΑΣ

Ετσι απροσδόκητα βρήκαμε ένα ιδεώδες θέμα για τη ζωγραφική μας: Ήταν η ταραγμένη Ελλάδα της κατοχής, που έμεινε ζωντανή, ατόφια μέσα από τα χρώματα και τα σχήματα.

Με δρθάνοιχτα μάτια και πίστη βρήκαμε ένα σύμβολο καθαρότητας αισθητικής και πνευματικής μαζί: ομορφιάς. Σεχνούσες κάθε ψυχική και σωματική ταραχή του πολέμου που είχε περάσει, καταστροφικός για κάθε ηλικία, για κάθε Ρωμίο.

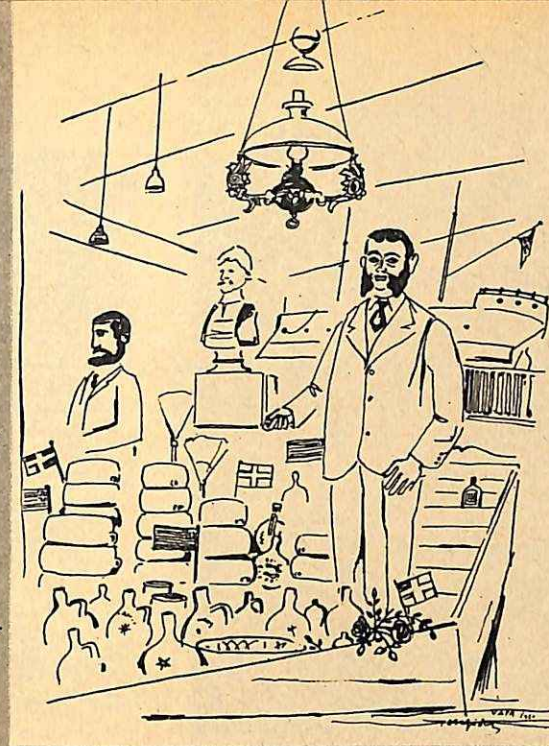
Όμως δεν ήταν μόνο η μορφή που σε κατακτούσε. Η ψυχή της Ύδρας, το ίδιο άκρεια σε ήθος και σεμνότητα, ήταν επεξεργασμένη μαζί της εάρδα. Προσπαθήσαμε να γνωρίσουμε τους ανθρώπους, σεβαστήκαμε την ιδιομορφία τους και τη διαφορά τους από μας τους ψευτοδιανοούμενους των πόλεων.

Στάθηκε, κοντολογής, σταθμός η γνωριμία μας με τουτό το μέρος και χρόνια θυμάμαι το τρανταγμα που μας έδωσε. Η ζωγραφική μας ήταν μια συνεχής προσπάθεια να εισχωρήσουμε μέσα από την σοφά διακοσμητική της αρχιτεκτονική στην πραγματική της. τη στέρεα ουσία. Είχαν εκεί όλα έναν άλλον αέρα και χαρακτήρα. Φύγαμε ροσητενμένοι, με την ύπόσχεση να κρατήσουμε, όσο γινόταν, αναλλοίωτη την ανάμνησή της, μαζί με ένα πλήθος από σπουδές, σχέδια και χρωματικές μελέτες.

Από τότε έχουν περάσει πολλά χρόνια. Στο ενδιάμεσο διάστημα που ξαναπήγα είχε αρχίσει αθόρυβα η αλλαγή. Οι πολύχρωμοι τουρίστες, Ρωμιοί και ξένοι, είχαν μισρήσει το «ψητό». Δεν φαινόταν καθαρά άκαδημία τί επρόκειτο να επακολουθήσει. Πολυκοσμία, δίχως τίποτε σοβαρά ενοχλητικό. Όμως τώρα τα πράγματα έχουν εντελώς αλλάξει. Η μοίρα των τουριστικών στόχων. Μπίζνες ευρωπαϊκές, ονόμα, ενοχλητικά καμώματα. Η επιδρομή των κοσμικών πάει ν' αλλοιώσει ανεπαγόρωστα, τι στεκόταν ρωμείο και ζωντανό. Έγινε και σινεμά με ξενικό όνομα. Και «νάτ κλάμπ». Ακούγονται ξένες γλώσσες από δικούς μας νεαρούς και νεαρές, που πλήττουν θανάσιμα σε στυλ Τζαίημς Ντύν και Μπαρντό.

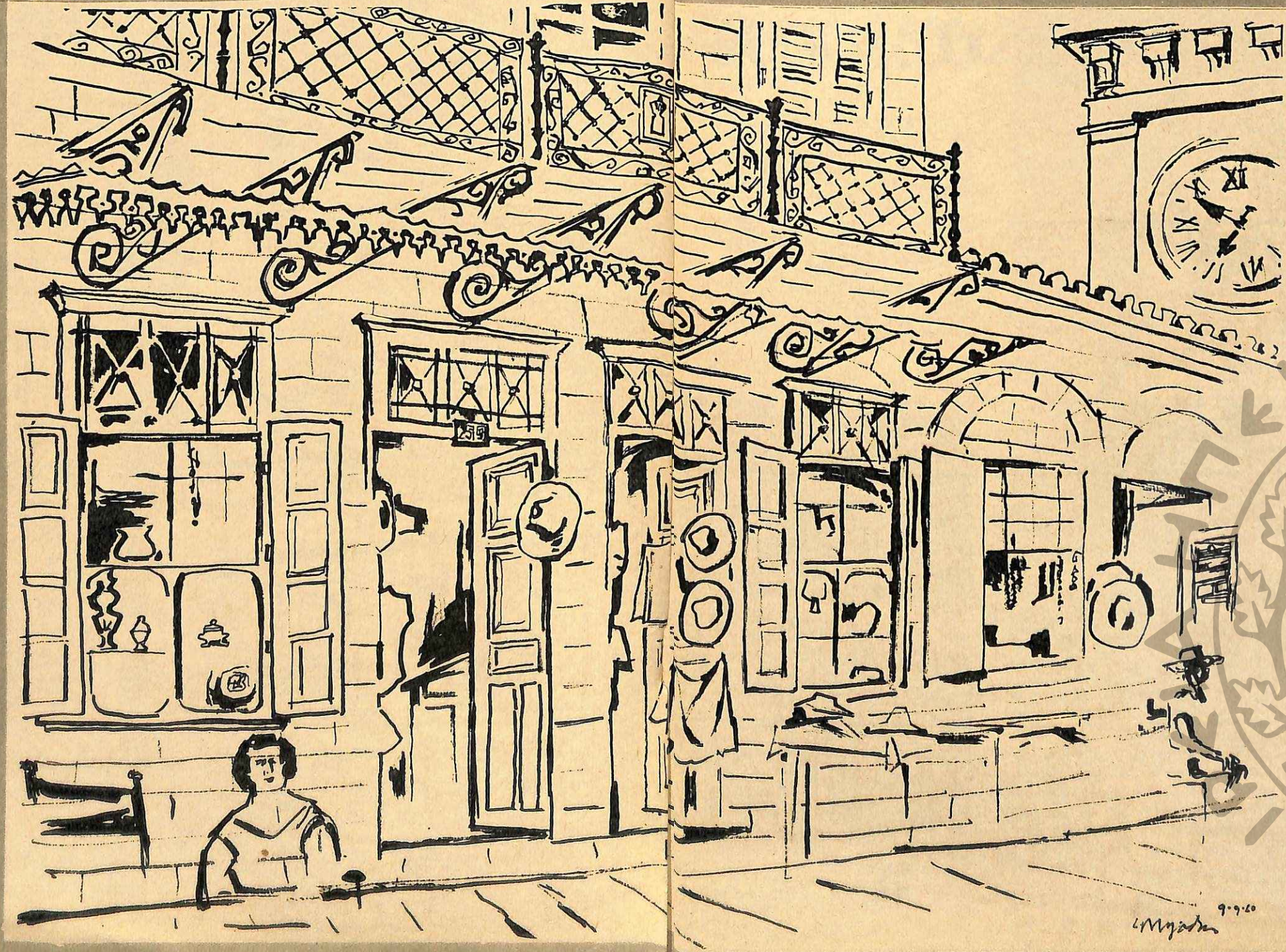
Φυσικά, ο όμορφος τούτος τόπος δεν θα μπορούσε να τους σώσει από τίποτε. Μόνο που μεταμορφώθηκε για χάρη τους σε Κάπρι ή Κιανή Ακτή. Πεπατάς και θαρρείς πως «ανοίξε το τριώδιον». Όπως ακριβώς συνέβη στη Μύκονο, στον Πόρο και σ' άλλα νησιά ελληνικά. Σε γεμίζει πικρία και αγανάκτηση ή διαπίστωση αυτής της αλλαγής και καταντάς να βλέπεις πόσο ή φωνή σου είναι ασημαντή και ο ρομαντισμός σου δονκιχωτικός. Είναι κάτι για το οποίο θάπρεπε να ενδιαφερόθουν ο επίσημος Τουρισμός και όσοι αγαπούν στ' αλήθεια το πρόσωπο της Ελλάδος.

Γιατί, σαν όλα αλλάξουν και χαθή ο ιδιότυπος χαρακτήρας τους από τους «έξυπνους» και τους επιχειρηματίες, θα εκλείψει και ο λόγος να περιοδευή κανείς εδώ. Τα νησιά θα μοιάσουν με τις απρόσωπες κοσμικές πλάζ, που είναι όλες ίδιες μεταξύ τους, σαν τις στολές των φαντάρων.

Η έμπορία της γραφικότητας αρχίζει να σκοτώνει την ίδια την γραφικότητα.

Το Ρολόι

Το χειρότερο όμως —για να συνεχισθεί η γκρίνια— είναι άλλο. Οι ίδιοι οι Ύδραίοι αλλάζουν. Η όψη του νησιού μεταβάλλεται. Τα σπίτια θαρρείς πως βάφονται στην τύχη και γίνονται προσθήκες που δεν έχουν σχέση με ό,τι υπήρχε. Συχνά ανακαλύπτεις πως κάτι έφυγε και αφαιρέθηκε για λόγους εκμοντερνισμού ή «αισθητικής» ή περιττού καλλωπισμού.

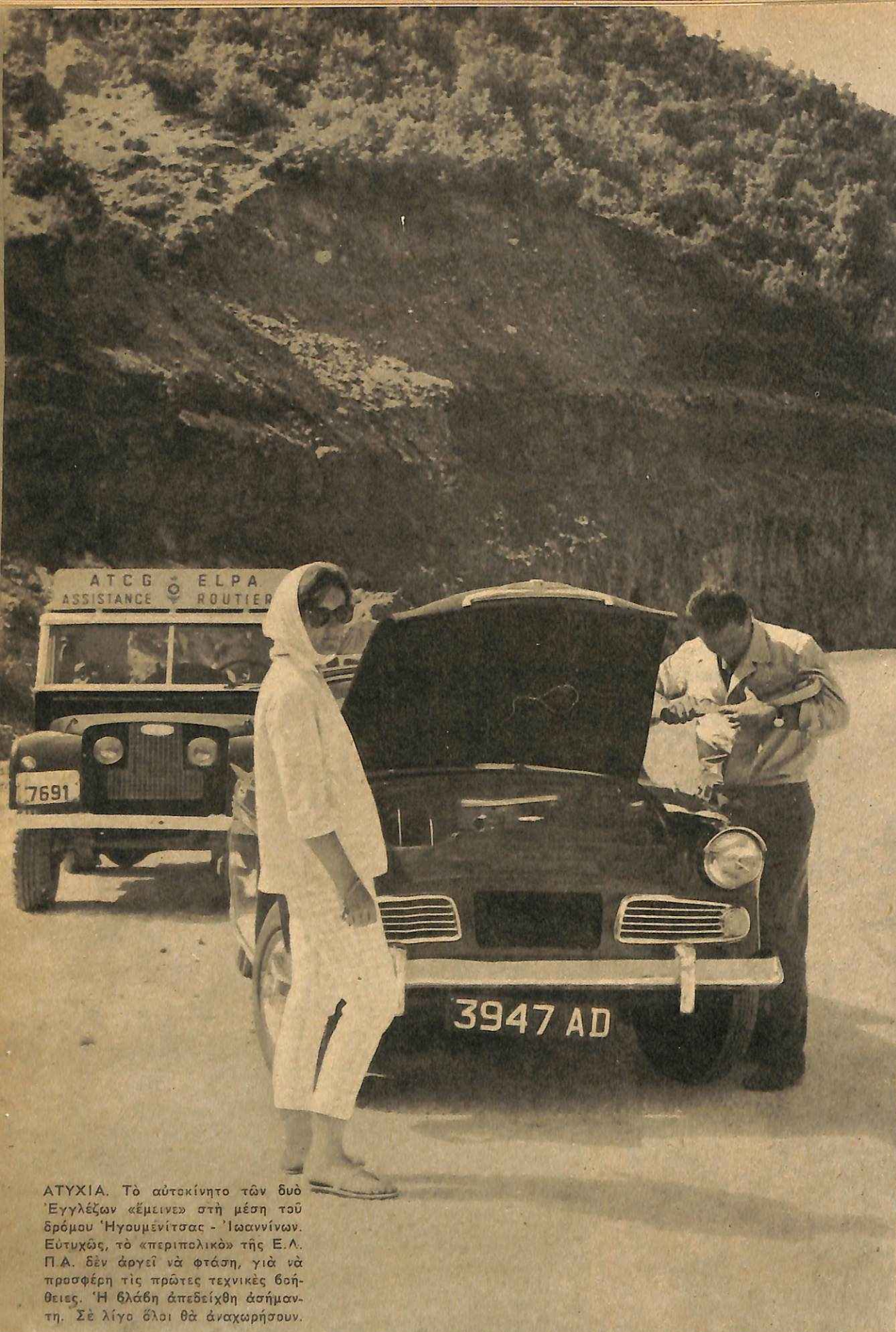
Οι ντόγαμποι

Στα σπίτια τρύπωσαν είδη από νάυλον, «άπλινες» στους τοίχους, πολύφωτα και άλλες γνωστές κακόγουστες διακοσμήσεις. Το επιχειρηματικό πνεύμα άρχισε να φυσά απ' άκρη σ' άκρη. Βέβαια, αυτό αφήνει χρώματα. Για τους απαισιόδοξους σαν... εμένα, σε λίγο, η Ύδρα δεν θα θυμίζει τίποτε από την παλιά, τη μοναδική της φυσιογνωμία. Μοιραία, το θηρίο, η εποχή μας θα την μεταβάλει όπως μια χωριάτισσα μεταστρέφει τον γύρισε στολισμένη με άσπρα στολίδια και ξενικά τεστίνια.

ΓΙΑΝ. ΜΙΓΑΛΗΣ

Παρελθόν

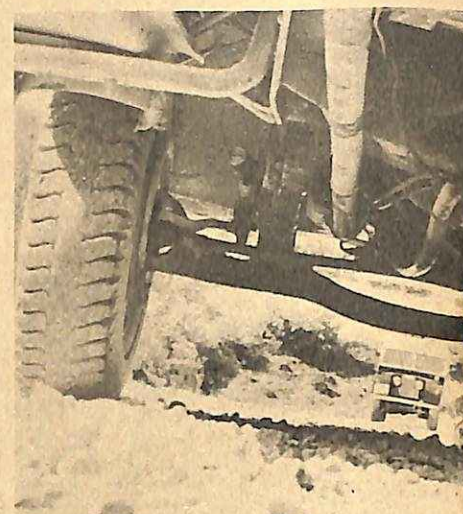

ΑΤΥΧΙΑ. Το αυτοκίνητο των δυο Έγγλέζων «έμεινε» στη μέση του δρόμου Ήγουμενίτσας - Ιωαννίνων. Εύτυχώς, το «περιπολικό» της Ε.Λ. Π.Α. δεν άργει να φτάσει, για να προσφέρει τις πρώτες τεχνικές βοήθειες. Η βλάβη άπεδείχθη ασήμαντη. Σε λίγο όλοι θα αναχωρήσουν.

Μια μικρή άτυχία στο ταξίδι, κάποια συνηθισμένη βλάβη της μηχανής, ένα άπρόοπτο σταμάτημα σ' ένα όρεινό πέρασμα την ώρα που αρχίζει ή ψύχρα του δειλινού, μπορεί να προσλάβει διαστάσεις τραγωδίας πού, και αν την ανάλογισθής ο μέλλων Κολόμβος, είναι ικανή να τον αποθαρρύνει. Η τραγωδία αυξάνει αν συμβεί ο ταξιδιώτης να «μείνει» μόνος κι' αβοήθητος σε μια ξένη χώρα, με άγνωστη γλώσσα, έμπρος στο άπρόσιτο μυστήριο της δύστροπης μηχανής. Όσοι έχουν ζήσει την τραγικότητα μιας τέτοιας στιγμής κοιτάζουν γύρω τους με απόγνωση το έρημο τοπίο και ψιθυρίζουν: «Δεν υπάρχει πουθενά ένας άνθρωπος να με βοηθήσει».

Σήμερα, το Συνεργείο Όδικης Βοήθειας, της Ε.Λ.Π.Α., είναι κατά κυριολεξία ο «άπό μηχανής θεός». Και γι' αυτό χρειάζεται κάποια γνωριμία μ' αυτόν τον καινούργιο θεό, πού στις ξένες χώρες είναι πασίγνωστος και στην Αγγλία μάλιστα χρησιμοποιεί και ελικόπτερο.

ΜΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ

ΤΟΥ ΠΟΛΥ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΟΥ ΤΕΧΝΙΤΗ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΕΙΧΑΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ ΝΑ ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΟΥΝ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ ΟΤΑΝ ΕΦΘΑΣΕ Ο «ΣΩΤΗΡ»

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης - ΕΛΚΗΝ)

Ο... ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΘΕΟΣ

Μια επιτυχημένη πρωτοβουλία της Ε.Λ.Π.Α. χάριν των αυτοκινήτιστών

Στην Ελλάδα, τα κινητά συνεργεία της Ε.Λ.Π.Α. περιορίζονται για την ώρα σε τρία «λάντ - ρόβερς», πού διατρέχουν ακατάπαυστα το δρόμο της Ήπειρου, από την Άμφιλοχία ως την Ήγουμενίτσα, την κύρια οδική αρτηρία πού συνδέει σήμερα τη χώρα μας με το εξωτερικό, προσπαθώντας ν' ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Και το κατορθώνουν. Στους λίγους μήνες πού λειτουργούν έχουν να επιδείξουν εκπληκτικά πλούσια δράση — δράση πού δικαιώνει απόλυτα τη μεγάλη τιμητική διάκριση πού τους έγινε.

Στο Συνέδριο Τουρισμού τού Μπαρί, ή Ελλάδα έφερε την όργάνωση της νέας υπηρεσίας σαν παράδειγμα της τουριστικής προόδου της. Τό μεγάλο, όμως, έπαθλο πού κέρδισαν τα κινητά συνεργεία είναι τό θάρρος και ή έμπιστοσύνη με την όποία ξεκινούν τώρα τα καραβάνια των ξένων περιηγητών από τό άσημο λιμανάκι της Ήγουμενίτσας, ακολουθώντας τόν όρεινό δρόμο της Ήπειρου πού θα τό φέρη στην Αθήνα. Τό άγνωστο ύπάρχει πάντοτε. Ή άτυχία караδοκεί. Άλλά ποτέ δεν θα έξελιχθή σε δυσάρεστη περίπτεία

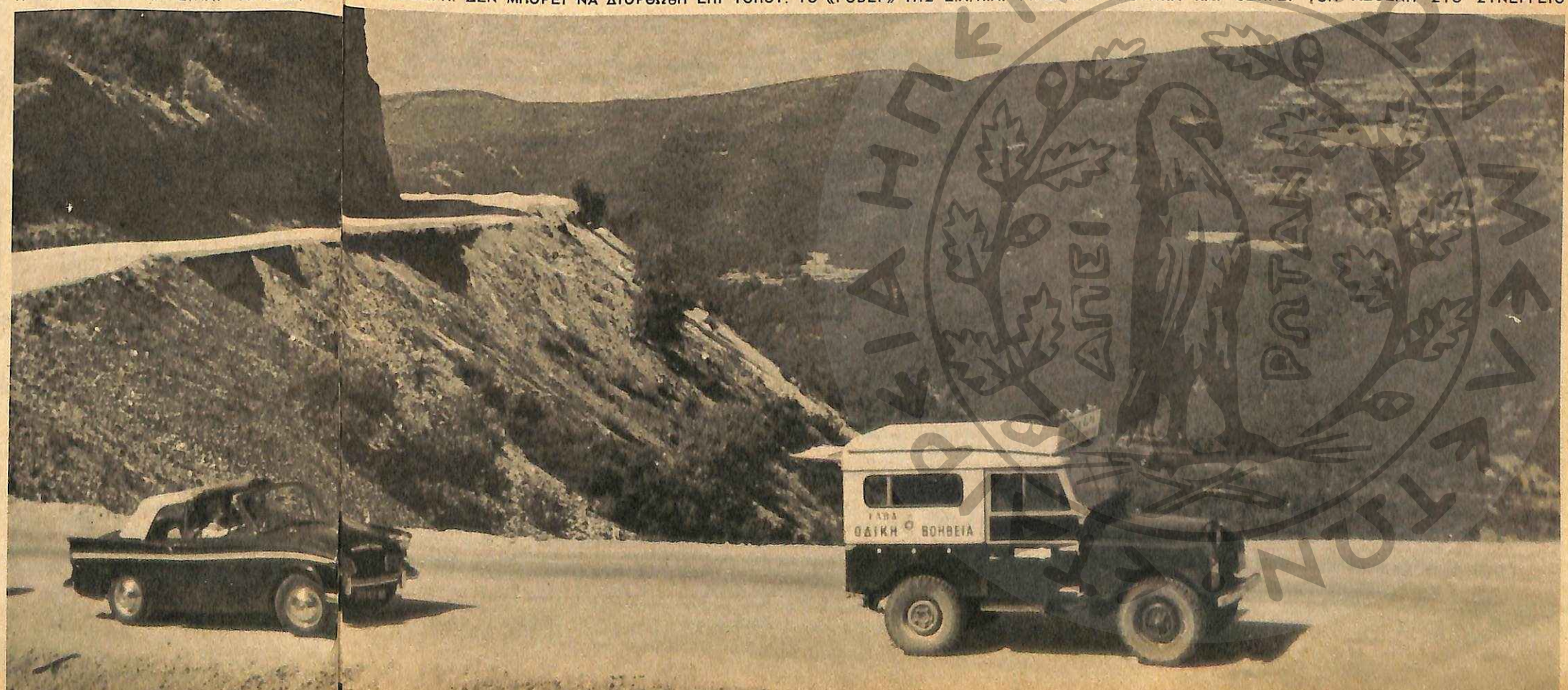
— ποτέ, όσο τά τρία «λάντ - ρόβερς» θα συνεχίζουν τίς περιπολίές τους. Πρίν ακόμη ό ήλιος διώξη την πρωινή πάχνη, ή περιπολία αρχίζει. Ό όδηγός μας ακολουθεί κατεύθυνση αντίθετη πρós τό ρεύμα των περιηγητών — από τά Γιάννενα στην Ήγουμενίτσα, όπου την ίδια στιγμή πλευρίζει τό «Έγνατία». Άνυπομονεί νά μάς δείξη πόσο χρήσιμη είναι στους ξένους μας. Ή πρώτη επίκληση βοήθειας έρχεται από ένα φορτηγό, γεμάτο κυνηγούς, πού έχει μείνει από λιάντα τού «δεντλάντερ».

ΜΙΑ ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ Η ΒΛΑΒΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΤΗΡΑ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΤΑΙ

Η «ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ» ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ

ΣΟΒΑΡΗ. ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΘΗ ΕΠΙ ΤΟΠΟΥ. ΤΟ «ΡΟΒΕΡ» ΤΗΣ Ε.Λ.Π.Α. ΓΙΝΕΤΑΙ ΡΥΜΟΥΛΚΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ ΣΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ

Τό
μάτι
είναι
μάτι λεπτό!

● Γι' αυτό πρώτα στον
γιατρό σας κι' ύστε-
ρα σέ μας.

● Ειδικευμένο προ-
σωπικό, σύγχρονα
μέσα και ένημερό-
της στις τελευταίες
έξελιξεις της όπτι-
κής, σάς εξασφαλί-
ζουν τὸ «μάξιμουμ»
τῆς ἐξυπηρετήσεως.

● ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ-ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

● ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

● ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' έπα-
φήν).

● ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κι' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάσταση τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ἈΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

Ο... ΤΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΘΕΟΣ

Μικρή απογοήτευση χωρίς συνέπειες.
'Η θλάδη επιδιορθώνεται γρήγορα
και τὸ «λάντ-ρόβερ» συνεχίζει τὴν
περιπολία του πρὸς τὶς κορυφές που
κρύβουν τὴν κοιλάδα τοῦ Καλαμά.
Κ' ἐκεῖ περιμένει καινούργια ἀπογο-
ήτευση. Μία σπῆρ «Σάνμπημ» ἔ-
χει ξεχωρίσει ἀπὸ τὸ κοπάδι που με-
τέφερε ἡ «Εγνατία» καὶ περνᾷ δί-
πλα μας σὰν ἀστράπη. Δὲν ἔχει τὴν
ἀνάγκη μας καί... κορνάρει εἰρωνι-
κά! Τὸ «λάντ - ρόβερ» κατορθώνει
νὰ κρατήσει τὴν ψυχραιμία —σὰν νὰ
μαντεύει τί πρόκειται νὰ συμβῇ—
καὶ συνεχίζει τὴν περιπολία του.
Στὴν πρώτη στροφή, ἕνα... ἀναιδὲς
κατσαριδάκι, πού ἔβαλε τὰ δυνατά
του νὰ συναγωνισθῇ τὴν «Σάν-
μπημ», ἔχει ἀνάγκη. Λίγο νερό καί...
συνέρχεται. 'Η δόθεια ἀσημαντή,
δὲν καταγράφεται καν. Δὲν συμβαί-
νει, ὅμως, τὸ ἴδιο καὶ μετὰ τὴν «Φόρντ»
πού ἔχει σταματήσει στὴν ἄκρη τοῦ
δρόμου καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ συνεχίσῃ.
'Η μηχανὴ δὲν παρουσιάζει τὸ παρα-
μικρό, ἡ μπαταρία γεμάτη, τὸ σύ-
στημα τροφοδοσίας λειτουργεῖ θαυ-
μάσια, οἱ πλατίνες, τὰ πάντα εἶναι
τέλεια. 'Αλλ' ἡ «Φόρντ» δὲν ξεκινᾷ.
Στὴν ἀπόγνωσή του, ὁ ὁδηγὸς μας
ἀποτολμᾷ τὴ μεγάλη ἐρώτηση:

—Έχετε βενζίνη, σέρ;

—Σούαρ... λέγει ἑλαφρὰ προσβε-
δλημένος ὁ ξένος μας. Στὴν 'Ηγου-
μενίτσα ἔβαλα «πετρὸλ»...

Καὶ τὸ μυστήριο διαφωτίζεται. Τὸ
ρεζερβουάρ ἀνοίγει καὶ τὸ πετρὸλ...
μοσχοβολᾷ. Κατάπληκτος ὁ Αὐ-
στραλὸς Ραϊὺ Μύλλερ εἶναι ἑτοιμος
νὰ πιστέψῃ ὅτι ἔγινε θαῦμα! Πού
νὰ φαντασθῇ ὅτι τὸ «πετρὸλ», πού
στὴ γλῶσσα του σημαίνει βενζίνη,
ἐλληνικά σημαίνει πετρέλαιο.

Πλούσια ἡμέρα

Ἡ «Φόρντ» μᾶς παίδεψε λίγο, ἄλ-
λὰ ἦταν τυχερή κ' ἡ περιπολία μας
ἀποδεικνύεται πλούσια σὲ μικροπε-
ριπέτειες. 'Η δουλειὰ πέφτει ἀπτό-
μα. 'Ο Κύπριος, πού εἶναι ἑτοιμος
νὰ μετανοίωσῃ γιὰ τὴν ἐμπνευσή του
νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν 'Ελλάδα, μαθαίνει
πὼς νὰ τρίβῃ τὶς πλατίνες. Καὶ σὰν
σουβενὶρ τοῦ προσφέρεται... ἕνα κομ-
μάτι σμυριδόπανο. Δυὸ Γαλλιδούλες,
πού ἀγωνίζονται ν' ἀλλάξουν τὴν
ρεζέρβα τοῦ μικροῦ «Ντὲ Σεβῶ», σώ-
ζουν τὸ μανικιὸν τους καὶ μένουν
ἐκπληκτες ὅταν πληροφοροῦνται ὅτι
ἡ ἐξυπρέτηση εἶναι δωρεὰν γιὰ τοὺς
ξένους. Καὶ ὁ 'Ελβετὸς καθηγητὴς
ἀνακαλύπτει στὰ ἐφόδια τοῦ «λάντ-
ρόβερ» ἕνα ἀπαραίτητο ἐξάρτημα
γιὰ τὸ «Πεζῶ» του. 'Η ἡμέρα μας
εἶναι πλούσια. 'Αλλὰ ἡ μεγάλη στι-
γμὴ ἀργεῖ ἀκόμη. Τὸ «λάντ-ρό-
βερ» ἔχει πάρει τὸ δρόμο τῆς ἐπι-
στροφῆς. 'Η δουλειὰ ἔχει τελειώσει
σχεδόν. 'Εξαφνα μία καλλίγραμμη
ξένη, μετ' μοντέρνο μαντήλι τύπου
-Λῶρεν καί... ἀγωνία μελλοθανάτου,
μᾶς κάνει ἀπεγνωσμένα σήματα νὰ
σταματήσουμε. Λίγα μέτρα πρὶο μα-
κριὰ ὁ ἄντρας τῆς Φίλιπ Σήγκαν,
ἕνας 'Αγγλος ἀριστοκράτης, εἶναι
σκυμμένος ἐπάνω στὴ μηχανὴ τοῦ
αὐτοκινήτου του — εἶναι ἡ «Σάν-
μπημ» μετ' εἰρωνικὸ κορνάρισμα.
Τώρα, σταματημένη στὴν ἄκρη τοῦ
δρόμου, ἔχει χάσει τὸ ἀναιδὲς ὕφος
τῆς.

—'Ις ἱπόσιμπλ, μᾶς πληρο-
φορεῖ ἀπελπισμένος ὁ ὁδηγὸς τῆς.
Καὶ μᾶς ἐξηγεῖ: Στὴν 'Ιταλία εἶ-
χε ἕνα σοβαρὸ ἀτύχημα, πού παρὰ
λίγο νὰ τοῦ στοιχίσῃ τὴ ζωὴ. Τὸ
αὐτοκίνητο ὑπέστη μεγάλες ζημιές.
Στὴ Ρώμη ἐπισκευάσθηκε ἐσπευσμέ-
να, ἀλλὰ ἔκανε ἕνα μικρὸ θόρυβο πού

δὲν μπορούσαν ν' ἀνακαλύψουν τὴν
προέλευσή του. Καὶ ὁ θόρυβος ἔγινε
...ἀπελπιστικὸς στὰ βουνὰ τῆς 'Η-
πείρου, τόσο πού ὁ εὐγενὴς 'Αγ-
γλος φοβήθηκε νὰ συνεχίσῃ.

Εἶναι μία πρόκληση καὶ μία δο-
κιμασία μαζί. 'Ο ὁδηγὸς μας, ὁ Γ.
Ζησόπουλος, ἀντιμετωπίζει τὸ πρό-
βλημα μετ' ἐπιτυχία. 'Αντὶ ν' ἀρχίσῃ
μετὰ τὴν ἴδια τὴ μηχανή, ρίχνει μία
ματιὰ στὰ ἐξάρτηματα. Σὲ λίγα δευ-
τερόλεπτα ἔχει ἀνακαλύψει τὴ «δολά-
δη» — ἕνα ἄθωο λασκάρισμα τοῦ
φίλτρου τῆς βενζίνης. 'Η ταχύτητα
τῆς ἐπεμβάσεως ἀφήνει κατὰ πλε-
κτους τοὺς δυὸ ξένους, πού ζητοῦν
με θαυμασμὸ πληροφορίες γιὰ τὰ
ὀδικὰ συνεργεῖα μας. Κι ὅταν ἡ κομ-
ψὴ 'Αγγλίδα πληροφορητὴ τὴ δική
μας ἀποστολή, θέλει νά... κἀνὴ δη-
λώσεις.

—Γράψτε, μᾶς λέει, ὅτι στὴν 'Ελ-
λάδα τὰ ὀδικὰ συνεργεῖα δουλεύουν
πραγματικά. 'Ισως νὰ τὰ διαβάσουν
καὶ στὴν 'Αγγλία...

'Ο ἐπίλογος...

Εἶναι πιά σουρουπώσει γιὰ κα-
λά. Τὰ Γιάννενα ἀντιφεγγίζουν ἤδη
στὸν σκοτεινὸ ὁρίζοντα καὶ νομίζου-
με πὼς ἡ δουλειὰ ἔχει πιά τελειώ-
σει. 'Αλλὰ λείπει ὁ ἐπίλογος. Καὶ
γράφεται στὸ τελευταῖο διάσελο,
πρὶν κατηφορίσουμε γιὰ τὴν πόλη
τῆς Κυρᾶ - Φροσύνης. Οἱ ναυαγοὶ
μας εἶναι τὴν φορὰ αὐτὴ δυὸ ζευ-
γάρια φοιτητῶν, δυὸ 'Ιταλοὶ καὶ δυὸ
Χιλιανοί, πού κατάρθωσαν νὰ τσα-
κίσουν τὸν τροχὸ τοῦ αὐτοκινήτου
τους. 'Η ζημιὰ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ
ἐπιδιορθωθῇ ἐπὶ τόπου καὶ οἱ τέσ-
σαρες νέοι ἀπεφάσισαν νὰ στήσουν
τὴ σκηνή τους καὶ νὰ διανυκτερεύ-
σουν στὸ ὑπαιθρο. Μία περιπέτεια
μετ' ἀρκετὸ ρομαντισμό, πού διαλύ-
θηκε ὅταν ἀρχισαν τὸ βραδινὸ κρύο
καὶ τὰ οὐρλιαχτὰ τῶν τσακαλιῶν.
Τοὺς ἀνακαλύπτουμε κατάχλωμους
ἀπ' τὴν προσδοκία μιᾶς νύκτας στὰ
ἡπειρωτικά βουνά.

«Εἶναι ἕνα σπουδαῖο ἔργο... μιὰ
ἀπόδειξη ὅτι ἡ Ε.Λ.Π.Α. βρίσκεται
στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς...»,
μοῦ ἔλεγε τὸ ἴδιο βράδυ ὁ νομάρ-
χης κ. Καλογερόπουλος. 'Ηταν
κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀπαραίτητο,
ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ μέχρι τὸ
'Αντίρριο, σ' ὅλους τοὺς δρόμους
τῆς 'Ελλάδος. Καὶ ὁ διοικητὴς τῆς
Χωροφυλακῆς συνταγματάρχης Πα-
παδόπουλος, πού παρακολουθεῖ,
προσθέτει: «Δὲν μπορούσε νὰ ὑπάρ-
ξῃ πρὶο ἐμπνευσμένη ἰδέα. "Αν μάλι-
στα συνδυασθῇ μετὰ ὑπηρεσία πα-
ροχῆς πρώτων βοηθειῶν πού σκέπτον-
ται νὰ οργανώσουν, θὰ εἶναι ἕνα ὑ-
πέροχο ἔργο... Τὰ Γιάννενα ἐξελί-
σσονται γρήγορα σὲ μεγάλο τουρι-
στικὸ κέντρο...». Καὶ δὲν εἶχε ἄδι-
κο. 'Η κίνηση τουριστικῶν αὐτοκι-
νῆτων στὴ χώρα μας αὐξάνει ἀλ-
ματωδῶς. Πέρσι μῆκαν στὴν 'Ελ-
λάδα 9.000 αὐτοκίνητα περίπου, ἔ-
ναντι 6.000 τὸ 1955. 'Εφέτος προ-
βλέπεται ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς νὰ ὑπερ-
βῇ τὶς 12.000 καὶ θ' αὐξάνῃ συνε-
χῶς. 'Ο δρόμος τῆς 'Ηπείρου θὰ
γίνῃ, πολὺ σύντομα, ἡ κυρία εἴσο-
δος τῆς χώρας μας. 'Αρκεῖ νὰ ση-
μειωθῇ ὅτι τὸ «Εγνατία», στὸν
πρῶτο μῆνα τῆς λειτουργίας του,
μετέφερε 2.459 αὐτοκίνητα, γρήγο-
ρα, ἀνετα καὶ μετ' ἀσφάλεια. Τὰ ὀδι-
κὰ συνεργεῖα τῆς Ε.Λ.Π.Α. δὲν εἶ-
ναι ἀπλῶς χρήσιμα, εἶναι ἀπαραί-
τητα — τὸ ἀναζητεῖ ἡ προέκταση
τῆς νέας ὀδικῆς ἀρτηρίας πού ξεκι-
νᾷ ἀπὸ τὴν 'Αθήνα γιὰ νὰ φθάσῃ
στὴ Ρώμη, τὴν Ζυρίχη, τὸ Παρίσι.
ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΚΑΨΗΣ

80/6

ΤΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ

Σας μεταφέρει εις ὅλας τὰς ἡπείρους! Τὸ ταξίδι δὲν ἀπαιτεῖ πλέον μακρὸ χρόνον!
'Ο στόλος ἀεριοδουμένων τῆς Β.Ο.Α.С. κάνει καθε σημεῖο τῆς γῆς κοντινόν.
'Εξασφαλίζει ἀνετη καὶ ταχύτατη ἐπικοινωνία μεταξύ ὄλων τῶν ἡπείρων!

Συμβουλευθῆτε τὸν πράκτορά σας ἢ ἀποταθῆτε εις τὰ γραφεῖα τῆς ΒΕΑ.
'Αμαλίας 2 καὶ 'Οδῶνος, τηλ. 22.521

B·O·A·C

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

Ο ΔΟΛΟ-ΦΟΝΟΣ ΤΑΞΙ-ΔΕΥΕ ΜΑΖΥ

Του Κάρτερ Ντίκσον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Το «Εντουάρντικ», ένα ατμόπλοιο που μεταφέρει λιπάσματα κ' εντομοκτόνα από την Νέα Υόρκη στην Άγγλία, ξεκινάει με πολύ λίγους επιβάτες μεταξύ των οποίων και ο δημοσιογράφος Μάξ Μάθιους, αδελφός του πλοίαρχου Φρανκ Μάθιους. Εξετάζοντας όμως τον κατάλογο των επιβατών, ο Μάξ βλέπει ότι ήταν γραμμένοι μόνον όκτώ κι όχι έννέα, όπως του είχε πη ο αστυνομικός Λάθροπ, ο οποίος του εξεμυστηρεύθη ότι «καταδιώκει ένα δολοφόνο». Μεταξύ των επιβατών είναι και δυο γυναίκες, η δις Βαλερί Τσάτφορντ και η μυστηριώδης κυρία Έστελλα Ζία Μπέυ, αμερικανικής καταγωγής, που ο πρώτος άνδρας της ήταν Άγγλος και ο δεύτερος, από τον οποίο χώρισε επίσης, μέλος της τουρκικής πρεσβείας του Λονδίνου. Ο Μάξ μαθαίνει από τον αδελφό του, τον πλοίαρχο, ότι ο καταζητούμενος από τον Λάθροπ είναι κάποιος Κάρλο Φενέλλι, που έκανε έξη εγκλήματα στην Άμερική και του οποίου επιδιώκεται η έκδοση από την αγγλική κυβέρνηση.

2

Ο πλοίαρχος Φρανκ Μάθιους είχε πολύ λίγο αλλάξει στα δυο ή τρία χρόνια που είχε από τον δίδελφός του. Ήταν τώρα σαρανταπέντε χρονών και το πρόσωπό του ήταν κατακόκκινο. Το σώμα του ήταν κοντόχονδρο και μυώδες και καθόταν σε μία γυριστή πολυθρόνα κοντά στο γραφείο του. Η κομπίνα του — που δεν την ονόμαζε ποτέ έτσι — θα μπορούσε να ήταν κάλλιστα ένα δωμάτιο κάποιας έξοχης θύλας. Τα ψυχρά γαλανά μάτια του κοίταξαν έρευντικά τον μικρότερο αδελφό του:

—Τι ακριβώς σου συνέβη; «Αν ήσουν στη Νέα Υόρκη θα έρχομουν να σε δω, ανάμεσα σε δυο ταξίδια, στο νοσοκομείο... Άλλα ο Άγιος Φραγκίσκος δεν ήταν στο δρόμο μου...

—Το ξέρω, τό ξέρω... Έ, λοιπόν, είχα πάει να κάνω ένα ρεπορτάζ για μία πυρκαϊά. Ο φωτογράφος της εφημερίδας κ' έγω ανεβήκαμε σ' ένα σανίδωμα που γκρεμίστηκε και μās έστειλε μέσα ακριβώς στη φωτιά! Πρόφτασαν να με τραβήξουν εγκαίρως, αλλά, παρ' όλ' αυτά, ή φωτιά είχε προφτάσει ν' αρπάξει τη γάμπα μου και το πλευρό μου. Αν δεν είχα την κατάλληλη ιατρική περίθαλψη, θα είχα μείνει παράλυτος. Ο Τόμ Μίλλερ, ο φωτογράφος, πέθανε...

—Έγινε σιωπή. Ο πλοίαρχος Μάθιους πήρε μία βαθειά ανάσα κ' έπειτα είπε:

—Χμ... Μήπως αυτή ή ιστορία σου πείραξε το νευρικό σου σύστημα;

—Όχι. Έτσι νομίζω, τουλάχιστον

—Πώς αισθάνεσαι τώρα;

—Αρχίζω σιγά - σιγά να ξαναβρίσκω τον εαυτό μου.

—Και γιατί ξαναγυρίζεις στην Άγγλία;

—Γιατί σε μία αμερικανική εφημερίδα, όταν είσαι άρρωστος επί έντεκα μήνες, δεν σου κρατούν τη θέση σου. Ήταν, βέβαια, πολύ ειδικές πείρες και μου πλήρωσαν όλα απολύτως τα έξοδα

μου... Νομίζω πως θα μπορούσα να βρω στο Λονδίνο, χωρίς μεγάλο κόπο, κάποια δουλειά...

—Χμ... Μήπως χρειάζεσαι χρήματα;

—Τα καταφέρνω, σ' ευχαριστώ.

—Σε ρώτησα αν χρειάζεσαι χρήματα, επανέλαβε ο πλοίαρχος Μάθιους.

—Κ' εγώ σου είπα ευχαριστώ, τα καταφέρνω... Δεν χρειάζομαι τίποτα, αποκρίθηκε ο δημοσιογράφος.

Λιγάκι ταραγμένος ο πλοίαρχος στράφηκε τότε προς το σερβίτσι του καφέ, που ήταν άκουμπισμένο πάνω στο γραφείο.

—Θα πihς καφέ;

—Ευχαριστώ.

—Και κονιάκι;

—Με μεγάλη μου ευχαρίστηση, Φράνκ.

Ο πλοίαρχος Μάθιους σέρβισε τον καφέ κ' έπειτα άνοιξε ένα ντουλαπάκι του τοίχου κ' έβγαλε μία μπουκάλια και δυο ποτήρια. Έρριξε μία ματιά στον άκουστικό σωλήνα που του επέτρεπε να επικοινωνή με τη γέφυρα κ' έπειτα σέρβισε το κονιάκι λέγοντας:

—Ακόμα κ' απ' τον καιρό που ή εταιρία έφαρμόζει αυτή την καινούργια μέθοδο, δεν είχα ποτέ μου τόσο λίγους επιβάτες. Είναι μόνο έννέα...

—Όχι.

—Όχι, ναι, διώχθηκε ζωηρά ο πλοίαρχος. Δεν ξέρω πιά ούτε να μετρώ... Τους γνώρισες κιόλας;

—Μερικούς μόνο. Υπάρχει μάλιστα ένας ψηλός τύπος, κάποιος Λάθροπ, που έχει ένα πολύ παρθένο χιούμορ: Ίσχυρίζεται ότι καταδιώκει ένα δολοφόνο. Άστείο δεν είναι;

—Μα δεν είναι άστειο, Μάξ! Είναι αλήθεια...

—Είσαι βέβαιος γι' αυτό; είπε ο δημοσιογράφος με κατάρληξη.

—Δεν επιβεβαιώνω ποτέ τίποτα, όταν δεν είμαι έντελώς βέβαιος, αποκρίθηκε ο πλοίαρχος. Αστεγνό βρος που μαλάκωσε σχεδόν άμέσως.

—Καθήστε, του είπε.

Κι' ο Μάξ κάθισε...

κουνες να μιλούν ποτέ για κάποιον Κάρλο Φενέλλι; Έχει φυλακισθ' στην Άγγλία κ' ενοχοποιηθ' για έξη εγκλήματα στίς Ήνωμένες Πολιτείες, απ' όπου και ζητήθηκε η έκδοσή του. Στον Λάθροπ έχει άνατεθ' η αποστολή να τον επαναφέρει, όπως μου είπε...

Ο πλοίαρχος Μάθιους ήπιε μία γουλιά απ' το κονιάκ του κ' έπειτα πήρε έναν κατάλογο των επιβατών που βρισκόταν πάνω στο γραφείο του. Το δάχτυλό του διέτρεξε το ένα όνομα μετά το άλλο και σταμάτησε στο: ΚΕΝΓΟΤΩΡΘΤ, Ένμ. Τζέρομ.

—Δεν είδες ακόμη τον νεαρό Κένγουορθ;

—Όχι...

—Τον γνωρίζω αρκετά καλά. Είναι γιός λόρδου κ' έχει ήδη ταξιδέψει πολλές φορές μαζί μου. Είναι πάντα άρρωστος στην άρχή του ταξιδιού και κατόπιν μεθυμένος! Προφέρει ιδίως απ' το γεγονός ότι έχει πάρα πολλά χρήματα...

—Τώρα που μου τό λές θυμάμαι πράγματι πως είπαν ότι είναι άρρωστος —καθώς και κάποια δεσποινίς Βαλερί Τσάτφορντ... Αυτό το άκουσα στη δοκιμή που έγινε για τις αντισφύζιγόνες μάσκες. Ως τώρα δεν έχω δη' παρά τον Χούπερ, έναν επιχειρηματία, εκείνο τον Γάλλο αξιωματικό, κάποιον γιατρό όνόματι Άρτσερ καί...

—Την κυρία Ζία Μπέυ; ρώτησε ο πλοίαρχος, υψώνοντας τα φρύδια του.

—Ναι. Τη γνωρίζεις;

—Είναι μιά...

Ο πλοίαρχος Μάθιους συγκράτησε την τελευταία στιγμή τη λέξη που του είχε ανέβη στα χείλη και συνέχισε:

—Δεν την γνωρίζω, αλλά ξέρω τα πάντα γι' αυτήν. Έχω μία συμβουλή να σου δώσω, νεαρέ μου: Να την αποφυγής! Έχει παράξενα γούστα...

—Τι έννοιες μ' αυτό;

—Αυτό ακριβώς που σου λέω!

—Να κάτι που φαίνεται μάλλον ενδιαφέρον...

—Α, δρίσκει; φώναξε ο πλοίαρχος φορώντας το ναυτικό καπέτο του, που τα χρυσά φύλλα του του έδιναν ένα βρος ακόμη πιο επίσημο και πιο επιβλητικό. Δεν θα τό σκεπτόσουν αυτό αν τη γνώριζες! Και τώρα, πihς τό κονιάκ σου και δί-νε του! Έχω δουλειά...

Έπειτα από πέντε λεπτά, ο Μάξ ξαναβρέθηκε στο μεγάλο σαλόνι, όπου δεν υπήρχε ψυχή. Το πλοίο κουνόταν, τώρα κάπως λιγότερο και μέσα στην απόλυτη σιωπή του σαλονιού άκουγε κανείς, σάν δυνατό παλμό, τό δόρβο των μηχανών.

Ο Μάξ κάθισε σε μία πολυθρόνα κ' έπειτα ξανασηκώθηκε. Πίσω απ' τό πάνο με την ούρα υπήρχαν τό σύνεργα μιάς δλόκληρης δρχήστρας χορού. Απ'ό άνία, ο δημοσιογράφος άνασήκωσε τό κάλυμμα και χτύπησε τα πλήκτρα. Τό αποτέλεσμα υπήρξε τόσο θορυβώδες, ώστε έσπευσε να ξαναβάλ'η τό κάλυμμα στη θέση του.

Μη ξέροντας τι να κάνει, εγκατέλειψε τό μεγάλο σαλόνι και πήγε στη γαλαρία με τίς βαθείες πολυθρόνες και τίς βιθλιόθκες, που φωτιζόταν από μπρονζιέντους πολυελαίους. Καθώς δεν ήταν ούτε εκεί κανένας, ο δημοσιογράφος πήγε στο καπνιστήριο, που βρισκόταν στην άλλη άκρη της γαλαρίας.

Στην αντίθετη άκρη του καπνιστηρίου, κοντά στίς πόρτες που έβγαιναν στο πίσω μέρος της πρ'ης της γέφυρας, υπήρχε ένα μικρό μπαρ, πίσω απ' τό όποιο στεκόταν ένας νυσταλέος μπάρμαν... Καθισμένη σ' ένα σκαμνί κοντό μπαρ, ή κυρία Ζία Μπέυ έπιανε ένα τζιν - φihς μ' ένα καλαμάκι.

Πλησιάζοντας ο δημοσιογράφος είδε την εικόνα της κυρίας μέσα στον καθρέφτη που βρισκόταν πίσω απ' τό μπαρ. Κ' εκείνη επίσης φαινόταν μισοκοιμισμένη.

—Καλησπέρα, άπάντησε ή κυρία Ζία Μπέυ, πριν ξαναορίση να ρουφάη με τό καλαμάκι της.

Τα μάτια της, που είχαν ένα πολύ άνοιχτό γαλάζιο χρώμα κάτω απ' τα γυαλιστερά βλέφαρά της, άνοιξαν λιγάκι. Έπειτα από λίγο άπλωσε τό μπράτσο της και χτύπησε με τό χέρι της τό διπλανό σκαμνί.

—Καθήστε, του είπε.

Κι' ο Μάξ κάθισε...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Εκείνη τη νύχτα της Παρασκευής, 19ης Ίανουαρίου, ο Μάξ κοιμήθηκε άσχημα. Προς τό πρωί άκουσε όήματα και θόρυβο πάνω απ' τό κεφάλι του. Δεν χρειάστηκε πολλή ώρα για να καταλάβη τι ήταν: Ήταν οι ναυαγοσωστικές δόγκες, που τίς γύριζαν πάνω στα στιρίγματά τους, για να

μείνουν κρεμασμένες πάνω απ' τα κήματα, έτοιμες να ριχτούν στο νερό, σ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού.

Έπειτα απ' αυτό ο Μάξ ξανακοιμήθηκε και ξύπνησε από ένα διαπεραστικό κουδούνισμα, που άντηχούσε έάφωνα.

—Άσκηση συναγεμίου, κύριε, είπε ή φωνή του καρατότου, κοντά στο κρεβάτι του. Θα πρέπει να κάνετε γόγγυρο! Είναι έντεκα ή ώρα.

Ο Μάξ δεν ξυρίστηκε, για να μην καθυστερήση περισσότερο. Έρριξε μόνο λίγο νερό στο πρόσωπό του και ντύθηκε διαστικά. Έφωδιασμένος με τό σωσίβιό του, την αντισφύζιγόνο μάσκα και μία κουβέρτα, έτρεξε προς τό μέρος της τραπεζαρίας, ενώ τό διαπεραστικό κουδούνισμα εξακολουθούσε να του τυπάζε τα τύμπανά του.

Ενώ την προηγουμένη οι επιβάτες είχαν δείξει μάλλον πένθιμο βρος, εκείνο τό πρωί έδειχναν υπερβολική ευθυμία.

Ο κύριος Τζών Λάθροπ έλεγε ένα σωρό άστεια στον κύριο Τζωρτζ Α. Χούπερ, που ο Μάξ δεν κατώρθωσε ν' άποτυπώσει τα χαρακτηριστικά του στη μνήμη του. Ο λοχαγός Μπετονάν έλεγε ήδη φορέσει τη μάσκα του και με τό πλήρικό του έμοιαζε με πρόσωπο φουτουριστικού κινηματογραφικού έργου. Η Έστελλα Ζία Μπέυ χάρι-

ζε τό όνόματά των επιβατών: Δεσποινίς Βαλερί Τσάτφορντ!

Καμιά άπάντηση.

—Κύριος Τζέρομ Κένγουορθ!

Καμιά άπάντηση.

Ο αξιωματικός έβαλε τότε τό χέρι του μπροστά στο στόμα του, σάν ένα χαλί, και φώναξε πάλι:

—Δεσποινίς Βαλερί Τσάτφορντ! Κύριος Τζέρομ Κένγουορθ!

Ένας καμαρότος που είχε μείνει στίς διαταγές του πλησίασε τον αξιωματικό και του φιδύρισε κατί.

—Μου είναι αδιάφορο! Ακόμη κ' αν είναι άρρωστος, πρέπει να έρθουν έδω! Τρέξε να τούς φέρης. Αυτό μπορεί να είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου! Σε περίπτωση κινδύνου, όλοι πρέπει να έξορουν που δά πάνε!... Να τώρα που μās έφυγε κι' ο Γάλλος!

Ο λοχαγός Μπετονάν δεν γνωρίζει παρ'ό πέντε - έξη μόνο έγγλέιζες λέξεις, έξήγησε ο Λάθροπ. Θα νόμιζε ασφαλώς ότι μās έπαιτε να φύγομε... Σκεφθήτε ότι προσπαθεί να διαβάση τό «Όσα παίρνει ο άνεμος» με τη δόθθεια ενός μικρού λεξικού! Καθώς ξέρω λίγα γαλλικά, φλυάρησα λιγάκι μαζί του. Κατάγεται απ' την Προβηγκία...

—Κυρίες και κύριοι, είπε ο υποπλοίαρχος υψώνοντας τον τόνο της φωνής του για ν' αναγκάση τον φλύαρο Λάθροπ να σωπάση, πihς ζητώ ακόμη λίγα λεπτά προσοχής... Απ' αυτή τη στιγμή θα πρέπει να μορφήτε να εφοδιάζεσθε με τό σωσίβιό σας και τίς μάσκες σας με τη μικρότερη δυνατή καθυστέρηση. Να σκέπτεσθε πάντα ότι απ' αυτό μπορεί να εξαρτάται ή ζωή σας! Και τώρα μπορείτε να πηγαίνετε...

Ο Μάξ δεν είδε, λοιπόν, πάλι την δεσποινίδα Τσάτφορντ, ούτε και τον Κένγουορθ. Άλλά άδιαφορούσε γι' αυτό, γιατί τη σκέψη του την άπασχολούσε πάλι ή Έστελλα Ζία Μπέυ. Δεν κατώρθωσε ν' άποφασίση αν άσθανόταν έλξη προς αυτή τη γυναίκα ή αν, αντίθετως, τού ήταν δυσάρεστη. Στην πραγματικότητα, τότε ένιωθε τό ένα και πότε τό άλλο. Είχε έναν τρόπο που γελούσε θορυβώδως, γέγονοντας τό κεφάλι προς τό πίσω κ' άνοίγοντας διάπλατα τό στόμα της, που θα χτυπούσε στα νεύρα όποιουδύποτε. Έπειτα, έπιανε συνεχώς τζιν - φihς, πράγμα που δεν έδλεπε να έχη πάνω της καμιά έπίδραση, παρ'ό μόνο στον τρόπο που μιλούσε, που θυμίζε τότε περισσότερο τό ύπστεργα της άγοράς παρ'ό τίς πρεσβείες... Άλλά είχε έξαιρετικά γοητευτικά μάτια και τό σώμα της άκτινοβολούσε από σεξ - άπ-ηλ...

Η χθεσινोδοραδινή τους συνάντηση στο μπαρ ήταν είς είδος άμμιγλίας, μία άνταλλαγή πυρών, που έπέτρεπε στον καθένα να έκτιμήση τη δύναμη του αντιπάλου. Παρ' όλ' αυτά, κανείς απ' τούς δυο τους δεν είχε κατορθώσει να σχηματίση μία πολύ συγκεκριμένη γνώμη κ' είχαν τελικά χωρίσθ' με κάποια εχθρότητα.

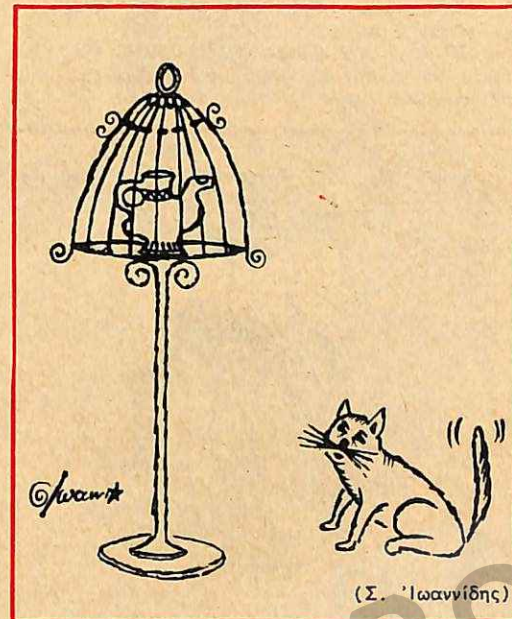
Άλλ' αυτό είχε γίνει την παραμονή. Στο άναμεταξύ, όπως κ' ο Μάξ, ή κυρία Ζία Μπέυ θα πρέπει να είχε αλλάξει γνώμη και γι' αυτό είχε χαμογελάσει στον δημοσιογράφο σχεδόν φιλικά όταν έφτασε πάνω στη γέφυρα. Ο Μάξ της πρότεινε έπειτα να πιούν μαζί ένα κοκταήλ, όσπου νάβρη ή ώρα του φαγητού. Ο Λάθροπ βρισκόταν κιόλας στο μπαρ, εγκατεστημένος μπροστά στο διακοσμητικό τζάκι με συντροφιά τον δάκτορα Άρτσερ κ' έπέμεινε άμέσως να προσφέρει εκείνος τό κοκταήλ.

Θα έπρεπε να έχωμε συχνότερα άσκήσεις συναγεμίου, δήλωσε. Μαστιγώνουν τό αήμα κ' είναι θαμιάσες για την όγεία! Αναρωτιέμαι αν κατώρθωσαν τελικά να σπώσουν απ' τα κρεβάτια τούς τούς δυο άπόντες...

—Νομίζω πως ναι, χαμογέλασε ο δρ Άρτσερ σηκώνοντας τό ποτήρι του με μία ευγενική χειρονομία.

Τό πρόσωπο του γιατρού έδειχνε μία διαρκή έπιείκεια προς όλους τούς άλλους κ' αυτό τον έκανε να φαίνεται νεότερος απ' ό,τι ήταν. Τό φως των ηλεκτρικών λαμπτήρων — που ήταν άπαραίτητο ακόμα κ' αυτή την ώρα — άποκάλυπτε μερικές μικροσκοπικές ρυτίδες γύρω απ' τα μάτια του.

Έλέττω, είπε άφου ήπιε μία γουλιά απ' τό κοκταήλ του, ότι αυτό θα με βοηθήση να συνέρω, γιατί πέρασα μία άρκετά άσχημη νύχτα.

σε στον Μάξ ένα φιλικό χαμόγελο κ' ο δημοσιογράφος άναγνώρισε έπίσης τον δρ Άρτσερ, που άκτινοβολούσε από ευγένεια και που τό ξανά κ' άραία μαλλιά του ήταν προσεχτικά κολλημένα πάνω στο κρανίο του.

—Κυρίες και κύριοι! φώναξε δυνατά ο δεύτερος πλοίαρχος που είχε αναλάβει τη διεύθυνση της άσκήσεως.

Την ίδια στιγμή τό κουδούνι του συναγεμίου σταμάτησε άπότομα κ' ο ναυτικός αναγκάστηκε να χαμηλώση διαστικά τον τόνο της φωνής του, για να μή φανή γελοίος:

—Όπως σής είπα και χθές, αν ξανακούσετε πάλι αυτό τό κουδούνισμα, θα πρέπει να συγκεντρωθήτε έδω, όπως ακριβώς τούτη τη στιγμή. Αυτό δεν θα σημαίνη αναγκαστικά ότι πρόκειται να εγκαταλείψωμε τό πλοίο και να μπειμε στίς σωσίβιες λέμβους. Είναι άπλουστατα ένα μέτρο προσηλάξεως. Πάντως, αν ήταν άναγκάσι, θα με άκολουθούσατε έπειτα στη γέφυρα... όπως θα κάναμε τώρα.

Πειθήνια οι επιβάτες ανέβηκαν στη γέφυρα πίσω απ' τον υποπλοίαρχο. Ο ούρανός είχε ένα μολυβένιο χρώμα, ή θάλασσα άφριζε απ' τα κύματα κ' ο άνεμος ήταν πανερός.

Πάνω στη γέφυρα οι δόγκες ήταν έτοιμες να ριχτούν στη θάλασσα σε όρα άνάγκης, όπως έλεγε ακριβώς συμπεράνει ο Μάξ, κ' όλο τό πλήρωμα βρισκόταν σ' έπιφυλακή, ακόμα κ' οι καμαρότοι κ' οι μάγειροι. Όλοι φορούσαν τό σωσίβιό τους και κοιτούσαν ίσα μπροστά τους. Μάντενε κανείς ότι, ακόμη κ' αν τό νερό άρχιζε ν' άνεβαίη μέσα στο πλοίο, εκείνοι θα εξακολουθούσαν να κάνουν τό καθήκον τους, όσπου να επιδραστή κ' ο τελευταίος επιβάτης μέσα στίς δόγκες. Μόνο οι επιβάτες κινδύνευαν να προκαλέσουν δυσκολίες με τον πανικό που θα τούς κατελάμβανε.

—Σταματήστε! πρόσταξε ο υποπλοίαρχος με άπολογητικό χαμόγελο κ' έπειτα άρχισε να φωνά-

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζί

—Σας πείραξε ή θάλασσα; ρώτησε ο Λάθροπ με συμπάθεια.

—Εν μέρει, είπε ο γιατρός.

—Εν μέρει;

—Ο δρ "Αρτσερ χαμογέλασε πάλι:

—Ναί... Θάθελα πολύ να ξέρω ποιος, στις δύο το πρωί, γυμνάζεται ορχοντάς μαχαίρια στους δι-αδρόμους!

Λογάριαζε να προσέξηση αίσθηση και δεν γε-λάστηκε στην προσδοκία του.

—Ρίχνοντας μαχαίρια; φώναξε ο Λάθροπ με τό-ση ζωηρότητα, ώστε ο μπάρμαν ξαφνιάστηκε και παραλίγο να ρίξει το ποτήρι που σκούπιζε.

—Ναί... Είναι πραγματικά πολύ παράξενο, εί-πε ο δρ "Αρτσερ, που το εθιμικό πρόσωπό του εί-χε γίνει ξαφνικά σοβαρό.

—Για πέστε μας... Τι ακριβώς συνέβη;

—Ε, λοιπόν, όπως σας έλεγα, κατά τις δύο το πρωί ήμουν ξαπλωμένος, αλλά δεν κοιμώμουν, γιατί το πλοίο κουνιόταν κατά πολύ δυσάρεστο για το στομάχι μου τρόπο... Πρέπει να σας πω ότι ή καμπίνα μου είναι στην τρίτη γέφυρα και είμαι λιγάκι απομονωμένος απ' τους άλλους. Πηγαίνει κανείς εκεί από ένα μικρό διάδρομο, που δεν έ-χει πάνω από τέσσερα ή πέντε μέτρα μήκος και που καταλήγει σε αδιέξοδο, σ' ένα χώρισμα μ' έ-να φινιστρίνι. Απέναντι στη δυή μου, υπάρχει μία καμπίνα κενή.

—έροντας να κρατά το ενδιαφέρον του άκροα-τηρίου του, ο γιατρός σταμάτησε λιγάκι πριν να συνεχίσει:

—Ξαφνικά άκουσα έναν υπόκωφο ήχο... "Ε-μοιαζε με κάτι σκληρό, που χτυπούσε πάνω στο ξύλο. "Επειτα κατάλαβα πως κάποιος πήγαινε ως την άκρη του διαδρόμου στις μύτες των ποδιών του και ξανάκουσα τον ίδιο υπόκωφο ήχο κ' ύστε-ρα τα ίδια ελαφρά δέματα να ηγαίνονται και να ξαναγυρίζουν... Κι' αυτό έγινε και τρίτη φορά!

Ο δρ "Αρτσερ χαμογέλασε απολογητικά:

—Ομολογώ πως το βρήκα αυτό αρκετά ένοχλη-τικό... Χτύπησα το κουδούνι για τον καμαρότο, αλλά κανείς δεν ήρθε. Τότε, μολοντί δεν αισθα-νόμουν καθόλου καλά, σηκώθηκα για να πάω ο Ι-διος στην πόρτα. "Ωσπου να φτάσω εκεί, άκουσα ακόμη δυο φορές τον ίδιο υπόκωφο κρότο. Προσ-πάθησα να δω το χερούλι της πόρτας απ' τη μεριά που δεν ήταν, κι' ώσπου τελικά να το δω και ν' ανοίξω την πόρτα, δεν ήταν κανένας στο διάδρομο... "Αλλά κάτω απ' το φινιστρίνι υπήρ-χε ένα φύλλο χαρτί, που επάνω του κάποιος είχε σχεδιάσει, με άτεχνο τρόπο, ένα ανθρώπινο πρό-σωπο. Οι τρύπες που είχε δημιουργήσει επάνω του στο μαχαίρι ήταν έντοπισημένες κοντά στα μάτια και στο λαιμό. Νά, λοιπόν, γιατί πέρασα μία τό-σο άσχημη νύχτα, κατέληξε αδειάζοντας το ποτή-ρι του.

Ο Λάθροπ τον κοίταξε με φανερή δυσπιστία:

—Είναι αληθινή ή ιστορία σας; ρώτησε.

—Έκατό τοίς εκατό, αγαπητέ μου. "Αν δεν με πιστεύετε, δεν έχετε παρά να πάτε να δείτε τα ίχνη που άφησε το μαχαίρι πάνω στο χώρισμα.

—Είδατε κανένα σιλέττο;

—"Οχι... Σιλέττο ή μαχαίρι, ό,τι και να ή-ταν, το είχε πάρει μαζί του αυτός που το χρησι-μοποίησε.

—Δεν θάθελα να σας προσβάλω, "Αρτσερ, εί-πε τότε ο Λάθροπ, αλλά, ελλεικρινά, μου είναι ά-δύνατο να πιστέψω μία τέτια ιστορία!

Ο γιατρός άνασκήκωσε τους ώμους του χαμο-γελώντας κ' έπειτα σηκώθηκε. Συνηθισμένος να διηγείται ο ίδιος παράξενες ιστορίες, ο Λάθροπ έδειχνε δυσπιστία όταν άκουγε τις αφηγήσεις των

άλλων. Πάντως, ο Μάξ αισθανόταν ότι αυτή ή ιστορία του είχε κάνει μεγάλη εντύπωση.

—Ίσως το πλοίο νάχη φαντάσματα, είπε ο Μάξ.

—Ναί, αυτό θα είναι, έκανε ο Λάθροπ γελών-τας. Αυτός ο Γάλλος, λόγω χάσης, μοιάζει με φάντασμα: Δεν τον βλέπει κανείς παρά μόνο την ώρα του φαγητού! Κ' εκείνος ο δυστυχος ο Χού-περ; Σας είπα ποιά είναι το επάγγελμά του; Κα-τασκευάζει έξοχημα από καουτσούκ. Ο γιος του είναι...

—Συγγνώμη, τον διέκοψε ο Μάξ. Γιατρέ, εί-δοποιήσατε τον πλοίαρχο γι' αυτό που σας συνέ-βη;

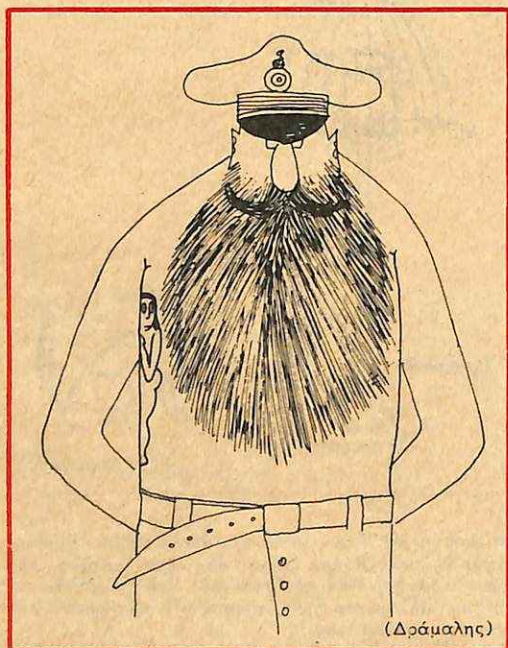
Ο Μάξ σκέφτηκε ότι ίσως να επρόκειτο πρά-γματι για καμιά επινόηση του γιατρού που, κου-ρασμένος ήδη απ' τ' άστεία του Λάθροπ — ή απ' αυτά που νόμιζε άστεία — είχε θελήσει να του ά-ταποδώσει τα ίσα.

—Αλλά το χαρτί; ρώτησε πάλι ο Μάξ. "Ε-κείνο που είχε ζωγραφισμένο πάνω του το πρόσω-πο; Το έχετε;

—Ο καμαρότος θα πρέπει να το έχει, αποκρί-θηκε ο δρ "Αρτσερ. "Ηταν καρφωμένο με μία καρφίτσα κ' ο καμαρότος το ξεκαρφίτωσε. Μπο-ρείτε να τον ρωτήσετε... Σας λέω την αλήθεια, ξέρετε!

—Στο τέλος μου φαίνεται πως θα το πιστέ-ψω, έκανε ο Λάθροπ.

—Σ' αυτή την περίπτωση, δήλωσε ο Μάξ, θα έπρεπε να υποβάλουμε όλες τις ένδείξεις στον έμ-πειρογνώμόνα μας της έγκληματολογίας!

Ο "Αρτσερ άνασκήκωσε τα φρύδια του, που ήταν τόσο ξανθά, ώστε καταντούσαν σχεδόν άδ-ρατα:

—Στόν έμπειρογνώμόνα μας της έγκληματο-λογίας;

—Ναί, στον κύριο Λάθροπ. Στο κάτω - κάτω, ή άστυνομία της Νέας "Τόρκη, αλλά για λο-γαριασμό του περιφερειακού εισαγγελέως, του ό-ποιου είμαι ένας απ' τους βοηθούς. Δεν μ' έστει-λε καθόλου ή άστυνομία...

Αυτή ή άποκάλυψη προσέξησης επίσης μεγάλη αίσθηση.

—Αυτό δεν είναι έντελως ακριβές, είπε ο Λά-θροπ, χωρίς να ταραχθί. Ο άδελφός σας θα σας το είπε, φαντάζομαι;

—Ναί.

—Δεν θυμάται πολύ καλά τα γεγονότα! Πη-γαίνω πράγματι να δω τον Κάρολο Φενέλλι για να τον ξαναπάω στη Νέα "Τόρκη, αλλά για λο-γαριασμό του περιφερειακού εισαγγελέως, του ό-ποιου είμαι ένας απ' τους βοηθούς. Δεν μ' έστει-λε καθόλου ή άστυνομία...

—Πρόκειται για τον έκδιαστη Κάρολο Φενέ-λλι; ρώτησε ο "Αρτσερ.

—Ναί, έκανε ο Λάθροπ. "Αλλ' άς γυρίσωμε πάλι σ' εκείνη την ιστορία του μαχαίριού... "Όπως σας είπα, είμαι νομικός και όχι άστυνομικός, άν και μ' ενδιαφέρει τρομερά ή μελέτη των δακτυλι-κών αποτυπωμάτων... "Εκείνο το πρόσωπο που ή-ταν ζωγραφισμένο στο χαρτί... Μήπως είχε τίπο-τα το χαρακτηριστικό; Θέλω να πω: Μήπως μό-ρεσατε να το αναγνωρίσετε;

Ο δρ "Αρτσερ κούνησε το κεφάλι του:

—"Οχι... Δεν έβρισκα με κανέναν ιδιαίτερος...

Δέν ήταν παρά ένα σκίτσο... Πάντως, ένα προ-γμα είναι άναμφισβήτητο...

—Ποιό, λοιπόν;

—"Ηταν γυναικείο πρόσωπο...

—Μ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

—Μάξ, είπε ή κυρία Ζία Μπέυ. Διηώ φοβερά!

—"Άκουσε, "Εστέλλα, θα σου πρόσφερα ευχα-ρίστως όλο το κονιάκ που βρίσκεται στο πλοίο, αλλά είσαι κιόλας τυφλά στο μεθύσι... Νομίζεις πως θα μπορούσες ν' άντέξεις περισσότερο;

—Μάξ, μη γίνεσαι δυσάρεστος.

—Σύμφωνοι, λοιπόν... Καμαρότε!

Τα πράγματα πήγαιναν πάλι άσχημα. Στις έννέα το βράδυ το «Έντουάρντις» άντιμετώπιζε μία θάλασσα έξαιρετικά ταραγμένη. Ο Μάξ Μά-θιους αισθανόταν μεγάλη κατάθλιψη κ' άπέναντί του, καθισμένη με το πόδια μαζεμένα κάτω απ' τη φούστα της, σε μία απ' τις βαθείς πολυθρό-νες της γαλαρίας, ή κυρία Ζία Μπέυ ήταν πολύ κατσουφιασμένη.

Ο Μάξ είχε πάει εκεί, μετά το δείπνο, για να πιη ήσυχα τον καφέ του, μακριά απ' τους άλλους. "Η άλλαγή του καιρού έκανε το άρρωστημένο του πόδι να πονάη και τα σκαμπανεβάσματα του πλοί-ου δεν τον έκαναν να αισθάνεται και πολύ ευχά-ριστα.

"Επειτα από μισή ώρα, ή "Εστέλλα Ζία Μπέυ τον είχε συναντήσει. "Όταν την είχε δει να κατα-φάνη, σηκώνοντας τη φαριδιά φούστα του ά-σπρου βραδινού φορεμάτός της και κουνώντας προς το μέρος του μία όγκωδη τσάντα, που ταίριαζε με την τουαλέττα της, ο Μάξ είχε καταλάβει ότι ή-ταν έξω φρενών. Με έξαιρετική ευφράδεια του διηγήθηκε ότι ο Λάθροπ κ' ο Χούπερ, μετά το τέλος του δείπνου, την είχαν προσκαλέσει να πιη κάτι κ' ότι ο Χούπερ είχε άρχισει να δείχνεται πολύ επιθετικός. Αυτό φάνηκε πολύ άπίθανο στον Μάξ, αλλά άφησε την κυρία Ζία Μπέυ να του διηγηθί την ιστορία της, έναλλάσσοντας, καθώς μιλούσε, το τρελλό γέλιο με την προσβεβλημένη άξιοπρέπεια.

—"Εστέλλα, για όνομα του Θεού, κάθισε καλά σ' αυτή την πολυθρόνα...

—Τι συμβαίνει, Μάξ; Δεν αγαπās, λοιπόν, πιά την μικρή σου "Εστέλλα;

—Και βέβαια... Μά θέλεις να τσακισθής;

—Μου είναι άδιάφορο!

Τα μάτια της κυρίας Ζία Μπέυ είχαν ελαφρά κοκκινίσει. Οι ρυτίδες στις γωνίες του στόματός της ξεχώριζαν έντονα.

—Δέν πρέπει να με κοιτάζεις έτσι, Μάξ... Γνωρίζω πολλούς ανθρώπους που είναι πολύ πιο σπουδαίοι από σένα... Και πηγαίνω ακριβώς να συναντήσω έναν τέτιο στο "Αμύρ... Δεν σε χρειά-ζομαι για να μου προσφέρεις ένα ποτό! Μπορώ...

—"Ησύχασε, ήσύχασε! Νά το κονιάκ σου...

"Επειτα απ' αυτό το θυμωμένο ξέσπασμα, που ό θόρυβος της καταγίδας είχε έμποδίσει ν' άκου-στή πό μακριά, ή "Εστέλλα Ζία Μπέυ σηκώθηκε απ' την πολυθρόνα της και, βάδοντας ξαφνικά τα κλάματα, ξανακάθισε στα γόνατα του δημοσιο-γράφου.

—"Ω, Μάξ, άναστέναξε, αφήνοντας το κεφά-λι της ν' άκουμπησει στον ώμο του νέου.

"Εκείνη ακριβώς τη στιγμή διάλεξε ή δεσποινίς Βαλερί Τσάτφορντ για να κάνει την εισοδό της στη γαλαρία.

Ο ποιοσδήποτε θα ένοιωθε άμνηχανία άν τον έ-πιαναν ξαφνικά μ' ένα ποτήρι κονιάκ στα χέρι και μία γυναικα μισομεθυσμένη στα γόνατά του, που τον έπινιγε με το άγκάλιασμά της. "Αλλά ή άμνηχανία του Μάξ δεν κράτησε παρά μία στιγμή μόνο κ' έγινε γρήγορα θυμός, έξ αιτίας του βλέμ-ματος που του έβριζε ή δεσποινίς Βαλερί Τσάτ-φορντ. "Η Βαλερί διέσχισε το σαλόνι κλείνοντας άκατάδεχτα το άσπρο γούνινο παλτό της και το ύφος της είχε τέτια άλαζονεία, ώστε ή αντίθεση έκανε την "Εστέλλα Ζία Μπέυ ευχάριστη και συμ-παθητική στα μάτια του δημοσιογράφου.

—Μάξ... Πού είναι το κονιάκ μου;

—Νά το... "Αφού το πιης, τί θα έλεγες για έ-να μικρό περίπατο ως τη γέφυρα, για να πάρης λίγο αέρα; Νομίζεις ότι θα μπορούσες να πās ως εκεί;

—Και βέβαια! Και γιατί νομίζεις πως δεν θα μπορούσα;

—Καλά, λοιπόν, ακούμπησε το ποτήρι σου κ' έλα...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Όσο πιο πολύ γνωρίζετε το Σκωτσέζικο Ουϊσκι, τόσο πιο πολύ θα προτιμάτε το υπέροχο Ballantine's

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **GENKA A.E.** - ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 526.447 - 526.448

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: **CELLAR A.E.** - ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 18 - ΤΗΛ: 612.808

Έκατομμυριούχος και χωριάτισσα

ΦΤΩΧΗ και πονεμένη στην «Τσιοκάρα», η Σοφία Λώρεν πλάθει ένα, μελοδραματικό κάπως, τύπο μίας χτυπημένης από τη μοίρα μητέρας, που αγωνίζεται να σώσει την τιμή της και τη ζωή της κόρης της. Ο σκηνοθέτης Βιττόριο ντε Σίκα την πλαισίωσε στην «Τσιοκάρα» με πολλές φίρμες: Ράφ Βαλόνε, Μπελμοντό, Ρενάτο Σαλβατόρι και άλλους.

«ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ. Στην όμώνυμη ταινία η Σοφία δεν λυπάται τα νειάτα και την όμορφιά της και αποφασίζει ν' αυτοκτονήσει. Ο θεατής θα την δει στην όθον να πηδά από ψηλά απελπισμένη μέσα στον Τάμεση. Η πραγματικότητα όμως του στούντιο είναι διαφορετική. Μαλακά στρώματα την περιμένουν ένα μέτρο πιο κάτω.

Και στον ένα και στον άλλο
ρόλο της
— στα δυο τελευταία της φιλμ —
η Σοφία Λώρεν
εμφανίζεται καινούργια,
γεμάτη κέφι και ζωντάνια,
παρά τον θρήνο
για την απώλεια
των εκατομμυρίων της
(των θρυλικών κοσμημάτων)
και την μη αναγνώριση
του γάμου της με τον Πόντι.

Η ΤΑΙΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΩΜΩΔΙΑ. ΕΤΣΙ ΤΟ ΘΑΝΑΣΙΜΟ ΑΛΜΑ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ...

ΣΕ ΦΙΑΣΚΟ, Η ΕΠΙΦΑΝΙΑ

ΑΝΑΣΥΡΕΤΑΙ ΜΟΥΣΚΕΜΕΝΗ ΩΣ ΤΟ ΚΟΚΚΑΛΟ

Οι δυνατές φωνές των εφημεριδοπωλών τάρσαν την βαρεία, ομίχλωδη ατμόσφαιρα των λονδρέζικων δρόμων.

«Η μεγαλύτερη κλοπή των τελευταίων χρόνων».

«Έκλεψαν τα κοσμήματα της Σοφίας Λώρεν». Μέσα στο έξοχικό σπιτάκι —όπου είχε γίνει η κλοπή—, λίγα χιλιόμετρα έξω από το Λονδίνο, η Σοφία σκούπιζε τα δάκρυά της και χαμογελούσε μ' έμπιστοσύνη στον Κάρολο Πόντι. Δεν είχε δικαίωμα να καταστρέψει σε μια ημέρα το είδωλο που μαζί είχαν δημιουργήσει μέσα σε 10 χρόνια στο Λονδίνο, που της είχε κλέψει τα πλούτη της, θα γινόταν αφετηρία μίας νέας στα-

διοδρομίας, με μία συμβολική ταινία: Την «Έκατομμυριούχος».

Στην ταινία αυτή η Σοφία υποδύεται μία πολύ πλούσια κ' έκεντρική χήρα που πλήττει. Για να διώξει την ανία της και να θεραπεύσει τα κομπλέξ της, η 'Επιφανία, όπως είναι τ' όνομά της, καταφεύγει στους γνωστότερους ψυχολόγους. Ένας απ' αυτούς την συμβουλεύει να εργασθεί, και η 'Επιφανία αποφασίζει να γίνει εργάτρια σ' ένα μικρό εργοστάσιο ζυμαρικών. Ένεργητική, έξυπνη κι αποφασιστική, αλλάζει τις γούνες και τ' άστραφτερά της κοσμήματα με μιά απλή φόρμα και ρίχνεται με όρεξη στη νέα της απασχόληση. Μέσα σε λίγες εβδομάδες, η πλού-

σια χήρα, χάρις στην εργατικότητα και στο οργανωτικό μυαλό της, γίνεται διευθύντρια και Ιδιοκτήτρια της βιομηχανίας και, φυσικά, δεν έχει πια καιρό να πλήττει.

Η ταινία είναι γεμάτη διασκεδαστικά επεισόδια και έξυπνα εύρηματα. Αυτό όμως που κάνει εντύπωση είναι το παίξιμο της Σοφίας. Κεφάλι, έκφραση και ακούραστη, άλλοτε τυλιγμένη στις ακριβές γούνες της και άλλοτε στην ταπεινή εργατική φόρμα της, μάς παρουσιάζει ένα νέο, άγνωστο εαυτό της. Η στάρ έγινε ήθοποιός.

—«Η Έκατομμυριούχος» είναι μιά από τις έξυπνότερες ταινίες που έχω γυρίσει ως τώρα,

Η εκατομμυριούχος Έπιφάνια στη δουλειά, που αποφασίζει να πιασεί για λόγους θεραπευτικούς, είναι σοβαρή, αυστηρή και τόσο εργατική, ώστε μέσα σε τρεις μήνες μετατρέπει μια μικρή βιοτεχνία σε μοντέρνα βιομηχανία. Το τέλος είναι εύνοητο: Ένθουσιασμένη με τη νέα ζωή της, έρωτεύεται και, φυσικά, παντρεύεται τον ψυχίατρο που τη θεράπευσε.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑΤΙΣΣΑ

«Κι' οί γκάγκστερς ακόμη σεβάστηκαν τη βέρα μου
πού δεν αναγνωρίζουν οί συμπατριώτες μου!..»

ΜΕ ΤΗΝ «ΤΣΙΟΚΑΡΑ» η Λώρεν είχε την ευκαιρία να ξαναδη έπειτα από χρόνια την 'Ιταλία.

(Φωτ. Dalmas)

είπε η ίδια στους δημοσιογράφους. Κι αν η Μαίριλυν Μονρόε γύρισε τον «Εκατομμυριούχο», κι εγώ δεν ύστεσώ, συμπλήρωσε γελώντας. Μόνο που έμεινα εκατομμυριούχος χωρίς δεκάρα. Όλα τὰ κοσμήματα που φοράω στην ταινία μου είναι ψεύτικα. Έλπίζω, όμως, κάποτε να τ' αντικαταστήσω.

Από το Λονδίνο, η Σοφία έφυγε για τη Ρώμη, όπου άρχισε άμέσως το γύρισμα της νέας της ταινίας η «Τσιοκάρα». Η «Τσιοκάρα» βασίζεται σ' ένα μυθιστόρημα του Άλμπερτο Μορά'ια και αφορά την συγκινητική ιστορία μίας χωριάτισσας και της κόρης της, κατά τη διάρκεια του τελευταίου πολέμου.

Ρεαλιστική και άγρια, με πρωτόγονη ωμότητα, η ταινία, που σκηνοθετεί ο Βιττόριο ντε Σίκα, μάς παρουσιάζει ένα ακόμη διαφορετικό πρόσωπο της Λώρεν. Ένα πρόσωπο παραμορφωμένο από τον τρόπο και την αγωνία και υγρό από τὰ δάκρυα.

Οί ταλαιπωρίες όμως των τελευταίων μηνών έχουν κουράσει την Σοφία. Χλωμή κι αδύνατη, λιποθύμησε τρεις φορές κατά το γύρισμα της «Τσιοκάρα».

—Θα μου σκοτώσετε την κόρη μου διαμαρτυρήθηκε η μητέρα της. Αφήστε την να ξεκουραστή.

«Άλλοι πάλι νομίζουν ότι η Σοφία περίμενε να γίνει μητέρα. Η πραγματική, όμως, αιτία ήταν άλλου. Την εμπιστεύθηκε η ίδια η ήθοποιός στους δημοσιογράφους:

—Από τότε που γύρισα πίσω στην 'Ιταλία με άπειλουν και δεν αναγνωρίζουν τον γάμο μου. Τί τους έκανα, επιτέλους, και δεν μ' αφήνουν να χαρώ ήσυχα την οικογενειακή ευτυχία μου; Όταν, στο Λονδίνο, οί γκάγκστερς μου έκλεψαν τὰ κοσμήματά μου, σεβάστηκαν, τουλάχιστον, τη βέρα μου και μου την άφησαν. Οί άρχες της πατρίδος μου μου κάνουν ένα είδος ψυχολογικού έκδι-σμού. Τίποτε όμως δεν θα μάς χωρίσει, έμένα και τον Κάρλο. Ούτε η φυλακή. ■ ■ ■

ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ έπιστρατεύονται προκειμένου η Έπιφάνια να έπισκεφθή τον γιατρό της. Μεταχειρίζεται όλα τὰ άφθονα όπλα της, ακόμα και το «στρίπ - τής», για να τον συγκινήσει τελικά.

59

"ΕΜΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ", "ΠΡΩΤΟ ΧΑΔΙ" "ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΤΙΜΗΣ"

Ολα πιά τα χειμερινά αθηναϊκά θέατρα άνοιξαν, εκτός από τα «Ολύμπια» που, εξ αίτίας των ειδικών επαγγελματικών ζητημάτων τα οποία έχουν δημιουργήσει με το προσωπικό της «Εθνικής Λυρικής Σκηνής», δεν θα μπορέσουν ν' άρχισουν πριν καμιά εικοσαριά ημέρες. Σήμερα, λοιπόν, θα μας άσασχολήσουν τα έναρκτηρία έργα τριών ακόμη από τα 12 χειμερινά συγκροτήματα πρόζας. Θα μιλήσουμε πρώτα-πρώτα για τον «Έμπορο της Βενετίας». Η παράσταση της σαιξπηρικής αυτής κωμωδίας προεκάλεσε ζωηρό ενδιαφέρον. Ένδιαφέρον καλλιτεχνικό και ενδιαφέρον ειδικότερο, γιατί συγχρόνως—θα το ξέρετε ήδη—δημιουργήθηκε με τὸ ανέβασμά της σοβαρό ζήτημα με τὸν Ἀλέξη Μινωτή. Ζήτημα για

τὴ σεμρὰ καταχώρησας τοῦ ὀνόματος του καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Βάσως Μανωλίδου στὰ προγράμματα καὶ στὶς διαφημίσεις. Τὸ ζήτημα αὐτὸ κατέληξε σὲ διένεξη ἀνάμεσα στὸν διακεκριμένο πρωταγωνιστὴ καὶ τὸν διευθυντὴ τοῦ «Εθνικοῦ Θεάτρου» κ. Χουρμούζιο. Ἡ διένεξη ὡδήγησε σὲ δημόσια συζήτηση τῆς διαφορᾶς, στὸ εἰδικὸ «θεατρικὸ δικαστήριον» ποὺ ὑπάρχει—λέγεται Ἐπιτροπὴ Ἀδείας Ἀσκήσεως Ἐπαγγέλματος τοῦ Ἡθοποιοῦ—καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφᾶσε τελικὰ σὲ ρῆξη καὶ σὲ ὑποβολὴ παραιτήσεως. Ὅλη αὕτὴ ἡ ἱστορία εἶναι φανερό ὅτι δημιουργήσε πρόσθετο ἐνδιαφέρον στὴν ἐναρξὴ τοῦ ἐπίσημου θεατρικοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τὸ ἀνέβασμα τοῦ «Ἐμποροῦ τῆς Βενετίας». Ἐμὰς ὁμως σήμερα δὲν θὰ

μὰς ἀσασχολήσουν, φυσικὰ, τὰ παρασκήνια, ἀλλὰ ἡ σκηνή.

Ὁ Μινωτῆς Σαῦλωκ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τὸ κλασικὸ αὐτὸ ἔργο παίζεται στὸ θέατρο τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου. Ἀνέθηκε πρῶτα στὰ 1932 ἀπὸ τὸν Φῶτο Πολίτη, με Σαῦλωκ τὸν Παρασκευὰ καὶ Πόρσια τὴν Κατερίνα. Ἀνέθηκε κατόπιν ἀπὸ τὸν Ροντήρη, με Σαῦλωκ Μινωτῆ καὶ Ροζὰν καὶ Πόρσια τὴν Παπαδάκη, καὶ ἀνέθηκε ἐπίσης στὸ θερινὸ θέατρο ποὺ, πρὶν ἀπὸ χρόνια, εἶχε δημιουργήσει ἡ κρατικὴ σκηνὴ στὸν Κηπο τοῦ Κλαυθμῶνος. Σ' ἐκείνη τὴν παράσταση, στὰ 1945, με σκηνοθέτῃ τὸν Κατσέλη, εἶχαν παίξει τὸν Σαῦλωκ ὁ Καραούσης καὶ ὁ Παρασκευὰς, καὶ τὴν Πόρσια ἡ Ἀλέκα Κατσέλη. Ἡ σκηνοθετικὴ ἐπιμέλεια τῆς σαιξπηρικής κωμωδίας στὸ «Εθνικὸ Θέατρο» ἔχει τὴ σφραγίδα τῆς ἐπιμέλειας καὶ γίνεται με τὴ συνεργασία πολλῶν ἐπιλεκτῶν στελεχῶν τοῦ ἐπίσημου θεατρικοῦ ὁργανισμοῦ. Ἐν τούτοις προκαλεῖ ἀρκετὰς ἀντιρρήσεις, τόσο σὰν σκηνοθετικὴ παρουσίαση, όσο καὶ στὸ κεφάλαιο ὀρισμένων ἀτομικῶν ἀποδόσεων στελεχῶν τῆς ἐρμηνείας. Στὸν τομέα τῆς σκηνοθεσίας ἡ βασικὴ ἀντίρρηση συνίσταται στὸ ὅτι ὁ Μινωτῆς παίζει ὁ ἴδιος πολλὰ τραγωδία καὶ οἱ ἄλλοι ἐκτελεστοὶ ἐμφανίζονται πότε σὰν ἐρμηνευτὰ δρᾶματος καὶ πότε σὰν ἐκτελεστοὶ κωμωδίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ σαιξπηρικό αὐτὸ ἔργο παρουσιάζει μερικὲς στιγμὲς, ὀρισμένες φαινομενικὲς ἀντινομίες καὶ ὅτι μέσα στὴν σφαῖρα τοῦ γοητευτικοῦ παραμυθιοῦ καὶ τῆς σκηνοθετικῆς εὐφροσύνης ὑπάρχουν σημεία ποὺ ἡ δράση τὸν ξεφεύγει ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς στενῆς λογικῆς καὶ παίρνει μιὰ ἐντυπωσιακὴ ἰδιομορφία με δραματικὲς ἀποχρώσεις. Ἐν τούτοις παρ' ὅλο αὐτὸ τὸ εἰδικὸ χρῶμα, δὲν δικαιολογεῖται ὁ Σαῦλωκ νὰ εἶναι τόσο ἐντονα τραγικὴ μορφή, τόσο ἀδρά δραματικὴ, τόσο ἐντυπωσιακὰ ἐπιβλητικὴ. Ὁ Ἑβραῖος αὐτὸς, ὅπως ἐναργέστατα τὸν ζωγραφίζει καὶ ὁ Ἀγγελοῦς Τερζάκης σὲ σχετικὸ σημείωμά του, εἶναι «μιὰ σκοτεινὴ πινελιά ποὺ κάνει ἔτσι ἐντονότερο τὸ φῶς τῆς χαρούμενης γύρω ἡμέρας». Ὁ Μινωτῆς, ὁμως, σὰν σκηνοθέτης ἔδωσε στὸν ἴσκιό του Σαῦλωκ ὑπερβολικὴ παρουσία καὶ ἡ σκοτεινὴ πινελιά ἐπῆρε διαστάσεις ποὺ σὲ πολλὰ σημεία μεταβάλλουν τὴν κωμωδία σὲ τραγωδία. Ἀκολουθώντας, ὁμως, αὐτὴν τὴν ἐρμηνευτικὴ γραμμὴ, ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς σὰν ἥθοποιος, πραγματοποιεῖ ἀτομικὰ μιὰ λαμπρὴ ἐπίτευξη. Μπορεῖ νὰ διαφωνῇ κανεὶς με τὴν σκηνοθετικὴ ἀντίληψή του, ἡ ὑποκριτικὴ, ὁμως, ἀπόδοση τοῦ διαπεπτοῦ πρωταγωνιστοῦ εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία πρώτης τάξεως. Μιὰ ρωμαλέα ἀτομικὴ δημιουργία.

Ἡ Πόρσια, τὸ βασικὸ γυναικεῖο ρόλο τοῦ ἔργου, ζωντανεῖ ἡ Βάσω Μανωλίδου. Ἡ ἐκλεκτὴ πρωταγωνίστρια δίνει με χάρη καὶ τρυφερότητα καὶ με τοὺς σωστοὺς τόνους τὸν τύπο. Μόνον στὴ σκηνὴ τοῦ δικαστηρίου ἡ ὑποκριτικὴ τῆς ἀπόδοση ἀκολουθεῖ γραμμὴ ἔξω ἀ-

πὸ τὴ σωστὴ σφαῖρα. Ἡ δικανικὴ μονομαχία τῆς με τὸν Σαῦλωκ παρέχεται μᾶλλον ἄτονα καὶ με γελοιογραφικὲς πινελιὲς κάπως υπερβολικὲς. Συνολικὰ πάντως δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τῆς ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἐκινήσῃ μέσα στὴν σφαῖρα τῆς ἐπιτυχίας. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν Βόκοβιτς, ποὺ ἔδωσε δημιουργικὰ καὶ στὸν σωστὸ τόνο τὸν Γενάρου. Τὸ ἴδιο ἰσχύει ἀκόμη γιὰ τὸν Λυκούργο Καλλέργη, τὸν Ἀρῆ Μαλλιαγρὸ, τὴν Πόπη Παπαδάκη, τὸν Θεόδωρο Σαρρῆ καὶ τὸν Γίκα Μπινιάρη. Ὁ Νίκος Τζόγιας εἶχε καλὲς στιγμὲς. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Νίκος Φιλιππόπουλος, ποὺ σὲ ὀρισμένα ὁμως μέρη τὸν χαρακτήριζε κάποιος τόνος υπερβολῆς. Εἶναι περιέργου τὸ πόσο ἄτονα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς παραστάσεως ἦταν ἡ Ἄννα Κυριακοῦ ὡς Γέσικα. Ἐπίσης δὲν τὰ κατάφερε διόλου καλὰ ὁ Ἀλέκος Δεληγιάννης ὡς Λορέντζος καὶ ἔτσι ἀδικήθηκαν πολλοὶ οἱ σκηνὲς τῆς φεγγαροβλαστῆς τῆς τελευταίας πράξεως. Καὶ ὁ Νίκος Καζῆς δὲν ἦταν αὐτὸ ποὺ ἀποζητοῦσε ὁ ρόλος, ὅπως καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἥθοποιους ποὺ ἐνεφάνισαν τὰ δευτερεύοντα πρόσωπα τῆς σαιξπηρικής κωμωδίας. Ὅλοι σχεδὸν εἶχαν κάτι τὸ σπασμωδικὸ καὶ τὸ ἐξεζητημένο, ποὺ δὲν βοηθοῦσε στὴν δημιουργία τῆς ἀτμόσφαιρας ποὺ ἔπρεπε. Ἐμπόδιο σ' αὐτὴν στάθηκαν αὐτὴ τὴ φορὰ καὶ τὰ σκηνικά τοῦ Κλῶνη. Ἀπὸ τὴ φύση του, ὁ «Ἐμπορος τῆς Βενετίας» ἀποζητᾷ μιὰ παραμυθιὰ ἀτμόσφαιρα. Οἱ λιτότατες ὁμως σκηνογραφίες ποὺ εἶδαμε καὶ ποὺ συμβολίζουν νοερὰ ἐκείνα ποὺ θέλουν νὰ παραστήσουν, δὲν δημιουργοῦν διόλου αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα. Ἀντίθετα ἀπογυμνώνουν τὸ ἔργο ἀπὸ τὴν ὀπτικὴ ἔλξη ποὺ θὰ μπορούσε νὰ προσθέσῃ τὸ θεαματικὸ στοιχείο.

Τὸ «Πρῶτο χάδι»

Ἀς μεταφερθοῦμε τώρα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀγίου Κωνσταντίνου στὴν ὁδὸν Βουκουρεστίου. Ἀπὸ τὸ «Εθνικόν», στὸ «Θέατρο Ἀθηνῶν». Στὴν σκηνὴ τοῦ θεάτρου αὐτοῦ ποὺ χάρισαμε ἐπὶ χρόνια τὸν ἀξέχαστο μεγάλου κωμικοῦ, τὸν Βασίλη Λογοθετίδη, ἐφέτος ἔχει ἐγκατασταθῇ ἡ Βάσω Μανωλίδου, με βασικὸ στελεχὴ πρωταγωνιστὰς βγαλμένους ἀπ' τὴν καινούργια γενιά. Ἐπιβάλλεται, λοιπόν, νὰ χαίρεται σήμερὰ πρῶτα—πρῶτα τὸ γεγονός ὅτι τὰ γεγονότα τοῦ γιὰ αὐτὰ ἀξιόλογα στοιχεῖα τοῦ θεάτρου μὰς σχηματίζοντας προσωπικὸ τίτλο εἰδείξαν ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς ἐναρξέως τους ὅτι διαπνέονται ἀπὸ τὴν διάθεση νὰ ὑπηρετήσουν τὸ πραγματικὸ, τὸ καλὸ, τὸ ποιοτικὸ θέατρο. Ἀρχισαν με τὴν σκηνικὴ δημιουργία τοῦ Τέννεσου Οὐίλλιαμς καὶ τοῦ Ντόναλντ Γουίνταν «Τὸ πρῶτο χάδι». Ἐνα ἔργο καλῶν ἀσφαλῶς συγγραφικῶν προθέσεων. Προσθέσαν, ὁμως, ποὺ δυστυχῶς δὲν φθάνουν νὰ πάρουν τελικὰ τὸν θεατὴ ὁλοκληρωτικὰ μετὰ τὸ μέρος τους. Ἡ ἱστορία ποὺ μὰς ἀφηγεῖται ὁ δραματογράφος τοῦ «Γυάλινος κόσμος» καὶ τοῦ «Λεωφορείου ὁ πόθος» ἔχοντας αὐτὴ τὴν φορὰ καὶ συνεργάτῃ — τὸ ἔργο εἶναι ἀπὸ τὰ πρῶτα νεανικὰ δημιουργήματα τοῦ Τέννεσου Οὐίλ-

λιαμς — ἐκτυλίσσεται σὲ κάποια μικρὴ πόλη τῆς Ἀγγλίας εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου. Σ' ἓνα κλειστὸ, παγερὸ σπίτι, ἓνα σπίτι χωρὶς παλμὸ ζωῆς καὶ με μιὰ ἀτμόσφαιρα ψυχρὴ, σχεδὸν ἀποπνικτικὴ, ζοῦν τρεῖς ἄνθρωποι. Μιὰ νέα κοπέλλα, ἡ Ματίλντα, γεμάτῃ ἀδωδότητα, εὐαίσθησία καὶ τρυφερότητα ποὺ ἔχει ταφὴ ζωντανὴ σ' αὐτὸ τὸ ἰδιότυπο πατρικὸ τοῦ. Ἡ θεὰ τῆς, ἡ Ἐμμη, μιὰ θρησκώληπτη γεροντοκόρη ποὺ εἶναι ὁ τύραννος τοῦ μικροῦ οἴλου. Καὶ τέλος ὁ πατέρας τῆς νέας, ἓνας παλιὸς καπετάνιος, θαλασσοδύκος, ποὺ τώρα ἔχει γιὰ ἀγαπημένο ὕψος στοιχεῖο τὸ πιστό καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀντιδράσῃ οὐσιαστικὰ στὴν τυραννικὴ παρουσία τῆς γεροντοκόρης ἀδελφῆς του. Μιὰ μέρα, λοιπόν, μέσα στὸ κλειστὸ αὐτὸ, ἀποπνικτικὸ ἀγγλικὸ σπίτι, ἔρχεται ἓνας νεαρὸς ἀεροπόρος, ὁ ὑποσημηναγὸς Ἀντριαν. Εἶναι ψυχροῦς τὸν καπετάνιου καὶ ὕστερα ἀπὸ πέντε ἐτῶν ἀπουσία ἐπιστρέφει. Ὁ γυρισμὸς του ἀναταράζει τὸ τέλμα καὶ ἀναστατώνει τὴς ψυχὲς τῶν δύο νέων. Ἐκείνη, ὁμως, μένει ἐρμητικὰ κλειστὴ στὸν ἐαυτὸ της καὶ ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία στὶς δύο πράξεις τοῦ ἔργου, εἶναι σὰν ἀπλὴ ὑπόμνηση, δὲν ἐκδηλοῦται, κυλὰ μέσα σὲ τόσο ψυχρὸ πλαίσιο ποὺ ὁ θεατὴ ἀρχίζει σιγὰ-σιγὰ νὰ κουράζεται. Ἐρχεται ἡ τρίτη πράξη. Σ' αὐτὴν λές καὶ οἱ δύο συγγραφεῖς κουράστηκαν κ' οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὸν τρόπο μετὰ τὸν ὁποῖο παρουσίασαν καὶ φώτισαν τοὺς ἥρωές τους καὶ δίνουν μιὰ κ' ἀναποδογυρίζουν, ὅτι ἐφθίασαν. Ἡ ἀργόσυρτη μελαγχολικὴ ἱστορία ζωηρεῖ. Ζωηρεῖ σὲ τέτοιο βαθμὸ καὶ με τέτοια μέσα ποὺ τὸ κλειστὸ δρᾶμα παίρνει σχεδὸν τὴ μορφή κωμωδίας. Πρὸ πάντων μεταμορφώνουν τὴν κεντρικὴ ἡρώϊδα τους. Ἡ ρομαντικὴ, ἀθάνατη, τρυφερὴ Ματίλντα ἐμφανίζεται ἄλλωθι. Ἐντελῶς ἄλλος ἄνθρωπος. Διαφορετικὸς τύπος. Καὶ ἡ μεταμόρφωση αὐτὴ—σημειώστε—συντελεῖται χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ τίποτα τὸ σημαντικὸ καὶ τὸ ἰδιαίτερο. Καὶ δὲν ζωηρεῖ μόνον ἡ φυλακισμένη μέσα στὸ ψυχρὸ ἐπαρχιακὸ ἀγγλικὸ σπίτι νέας. Ζωηρεῖ ὅλη ἡ δράση. Διαλύονται οἱ πυκνοὶ δραματικοὶ τόνοι καὶ τὸ ἔργο ποὺ ἀρχισε σὲ ἄλλα ἀχνάρια φθάνει στὸ «εὐτυχὲς τέλος» ἀκολουθώντας διαφορετικὴ γραμμὴ ἀπὸ ἐκείνη ἀπὸ τὴν ὁποία ξεκινᾷ. Ἐτσι, ἡ δημιουργία αὐτῆς τῶν καλῶν ποιοτικῶν διαθέσεων τελειώνει χωρὶς ν' ἀφήνῃ στὸν θεατὴ μιὰ ξεχωριστὴ ἱκανοποίηση.

Ἐνδιαφέρουσα παράσταση

Ἐάν ὁμως ἀπογοητεῖ ἀρκετὰ τὸ ἔργο, ἡ παράσταση προσεκοτικὰ σκηνοθετημένη ἀπὸ τὸν Μηνῆ Χρηστίδη, κυλὰ μέσα στὴν πρέπουσα ἀτμόσφαιρα καὶ εἶναι συνολικὰ ἐνδιαφέρουσα. Ἡ Βέρα Ζαβιτσίανου ζωγραφίζει στὸν σωστὸ τόνο καὶ με πολλὴ εὐαίσθησία τὴν νεαρὴ Ματίλντα, πραγματοποιώντας ἀξιόλογη δημιουργία. Ἐξαιρετὸς ὁ Τίτος Βαυδῆς εἶναι ὁ ἐρμηνευτὴς ποὺ προσελκύει ζωηρότερα ἀπὸ ὅλα τ' ἄλλα στελεχῆ τῆς παραστάσεως. Παίζει ἐκτακτὰ ὁ Ἀλίκος Ἀλεξανδράκης, ἀπὸ τὴ φύση τοῦ ρόλου του,

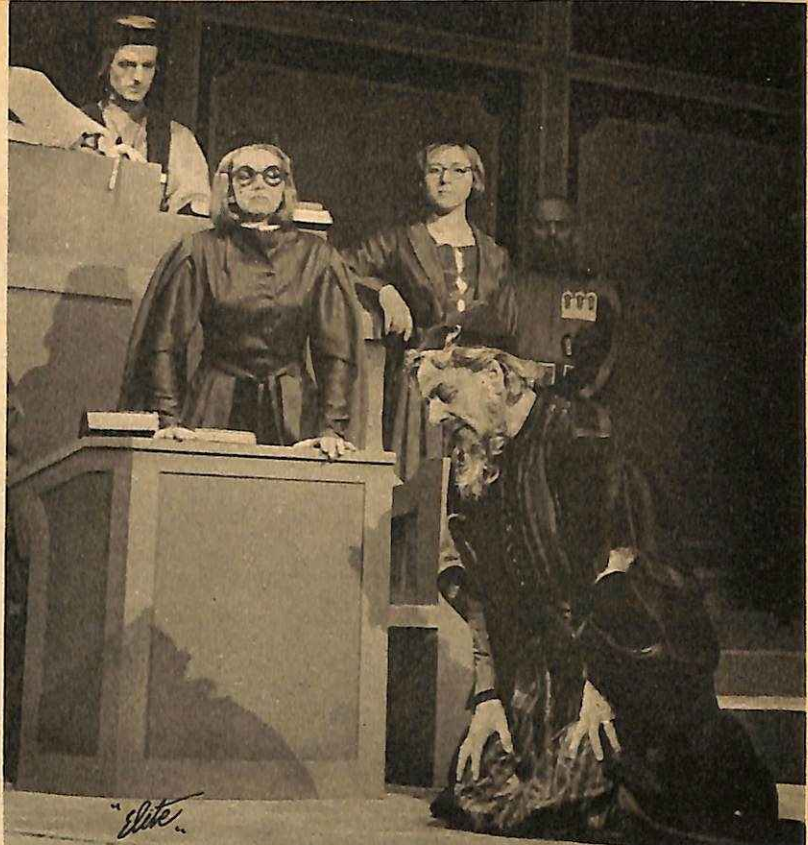
Ἐντυπώσεις τοῦ κ. Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗΣ

δὲν προσθέτει τίποτε τὸ σημαντικό στὸ ἐνεργητικὸ του. Εἶναι ὁμως σωστός καὶ ἀληθινός. Πολὺ ἱκανοποιητικός, ἔξ ἄλλου, ὁ Γιάννης Μιχαλόπουλος στὸ μέρος τοῦ πάστορος καὶ συμπαιδικῆς ἡ Ἀλεξάνδρου στὸ μέρος τῆς ὑπηρετρίας Φοιδῆς. Ἀφῆκε ἐπίτηδες τελευταία τὴν Ἀλίκη Γεωργίου. Ὁ ρόλος τῆς τυραννικῆς καὶ θρησκώληπτης θεῖας εἶναι ἔξνος πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴ ἰδιοσυγκρασία της. Καὶ εἶναι μοιραῖο νὰ μὴ φθάσῃ σ' ἓνα ἀπόλυτα ὁλοκληρωμένο ἀποτέλεσμα. Ὅμως, καὶ αὐτὸ ποὺ κατορθώνει, ἡ σκηνοθετικὴ μεταμόρφωση ποὺ ἔχει ἐπιτύχει, εἶναι ἀναντίρρητα στὸ ἐνεργητικὸ της. Ἄλλο αὐτὸ ἔργο ἀποζητοῦσε μιὰ διαφορετικὴ ἐρμηνευτρία. Τέλος, δὲν ὑπάρχουν παρά ἔταινοι γιὰ τὴ μεταφραστικὴ ἐργασία τοῦ Γιάττωνος Μουσαίου καὶ τὴν χαρακτηριστικὴ καὶ ὑποβλητικὴ σκηνογραφία τοῦ Στεφανέλλη.

«Διὰ λόγους τιμῆς»

Τὸ ἐναρκτηρίο ἔργο τοῦ θεάτρου Μπουρνέλλη εἶναι ἡ κωμωδία τοῦ Νίκου Κατηφόρη «Διὰ λόγους τιμῆς». Τὸ ἔργο αὐτὸ πρωτοπαίχθηκε πρὶν ἀπὸ 18 χρόνια ἀπὸ τὴν Κατερίνα, με τὸν τίτλο «Ἀπόψε θὰ γελάσουμε...». Τότε εἶχα γράψῃ τὰ ἐξῆς γιὰ τὴν ἑλληνικὴ αὐτὴ κωμωδία, ποὺ παρουσάζει τώρα ὁ Μίμης Φωτόπουλος με τὸν καινούργιο τίτλο τοῦ. Ἀντιγράφω: «Ὁ Ν. Κατηφόρης ξεκίνησε μ' ἀγνὴς προθέσεις καὶ ἔπεινε τὴν διάθεσιν τῆς. Ἐγράψε μιὰ κωμωδία ὅπου θέλησε νὰ σατιρίσῃ κατὰ τρόπο καυστικὸ μιὰ ὀλέθρια κοινωνικὴ πρόληψη, τὴν περίφημη «τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ». Καὶ εἶναι πράγματι σάτιρα τσουχερὴ, γεμάτῃ ἀπὸ ἀνθρώπινα καὶ κοινωνικά διδάγματα, κατὰ τὸ πλημμυρισμένο ἀπὸ βαθὺ σαρκασμὸ τὸ «Ἀπόψε...». Ἐχει ἔλα αὐτὰ, δὲν εἶναι ὁμως... θέατρο. Ὁ κ. Κατηφόρης, γιὰ νὰ σατιρίσῃ τὴν περιλάλητῃ αὐτῇ ἱστορία τῶν νεοελληνικῶν «δραμάτων τιμῆς», γελοιογραφεῖ τὰ διάφορα πρόσωπα τοῦ ἔργου καὶ τὰ γελοιογραφεῖ κατὰ τέτοιο ὑπερβολικὸ τρόπο, ὥστε καταντῶν ὅλα—ἰδιαίτερως δὲ τὰ τρία ἀδελφία, ποὺ εἶναι ἡ βάση τοῦ μύθου—ἀπίθανα καὶ συμβατικά. Μ' αὐτοὺς, ὁμως, τοὺς ἔτσι παραμορφωμένους ἀπὸ τὴν γελοιογραφικὴ διαγραφὴ ἥρωες, οὔτε πλαστικὴ θεατρικὴ σύνθεση ἐπιτυγχάνεται, οὔτε θεατρικὴ σάτιρα τῆς φοβερῆς προλήψεως. Γιατὶ ὁ θεατὴς, μετὰ αὐθαίρετα καὶ σπασμωδικὰς κινούμενα αὐτὰ πρόσωπα, δὲν βλέπει συνολικῶς παρὰ ἓνα περιεργὸ καὶ χωρὶς ἀληθοφάνεια θέαμα. Αὐτὰ καὶ ἄλλα συναφῆ ἔγραψα πρὶν ἀπὸ 18 χρόνια. Ἐναυθλιπόντας τώρα τὸ ἔργο—λίγο διαρθρωμένο, μὲ ἑπὶ—εἶμαι ὑποχρεωμένος, δυστυχῶς, νὰ μὴν ἀλλάξω γνώμη. Ἀλλὰ καὶ ἡ παράσταση, ἀτυχῶς, τὸ ἀδικεῖ πολὺ. Τὸ ἀδικεῖ τόσο ποὺ οἱ ἐξαιρέσεις, ποὺ συνθέτουν τὸ σωστὸ παῖξιμο τοῦ θαυασάρχου καὶ ἐνός-δύο ἄλλων συνεργατῶν του, πνίγονται κυριολεκτικὰ μέσα στὸ κύμα τῆς ἄλλης μέτριας ἀποδόσεως. Πάντως, πλᾶϊ στὸν Μίμη Φωτόπουλο, δικαιούνται ν' ἀναφερθοῦν ὁ Λαυρέντης Διανέλλος, ἡ Ἐλένη Καρτέτα καὶ ὁ Θεόδωρος Καμινίδης. Ἡ Νάντια Χωραφά, ποὺ ὑποδύεται τὸν βασικὸ γυναικεῖο ρόλο, δυστυχῶς δὲν τὰ κατάρνει καλῶς καλὰ. Τίποτε τὸ ἰδιαίτερο καὶ τὰ σκηνικά τῆς Πολιουδάκη.

Α.Χ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ἀπὸ τὸν «Ἐμπορο τῆς Βενετίας», τὸ ἐναρκτηρίο ἔργο τοῦ «Εθνικοῦ Θεάτρου». Εἰκονίζονται—ἡ φωτογραφία εἶναι τοῦ Ἑλίου—ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς, ἡ Βάσω Μανωλίδου καὶ ἄλλα στελεχῆ τῆς ἐρμηνείας.

ΟΜΟΡΦΗ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ.

Silk Minute Make-up
Helena Rubinstein

(Πούδρα - Κρέμα στερεοποιημένη).

Τὸ SILK MINUTE MAKE-UP εἶναι μιὰ πραγματικὴ μεταξωτὴ πούδρα προσώπου, σὲ πολυτελεστάτη πουδριέρα. Παρασκευαζομένη ἀπὸ πραγματικὸ φυσικὸ μετάξι, ἀπορροφᾷ τὴν ἐπὶ πλέον ὕγρασία, δὲν ξηραίνεται, δὲν λασπώνει, καὶ ποτὲ δὲν κλείνει τοὺς πόρους. Ἡ ἐπιδερμίδα σας παραμένει μὰτ γιὰ πολλὰς ὥρες.

Ἐπάρχει σὲ 6 μοντέρνες ἀποχρώσεις.

Πωλεῖται εἰς τὰ Φαρμακεία καὶ Μυροπωλεῖα

HELENA RUBINSTEIN

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΜΗΤΣΟΣ & Κ. ΜΠΑΧΑΡΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3, ΤΗΛ. 27-502

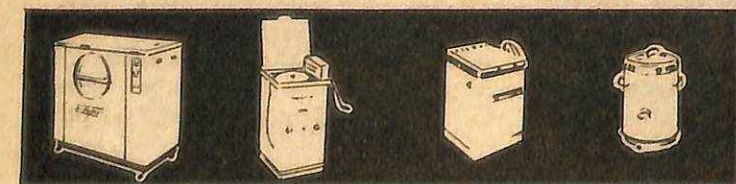
Πατώντας ἓνα κουμπί...
..... τὰ Ρούχα σας εἶναι
ἔτοιμα στὸ
ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟΝ
"ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ
ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΟΝ,"

AUTOMAT PLUS 4

SCHARPF

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ **SCHARPF**

Ἀποστέλλοντες τὸ παρὸν ἀπόκριμα εἰς τὴν Γεν. Ἀντιπροσωπείαν SCHARPF ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΟΥ ὁ λωθάνετε δωρεὰν ἀναλυτικὸν προσέκτους τοῦ AUTOMAT PLUS 4

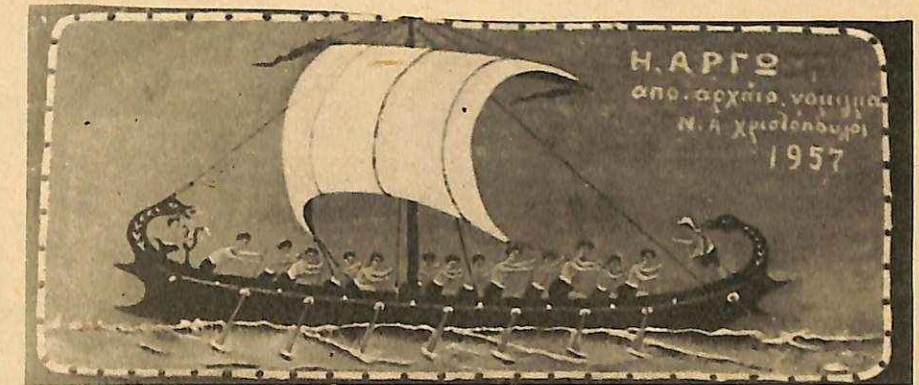
Ὁνοματ.
Ἀδρ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Δ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ, Ο.Ε.
ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 ΤΗΛ. 32-183

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΙ ΑΠΕΚΑΛΥΨΑΝ ΟΙ ΝΕΕΣ ΑΝΑΣΚΑΦΕΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΑΣΗΤΙΚΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

Η «ΑΡΓΩ» (άνω) και η «Γοργόνα» του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου» (δεξιά) - δυο πίνακες του έντοπιου λαϊκού ζωγράφου Νικολάου Χριστοπούλου.

Ο ΜΥΧΟΣ του Παγασητικού από τα ύψώματα του Πηλίου. Στόν κωνικό λόφο, που λέγεται 'Επισκοπή, πίστευαν ότι βρισκόταν η 'Ιωλκός. 'Αποδείχθηκε όμως ότι η πατρίδα του 'Ιάσωνος ήταν κτισμένη στη θέση του κάστρου Βόλου.

ΤΑΡΣΑΝΑΣ 'Η ΠΕΥΚΑΚΙΑ. ΕΔΩ - ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ - ΝΑΥΠΗΓΗΘΗΚΕ Η «ΑΡΓΩ»

Οι αρχαιολογικές έρευνες των τελευταίων χρόνων ενίσχυσαν την άποψη ότι οι μυθολογικές παραδόσεις της 'Ελλάδος ανταποκρίνονται σε πραγματικά γεγονότα και επιτρέπουν να αντιμετωπίζονται πλέον με μεγαλύτερη σοβαρότητα η τοιμηρή θεωρία, ότι το 'Ελληνικό 'Εθνος είχε αρχίσει να διαμορφώνεται, ως σύνολο φυλών που έπαισταν στην συγγένεια και στην ενότητά τους, πολλούς αιώνες πριν από την εκάθοδο των 'Ηρακλειδών.

Κοινοσσιαία σημασία για την έρευνα του προϊστορικού παρελθόντος της χώρας μας έχουν σήμερα οι διαπιστώσεις, που άρχισε να κάνει στην Θεσσαλία, από το 1958, η επιστημονική αποστολή του Γερμανικού 'Αρχαιολογικού 'Ινστιτούτου, την οποία διευθύνει ο καθηγητής Βλαδίμηρος Μιλότσιτς. Με τα ευρήματα της αποστολής αυτής έχουμε τώρα την πιο πρώιμη μωρτυρία για την παρουσία ανθρώπων στην ελληνική γη τουλάχιστον πριν από 100.000 χρόνια. Τα λίθινα εργαλεία της Παλαιολιθικής εποχής και τα οστά των μεγάλων ζώων, που είχαν φονεύσει οι κυνηγοί των Παλαιολιθικών χρόνων, βρέθηκαν από την Γερμανική 'Αρχαιολογική και Πολιαιοντολογική 'Αποστολή του καθηγητού Μιλότσιτς στην Θεσσαλία, κάτω από παχύτατα στρώματα άμμου λίμνης και έτσι έχουμε τώρα την επαλήθευση της πανάρχαιας κοσμογονικής παραδόσεως του 'Ακαταλυσμού, που αναφέρεται ότι συνέβη στα χρόνια του μυθικού βασιλιά της θεσσαλικής θβίας Δευκαλίωνος.

Ετσι άνετράπη έντελως η θεωρία ότι η 'Ελλάς δεν είχε κατοίκους κατά την Παλαιολιθική εποχή και ότι οι πρώτοι άνθρωποι έφθασαν στη χώρα μας από άλλες περιοχές και ότι το 'Εθνος μας διαμορφώθηκε μόνο από αέθλιδες.

'Απεδείχθη προσφάτως ότι η 'Ελλάς είχε κατοίκους κατά την Μεσολιθική περίοδο (που έμεσολάβησε μεταξύ Παλαιολιθικής και Νεολιθικής), ως και κατά την Νεώτερη, ακόμη και κατά την Μέση Παλαιολιθική περίοδο, τουλάχιστον από το 100.000 π.Χ.

Μεγάλου ενδιαφέροντος έρευνες για την Προκεραμεική περίοδο της Θεσσαλίας έκανε τελευταία και ο 'Ελλην αρχαιολόγος κ. Δημ. Θεοχάρης, ο οποίος, μεταξύ άλλων, διεπίστωσε ότι ο Νεολιθικός συνοικισμός του Σισκλου, που βρίσκεται νοτιοδυτικά του Βόλου, ύψηξε και κατά την Προκεραμεική περίοδο.

Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του κ. Θεοχάρη, κατά την Προκεραμεική περίοδο, που άρχισε περίπου από το 5.000 και έτελειωσε πριν από το 4.000 π.Χ., ιδρύθηκαν στην Θεσσαλία μόνιμοι συνοικισμοί μικρών οικημάτων που είναι μικρές καλύδες από χόρτα και κλαδιά και έχουν τα δάπεδά τους σκαμμένα μέσα στο έδαφος.

Κατά την Προκεραμεική περίοδο οι άνθρωποι δεν αποζούσαν μόνο από το κυνήγι και την συλλογή καρπών, αλλά και από την καλλιέργεια δημητριακών

καθώς και από την οικιακή κτηνοτροφία.

Μεγάλο ενδιαφέρον έχουν οι διαπιστώσεις που έκανε τελευταία ο κ. Θεοχάρης και για την σημασία του Παγασητικού κόλπου στην ανάπτυξη του Νεολιθικού πολιτισμού της Θεσσαλίας και αργότερα κατά την εποχή του Χαλκού στην άκμή της ναυτιλίας και στην εξάπλωση του 'Ελληνισμού έως τις άκτες της Μαύρης Θάλασσας.

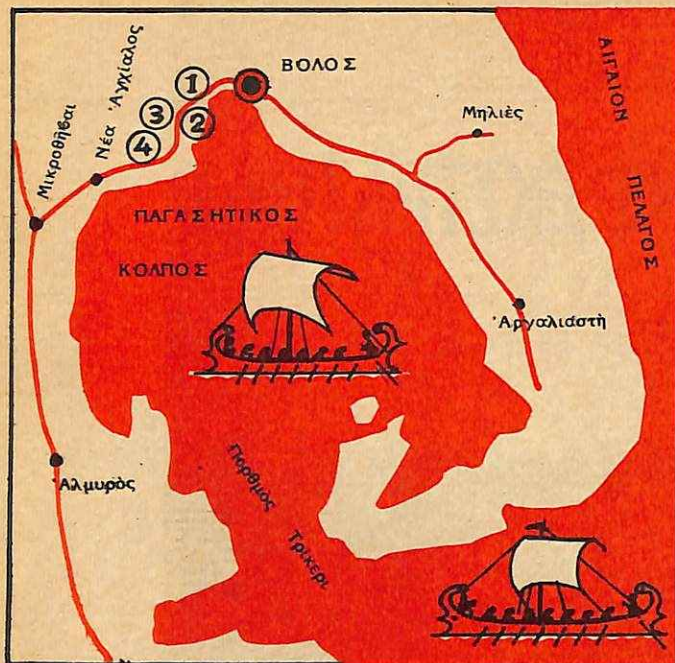
Κατά τον κ. Θεοχάρη, από την αούη των Νεολιθικών χρόνων, παρ' όλον ότι ο Νεολιθικός πολιτισμός της Θεσσαλίας είχε γεωργικό χαρακτήρα, έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του και η αλιεία ως πόρος ζωής για τους κατοίκους των παραλιακών συνοικισμών καθώς και η ναυτιλία ως μέσον επικοινωνίας και ανταλλαγής των αγαθών.

Ο κ. Θεοχάρης έχει έρευνήσει κατά τα τελευταία χρόνια διάφορες προϊστορικές παραλιακές θέσεις του Παγασητικού κόλπου και κατάληξε σε συμπέρασμα, που πρόκειται να αναπτύξει προσεχώς σε ιδιαίτερες μελέτες του, που θα δημοσιευθούν στο επιστημονικό περιοδικό της 'ΕΦ'Ελαρχαίου 'Εταιρίας Βόλου, που εκδίδεται από το 1958 με τον τίτλο 'Θεσσαλικά'.

Κοντά στον σιδηροδρομικό σταθμό του Βόλου αποκαλύπτονται τώρα από τον κ. Δ. Θεοχάρη και την σύζυγό του αρχαιολόγο κ. Μαρία Παπαδοπούλου - Θεοχάρη, χάρις στην ένίσχυση της 'Ελληνικής 'Αρχαιολογικής 'Εταιρίας 'Αθηνών και της 'Εφ'Ελαρχαίου 'Εταιρίας

ΠΑΛΙΟΣ ΝΑΥΠΗΓΟΣ στα Πευκάκια - την αρχαία Νήλεια, όπου κατά τον Στράβωνα ναυπηγήθηκε η «Αργώ», την 2η π.Χ. χιλιετηρίδα - ο Νικόλαος Χριστόπουλος ασχολείται σήμερα στο σπίτι του - πλάι στο ανάκτορο του Νηλέα - με τη ζωγραφική. Καράβια, σαν και κείνα που έφτιαχνε όταν διηύθυνε το ναυπηγείο του, και διάφορα μυθολογικά θέματα επανέρχονται στους πίνακές του.

↑ **ΚΟΙΤΙΣ** του Νεολιθικού πολιτισμού της Θεσσαλίας και της μετέπειτα δημιουργίας της ναυτιλίας στην εποχή του Χαλκού, τα παράλια του Παγασητικού αποκαλύπτουν στην αρχαιολογική σκαπάνη πολύτιμες μαρτυρίες. Σημειώνονται: 1. Η Ίωλκος, μέσα στο Βόλο, στη θέση του κάστρου. 2. Η Νήλεια, όπου τελευταία ανακαλύφθηκαν τα ανάκτορα του Νηλέως. 3. Η Δημητριάς, την οποία ίδρυσε ο Δημήτριος ο Πολιορκητής. 4. Αί Παγασαί.

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Βόλου, τα ερείπια των ανακτόρων της Ίωλκου, ενώ πολύ κοντά στον Βόλο είχαν άκμασει μεταξύ άλλων κατά τους Νεολιθικούς χρόνους το Σέσκλον και το Διμήνιον και αργότερα οι Παγασαί, η Μαγνησία, η Δημητριάς και η Νήλεια.

Με τις ανασκαφές του κ. Δ. Θεοχάρη στην Νήλεια, επάνω στην χερσόνησο «Ταρσανά» — «Πευκιά» διαπιστώθηκε ότι συννοικισμός στη θέση της είχε ιδρυθεί κατά την Νεώτερη Νεολιθική περίοδο. Οι ανασκαφές απέδειξαν επίσης ότι η Νήλεια είχε άκμασει σε όλη τη διάρκεια της εποχής του Χαλκού και ότι κατεστράφη πριν από το τέλος της Μυκηναϊκής περιόδου.

Κατά τον κ. Θεοχάρη, η Νήλεια είχε ιδιαίτερη σημασία για την ναυσιπλοΐα των χρόνων εκείνων και υπήρξε κατά τους Νεολιθικούς χρόνους το επίγειο του Διμήνιου, το οποίο απέχει από την παραλία του μυκού του Παγασητικού κόλπου τριάντισι χιλιάμετρα. Η θέση της Νήλειας, κατά τον διευθυντή των ανασκαφών, υπερέχει σε ναυτικά πλεονεκτήματα από κάθε άλλη θέση του εσωτέρου μυκού του Παγασητικού κόλπου και προφανώς για τον λόγο αυτό υπήρξε κατά τους Μυκηναϊκούς χρόνους το κυριότερο «έμπορειον» από το οποίο διεκομίζοντο στο εσωτερικό της Θεσσαλίας τα προϊόντα του Νότου.

Η περιοχή της Νήλειας εκτιμήθηκε αργότερα από τους Μακεδόνες βασιλείς και χρησιμοποιήθηκε ως ναύσταθμος του μακεδονικού στόλου, όπως αναφέρει ο γεωγράφος Στράβων (9,5, σ.436). Χτισθηκε τότε από τον Δημήτριο τον Πολιορκητή η πόλη Δημητριάς, που απέκτησε τείχος μήκους 8 χιλμ.

Με τις τελευταίες ανασκαφές του κ. Θεοχάρη διαπιστώθηκε ότι ο συννοικισμός της Νήλειας είχε ιδρυθεί από τα χρόνια της νεώτερης Νεολιθικής εποχής περί το 3.000 π.Χ.

Οι ανασκαφές έγιναν κυρίως σε δύο ταμεία της εκτάσεως, που έχει σχήμα χερσονήσου. Ο ένας από αυτούς θρίσκεται πάνω από τις εγκαταστάσεις του σύγχρονου «ταρσανά» και απεικονίζει μεγάλο πολυτελές ανάκτορο με τοίχους πάχους 1,30μ. Στα πατώματα του κτιρίου αυτού δόθηκαν άσθονα κεραμικά είδη του 13ου π.Χ. αιώνα («Υστεροελλαδικής 3Α περιόδου»), που επιτρέπουν την υπόθεση ότι ανήκουν στο ανάκτορο του επώνυμου ήρωος της Νήλειας Νηλέως.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στην θέση που έγιναν οι ανασκαφές της Νήλειας, είχαν υποστηρίξει προ καιρού ο Απ. Αθανασόπουλος και ο Φρειδερίκος Στατίν, ότι έναυπηγήθη το πλοίο, με το οποίο οι Άργοναυτές έπλευσαν έως την Κολχίδα του Εύξεινου Πόντου.

Κατά σύμπτωση στο σημείο όπου ο γεωγράφος Στράβων αναφέρει ότι έναυπηγήθη η «Αργώ», λειτουργεί και σήμερα ναυπηγείο, που κατασκευάζει ύφαια μικρά πλοία. Το σύγχρονο ναυπηγείο είχε διευθυντή επί πολλά χρόνια τον κ. Νικόλαο Χριστόπουλο, ο οποίος, απόμαχος τώρα, αφού έδωσε και εκληρόνησε την ναυπηγική τέχνη σε νεώτερούς του, εξακολουθεί να μένει με τους απογόνους του σε ένα σπίτι κοντά στον «ταρσανά» και να ζωγραφίζει διαρκώς την «Αργώ» με τους Άργοναυτές, την Γοργόνα αδελφή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και διάφορα πλοία όλων των τύπων που συνήθιζε να ναυπηγεί επί πολλές δεκαετίες έως ότου τον έρθηκαν τα γηρατιά.

Με τις εκδηλώσεις λαϊκής τέχνης του ζωγράφου της Νήλειας και με την λειτουργία του ναυπηγείου — Ταρσανά της θέσεως αυτής, συνδέονται οι εκδηλώσεις της εποχής μας με την πιο ένδοξη προσπάθεια που έσημειώθη στους πανάρχαιους χρόνους στον μυκό του Παγασητικού κόλπου με την ναυπήγησή της ποντοπόρου «Αργούς» και την πανελλήνια Άργοναυτική εκστρατεία, που κατά τον ποιητή Πίνδαρο υπήρξε «άρχη ναυτιλίας».

Εν τώ μεταξύ συνεχίζεται η ανασκαφική έρευνα του λόφου της Άρχαιας Ίωλκου, που απέχει σήμερα από την θάλασσα περί τα 300 μέτρα, ενώ κατά τους προϊστορικούς αιώνες έβρισκταν πολύ κοντά στην παραλία του Παγασητικού κόλπου. Στα ερείπια του λόφου αυτού, που είναι γνωστός ως Κάστρο των Αγίων Θεοδώρων, ο κ. Θεοχάρης επιδιώκει με τις ανασκαφές του να διαλευκάνει το μυστήριο που καλύπτει τα ανάκτορα του βασιλιά της Ίωλκου Πελίου, ο οποίος διοργάνωσε την Άργοναυτική εκστρατεία, στέλνοντας από τον Παγασητικό κόλπο στην ανατολικότερη άκρη του τότε γνωστού κόσμου την «Αργώ» με τον άνεμό του Ίάσονα και ανοίγοντας γιγαίους δόλους στους Έλληνες πόν θαλάσσιο δράμο του Εύξεινου Πόντου.

Κείμενο και φωτογραφίες
ΜΙΑΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ-ΙΔΗ

ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ αποφάσισε να ξεχάσει τη θλίψη της η Μπεττίνα. Ο σίκος που φέρει τ' όνομά της έκανε μ' επιτυχία την πρώτη επίδειξη μόδας.

Η ΤΕΩΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ των παρισινών μαννεκέν εξακολουθεί να διατηρή το γόητρό της στους κύκλους των συναδέλφων. Μία ανθοδέσμη από μια νεοσσο — φόρος τιμής στη μεγάλη παλαίμαχο.

ΑΠΟ ΕΔΩ κ' έμπρός —λένε πολλοί— τα κομψότερα τρικό του κόσμου θα φέρουν τη φίρμα «Μπεττίνα».

Μετά τον θάνατο του Άλφ Χάν, όλοι νόμιζαν ότι θα έσθηνε πιά και το όνομα της Μπεττίνας από τη δημοσιότητα. Προς γενική δόξα, κατάπληξη συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Πάντοτε κομψή, αν και αρκετά γερασμένη, η άλλοτε άκτινοβολούσα βασίλισσα των παρισινών μαννεκέν εξακολουθεί να γοητεύει με την παρουσία της τους καλλιτεχνικούς κύκλους και να οδηγεί, έσω και από τα παρασκήνια, τη μόδα. Ένεργητική, ακούραστη και με άνεπτυγμένη διάθεση του σέξ — απλή, η έκατομμυριοχός άτυχη «μνηστή» του Άλφ Χάν αποφάσισε να εργασθί για να ξεχάσει.

Άργά πιά για να επανεμφανισθί σαν μαννεκέν και ναυρί έως ακόμη για να βγί στο θέατρο (λέγεται ότι άρχισε ν' ακολουθί ήδη μαθήματα υποκριτικής), σκέφθηκε ν' αφιερω-

θί έμέσως και στις δύο αγαπημένες της ασχολίες.

Σ τον τομέα της μόδας άνοιξε δικό της σίκο, τα μοντέλα του οποίου σχεδιάζει μόνη της. Η φίρμα «Μπεττίνα» γρήγορα έντυπώσισε τις κομψές Παριζιάνες. Σπασιατέ του σίκου: Τά τρικό. Σ ήμα κατατεθέν: Τά διακριτικά σκούρα χρώματα και τ' ακριβή ύφασματα (άγγλικό κοσμήρι 100%, κομψό στη φυσική του άπόχρωση, φυσική μετάξα κλπ.). Όσο για το θέατρο, έγινε θεατρική παραγωγός και βοηθός της καλλιτεχνικής διεύθυνσεως ενός γνωστού παρισινού θεάτρου.

Σ σχέδια για το μέλλον: —Δεν κάνω πιά σχέδια και όνειρα, έπες η ίδια γελώντας μελαγχολικά. Μοφ φέρουν γρουσουζιά...

Η Ζωή μας

Έξ' Ονου πατρός...

♦ Στην Μεγάλη Παρέλαση σ' αναζήτηση, σύντροφε πιστέ των Μεγάλων Ώρων.

♦ Δεν σέ βρήκα.

♦ Δεν σ' είδα κ' αν να περπατάς, συμβολικά μοναχικός, μπροστά από κάποιο Σύνταγμα, όπως γίνεται σ' άλλες χώρες με παράδοση: Τράγοι, σκυλιά, ζέβρες, στροντοκάμηλοι ἀπολαμβάνουν συχνά τιμών σιραιωτικών, γιατί είναι τάχα «μασκότι» και φέρουν γούρι.

♦ Έσύ, φίλε βουδέ, δεν ήσουν μονάχα μιά «μασκότι». Ήσουν η ίδια η ζωή μας. Και, μέσα στις τόσες φουρτούνες και σκοτεινές δλων αυτών των είκοσι χρόνων, κανείς δεν σκέφτηκε να σου στήση ένα μικρό μνημείο, έτσι για ανάμνηση.

♦ Κρίμα.

♦ Ήσουν φτιαγμένος για Μνημείο...

♦ Τα μεγάλα σου μάτια, μυγδαλάτα, μεγαλοχολικά. Τα μεγάλα σου αυτιά, τριχωτά, στητά, τρεμάμενα, σέ διαρκή άμυνα απέναντι στα ένοχλητικά ζωύφια του δονού. Το κορμί σου, τιτάνειο: κάθε τόσο λές και σωνόταν ή ικμάδα του και ρούφαγες δύναμη απ' το ίδιο το χρώμα — μ' ένα κλώτσιμα, μ' ένα χρεμέτισμα...

♦ Ή σωστή σου κρίση, μέσα στην άξενη νύχτα της χειμωνιάτικης Αλβανίας: κανένα παραπάτημα, κανένα στροβοπάτημα, κανένα λοξοδρομία. Είναι τόσο πειθαρχημένο μέσα στο αίμα σου το θηλυκό στοιχείο, που ποτέ δεν κυριαρχεί. Είναι πλασμένος οδδέτερος και γι' αυτό πεισματάρης...

♦ Σε πρωτογέννησε μιά παράβαση και φέρεις περήφανα το στίγμα της άμαρτίας:

«Τόν νόμον σου φυλάσσει, τα κτήρη σου ού κατοχύνεις έτεροζύγω...».

♦ Μά ποιος σκέφτηκε ποτέ πως τα πάθη των άλλων ζωντανών ιθαγενούνται εύκολότερα από τα πάθη των ανθρώπων;

♦ «Νόθος ο γνήσιος» — τί αληθινή, τί περιλάμπρη περιεφραλαία μέσ' στην εξέλιξη των περιποδακτύλων! Στην μελανή σου ράχη έφερες κάποτε τόν Άβεσσαλώμ, τόν Σολομώντα, τούς θησανρούς του Δαρείου. Άργυρά σανδάλια σου φόρεσε ο Νέρων, και ού έσυχες, τιμητικά, την σορά της Άγριππίνας.

♦ Ήσουν ένα τιμημένο ζωντανό...

♦ Κ' ύστερα, κάποτε, ήχρήσανε τα σείστρα

του πολέμου κ' έξωσες τ' άρματα γύρω στη γερή σου ραχοκοκαλιά. Σπλαχνικό το χιόνι σέ δρόμισε στη δίψα σου, σπλαχνικό το χιόνι σέ τύλιξε στη θανά σου. Όταν, στο πείσμα των κανονιών, ανθίσανε οι πρώτες παπαρούνες, στην Τρεμπεσίνα, στο Τομόρι, στο Ροντιέν, καθρεφτίστηκαν πρώτα πάνω στην παγωμένη ματιά σου.

♦ Την ταφή των δσήμων ήρώων την φροντίζει ο Καιρός...

♦ Ήσουν «δοτέν» από φύση και ποιητής από παράδοση. Σε καμμά στιγμή δεν έχρειάστηκε ή δία να σέ πείση να πιάς πιά μπροστά. Είχες μάθει να στυλώνης τα πόδια στη δία...

♦ Υπήρξες επιροπής στην καλλιέπεια, όσο ελάχιστοι μή «γ ν ή σ ι ο υ» συγγενείς σου του Κεντρικού Τετραγώνου. Προχωρούσες μέσα στη νύχτα ακούγοντας — κ' ήταν μεγάλες, δδνηρά άτέλειωτες οι νύχτες της πορείας αιά μονοπάτια της Αλβανίας.

♦ Ήσουν άλλεργικός στον Σέλλει, ένθουσιόδης στην «Αμοργό» του Νίκου Γκάτσου, άπαθής στον Έλύτη, θανμαστής του Ρεμπώ. Και μιάν αδηγή, αδηγή θεών, χρυσοφοκίτρινη, σάν είδες άντικρύ, εκεί κάτω, κάποιον ποταμό, σταμάτησες ξαφνικά και περίμενες. Περίμενες ν' ακούσης Ούίλλιαμ Μπλέηκ:

«...φέρτε δοξάρι από χρυσό, φέρτε σάιτες για τόν Πόδο...

Μερίοστε σύγνεφα να βγή σ' άρμα φωτιάς ο Ήλιος...».

♦ Μά δεν ήρθε ο ήλιος στο άρμα της φωτιάς κείνο το πρωινό. Ήρθε ο χαλασμός... Το ποτάμι ήπιε σάν άχρ το στεγνό σου χρεμέτισμα και τα δυό μπροστινά σου πόδια λυγίσανε σ' ένα γονάτισμα, σάν μιά σεμνή, ινδική αποδοχή του θανάτου...

♦ Φτωχέ μου Ήμιονε, Πηνειέ, ο άσπρισμένος πιά σκελετός σου ταξιδεύει μέσα στην εικοσάχρονη συννεφιά των αναμνήσεων κ' έρχεται έπιμονα να ζητήσει κι αυτός μιά θέση μικρή στα μεγάλα μανσολεία της Μνήμης.

Index

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ

Συνέχεια από σελ. 29

Η τραμοκρατική επίθεση, οι θανάσιμοι και τα πρωτοφανούς αγριότητας γεγονότα της 5ης και 6ης Σεπτεμβρίου 1955 έναντι των Έλλήνων της Κωνσταντινουπόλεως και της Σμύρνης απέτελεσαν το δεύτερο θέμα της δίκης, το οποίο απέκλυσε τις πολιτικές μεθόδους του παλιού καθεστώτος απέναντι των έσωτερικών και των εξωτερικών προδλημάτων της Τουρκίας.

Ο Μπαγιάρ άπολογούμενος είπε ότι ως πρόεδρος είναι άνεύθυνος για τις πράξεις τις κυβερνήσεώς του και ότι δεν γνωρίζει τίποτα επί της υποθέσεως. Όταν, είπε, εκείνο το μεσημέρι έκαναν περίπατο στην Πόλη μαζί με τόν Μεντερές και είδαν τις συγκεντρώσεις, ο πρώην πρωθυπουργός του είπε: «Δεν είναι τίποτα, οι άνθρωποι πίνουν και κουθεντιάζουν». Και ο άπολογισμός της ήσυχης αυτής συζητήσεως ήταν 3 φόντοι και 30 τραυματισμοί Έλλήνων, ή λεηλασία και ή πυρπόληση 73 εκκλησιών, 2 μοναστηριών, ενός εργοστασίου και 5.538 καταστημάτων και σπιτιών που άνήκαν σέ Έλληνες.

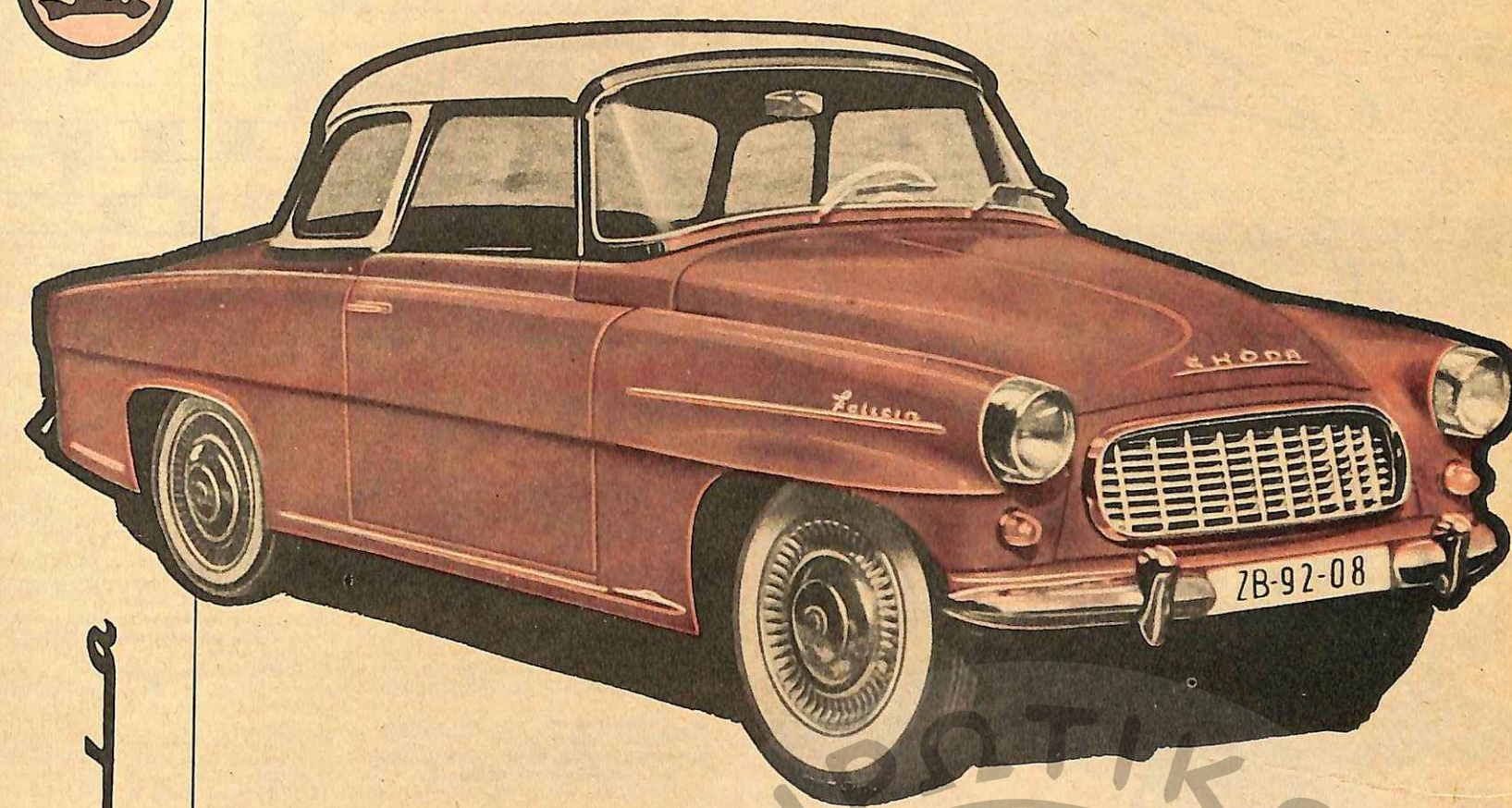
Ο Μεντερές δικαιολόγησε την πολιτική του επί του κυπριακού και άναφερόμενος στην οργάνωση «Η Κύπρος είναι τουρκική» δήλωσε ότι ήταν άνάγκη να δοθή ένα μάθημα στον Μακάριο. Όταν ο πρόεδρος του δικαστηρίου τόν έρώτησε γιατί συνέλαβε πολιτικούς άντιπάλους του, άπάντησε: «Γιατίς όλντού» (έγινε λάθος). Για τις άλλες κατηγορίες, ότι έξήψε σκοτώμας τα πνεύματα του όχλου και ότι ή έδωση για την έκρηξη της δάμσας στη Θεσσαλονίκη μετεδόθη ως σύνθημα από το ραδιόφωνο για να άποτελέσει τόν έναυσμα των ταραχών, ο Μεντερές είπε ότι δεν έχει ιδέα και ότι όλα αυτά είναι κατηγορίες των Έλλήνων τις οποίες υιοθετεί το δικαστήριο. Και όταν διαβάστηκε ή έπιστολή του πατριάρχου Άθηνανόρα για τα γεγονότα, ο Μεντερές έφώνασε: «Ποιος είναι ο Πατριάρχης; Ένας άν. θρώπος που μαζεύει χρήματα για να τα στείλλη στην Κύπρο. Τόν πιστεύετε;». Και σέ άλλο σημείο της άπολογίας του είπε: «Θύμωσε ή τουρκική νεολαία και... Έγώ έδωσα άδεια για μιά μικρή συγκέντρωση διαμαρτυρίας, αλλά μεγάλωσε...».

Αν και οι κατηγορούμενοι άρνήθηκαν κάθε σχέση ή συνάφεια με τα γεγονότα, ή διαδικασία απέδειξε ότι το κατηγορητήριο πλησίαζε περισσότερο προς την αλήθεια. Άλιες ημέρες πριν από τα γεγονότα, ο Μεντερές έκάλεσε τόν δημοσιογράφο Χικμέτ Μπίλ, πρόεδρο του σωματείου «Η Κύπρος είναι τουρκική» και του έδωσε 5.000 λίρες και την έντολή να οργάνωση με τα χρήματα αυτά θορυβώδες όλοκρατικό συλλαλητήριο.

Και ή διαταγή έτετελέσθη: Συγκεντρώθηκαν άμέσως όμάδες από μέθους άχθοφόρους, λεμβούχους και άλλα έπικίνδυνα στοιχεία, τα όποια έξωπλισθηκαν με τα κατάλληλα για την έπιχείρηση μέσα. Άναφέρεται επίσης ότι στις θανάσιμες έκδηλώσεις συμμετείχαν και 250 περίπου άστυνομικοί με πολιτική περιβολή.

Ως πρωταγωνιστής και οργανωτής του σχεδίου φέρεται ο πρώην ύπουργός των Έσωτερικών Γεντίκ, ο όποιος αυτοκτόνησε μετά τη σύλληψή του, ενώ έμπνευστής της όλης έπιχειρήσεως ήταν ο Ζορλού. Αύτός λέγεται ότι τηλεγράφησε από το Λονδίνο στον Μεντερές ότι θα ήταν σκόπιμες μερικές έκδηλώσεις του πλήθους έναντι των Έλλήνων, γιατί τούτο θα έπρεζε, κατά την γνώμη του, εθνικά τη διάσκεψη του Λονδίνου. Πρόσθετε μάλιστα ότι κάτι παρόμοιο θα άποτελούσε έπιθυμία και των Άγγλων. Για να ένίσχυση τη θέση του στη διάσκεψη, ο Ζορλού ώργάνωσε και άνθελληνικό συλλαλητήριο στο Λονδίνο. Έπίσης, μετά την έπιχείρηση της Κωνσταντινουπόλεως, ο Μπαγιάρ και ο Μεντερές τηλεγράφησαν στον Ζορλού ότι το συλλαλητήριο ώργανώθηκε και πραγματοποιήθηκε με άπόλυτη έπιτυχία.

Έξακολουδεί να έρχεται πρώτο στο πανελλήνιο ένδιαφέρον γιατί ...

... μένει πάντα ΠΡΩΤΟ

- σέ εμφάνισι
- σέ οικονομία καυσίμων
- σέ χαμηλό κόστος (και με είσφορά μόνον 15.000 Δρχ.)

ΕΞΥΠ

ΣΚΟΔΑ

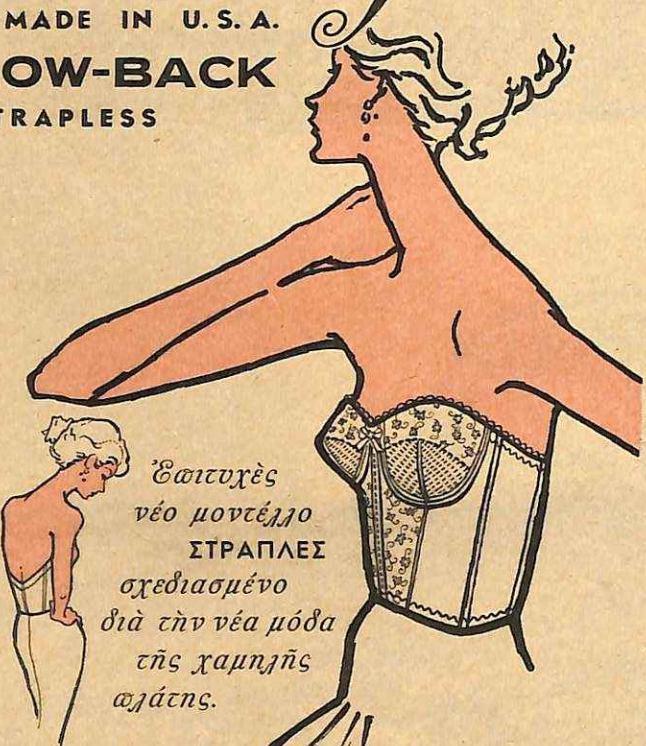
Άποκλειστικός Άντιπρόσωπος - Είσαγωγέας "Κ.Ε.Τ.Α.Μ.", Ε.Π.Ε.

ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 14 • ΤΗΛ. 90-753 & 90-647

maidenform

MADE IN U.S.A.

LOW-BACK
STRAPLESS

Επιτυχές
νέο μοντέλλο
ΣΤΡΑΠΛΕΣ
σχεδιασμένο
διὰ τὴν νέα μόδα
τῆς χαμηλῆς
αἰτίας.

ΠΕΛΛΗΝΕ ΛΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ

delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

ΤΑ ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ

σας προσφέρουν
τὴν πιὸ ὑγιεινὴ, κα-
θαρή καὶ οικονομι-
κὴ θέρμανσι.

★ Τὰ ἀερόθερμα ΚΡΕΣΚΥ δὲν ἔχουν
καμίαν σχέσιν μὲ τὴς θερμάστρες
πετρελαίου. Λειτουργοῦν μὲ πρ-
αγματικὸν καυστήρα, χάρις στὸν ὁποῖον ἐπιτυγχάνεται
τελεία καύσις τοῦ ἀκαθάρτου πετρελαίου, γι' αὐτὸ καὶ
δὲν καπνίζουν. Θερμαίνουν διὰ κυκλοφορίας θερμοῦ
ἀέρος καὶ ὄχι δι' ἀκτινοβολίας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: **Γ. Π. ΓΟΥΝΑΡΑΣ**
ΟΔΟΣ ΚΑΡΥΤΣΗ 1 - ΤΗΛ 35.552 - 23.185 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

Σταυρόλεξο

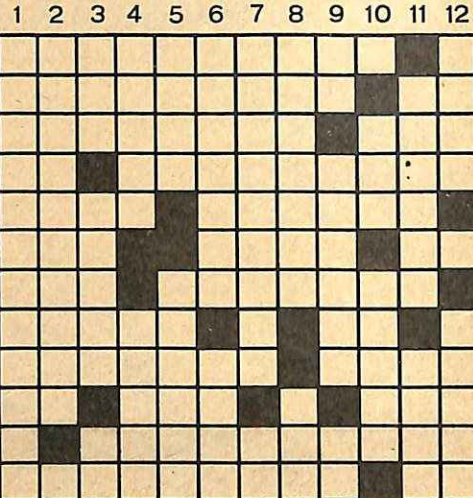

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Βρετανικὴ νῆσος ἔ-
ναντι τῆς Ταγκανίκας
(γεν.).
2. Μέρος τῆς σαγῆς τοῦ
ἀλόγου, ποὺ συγκρα-
τεῖ τὸ ἐφίππιον (γε-
νική) — Ἀρθρον.
3. "Ενας μεγάλος θρη-
σκευτικὸς μεταρρυθμι-
στὴς (γεν.) — Ἀρχαί-
ον ἐπιτατικὸν μόριον.
4. Αὐτὸς ὁ Λουδοβίκος
εἶπε τό: «Τὸ κράτος
εἶμαι ἐγώ» — Ἐπιφα-
νὴς Ρώσος συγγραφεὺς,
ἐνάρθρως (1826 - 99).
5. "Οπερέττα τοῦ Φ. Λέ-
χαρ (γενική) — "Ενας
ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέ-
ρους ποταμοὺς τοῦ κό-
σμου.
6. Τέως ὑπουργεῖον —
"Αρχαιοτάτη φαραωνι-
κὴ πόλις, ἡ Λατόπο-
λις τῶν ἀρχαίων
"Ανθ.
7. "Απὸ αὐτὴν ζοῦμε —
Μαγειρικὸν σκεῦος ἢ
γενική (καθαρ.).
8. Μαῦρο ὕψωμα (δημοτ.) — "Αν-
τιστροφή ἄρθρου.
9. Τέτιες μεταβολὲς ζητοῦν οἱ ρι-
ζοπάσται (δημοτ.) — Τὴν ἔχουν
τὰ πολὺ μεγάλα κτίρια τῶν "Α-
θηνῶν.
10. Συνδεοῦσιν συχνὰ ὀνόματα παλαι-
ῶν στρατιωτικῶν — Σκανδινα-
δικὴ θεοτὴς — Σ' αὐτὸν τὸν αἰ-
ῶνα πέθανε ὁ Ντὰ Βίντσι.
11. Πορτογαλικὴ ἀποικία τῆς ΝΑ "Α-
φρικῆς (γεν.).
12. "Άγιος τῆς "Ορθοδόξου καὶ Κα-
θολικῆς "Εκκλησίας, ἐνάρθρως —
Νότα.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τὸ ὀνοματεπώνυμον γνωστῆς Γαλ-
λίδος ἡθοποιῦ τοῦ κινηματογράφου.
2. "Υπάρχουν σὲ ὅλα τὰ μεγάλα
γῆπεδα ποδοσφαίρου.
3. «Ὁζώ... καὶ πέρα δρέχει», λέει
μία παροιμία ἐπὶ ἀδιαφορίας —
"Ιστορικὴ πόλις τῆς Νοτιοῦσα-

4. Εὐφραντικὸν ποτὸν — Γνωστὴ
εἰς παλαιούς στρατιωτικοὺς μὰς
νοτιοσλαβικὴ πόλις.
5. Κοινὴ ὀνομασία τοῦ ποταμοῦ Εὐ-
ράτα — Συμπεραίνω.
6. "Ερείπιον κτιρίου (ἱδωμ. τουρκ.)
— Τόσους νομοὺς ἔχει ἡ Εὐδοία.
7. Φλύαρος, πολὺλογος (ἀρχ.) —
Νότα.
8. Εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ὑπαλλήλων... —
Τοπωνύμιον τουρκικόν, σημαίνει
πεδιάς (ἀντιστρ.).
9. Γενικὴ ἀναφορικὴς ἀντανουμίας —
"Εξανθηματικὴ νύσος (γεν.) —
Νημάτιον.
10. "Επαυσε νὰ εἶναι μονὰς (ἀντι-
στρόφως) — Συνθέτης ποὺ προ-
έφερε πολλὰ στὸ ἑλληνικὸ τρα-
γούδι.
11. Τραυματισμός — Γενικὴ ἀντα-
νουμίας ἀλλὰ καί... ἔντομον, ἐνάρ-
θρως.
12. "Αγγλικὸ μαχαίρι... — Κίτ!

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ἄσκησις τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

"Αρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὀριζον-
τίως, καθεῶς ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσετε τώρα τὴ λέξι, ποὺ
βρῆκατε καὶ σῆψατε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα, ποὺ μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιάν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν δύο γραμμῶν
μετρήσετε 1 βαθμὸν.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 3 γραμμῶν
μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 4 γραμμῶν
μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 5 γραμμῶν
μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 6 γραμμῶν
μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 7 γραμμῶν
μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 8 γραμμῶν
μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 9 γραμμῶν
μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ καθὲ λέξι τῶν 10 γραμμῶν
μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ καθὲ
πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολον τῶν
βαθμῶν ποὺ μπορεῖτε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 28 Ὀκτωβ. ἕως 3 Νοεμ. 1960

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
Οἱ συνήθειές σας θὰ σὰς παρασύρουν σὲ λάθη, ποὺ δὲν πρέπει νὰ
γίνωνται ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς δικῆς σας πείρας καὶ κοινωνικῆς θέ-
σεως. Προσέξτε τὴς ἐκφράσεις σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀρ. 2.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
Οἱ πιὸ ἀπίθανες ἐξελίξεις θὰ ἐπηρεάσουν καταστρεπτικὰ τὰ σχέ-
δια ποὺ εἶχατε γιὰ τὴς ἐπαγγελματικῆς καὶ οἰκογενειακῆς σας
ὑποθέσεις. Θάρρος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου
Θὰ προσπαθήσουν νὰ σὰς παρασύρουν σὲ μιὰ παγίδα. Προσέξτε
νὰ μὴν πέσετε θύμα τῆς πλεκτηνῆς ποὺ σὰς ἔχουν στήσει ἀπὸ και-
ρὸ. Συντονισθῆτε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου
Τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως πρέπει νὰ δοθῇ ἀπὸ τὸ ἐχθρικό πεδίο.
Μὴν παρασυρῆτε ἀπὸ τὸν εὐξέπτο χαρακτήρα σας καὶ προκαλέ-
σετε ἐσεῖς τὴν ἀρχή. Θάρρος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 9.

ΛΕΩΝ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου
Ἔχετε ἀδιαφορήσει ὑπερβολικὰ γιὰ ὀρισμένα ἐπαγγελματικὰ σας
ζητήματα, ποὺ χρειάζονται μεγαλύτερη προσοχὴ καὶ προσπάθεια
ἐκ μέρους σας. Ἐκουρασθῆτε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀρ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σ'ρίου
Οἱ ἐγωιστικῆς σας διαθέσεις θὰ σὰς φέρουν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ
ἀντιμέτωπο μὲ τὴν ἀποτυχίαν. Χρειάζεται κουράγιο γιὰ νὰ ἀντι-
μετωπίσετε τὴν κατάστασιν. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 3.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σ'βρίου-22 Ὀκτωβ.
Θὰ πάρετε κάποιο γράμμα ποὺ θὰ σὰς δώσῃ σέ σκέψεις γιὰ τὴν
τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ φιλικὸ σας πρόσωπο στὴν ἐκδασὴ κοινῆς
ὑποθέσεως. Σκεφθῆτε πολὺ. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 1.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Ν'ρίου
Τὸ λάθος σας ἦταν ὅτι πιστεύατε ἀπόλυτα ἐναντὶ ἀνθρώπου ποὺ
σὰς εἶχε ἀπατήσῃ καὶ στὸ παρελθόν. Μὴ χαλάσετε τὰ πράγματα
περισσότερο. Συγκεντρωθῆτε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 8.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου
Οἱ συμβουλές ποὺ θὰ σὰς δώσουν δὲν ἀποβλέπουν παρὰ στὴν ὀ-
λοκληρωτικὴ καταστροφὴ τοῦ ζητήματος ποὺ σὰς ἀπασχολεῖ. Μὴν
πέσετε στὴν παγίδα. Θάρρος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δ'ρίου-19 Ἰαν.
Οἱ συνήθειές σας σὰς παρασύρουν σὲ ἀνεπαισθητὰ λάθη ποὺ θὰ
σὰς στενοχωρήσουν πολὺ. Ζητήστε τὴν βοήθειαν ἀνθρώπου ποὺ σὰς
εἶχε σταθῇ καὶ στὸ παρελθόν. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 4.

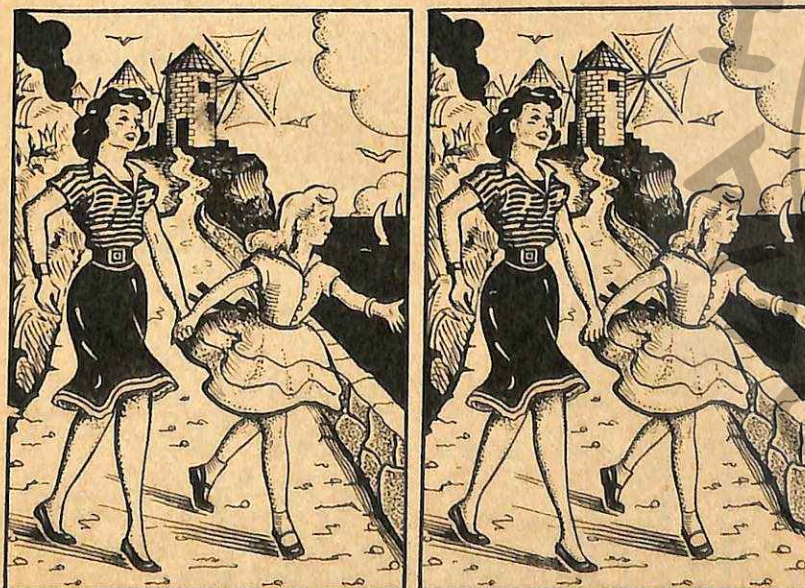

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φ'ρίου
Μὴ σταματήσετε πρὸ οὐδενός. Τὰ ἐμπόδια εἶναι βαλὰ ἀπὸ ἀνθρώ-
πους ποὺ δὲν θέλουν ν' ἀναδειχθῇτε καὶ νὰ προκόψετε στὴ ζωὴ ἔ-
χετε τὸ δικίον μὲ τὸ μέρος σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 7.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου
Περάσατε τὸ σπάδιο τῶν προσπαθειῶν. Τώρα πρέπει νὰ δεῖξετε
ὅλες σας τὴς ἱκανότητές σὲ μιὰ θεαματικὴ χειρωνακία, ποὺ θὰ
σὰς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 11.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 11 σημεῖα. Μπορεῖτε
νὰ τὰ βρῆτε;

Λύσεις σελ. 82.

Ἄσκησις τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Καφὲς ἐσπρέσσο!
Γι' αὐτοὺς, ποὺ ξέρουν
τὴ γοητεία τῆς γεύσεως...

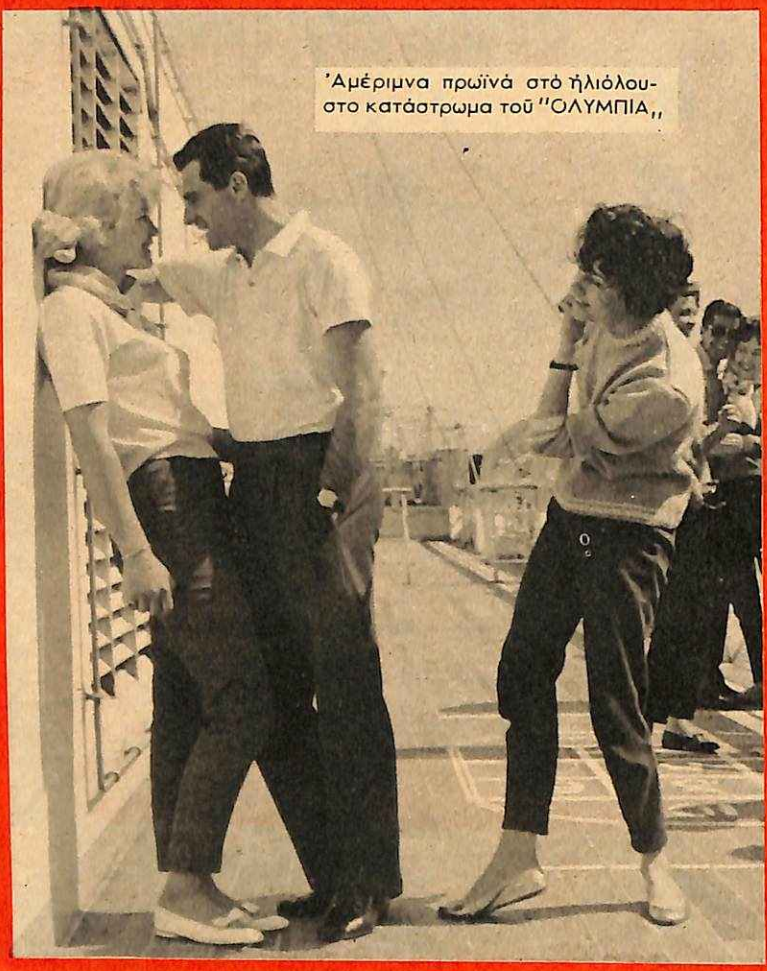
BRAND

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Ταξιδεύετε με τό άδύγκριτον Υ/Π "Ολυμπία"

23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ

Άμέριμνα πρῶνά στο ήλιόλουστο κατάστρωμα του "ΟΛΥΜΠΙΑ,"

Τό 'Υπερωκεάνιον "ΟΛΥΜΠΙΑ" προσφέρει σέ όλους άνεξαιρέτως τούς επιβάτας του πρωτοφανείς άνέσεις και πολυτέλειαν.

Άπευθυνθήτε εϊς τόν ταξιδιωτικόν πράκτορα τής προτιμήσεώς σας
ΓΕΝ. ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΨΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

GREEK LINE

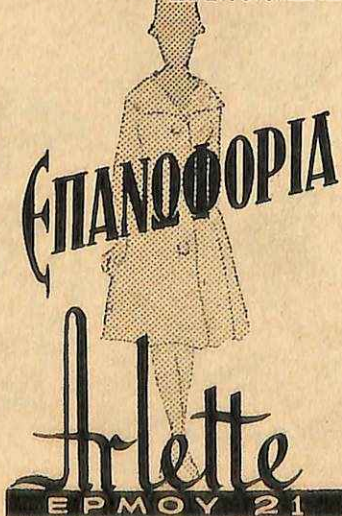

ΟΛΑ ΤΑ ΞΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ & ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΝΑ ΜΑΖΑΡΑΚΗ & ΣΙΑ
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4
ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ — ΤΗΛ. 21.976

ΔΙΣΚΟΙ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΙ
ΞΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ
ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΝΑ ΜΑΖΑΡΑΚΗ & ΣΙΑ
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 4
ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ — ΤΗΛ. 21.976

ΔΙΑ ΝΕΑΡΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Έδω
κι'
Έκει

■ ■ ΣΤΗ Ρωσία αρχίζουν νά εορτάζουν τόν μπετόν - άρμέ με ειδικά επεξεργασμένες γυάλινες δοκούς, πού είναι στερεώτερες από τις άτσάλινες και πέντε φορές ελαφρότερες.

■ ■ ΣΤΗΝ Άμερική ειδικοί γιατροί θεραπεύουν τήν άρθρίτιδα τής σπονδυλικής στήλης με υπερήχους.

■ ■ ΣΤΙΣ Ήν. Πολιτείες ειδικοί κατασκευάζαν συσκευές πού ψάχνουν γιά υποβρύχιες τορπίλλες, εξετάζουν τόν πυθμένα τών ωκεανών και βλέπουν τά πάντα... Ή συσκευή αύτή έχει έπίσης τεράστιες λαβίδες, πού πιάνουν τά ύποπτα άντικείμενα όταν τό βάθος στο όποιον βρίσκονται δέν υπερβαίνει τά 600 μέτρα.

■ ■ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ μεγαλύτερα άσαντέρ του κόσμου βρίσκονται στο άμερικανικό πυρηνοκίνητο αεροπλανοφόρο «Άντερπράϊζ». Είναι από άλουμίνιο και καθέ-α άπό αύτά ζυγίζει 105 τόννους. Άν ήταν από χάλυβα, θα ζυγίζαν 140 τόννους.

■ ■ ΕΝΑΣ Ρώσος γεωλόγος ύποστηρίζει ότι τό κέντρο τής γής αποτελείται από καθαρό σίδηρο, ή θερμοκρασία του όποιου φθάνει τούς 12.000 βαθμούς.

■ ■ ΣΤΗΝ Σοβιετική Ένωση δρέθηκε νέα μέθοδος γιά τό άλεσμα του σίτου. Τό άλεσμα γίνεται με ένα σύστημα πεπιεσμένου άέρος. Οί κόκκοι του σιταριού άλευροποιούνται άλληλοπιεζόμενοι.

■ ■ ΤΑ ΧΑΡΕΜΙΑ εξαφανίζονται. Στην Τουρκία, στην Τυνησία και τήν Ίνδία ή πολυγαμία δέν επιτρέπεται πιά. Ή παράδοσή της εξαφανίζεται σιγά - σιγά στο Πακιστάν, τήν Ήν-δονησία, τόν Λίβανο, τό Ίράκ και τήν Συρία. Στην Αίγυπτο μόνο 3% τών παντρεμένων έχουν περισσότερες από μία σύζυγο.

● ΔΥΟ φίλοι συναντώνται στο δρόμο:
— Μπορείς νά μου δανείσης 200 δραχμές;
— Δυστυχώς δέν έχω επάνω μου.
— Καί στο σπίτι;
— Στο σπίτι, όλοι καλά εύχαριστώ!

● ΕΠΙΜΕΝΕΙΣ ότι πέρασες με μία γυναίκα ένα όλόκληρο Σάββατοκύριακο, μόνο με 150 δραχμές;
— Λόγω τιμής! Δέν είχε στην τσάντα της ούτε πεντάρα παραπάνω!

● Η ΝΙΟΠΑΝΤΡΗ κόρη, άφού καυγάδισε με τόν άνδρα της γιά χίλιεστή φορά, ξαναγύρισε κλαίγοντας στους γονείς της:
— Έγκατέλειψα τόν άνδρα μου, μπαμπά. Μα πού είναι ή μαμά;
— Δέν είναι έδω, μικρή μου. Έπέστρεψε κι' αύτή στη μαμά της...

● Ο ΠΑΠΑΣ μιλάει από τόν άμβωνα και επιτίθεται εναντίον τών γυναικών πού μαζεύονται σέ διάφορα σπίντια και κακολογούν τούς άλλους.

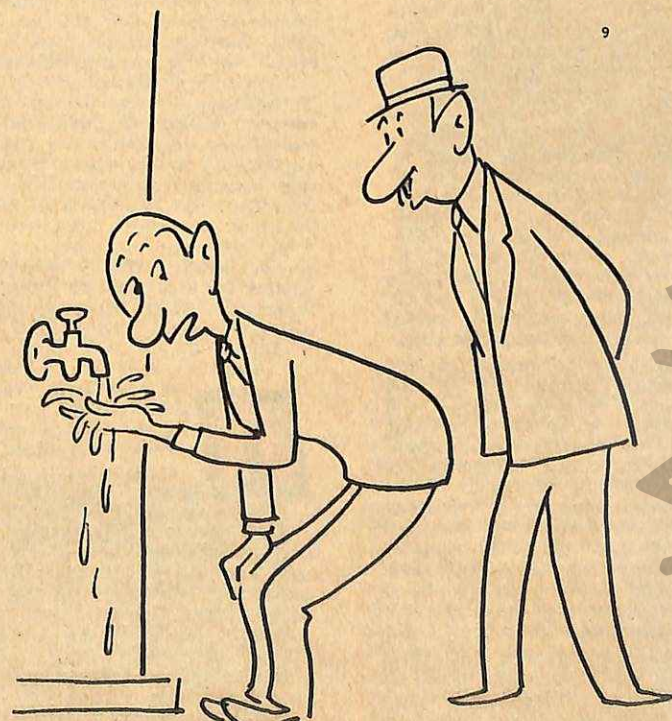
— Υστερα από τό κήρυγμα τόν πλησιάζει μία από τις γυναίκες πού άφορούσε ή όμιλία του και του λέει:
— Μα αύτό, πάτερ, γίνεται κατ' άνάγκην.
— Πώς κατ' άνάγκην;
— Γιατί όταν καμιά πή κανένα καλό λόγο γιά κάποιον, ή κουβέντα σταματά γρήγορα...

Τά καμαρώνουν
γιατί είναι
γεμάτα
δύναμι και
ύγεία!

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΤΡΟΦΕΣ
"ΓΙΩΤΗ"

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3 — ΤΗΛ. 527.900 — ΑΘΗΝΑΙ

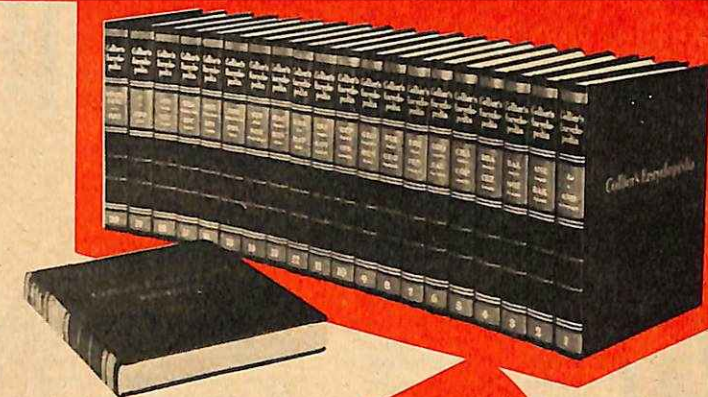

Δέν πίνω πιά νερό σέ ποτήρι γιατί θυμάμαι τήν ΙΖΟΛΑ.

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

COLLIER'S Encyclopedia

Ή πλέον ένημερωμένη Έγκυκλοπαίδεια του κόσμου

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

«ΒΕΛΚΟ» Ο.Ε.

ΒΟΥΛΗΣ 38 — ΤΗΛΕΦ. 32.952

το ΠΕΤΡΟΓΚΑΖ

ή χαρά της νοικοκυράς

Η Άριμη ολή χώρα των δαυμάλων

Ντυμένο στη χρυσοκόκινη φθινόπωρινή του φορεσιά, το Παρίσι παρακολουθεί αδιάφορο τις δεινροστοχίες του ν' άργοπεθαίνουν. Κ' ενώ τα φύλλα πέφτουν σιωπηλά στα πολυσύχναστα δουλεβάρτα, η ζωή παίρνει γοργότερο ρυθμό. Το Παρίσι είναι στίς δόξες του. Άνεπηρέαστη άπ ότη μελαγχολική μορφή της γαλλικής πρωτεύουσας, ή μόδα έχει όλη τη ζωντάνια και ήν προσωπικότητα της πολυδύρουβης πόλης. Πρόσχαρη, νεανική, άτημέλητη, δίνει τη χαρά της ζωής στίς γκρίσιες χρυστάλλινες διτρίνες του Παρισίου. Καί τό μάτι δέν χορταίνει όμορφιά. Όρες δόκλινρες μπορεί νά γυρίζη κανείς στό Μπουλόβερ Όσμάν, στή Ρύ ντέ Ριβολί, στήν Μαντλέν. Καί δέν του φθάνουν έβδομαδες γιά νά χαρή τ' άτελείωτα τόπια ύφάσματος, πού συνθέτουν μέ τη φινέτσα τους τό χαρκτηριστικό γνώρισμα της έφετεινής μόδας. Κι όμως μπορείτε νά αντιληφθήτε την νοοτροπία της μόδας άν μπήτε γιά λίγα λεπτά στό κατάστημα Παπαγιάννη, της όδου Έρμου 47, πού έχει συγκεντρώσει τά γοητευτικότερα ύφασματα του Παρισίου. Μάλλινά φορέματα από ύφασματα μαλακά, άπαλά, άφράτα. Ή νουβωτέ της σαϊζόν, τό κρέπ. Έπίσης, πολλά ντραπέ γυαλιστερά, ντρα και ύφασματα μέ άραιή ύφανση. Γιά ταγιέρ, πολλά μονόχρωμα ή σχεδόν μονόχρωμα τούιντ, πιε ντέ πούλ, πρένς ντέ γκάλ και ντραπέ μέ μικρά σχέδια. Πάρα πολλά καρρώ σε φορέματα, ταγιέρ και πλεκτά. Τά έπανωφόρια του 1960 είναι πολλές φορές ντουμπλά, συνήθως σε μοχαίρ, αλλά κάπως πιό ροζέ από πέρσιον. Γιά τά θραδινά φορέματα, πολλά φασονέ σε άνάγλυφα σχέδια, λαμέ, κρέπ μονόχρωμα και γιά τό εύκολο άμπτιγιέ έμπριμέ δελούδα και άγκορα. Στα χρώματα έπικρατούν τό καφέ, όλα τά πράσινα μ' έπικεφαλής τό λαδί, τό μώβ κ' ένα καινούργιο μώβ - μπορντό, πού οι Γάλλοι τό λένε «κόκκινο λάχανο».

Οσο περισσότερο άπλοποιείται ή μόδα, τόσο πιό άπαράτητο είναι τό γούστο. Μέ τις έφετεινές τάσεις, όπου έπικρατούν οι κάβετες γραμμές της μόδας του 1930, ή γυναίκα παίρνει μία νεανική σκελτάδα, πού την κάνει πιό χαριτωμένη, πιό δροσερή. Έχει όμως ένα μεγάλο πρόβλημα: Πρέπει νά μπορεί νά δώσει προσωπικότητα στό άπλό, λιγάκι άτημέλητο, ντύσιμο τό έφετεινού χειμώνα. Καί έδώ χρειάζεται τό γούστο. Δέν είναι άρκετό πιά νά φορέση μία φούστα και μία μπλούζα. Πρέπει νά δει-

λέξη κάτι πού, μέσα από την άπλοτήτά του, νά άναδύη μία ξεχωριστή πνοή. Τό μπλουζάκι πρέπει νά είναι πικάντικο, γιά νά προσφέρη στήν άπλή φούστα τη νότα της έφετεινής μόδας. Κ' ένα μικρό παράδεισο από τέτια νύστιμα μπλουζάκια θά δρήςτε στήν Τρικόζα, της όδου Έρμου 6 και Πατησιάν 141 στήν Άθήνα, και της όδου Μητροπόλεως 51 στήν Θεσσαλονίκη.. Τά πιό μοντέρνα χρώματα, στίς πιό χαριτωμένες δημιουργίες του Παρισίου και του Μιλάνου, συνθέτουν ένα μπουκέτο από ύπέροχα πλεκτά, πού θά σας δώλουν τόσο τό φθινόπωρο, όσο και τόν χειμώνα.

Τό χειμωνιάτικο ξεροδρόμι δέν είναι πιά μακρύ. Σε λίγο θ' άρχίσουν οι έκδρομές στα βουνά, πού παίρνουν μία ξεχωριστή γοητεία στή χειμωνιάτικη κακοκαιρία. Άλλά τό κρύο είναι διαπεραστικό. Πρέπει νά είμαστε καλοντυμένοι γιά νά μη μεταβληθή ή έκδρομή μας σε προεόρτιο γρίππης. Τα παντελόνια, τα πουλόβερ, τά κασκόλ δέν είναι άρ-

κετά. Την άπαλή, γλυκαία ζέστη, πού προσφέρει τό γυναικείο και άνδρικό «ηλεκτρικό έσώρουχο», δέν μπορούν νά την άντικαταστήσουν ούτε τρία πουλόβερ. Καί θά διερωτάσθε άσφαλώς τί είναι αυτό τό «ηλεκτρικό έσώρουχο» μέ τις θαυματουργές ιδιότητες. Πρόκειται γιά την καινούργια καταπληκτική γαλλική έφεύρεση Ροβύλ, πού έχει φέρει πραγματική επανάσταση στίς πλαστικές ύλες. Μέ τό νέο αυτό τεχνικό νήμα γίνονται έσώρουχα άνδρικά και γυναικεία και μέ τη θερμότητα του σώματος άποκτούν άρισμένες ηλεκτροθεραπευτικές ί-

διότητες και μάς προφυλάσσουν άπό τό χειμωνιάτικο κρύο. Τό Ροβύλ χρησιμοποιείται άποκλειστικά στήν Έλλάδα από τό έργοστάσιο «Άθής», πού δημιούργησε μέ την τεχνητή αυτή ύλη καινούργια έσώρουχα Θερμοφάν.. Όταν, λοιπόν, έτοιμασθήτε γιά τις έφετεινές σας χειμωνιάτικες έκδρομές, δέν έχετε παρά νά προμηθευθήτε και μία φανέλλα Θερμοφάν. Έτσι δέν θά χρειασθώ νά φορέσετε πολλά πουλόβερ και νά χάσετε τη σιλουέττα σας μέσα σε κιλά πλεκτού. Ένα πουλόβερ θά είναι άρκετό, γιάτι ή φανέλλα Θερμοφάν θά μπορεί νά διατηρήσει τη θερμότητα του σώματος στή φυσική θερμοκρασία, χωρίς νά προκαλή, όπως συμβαίνει μέ τά διάφορα άλλα νήματα, άλγεργικές καταστάσεις. Άντίθετα, θά σας προστατεύει όχι μόνο από ψύξεις, αλλά και από ρευματοαρθρικές παθήσεις.

Ολοι οι παραμυθένιοι θησαυροί της Άνατολής σε άμύθητα πετράδια, πού λαμποκοπούν κάτω από τό άγγιγμα της φωτεινής ακτίνας του ήλιου, θάρρει κανείς πώς συγκεντρώθηκαν γιά νά ζετρελλάνουν τις σύγχρονες γυναίκες. Σε φέρουν άθελά σου στήν έξωτική χώρα της Σεχραζάι, μέ τό μυτήριο της σαγήνης και της γοητείας, σε μία έποχή πού ή γυναίκα πλησίαζε την θεότητα. Λαμπρές πολυχρώμες πέτρες, δολοκάθαρα μαργαριτάρια, άστραφτερά διαμάντια, πού σε κάνουν νά νοιώδης έπιτακτική την έπιθυμία νά τ' άγγίξης, γιά νά χαρής δολοκληρωτικά την όμορφιά τους. Κι όλη αυτή ή άνατολίτικη κλιδή, πού έχει πάρει στήν έποχή μας μία νότα παριζιάνικου γούστου, μπορεί πιά νά γίνη άπόκτημα κάθε γυναίκας. Τά ώραιότερα κολλιέ, οι πιό έντυπωσιακές καρφίτσες, τά πιό έλεγκάντια σκουλαρίκια, οι πιό γοητευτικοί συνδυασμοί πέτρας μουντής και γυαλιστερής, μαργαριταρίου και σπράς, χρώματος και φινέτσας, περιμένουν ήρεμα την έκλογή σας, μέσα στίς τεράστιες χρυστάλλινες διτρίνες του πιό κομψού στολιδιού της Άθήνας μας: Τών καταστημάτων Άγαλιώτη, στήν όδον Σταδίου 19-21. Είναι ή πιό πλούσια κ' έπιτυχημένη συλλογή κοσμημάτων, πού θυμίζει όλη την λαμπερή όμορφιά της Πλάς Βαντόμ του Παρισίου. Πέτρες μέ χρυσαφές άποχρώσεις, πού ταιριάζουν τόσο μέ τά χρώματα των ραπτικών δημιουργιών του Παρισίου, μέ κοκκινωτές άνταύγειες, μέ πράσινα και κίτρινα σπινθηρίσματα. Άκόμη και τό πιό άπλό φορεμα μπορεί νά πάρη ξεχωριστή προσωπικότητα μ' ένα τέτιο κολλιέ. Ρίξτε μία ματιά και θά μέ θυμηθήτε.

Πέρασε ή έποχή πού ή λευκότητα έθεωρείτο σαν μεγάλο προτέρημα της γυναικείας όμορφιάς. Τώρα προσπαθούμε νά έχουμε μία ζεστή άπόχρωση στήν έπιδερμίδα μας. Καί τό καλοκαίρι τό κατορθώνουμε αυτό μέ την συνεχή ήλιοθεραπεία. Άλλά τόν χειμώνα τί γίνεται; Μπορούμε, βέβαια, νά δάλουμε στό πρόσωπο και στό ντεκολτέ μέικ άπ. Άλλά, όσο καλό κι άν είναι, θ' άφήσει τά ίχνη του έπάνω στό φορέμα μας ή στό σακκάκι του άν-

δρός μας. Καί νά ή λύση: Μπορείτε τώρα πιά νά έχετε τόν τροπικό ήλιο μέσα στό δωμάτιό σας, άκόμη και στήν καρδιά του χειμώνα. Είναι δυνατόν νά μαυρίσετε όσο θέλετε και στήν ώρα πού θέλετε, χωρίς στό καταπληκτικό Tan - O - Tan. Έπαλείψετε τά σημεία του σώματος πού θέλετε νά μαυρίσουν και περιμένετε ένα λεπτό νά στεγνώσει. Μόνο πού δέν πρέπει, γιά μία ώρα τουλάχιστον, νά πλύνετε εκείνο τό μέρος. Σε δυο-τρεις ήμέρες θά έχετε άποκτήσει μία ζεστή τροπική άπόχρωση, όσο σκούρα ή άνοιική θέλετε. Ένα πραγματικό χρώμα υγείας, πού θά δώσει ένα θαυμάσιο τόνο προσωπικότητος στή φυσιογνωμία σας.

Πάντοτε στα παραμύθια μιλάνε γιά τους δλάνθιστους κήπους, όπου τό δλέμμα κ' ή ψυχή νοιώθουν στό άντίκρουσμά τους μία πρώτογνωρη ξεκούραση και ήρεμία. Καί δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι τό πράσινο έχει μία καταπραυντική έπιρροή στον άνθρωπο, πού ταλαιπωρείται από την υπέρταση της σύγχρονης ζωής. Καί δέν χρειάζεται νά κάνει κανείς περίπατο στα μονοπάτια ενός άπέραντου δάσους ή στα παρτέδια ενός άνατολίτικου παλατιού. Άκόμη κ' ή μικρότερη αύλη, τό πιό αδιάφορο μπαλκονάκι, ή μικρή θεράνια κι ό περιωρισμένος κήπος μιας έπαύλειως μπορούν νά πάρουν τό άγγιγμα της παραμυθένιας γοητείας, άν ένδιαφερθούμε περισσότερο γιά τό παρτέρι ή τη γλάστρα μας. Γιατί και ή κηπουρική είναι μία άληθινή τέ-

χνη, πού ξεκινάει από τη μακρινή Άσία, γιά νά έξελιχθή στήν ήπειρό μας σε μία άπασχόληση μέ καλλιτεχνικές αξιώσεις. Άλλά τό δμορφο φυτό θέλει περιποίηση. Τώρα, πού διαδίκουμε τό σκαλοπάτι του φθινόπωρου, θά δρήςτε στό κατάστημα Άγαλιώτη, της όδου Χρ. Λαδά 9α, φυτά και σπόρους των ώραιότερων λουλουδιών του κόσμου. Ζουμπουλία, τουλίπες και κάκτους από την Όλλανδία, θαυμάσιες τριανταφυλλίες πού έρχονται γιά πρώτη φορά στήν πατρίδα μας, μικροφυτά γιά ζντινιέρες και γλάστρες μπορούν νά φυτλώθουν τώρα και νά δώσουν σόν κήπο σας τις πρώτες άνοιξιάτικες ήμέρες μία παραδεισένια μορφή. Γιατί ή κηπουρική είναι μία άπασχόληση εύχάριστη, ξεκούραστη, διασκεδαστική. Μία άληθινή χαρά, καθώς βλέπει κανείς τό φυτό του ν' άνθίζει και νά δίνη δολοκληρωτικά την όμορφιά του στή διακόσμηση του κήπου, της θεράντας ή της αύλης του.

Ολη την όμορφιά του Παρισίου έχει συγκεντρώσει τό γοητευτικό χρυστάλλινο κατάστημα ττ- όδου Έρμου 48. Γιατί ό έρχομός του χειμώνα βρίσκει την «Άμαζόνα» πλημυρισμένη σε μία άτμόσφαιρα κομψότητας και όμορφιάς. Θαυμάσια ταγέρ, παλάτ, φούστες, καθέ και κάθε κομψό άξεσουάρ του γυναικείου ντυσιματος, διαλεγμένο προσεκτικά, προσφέρει στή σύγχρονη Άθηναία ένα μπουκέτο έλεγκάντικης φινέτσας και γούστου.

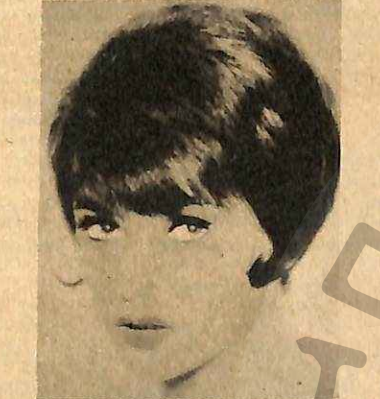
Τό χειμωνιάτικο ντύσιμο μέ τό μακρύ ανίκια προβάλλει άκόμη περισσότερο τά δακτύλα του χεριού. Όσο περιποιημένο όμως κι άν είναι τό δέρμα τους, ποτέ δέν θά έχουν τη γοητεία και την όμορφιά πού χαρίζουν τά μακρύα, γε-

μάτα υγεία νύχια. Τό μανικιούρ, τό βερνίκι, τό ώραίο χρώμα τό βερνικιού χάνουν, όταν τά νύχια είναι σπασμένα ή άτροφικά. Τό δέρμα δείχνει μαραμένο και τά χέρια

παίρνουν μία γερασμένη όψη. Άλλά μπορείτε νά έχετε ύπέροχα, μακρύα νύχια, άκόμη κι άν είναι εύαίσθητα ή κι άν κάνετε τις δουλειές του νοικοκυριού σας ή άν γράφετε σε γραφομηχανή. Τό περίφημο άμερικανικό παρασκεύασμα Amazing μπορεί, μέ μία δεκαπενθήμερη δι-λεπτη καθημερινή θεραπεία, νά τούς δώσει καινούργια ζωντάνια και υγεία. Άλλά άκόμη κι άν τά διατηρήσετε, πρέπει νά κάνετε κατά καιρούς μία προληπτική περιποίηση, πού θά τούς έξασφαλίζει παντοτεινή όμορφιά και υγεία.

Αλλοτε τό κτένισμα ήταν κάτι πού γινότανε σ' έξαιρετικές περιπτώσεις της ζωής μιας γυναίκας. Δέν συμδαινε όμως τό ίδιο μέ την σύγχρονη όμορφιά μας. Τώρα δέν χρειάζεται νά είναι προσκεκλημένη σ' ένα χορό, σ' ένα γάμο, σε μία δεξίωση γιά νά πάν στό κομμωτήριο. Την βρίσκει κανείς μία φορά

την έβδομάδα καθισμένη ύπομονετικά κάτω από την κάσκα. Τό καλοκτενισμένο κεφάλι έχει γίνει πιά καθημερινή άνάγκη. Όπως αυτό νά όφείλεται και στήν ώλοκληρωμένη έπαγγελματική και κοινωνική χειραφέτηση της γυναίκας. Άλλά όσο άπαράτητο είναι ένα ώραιο μοντέρνο κτένισμα, τόσο άνάγκη είναι νά διαλεχθώ μέ προσοχή ή γραμμή του, ώστε νά πηγαίνει στόν τύπο σας. Καί τη σωστή έκλογή μπορεί νά την κάνει μόνον ένας πεπειραμένος κομμωτής. Τόν θυμάστε τόν Ραμόν, πού ήταν γιά πολλά χρόνια ένας από τους στενούς λά δραστήριους συνεργάτες του Κάμερ; Ή μήπως θυμάστε περισσότερο την Καίτη, πού συνεργάζταν χρόνια μέ την Πέγκυ; Οι δυο αυτοί γνωστοί κομμωταί δημιούργησαν ένα κομψό σαλόνι, στήν όδον Άλωπεκής 20 - τηλ. 72.726, τό Maison Du Barry, και σας περιμένουν.

Μήν άμελήτε τη γυμναστική σας. Είναι μία πραγματική πηγή υγείας. Μέ την καταπληκτική συσκευή Adams Trainer, πού ύπάρχει άποκλειστικά στο κατάστημα Γ. Περιδικάρης, της όδου Άκαδημίας 61, μπορείτε νά κάνετε γυμναστική στό σπίτι σας οποια ώρα θέλετε. Δέκα λεπτά την ήμέρα άρκούν γιά νά διατηρήσετε, μέ τις ειδικές άσκήσεις της, τό σώμα σας εύκλεινο, νεανικό, γεμάτο υγεία.

Οταν ένας άνθρωπος έχη την πείρα και τις γνώσεις της Βιθής Συκώτης, πού δέχεται στήν όδο Κανάρη 4, μπορεί νά φέρη πραγματικά άποτελέσματα στο τοπικό άδυνάσει νά κινούνται μέ στήν περίπτωση αυτή ή διαίτα δέν παίζει κανένα ρόλο. Είναι ζήτημα τεχνικής του μασσάζ, πού άνάλογα μέ την έκταση του πόνου, μπορεί νά ύποχωρήσει σε ώρισμένο χρονικό διάστημα και νά ξαναδώσει στή σιλουέττα την λυγερή της μορφή.

Κάθε πρωί, συμβουλευτεί ή έλεκτική αισθητική και καλή μας φίλη κ. Άίλυ, στο Ινστιτούτο της της όδου Άμερικής 15, πρέπει νά κανετε ένα τέταρτο γυμναστική μπροστά πού είναι ή μόνη τόσο πλούσια στους δυο αυτούς παράγοντες της υγείας τροφή. Άλλά, θά μου πητέ ή σιλουέττα μας. Τό καταπληκτικό Canalis θα την προστατεύσει. Όπως είναι άπληλαγμένο από τις λιπαρές ούσιες κ' έμπλουτισμένο με άσβεστό, πρωτεϊνες και βιταμίνες, προσφέρεται γιά τις στιγμιαία παρασκευές του γιά ένα υγιεινό και θρεπτικό ρόφημα.

Πάντοτε έμεις οι γυναίκες πληρώνουμε άκριβά την άδιαφορία μας γιά την όμορφιά μας. Γιατί δέν είναι άρκετό νά ένδιαφερθούμε γιά τό μακιγιάρισμα του προσώπου μας. Έκείνο πού πρωταρχικά χρειάζεται άιότατη προσοχή είναι ή υγεία της έπιδερμίδος, πού θά δώσει την άπαραίτητη φωτεινότητα και γοητεία στο μακιγιάρισμα. Τά καλύτερα καλλυντικά, οι ώραιότερες άποχρώσεις, ή έπιτυχημένη ύπογράμμιση των χαρακτηριστικών χάνονται όταν τό δέρμα δέν έχη τη λάμψη της υγείας. Καί τώρα, μέ την άλλαγή του καιρού, άκόμη και ή καλύτερη έπιδερμίδα περνά μία κρίσιμη έποχή. Πολύ περισσότερο, μάλιστα, άν τό δέρμα σας

είναι εύαίσθητο. Τότε τό κακό χειροτερεύει. Άλλά τη δύσκολη αυτή καμπή μπορείτε νά την περάσετε πιά άφοβα. Ή Χάρριετ Χούμπαρτ Άγιερ σας δίνει τώρα τη λύση του προβλημάτος σας μέ μία σειρά καλλυντικών πού έχουν ειδικά μελετηθή γιά τά εύαίσθητα δέρματα. Το Special Cleanser, τό Special Lotion, ή Special Night Cream και ή Special Base γιά τά χείλη, μέ τη βάση ναομολιού πού περιέχουν, θά σας δώσουν την πιό λαμπερή και γεμάτη υγεία έπιδερμίδα.

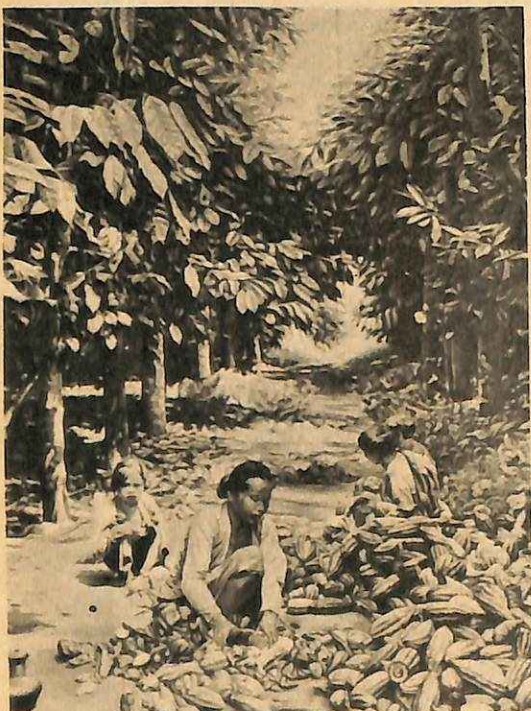
Και ποιός δέν έπηρεάζεται από τόν έννευριστικό ρυθμό της ζωής μας; Ζούμε σε μία έποχή πού τά πάντα, άκόμη και στήν Εύρώπη, έχουν αρχίσει νά κινούνται μέ γοργό ρυθμό και πού δέν μπορεί κανείς εύκολα νά τά παρακολουθήσει. Στη δουλειά, στο σπίτι, στη διασκέδαση, δέν έχουμε πιά καιρό γιά χάσιμο. Καί, όπως είναι έπόμενο, ή υπέρταστη έπιδρά καταστροφικά στο νευρικό μας σύστημα. πού μέ τη σειρά του έπηρεάζει την όμορφιά μας. Γιατί, όσο παράξενο κι άν σας φαίνεται, ό έννευρισμός καταστρέφει την υγεία και την όμορφιά του δέρματος. Κι ό οργανισμός χρειάζεται περισσότερο πρωτεϊνες και άσβεστό γιά ν' άντιδράσει. Καί πού θά τις δρήςτε; Μά πού άλλου από τό γάλα, πού είναι ή μόνη τόσο πλούσια στους δυο αυτούς παράγοντες της υγείας τροφή. Άλλά, θά μου πητέ ή σιλουέττα μας. Τό καταπληκτικό Canalis θα την προστατεύσει. Όπως είναι άπληλαγμένο από τις λιπαρές ούσιες κ' έμπλουτισμένο με άσβεστό, πρωτεϊνες και βιταμίνες, προσφέρεται γιά τις στιγμιαία παρασκευές του γιά ένα υγιεινό και θρεπτικό ρόφημα.

Και μία παραξενιά του μικρού διαδόχου του τυπογραφείου: Μετέβαλε, την προπερασμένη έβδομάδα, την περίφημη γερμανική άσφη wella σε weller. Άν και ήταν εύονότο ότι έπρόκειτο γιά τη μεγάλη αυτή φίρμα, πού είχε δολοκληρώσει τό θραδευμένο κτένισμα της Ρίταας Άναγνωστοπούλου, κάνουμε την επανόρθωση...

Και η άριμη ολή χώρα των δαυμάλων... *Η Άριμη*

ΜΙΑ ΓΛΥΚΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

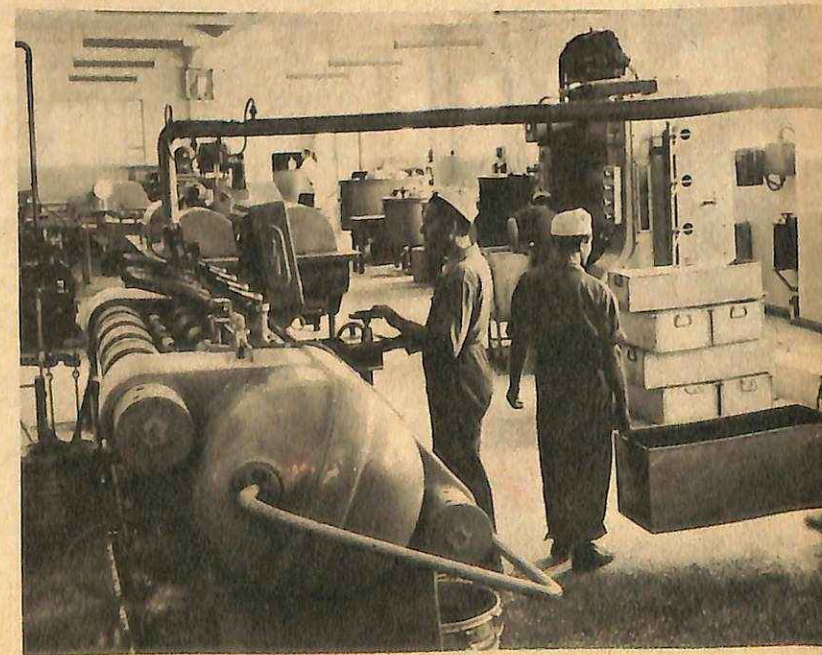
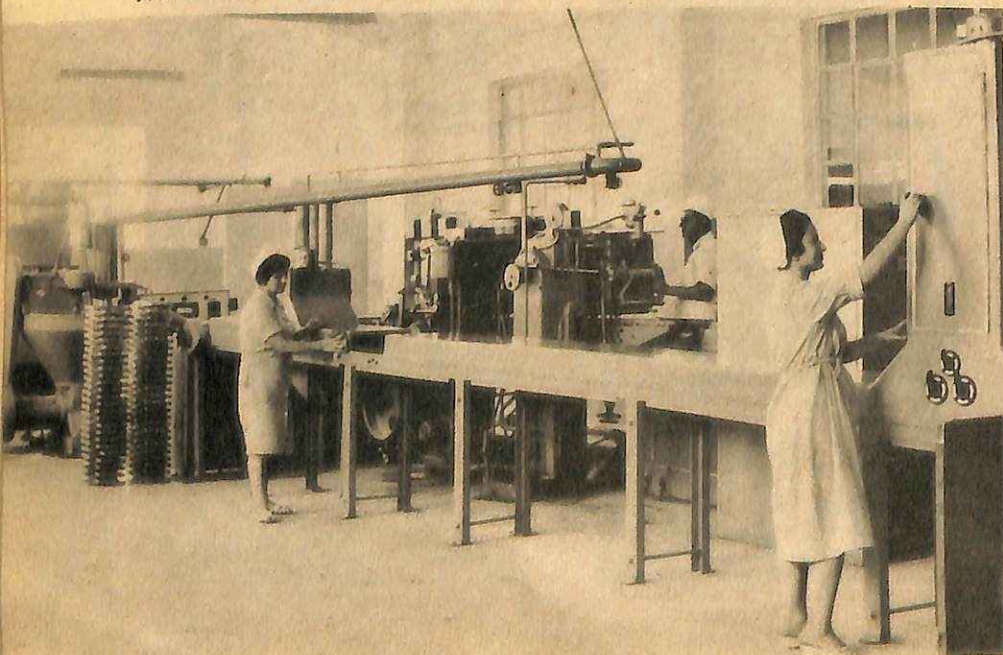
‘Από το άρωματικό γλύκισμα τών ‘Αζτέκων
ως τὰ έγκαίνια του έργοστασίου «Λουμιδη»

ΣΕ ΧΩΡΕΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ, τής Κεντρικής και Νοτίου ‘Αμερικής, γίνεται ή συγκομιδή του καρπού. ‘Η έπεξεργασία του γίνεται στην ‘Ελλάδα.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΕΙΣ ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΣΤΗ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑ

ΠΡΕΣΣΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ ΤΟ ΒΟΥΤΥΡΟ ΤΟΥ ΚΑΚΑΟ

Πλήρως εξοπλισμένο το νέο έργοστάσιο ΛΟΥΜΙΔΗ έρχισε την παρασκευή τής έκλεκτής σοκολάτας κακάο

(‘Αναχωρήσεις)

του, έθαζε και λίγο κόκκινο πιπέρι! Τό ποτό αυτό τό δινόμαζαν «τσκολάτλ», που σημαίνει νερό του κακάο.

Γιά... στρατιωτικούς σκοπούς!

Όταν οι ‘Ισπανοί είδαν τούς κόκκους του κακάο και τό ποτό που παρασκεύαζε ο λαός, έδειξαν έξαιρετικό ένδιαφέρον. Μάλιστα ο άρχηγός τούς Φερντινάντο Κορτές εξετίμησε τό κακάο κι’ από... στρατιωτικής πλευράς. “Έτσι ο Κορτές ανέφερε στον αυτοκράτορα Κάρολο Ε’ ότι ένα κύπελλο εύγευστου ποτού από τό κακάο είναι άρκετό σ’ ένα στρατιώτη γιά νά διατηρήσει τίς δυνάμεις του άκμαίες κατά την διάρκεια πορείας όλόκληρης ημέρας!

Τόσο μεγάλη ήταν ή έκτίμησή του κόσμου εκείνη την εποχή πρὸς τό κακάο, ώστε οι κόκκοι του έχρησιμοποιούντο στις συναλλαγές αντί νομίσματος. Με κόκκους κακάο έπλήρωναν οι πολίτες τούς φόρους των!

‘Η πόλη Τομπάγκο πλήρωνε στον αυτοκράτορα Μοντεζούμα ως φόρους 160.000.000 κόκκους κακάο! ‘Ο ίδιος αυτοκράτωρ έδινε έντολή νά του ετοιμάζουν

κάθημερινά 50 κύπελλα σοκολάτας γιά την οικογένειά του κι’ άλλα 2.000 κύπελλα του ίδιου ροφήματος γιά τό προσωπικό τής Αύλης του.

Στις Αύλες μεγιστάνων

Οι ‘Ισπανοί έστειλαν τό κακάο από τό Μεξικό στην πατρίδα τους στις άρχές του 16ου αιώνας. ‘Εκεί, όμως, άντιέδρασαν οι κληρικοί στην χρησιμοποίηση του κακάο ως ροφήματος και τούτο γιάτί σερβιριζόταν κρύο, όπως δηλαδή τό έπιναν οι Μεξικανοί. ‘Η περιέργη, όμως, αυτή αντίδραση των ‘Ισπανών κληρικών εξουδετερώθηκε όταν άλλαξε ο τρόπος παρασκευής τής σοκολάτας, όταν δηλαδή άρχισαν νά την σερβίρουν και νά την πίνουν ζεστή και με ζάχαρη!

‘Η σοκολάτα και τό κακάο, μετά από την ‘Ισπανία έφθασαν στη Γαλλία, ως δώρο πρὸς τόν βασιλιά, άργότερα δέ στην αυστριακή Αύλη, όπου ή Μαρία Θηρεσία τά «άνασσαρε» στον καλό κόσμο.

‘Όπως δὴποτε, μέχρι τό 1728 δέν ήταν δυνατόν στον καθένα ν’ αγοράσει κακάο και τούτο γιάτί οι ‘Ισπανοί άπηγόρευαν την εξαγωγή του. Μόνον όταν ο Φίλιππος Ε’ έπώλησε τό δικαίωμα εξαγωγής του σέ ξένη εταιρία, τό κακάο άρχισε νά γίνεται είδος λαϊκής κατανάλωσης.

‘Ηταν οι άρχές του 19ου αιώνας, όταν ένας ‘Ολλανδός θρήκε μέθοδο με την οποία άφαιρούσε τό βούτυρο από τούς κόκκους του κακάο. “Έτσι, ή σοκολάτα παρασκευαζόταν πιά εύκολα άφ’ ενός και άφ’ έτέρου ήταν καλύτερη σέ γεύση, έπειδή με την μέθοδο του ‘Ολλανδού, τής προσέθεταν όσο άκριβώς βούτυρο κακάο ήταν άπαραίτητο.

‘Εκλεκτές ποιότητες στην ‘Ελλάδα

Δάση καϊκαόδενδρων υπάρχουν στην Κεντρική και Νότιο ‘Αμερική, στην ‘Αφρική, στην Κεϋλάνη... Στά ίδια περίπου μέρη όπου φέεται και ο καφές, τό τοσο άφαιητό και άπαραίτητο ρόφημα όλων των λαών, κυρίως δέ των κρατών τής Μέσης ‘Ανατολής.

‘Η εταιρία ΛΟΥΜΙΔΗ έχει, ως γνωστόν, ταυτίσει τό όνομά της με τόν άγνό και μοναδικό σέ άρωμα καφέ της. Γιατί εισάγει τίς έκλεκτότερες ποιότητες καφέ από την Βραζιλία (και άλλα μέρη) και γνωρίζει τό μυστικό τής ετοιμσίας του, ώστε νά τόν προσφέρει πάντοτε φρέσκο και με όλο τό φυσικό του άρωμα στις εκατοντάδες χιλιάδες τών πελατών της.

‘Από τίς χιλιάδες αυτές των έλληνικών οικογενειών δημιουργήθηκε ή ιδέα: Νά φέρη ο ΛΟΥΜΙΔΗ Σ έκλεκτές ποιότητες κακάο και νά φτιάσει σοκολάτα. Τό μεγάλο καταναλωτικό κοινό, που είχε άποκτήσει την εμπιστοσύνη του πρὸς τούς καφέδες τής πασίγνωστης αυτής έλληνικής εταιρίας, είχε την πεποίθηση ότι και στον τομέα του κακάο και τής σοκολάτας ο ΛΟΥΜΙΔΗ Σ θα έσημειωνε μεγάλην επιτυχία από τά πρώτα του έτήματα.

‘Η γούτσωση του καταναλωτικού κοινού ήταν σπουδαία ως ιδέα. Και’ άρκετά βελευστική. ‘Αλλά όχι

χωρίς κινδύνους. Διάτί ή εταιρία ΛΟΥΜΙΔΗ Σ θα έπρεπε νά υποβληθή στα τεράστια έξοδα τής αγοράς των πανάκριβων μοντέρνων μηχανημάτων παρασκευής κακάο-σοκολάτας και συγχρόνως νά αποδωθή σ’ έναν άγώνα συναγωνισμού πρὸς άλλα εργοστάσια σοκολάτας, που λειτουργούν στην ‘Ελλάδα.

‘Αντιπρόσωποι τής εταιρίας ΛΟΥΜΙΔΗ έταξίδευσαν στό έξωτερικό γιά νά προετοιμάσουν τό έδαφος τής δημιουργίας μιάς νέας βιομηχανίας σοκολάτας. ‘Αλλοι πήγαν στους τόπους παραγωγής του κακάο γιά νά «κλείσουν» έκλεκτές ποιότητες πρώτης ύλης και άλλοι στην Εύρώπη γιά νά αγοράσουν τά καλύτερα μηχανήματα παρασκευής τής σοκολάτας. ‘Από την ‘Ιταλία προσεκήληθ έιδικός γιά νά επιλέψη όλον τόν δίσκοιο και άρκετά λεπτό μηχανισμό τής κατεργασίας των κόκκων του κακάο και νά καθοδηγή τό προσωπικό τής νέας βιομηχανίας σοκολάτας ΛΟΥΜΙΔΗ.

“Έγιναν οι προμήθειες των μηχανημάτων έκ των καλύτερων εργοστασίων, συναρμολογήθηκαν από έξι νους έιδικούς στό καινούργιο εργοστάσιο τής Λεωφόρου Καβάλας, λίγα χιλιόμετρα έξω από τό κέντρο των ‘Αθηνών, και μόνον άφού έγιναν άλληλόπληρες δοκιμές και διεπιστώθη ότι ή σοκολάτα που παρασκευάζε ο ΛΟΥΜΙΔΗ Σ ήταν έφωμίλλη των καλύτερων του έξωτερικού άρχισε ή παραγωγή.

Τό καταναλωτικό κοινό υπεδέχθη με ένθουσιασμό τό καινούργιο προϊόν του ΛΟΥΜΙΔΗ, σέ τέτοιο μάκρστα βαθμό, ώστε ή παραγωγή νά μη προλάβει την κατανάλωση μιά και δέν είχαν από την άρχή θέσει σ’ ένέργεια όλα τά μηχανήματα του καινούργιου εργοστασίου.

‘Επίσκεψη στό εργοστάσιο

Ενα ύπεροχο άρωμα κακάο υποδέχεται τόν επισκέπη του καινούργιου εργοστασίου σοκολάτας ΛΟΥΜΙΔΗ, που άρχισε νά λειτουργή τό 1959 και τά έτήσια έγκαίνια του άποίου άνηγγέλθησαν γιά τίς 30 Νοεμβρίου 1960.

Σχολαστική καθαρότητα είναι τό πρώτο πράγμα που έντυπωσιάζει. Νομίζει κανείς ότι βρίσκεται σέ μιά μεγάλη αίθουσα με μηχανήματα που λειτουργούν αυτόματα και όπου δέν πάτησε ποτέ πόδι ανθρώπου και δέν άνοιξε μιά πόρτα γιά νά μπη λίγη σκόνη. Τά πάντα έξω άπαστράπτουν από καθαριότητα.

Παρηκολούθησα όλόκληρη τή διαδικασία τής μετατροπής των κόκκων του κακάο σέ σοκολάτα. ‘Από τή στιγμή που δέν παροιάσθ ο τεχνίτης τά σακκία με τούς κόκκους γιά νά τούς μεταφέρει οι έξενες ού. στό είδικό κόκκινο, όπου θ’ αποβληθούν οι έξενες ού. σίες, νά τούς φέρη έν συνέχεια στό ηλεκτρικό καθαυρτιστήριο, όπου θα παραμεινουν μισή ώρα, και μετά στον τεράστιο σπαστήρα, όπου θα γίνει ή αποφλοίωση και έν συνέχεια θα μεταφερθή αυτόόμοιος σπασμένος καρπός στό μηχανήμα πλώσεως με άμά, μέχρι τόν μύλο, όπου θ’ άλεσθγ γιά νά γίνει μιά μάζα. Τώρα ή μάζα με είδικό μηχανισμό θα μεταφερθή με πίεση στην πρέσσα, όπου θα γίνει ή διαχωρισμός του κακάο από τό βούτυρό του. ‘Ακολουθεί

ή ανάμιξη, σέ τεράστια μηχανήματα, ζαχαρώς, κακάο και γάλακτος. “Ένα άλλο όγκώδες μηχανήμα με 5 κυλίνδρους θα κάνει τό κακάο ψιλή σκόνη.

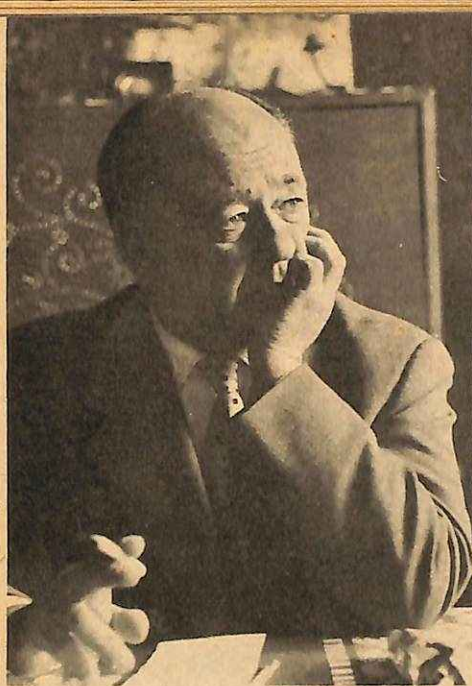
‘Ακολουθεί μιά όλόκληρη σειρά εργασιών, που γίνονται από μεγάλους άναμκτήρες, όπου «δουλεύουν» τό μίγμα ζαχαρώς, κακάο, βούτυρου και γάλακτος επί 48 συνεχείς ώρες, των φούρνων, των ψυγείων, των αυτόματων μηχανημάτων που «φορμάρουν» την σοκολάτα, τούς ηλεκτρικούς μεταφορείς και τίς αυτόματες μηχανές περιτυλίξεως, μέχρις ότου τά προϊόντα, διαφόρων τύπων σοκολάτες και σοκολατάκια, μεταφερθούν στις είδικές αποθήκες έμπορευμάτων με τίς έγκαταστάσεις air conditioning.

Τώρα τά προϊόντα, πάντοτε φρέσκα και με άριστο τρόπο παρασκευασμένα από έκλεκτές ποιότητες κακάο και γάλακτος, είναι έτοιμα, με τίς καλοσχεδιασμένες έτικέτες τής νέας βιομηχανίας Σοκολάτας ΛΟΥΜΙΔΗ, νά διαχετευθούν στό έμπόριο, από την μιά ως την άλλη άκρη τής ‘Ελλάδος, γιά νά αγοράσθουν από τούς χιλιάδες φίλους τής σοκολάτας, που γνωρίζουν ότι ή επωνυμία ΛΟΥΜΙΔΗ είναι έγυγηση προϊόντων άρίστης ποιότητας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΤΟ ΖΥΓΙΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕ. Όλες οι εργασίες εκτελούνται με αυτόματα, τέλεια μηχανήματα.

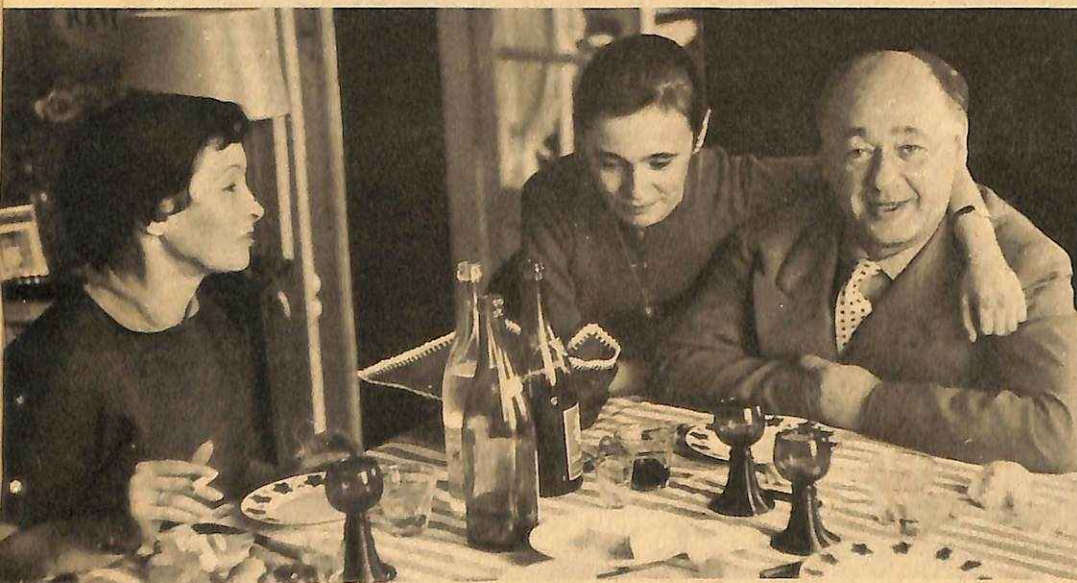
ΙΟΝΕΣΚΟ: ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΣΟΥΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΣ φαρσέρ ο Εϋγένιος 'Ιονέσκο ακούει πάντοτε με ευχαρίστηση μιὰ διασκεδαστική διήγηση.

παρίσι ἔτος ιονέσκο

Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΣΟΥΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΜΙΑ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. 'Ο διάσημος πατέρας, Ρουμάνος, ή άφωσιωμένη μητέρα, Κινέζα, και ή κόρη —γέννημα και θρέμμα του Παρισιού— γνήσια πιὰ Γαλλίδα

Φ αίνεται ότι τὸ Παρίσι πανηγυρίζει ἐφέτος τὸ «Ἔτος 'Ιονέσκο». Δύο θεατρικὰ ἔργα καὶ ἓνα μπαλέτο ἀποτελοῦν τὸ θέμα συζητήσεως τῶν πνευματικῶν κύκλων καὶ τὸν θρίαμβο τῆς «νουβέλ βάγκ». 'Ο μόνος πού δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν «περίπτωση 'Ιονέσκο» εἶναι ὁ ἴδιος. Πρωτόπυρος τοῦ σουρρεαλισμοῦ στὸ θέατρο, ὁ «πιὸ Ρουμάνος ἀπὸ τοὺς Γάλλους συγγραφεῖς», ὅπως τὸν ἀπεκάλεσαν στὴ Γαλλία, ἀνανέωσε τὸ γαλλικὸ ρεπερτόριο μετὰ τὶς μοντέρνες ιδέες του.

Λ ὑὸ ἔργα τοῦ 'Ιονέσκο, ἡ «Φαλακρὴ τραγουδίστρια» καὶ τὸ «Μάθημα», παίζονται μετὰ ἐπιτυχία ἐπὶ τρία χρόνια τώρα στὸ θέατρο τσέπης τοῦ Καρτιέ Λατέν «Υσέτ» καὶ συμπλήρωσαν αὐτὲς τὶς ἡμέρες τὴν 1.000ῃ παράστασή τους.

Ἀκολούθησε ἡ «Σκάλα» καὶ τέλος τὸ σκανδαλιστικὸ ἔργο του «Ρινόκερος», πού ἀνέθηκε πέρυσι στὸ Παρίσι ἀπὸ τὸν θίασο τοῦ Ζὰν Λουὶ Μπαρρώ καὶ προκάλεσε μεγάλον θόρυβο, λόγω τῶν ἀντι-μπορζουαδικῶν ιδεῶν του. 'Ο «Ρινόκερος» βασίζεται σ' ἓνα ἀπίθανο θέμα, ὅπως, ἄλλωστε, ὅλα τὰ ἔργα τοῦ 'Ιονέσκο:

—Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἔργα γιὰ τὰ ὁποῖα ἐργάστηκα περισσότερο, τόνισε ὁ διάσημος συγγραφεὺς. 'Όταν, ὅμως, τὸ ἀρχισα δὲν μποροῦσα νὰ τ' ἀφήσω. Τώρα, ὅπως ὁ καλὸς Θεός, ὁ Ζὰν-Πὼλ Σάρτρ καὶ ὁ διάβολος, μπορῶ νὰ πῶ ὅτι τὰ ξέρω ὅλα...

Τὸ ἴδιο ἔργο παίχθηκε καὶ στὴν Ἀγγλία στὸ «Ρόγιαλ Κώρτ Θιάτερ» μετὰ πρωταγωνιστὴ τὸν σὲρ Λῶρενς 'Ολίβιε καὶ σκηνοθέτῃ τὸν 'Όρσαν Οὐέλνς.

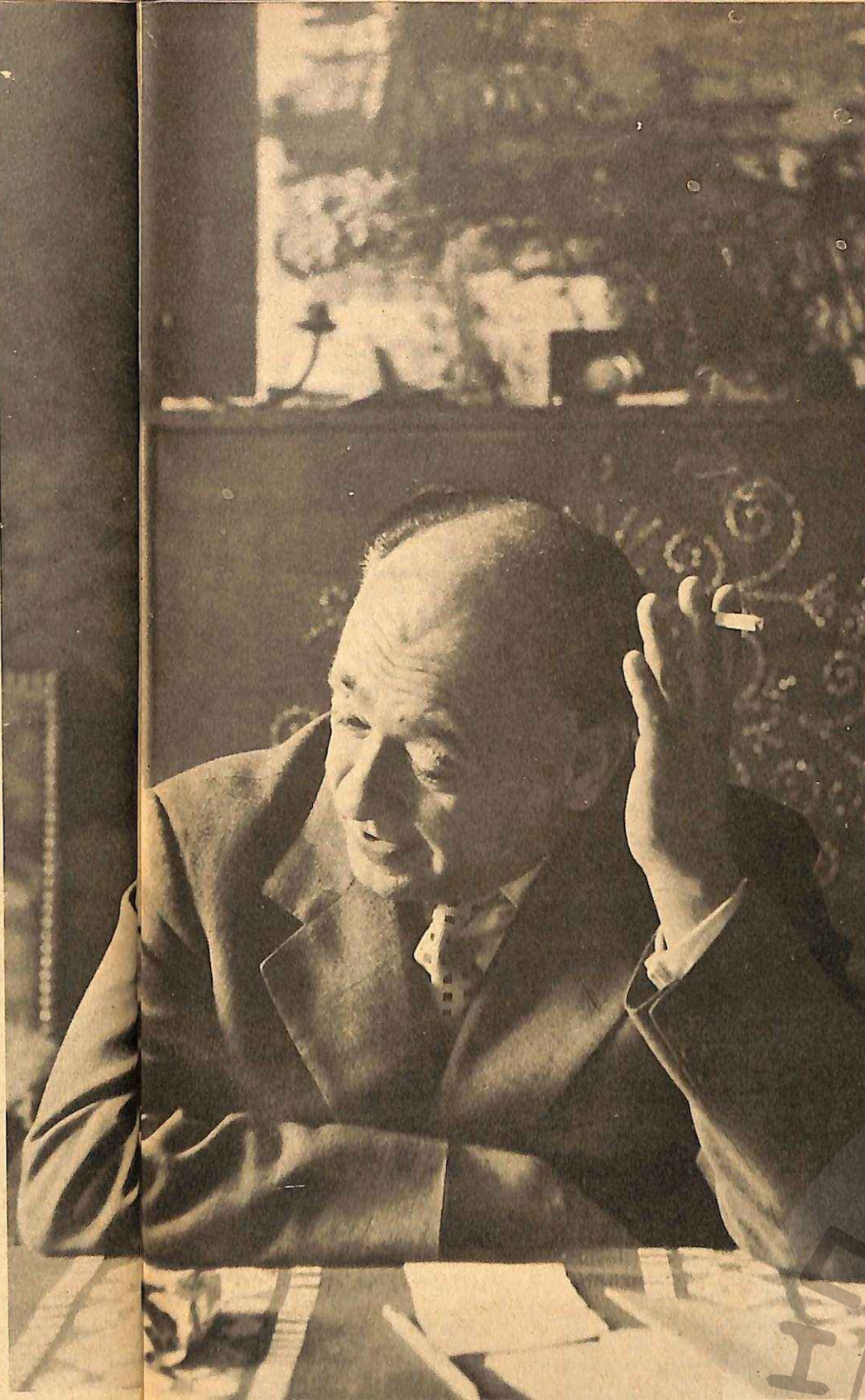
Γιὰ ἐφέτος ὁ ἀκούρατος 'Ιονέσκο ἐπεφύλαξε στοὺς πολυπληθεῖς θαυμαστές του μιὰ νέα ἐκπλήξη. Τὸ πρῶτο του μπαλέτο, μετὰ τίτλο: «Νὰ μάθωμε νὰ περπατοῦμε», πού ἀνέθηκε μετὰ μεγάλη ἐπιτυχία στὸ θέατρο «Ε-τουάλ». 'Η ἱστορία του εἶναι μάλλον ἀπλή: 'Ο ἥρωάς του παθαίνει ξαφνικά

μιὰ κρίση παραλυσίας, τὴν ὁποία κανένας γιατρός καὶ κανένα φάρμακο δὲν θὰ μπορέσει νὰ γιαιτρέψῃ, παρὰ μόνον ὁ ἔρωτας. 'Η μουσικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα πὸτ-πουρί ἀπὸ παλιὲς ἀγαπημένες μελωδίες. Τὸ χορευτικὸ συγκρότημα, μετὰ ἐπικεφαλῆς τὴν Φρανσουάζ καὶ τὴν Ντομινίκ, καὶ οἱ ὠραῖες χορογραφίες τοῦ Ντερὺκ Μεντὲς συνετέλεσαν πολὺ στὴν ἐπιτυχία τῆς παραστάσεως.

Όταν οἱ δημοσιογράφοι τὸν ρώτησαν γιὰ τὰ μελλοντικά του σχέδια, ὁ 'Ιονέσκο σήκωσε τοὺς ὤμους καὶ ἀπήντησε γελῶντας:

—Ποῖα σχέδια; 'Εγὼ δὲν γράφω ποτὲ βάσει προγράμματος. Κάθομαι στὸ γραφεῖο μου, πιάνω χαρτί καὶ γράφω ἀσυνάρτητα ὅ,τι μοῦ ἔρχεται στὴ σκέψη.

Ὁ 'Ιονέσκο γεννήθηκε στὴν Σλατίνα τὸ 1912 καὶ σπούδασε στὸ Βουκουρέστι. Όταν τελείωσε τὶς φιλοσοφικὲς σπουδές του, πῆγε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ περάσῃ μιὰ διδακτορικὴ διατριβὴ μετὰ θέμα τὸν Μπωντλαίρ. Γοητευμένος ὅμως ἀπὸ τὸ γαλλικὸ πνεῦμα καὶ τὴν ξέγνοιαστη φοιτητικὴ ἀτμόσφαιρα, ἐγκαταστάθηκε μόνιμα ἐκεῖ. Τὰ πρῶτα του θήματα στὴν λογοτεχνία τὰ ἔκανε γράφοντας ποιήματα, πού τὰ συγκέντρωνε καὶ τὰ ἐξέδωσε σὲ μιὰ συλλογὴ. Παράλληλα εἶχε ἀρχίσει ν' ἀσχολῆται μετὰ τὴν δημοσιογραφία καὶ ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους συνεργάτες τῶν «Φυλλαδίων τοῦ Νότου».

(Len Sirman)

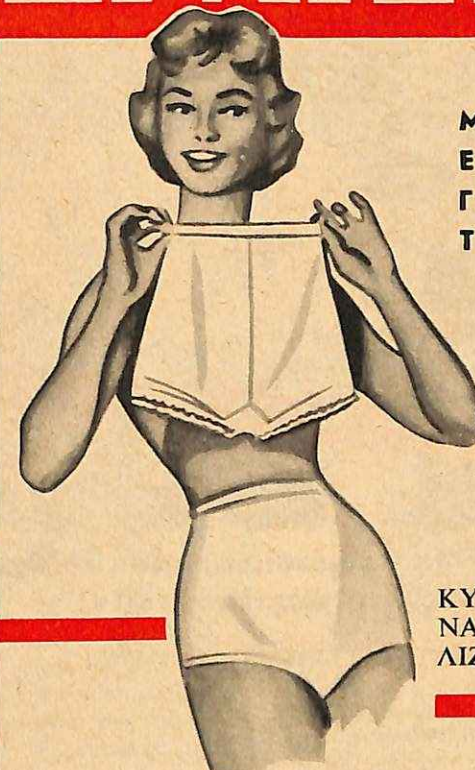
Στὴν ἰδιωτικὴ του ζωὴ ὁ 'Ιονέσκο ἔχει παραμείνει ἀπλός, ἀνεπιτήδευτος καὶ παιχνιδιάρης σὰν ἓνα μεγάλο παιδί. Τοῦ ἀρέσει νὰ παίξῃ σκάκι μετὰ τὴν γυναῖκα του ἢ νὰ κἀν φάρσες στοὺς φίλους του. Ἀλλὰ κανένας ἀπὸ τοὺς τὸν γνωρίζουν καλὰ δὲν ἐνοχλεῖται.

—Εἶναι λίγο ἀδέξιος καὶ ἀπροσάρμοστος, εἶπε κάποιος ὁ χιουμορίστας σκιτσογράφος Σινέ, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς γοητείας του.

Καὶ τὰ ἔργα τοῦ 'Ιονέσκο κλείνουν κάτι ἀπ' τὴ ζωὴ του. Ἐχουν κάτι τὸ ἀπλό καὶ πρωτόγονο πού μοιάζει μετὰ φάρσα. Καὶ ἴσως εἶναι φάρσα. 'Όταν κάποτε ἓνας δημοσιογράφος τοῦ εἶπε ὅτι εὕρισκε τὰ ἔργα του δυσνόητα, ὁ 'Ιονέσκο ἀπάντησε μ' αὐτὸ τὸ πλατὺ χαμόγελο πού φωτίζει τὸ δλοστρόγγυλο πρόσωπό του:

—Ἀπλοῦστατα, γιατί εἴσατε πάρα πολὺ ἐξυπνος. Ἐχετε συνηθίσει νὰ βλέπετε ἔργα δυσνόητα κι' ὅταν βρεθῆτε σὲ κάτι τὸ ἀπλό τὰ χάνετε προσπαθώντας νὰ τὰ ἐρμηνεύσετε. Τὰ ἔργα μου δὲν θέλουν ἐρμηνεία, ἀλλὰ διάθεση γιὰ γέλιο καὶ ἀπελευθέρωση ἀπὸ κάθε σκέψη, ὅπως κάνω κι' ἐγὼ ὅταν τὰ γράφω. Πολλοὶ νομίζουν ὅτι τὸ γράψιμό μου εἶναι φάρσα. 'Όχι, εἶμαι πάντοτε εὐλικρινής, γι' αὐτὸ ἀκριδῶς νομίζουν ὅτι τοὺς κοροϊδεύω. Δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν ὅτι ἔχω παραμείνει ἀγνός, ἀνεπιτήδευτος καὶ πρωτόγονος ὅπως εἴμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἀρνούμεθα νὰ τὸ παραδεχθοῦμε.

ΔΡΑΓΩΝΑΣ

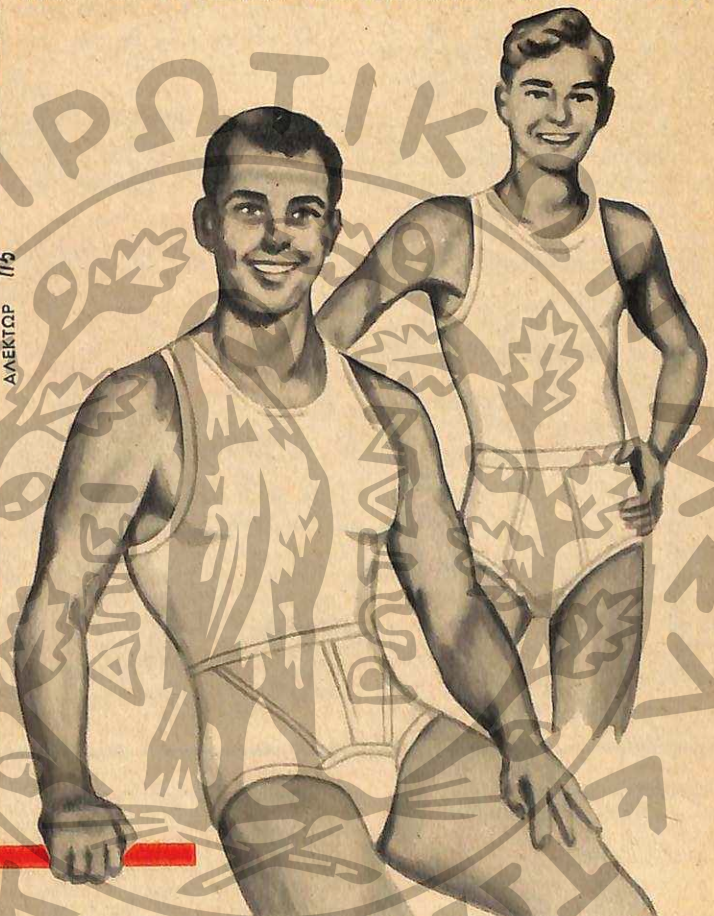

ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΓΙΑ ΟΛΕΣ
ΤΙΣ ΗΛΙΚΙΕΣ

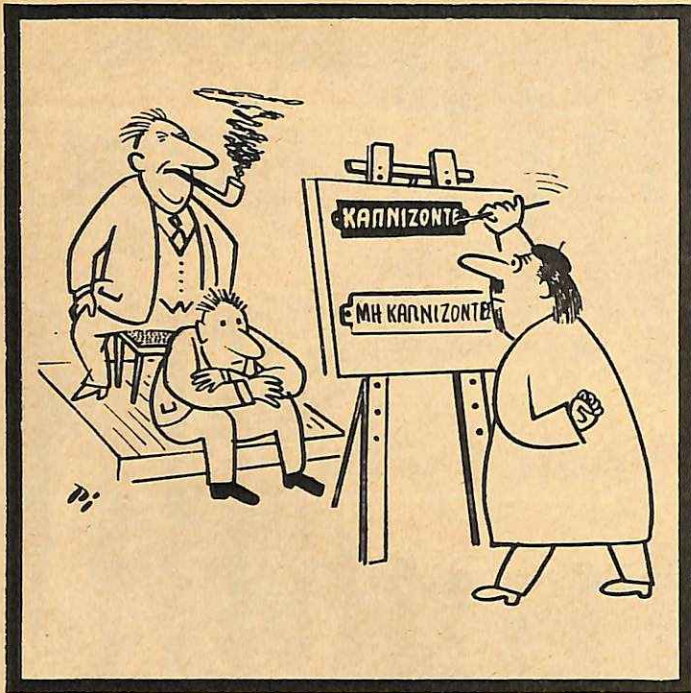
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
σὲ ὅλες τὶς ποιότητες, σὲ πάρα
πολλὰ σχέδια.

ΚΥΛΟΤΤΕΣ, ΚΟΜΠΙ-
ΝΑΙΖΟΝ, ΝΥΚΤΙΚΑ,
ΛΙΖΕΖ, BABY-DOLL

ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ
Μάλλινα - Μαλλοβάμβακα - Βαμβακερά - Θερμοφάν
ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΦΟΝΤΕ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΥΠΑΝΑΠΤΥΚΤΟΙ Ή ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΟΙ

πλωματίας, της οικονομικής πολιτικής και των συνηθών συμβατικών εξοπλισμών. Έν τώ μεταξύ, η Κίνα και η Ήνωση Αρχών να εξέρχονται από τη στασιμότητα και μετά από 60 χρόνια πολλές χώρες θα βρίσκονται στο στάδιο της ωριμότητας. Η παγκόσμια ηγεμονία θα καθίσταται ένας σκοπός ολόένα λιγότερο ρεαλιστικός. Αυτή είναι η τοποθέτηση του προβλήματος της ειρήνης του κόσμου, που από τεχνική άποψη εμφανίζεται σαν πρόβλημα έλεγχου των εξοπλισμών.

Όμως ο Έλεγχος των εξοπλισμών δημιουργεί δύσκολα προβλήματα για τη Ρωσία. Το ρωσικό καθεστώς διατυμπανίζει την εχθρότητα του έξω κόσμου και σ' αυτή στηρίζεται το αστυνομικό κράτος και το υψηλό ποσοστό των επενδύσεων σε εξοπλισμούς. Ο Έλεγχος όμως των εξοπλισμών από ξένα κράτη θα αποτελούσε άρνηση της αναγκαιότητας του αστυνομικού καθεστώτος. Άν, εξ άλλου, δεν διετίθεντο τεράστιοι οικονομικοί πόροι για

εξοπλισμούς, η Ρωσία πώς θα απέφυγε την εξέλιξη προς την κατεύθυνση της υψηλής καταναλώσεως σε διαρκή καταναλωτικά αγαθά; Από την άποψη της εξελίξεως των οικονομικών σταδίων, η Ρωσία, με την αναστολή της εισόδου της στο στάδιο της υψηλής καταναλώσεως, επιδιώκει την παγκόσμια κυριαρχία, γιατί επωφελείται από την τεχνολογική και οικονομική ωριμότητα.

Απαιτείται χρόνος για να πεισθούν οι Ρώσοι να δεχθούν τη φάση της υψηλής καταναλώσεως. Η δυτική πολιτική πρέπει να καταστήσει ανεφάρμοστες τις ρωσικές επεκτατικές ιδέες. Η γενεά των τεχνικών, που προστόμασε ο Στάλιν, ακολουθείται από μια νεώτερη που επιζητεί την ικανοποίηση αναγκών που δεν μπορεί να την προσφέρει η κοινωνία που δημιούργησε ο Στάλιν. Υπάρχει στη Ρωσία έντονη τάση προς την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και προς υψηλότερα επίπεδα καταναλώσεως. Η επικράτηση της είναι ζήτημα χρόνου.

Οξεία κριτική εναντίον της θεωρίας του Ροστόφ διατύπωσε ο Άμερικανός καθηγητής Ντέιβιντ Μάκκοντ Ράιτ. Ο καθηγητής Ράιτ υπεστήριξε ότι η θεωρία του Ροστόφ περί σταδίων ανάπτυξεως δεν είναι επιστημονικώς ακριβής, ούτε μπορεί να χρησιμεύσει για διατύπωση προβλέψεων.

Ο καθηγητής Ράιτ αναφέρει ότι με βάση τους συλλογισμούς του, ο καθηγητής Ροστόφ προειδοποιεί τις Ήνωμ. Πολιτείες και την Σοβιετική Ένωση ότι η σημερινή υπεροχή τους θα τερματισθεί σύντομα και ότι, αντί να αλληλομάχωνται, θα έπρεπε να συνεργασθούν για να οικοδομήσουν, όσο άκωχο θα υπάρχει καιρός, έναν ειρηνικό κόσμο. Οι συστάσεις αυτές του Ροστόφ έχουν για τις Ήνωμ. Πολιτείες την εξής έννοια:

1. Σκοπός των Ήνωμ. Πολιτειών θα έπρεπε να είναι η δημιουργία ανεφάρμοτων, συγχρονισμένων και αναπτυσσόμενων εθνών, είτε αυτά συνδεθούν, είτε δεν συνδεθούν με συμμαχικούς δεσμούς με τις Ήνωμ. Πολιτείες.

2. Να αφήσουν οι Ήνωμ. Πολιτείες όλα τα κράτη ελεύθερα να διαλέξουν τη δική τους Ισορροπία μεταξύ ιδιωτικής και δημοσίας επιχειρήσεως.

3. Η δημοκρατική διαδικασία είναι ζήτημα βαθμού και κατευθύνσεως. Οι πατροπαράδοτες κοινωνίες δεν θα γινόντουσαν γρήγορα πολιτικοί οργανισμοί όμοιοι με τα δυτικά κράτη.

4. Με αυτές τις προϋποθέσεις, οι Ήνωμ. Πολιτείες θα έπρεπε να παρέχουν μεγάλα μακροπρόθεσμα δάνεια και τεχνική βοήθεια.

Με άλλα λόγια, ο καθηγητής Ροστόφ συνιστά στους Άμερικανούς να δίδουν άφθονα χρήματα χωρίς πολιτικές δεσμεύσεις, έφ' όσον οι αναπτυσσόμενες χώρες διατηρούν σε κάποιο ύψος το επίπεδο των επενδύσεων. Άλλα τί θα έκανε η Ρωσία; Η απάντηση είναι απλή: Συνύπαρξη σημαίνει να αφήνουμε την έκβαση της ιδεολογικής μάχης στην διαδικασία της Ιστορίας. Εάν, κατά τον Ροστόφ, η Ρωσία και οι Ήνωμ. Πολιτείες δεχθούν την απλή αυτή πολιτική, η διεθνής ένταση θα εκλείψει συντόμως.

Προχωρώντας ο καθηγητής Ράιτ αμφισβητεί την σκέψη του Ροστόφ, σύμφωνα με την οποία η διάθεση ποσοστού 10% του εθνικού προϊόντος εξ-

ασφαλίζει την ανάπτυξη των χωρών. Αμφισβητεί επίσης τη γνώμη κατά την οποία η αύξηση της αντίστοιχης κεφαλαιού-παραγωγής είναι ο καλύτερος τρόπος για την ένταξη της αναπτύξεως. Εκείνο που χρειάζεται είναι η αύξηση της αποτελεσματικότητας. Και αυτό δεν επιτυγχάνεται μόνο με την αύξηση του τεχνικού εξοπλισμού ή του κεφαλαίου. Μια νέα ιδέα, μια νέα μέθοδος, μπορούν να αυξήσουν την αποτελεσματικότητα με πραγματική μείωση του απαιτούμενου κεφαλαίου. Γενικώς, η απόπειρα του Ροστόφ να παραβλέψει την πολιτιστική ανάπτυξη έχει αποτύχει.

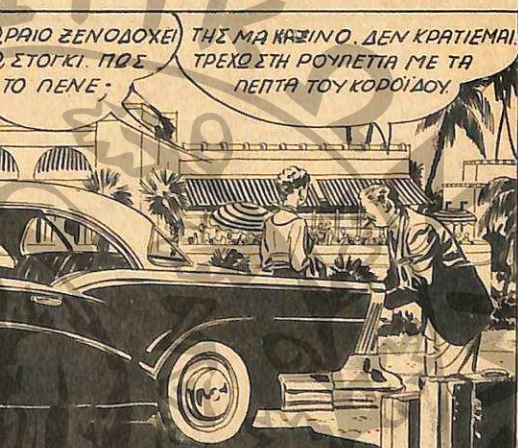
Εν τούτοις, είναι δυνατόν μερικοί να παραμείνουν αμετάπιστοι. Θα πουν ότι δεν ενδιαφέρονται για τον τρόπο της σκέψεως του Ροστόφ και ότι εκείνο που έχει σημασία είναι οι πρακτικές συμβουλές του: «Γιατί να μη δανείσουμε σε μεγάλη κλίμακα τις σοσιαλιστικές ή τις κομμουνιστικές χώρες; Γιατί να μάς ένοχλούν οι στρατιωτικές συμμαχίες τους;».

Η απλοϊκότερη, ίσως, σκέψη είναι ότι αν δανείσετε σε κάποιον χρήματα, αυτός θα σας αγαπήσει. Και υπάρχει η γνώμη ότι, αν καλύτερη ή οικονομική κατάσταση ενός έθνους, ή εκ μέρους του έθνους αυτού επίθεση είναι λιγότερο πιθανή. Και οι δυο αυτές αντιλήψεις παραβλέπουν τον ρόλο της ιδεολογίας. Εάν ο άνθρωπος που βοηθείτε πιστεύει ότι του επιστρέφεται απλώς ένα μικρό μέρος εκείνου που του έχετε κλέψει (και αυτή είναι η συνηθισμένη κομμουνιστική-σοσιαλιστική άποψη), θα σας αγαπήσει; Όχι. Θα πάρει τα χρήματα και θα τροχίξει το μαχαίρι του. Θα του δώσουμε λοιπόν χρήματα για να αποκτήσει περισσότερα μαχαίρια; Μήπως το υψηλό βιοτικό επίπεδο εμπόδιζε τον πόλεμο του 1914; Ασφαλώς δεν υπάρχει απλώς συσχετισμός ανάμεσα στα βιοτικά επίπεδα και την επίθεση.

Ας εξετάσουμε την ιδέα ότι θα έπρεπε να βοηθήσουμε τις

Συνέχεια σελ. 82

Ρίπ Κίρμπυ

Περίεργο ψάρεμα

όπως περίεργο είναι το μαγείρεμα, όταν δεν γίνεται σήμερα με

ΦΥΤΙΝΗ

Προϊόν ΕΛΑΪΣ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΞΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, δερμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"